HCCH
HAGUE CONFERENCE ON
PRIVATE INTERNATIONAL LAW
CONFÉRENCE DE LA HAYE
DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Europa-
Kommissionen

PRAKTISK HÅNDBOG FOR SAGSBEHANDLERE VEDRØRENDE KONVENTIONEN OM BØRNEBIDRAG FRA 2007

PRAKTISK HÅNDBOG FOR SAGSBEHANDLERE VEDRØRENDE KONVENTIONEN OM BØRNEBIDRAG FRA 2007

HCCH
HAGUE CONFERENCE ON
PRIVATE INTERNATIONAL LAW
CONFÉRENCE DE LA HAYE
DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Europa-
Kommissionen

Udgivet af
Haagerkonferencen om International Privatret
Det Permanente Bureau
Churchillplein 6b
2517 JW The Hague
Nederlandene

Tlf.: +31 70 363 3303
Fax: +31 70 360 4867
E-mail: secretariat@hcch.net
Websted: www.hcch.net

© Haagerkonferencen om International Privatret 2013

Alle rettigheder forbeholdes. Denne publikation må ikke gengives, lagres i et søgesystem eller på nogen måde eller ved brug af nogen midler, herunder fotokopiering eller indspilning, videreformidles uden rettighedshaverens skriftlige tilladelse.

Takket være Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Retlige Anliggender har det været muligt at få fastlagt layoutet til og oversat og videreformidlet "Praktisk håndbog for sagsbehandlere vedrørende konventionen om børnebidrag fra 2007" på alle Den Europæiske Unions officielle sprog (med undtagelse af engelsk og fransk).

Der findes officielle versioner på engelsk og fransk af denne publikation på webstedet for Haagerkonferencen for International Privatret (<www.hcch.net>). Det Permanente Bureau under Haagerkonferencen om International Privatret har ikke kontrolleret oversættelserne af denne publikation til andre sprog.

ISBN 978-92-79-56687-5

Trykt i Belgien

Indholdsfortegnelse

Indledning 12

A. De områder, der er omfattet (og ikke omfattet) af denne håndbog 12
B. Håndbogens opbygning 13
C. Anvendelse af håndbogen 14
D. Andre informationskilder 14
E. De sidste råd 15

Kapitel 1 – Oversigt over anmodninger i henhold til konventionen 16

I. Beskrivelse af anmodninger i henhold til konventionen 16
A. Oversigt over anmodninger i henhold til konventionen 17
B. Anmodning om særlige foranstaltninger 22
II. Bestemmelse af kategorien af anmodninger 23

Kapitel 2 – Ordforklaring 32

A. Formålet med dette kapitel 32
B. Anvendte begreber i denne håndbog 32

Kapitel 3 – Generelle forhold 47

Del 1 – Konventionens anvendelsesområde 47

I. Formålet med dette kapitel 47
II. Konventionens anvendelsesområde 47
A. Generelt 47
B. Centralt anvendelsesområde – underholdspligt 48
C. Andre faktorer, der indvirker på konventionens anvendelsesområde 53

Del 2 – Forhold, der gør sig gældende for alle anmodninger i henhold til konventionen og anmodninger om særlige foranstaltninger 56

I. Sprog 56
A. Sprogkrav til anmodninger og dokumenter 56
B. Kommunikationssprog 57
C. Undtagelser fra sprogkrav 57
D. Sådan fungerer det i praksis 57
E. Andre dokumentkrav 58
II. Beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger 59
III. Faktisk adgang til procedurer og retshjælp 60
A. Oversigt 60
B. Forpligtelse til at yde gratis retshjælp 63
IV. Centralmyndighedens specifikke opgaver 71
V. Andre Haagerkonventioner 73

Kapitel 4 – Behandling af udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (artikel 10, stk. 1, *litra a)*, og artikel 10, stk. 2, *litra a)*) 75

I. Oversigt og generelle principper 75
A. Anvendelse af denne anmodning 76
B. Sagseksempel 77
C. Hvem kan anmode om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse? 77
D. Indsigelse mod anerkendelse og fuldbyrdelse 78
II. Procedure for behandling og udfyldning af anmodninger 78
A. De enkelte skridt i udfyldningen af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse 79
B. Procedure – skridt for skridt 80
III. Udfærdigelse af de dokumenter, der skal ledsage anmodningen 83
A. Generelt 83
B. Indholdet af anmodningen (anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse) 84

IV. Anerkendelse og fuldbyrdelse – andre overvejelser 89
A. Aftaler om underholdsbidrag 89
B. Ægtefællebidrag 92
C. Andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer 92
V. Andre forhold 92
A. Sagsøgtes opholdssted 92
B. Anerkendelse og fuldbyrdelse – indvirkningen af den anmodede stats forbehold 93
VI. Yderligere materiale 94
A. Praktiske råd 94
B. Tips og redskaber 95
C. Tilknyttede formularer 95
D. Relevante artikler i konventionen 95
E. Tilknyttede afsnit i håndbogen 96
VII. Tjekliste – anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse 96
VIII. Ofte stillede spørgsmål 96

Kapitel 5 – Behandling af indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse 100

I. Oversigt og generelle principper 100
A. Generelle principper 100
B. Sammenfatning af procedurerne 101
C. Anvendelse af denne anmodning 103
D. Sagseksempel 103
E. Hvem kan indgive en anmodning? 104
II. Sammenfatning af proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse 105
III. Procedurer 107
A. Centralmyndighedens indledende gennemgang af indgående dokumenter 107
B. Den kompetente myndigheds erklæring af eksigibilitet eller registrering 112
C. Anerkendelse og fuldbyrdelse – resultater af anmodningen 117
D. Kommunikation med den anmodende stat 119
IV. Andre aspekter: anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse 119
A. Anmodninger om anerkendelse indgivet af en bidragspligtig 119
B. Alternativ procedure for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (artikel 24) 122
C. Aftaler om underholdsbidrag 125
V. Anerkendelse og fuldbyrdelse – andre forhold 126
A. Retshjælp 126
B. Problemer i forbindelse med fuldbyrdelse 126
C. Relevante undtagelser og forbehold 127
VI. Yderligere materiale 127
A. Praktiske råd 127
B. Tips og redskaber 128
C. Tilknyttede formularer 128
D. Relevante artikler i konventionen 128
E. Tilknyttede afsnit i håndbogen 128
VII. Tjekliste – anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse 129
VIII. Ofte stillede spørgsmål 129

Kapitel 6 – Behandling af udgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat (artikel 10, stk. 1, *litra b)*) 132

I. Oversigt 132
A. Anvendelse af denne anmodning 132
B. Sagseksempel 133

C. Hvem kan indgive en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag? 133
D. Generelt – fuldbyrdelse, ikke anerkendelse 133
II. Procedure for behandling og udfyldning af anmodninger 134
A. Procedurer 134
B. Udfyldning af den udgående anmodning om fuldbyrdelse 136
C. Undtagelser fra de almindelige procedurer 139
III. Yderligere materiale 140
A. Praktiske råd 140
B. Tilknyttede formularer 140
C. Relevante artikler i konventionen 140
D. Tilknyttede afsnit i håndbogen 140
IV. Tjekliste – udgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse fra den anmodede stat 141
V. Ofte stillede spørgsmål 141
Kapitel 7 – Behandling af indgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat 143
I. Oversigt – indgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat 143
A. Anvendelse af denne anmodning 143
B. Sagseksempel 144
C. Vigtig forskel – anmodninger om fuldbyrdelse af en stats egen afgørelse 144
II. Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse 145
A. Rutediagram 145
B. Gennemgang af indgående dokumenter 147
III. Yderligere materiale 149
A. Praktiske råd 149
B. Tilknyttede formularer 150
C. Relevante artikler 150
D. Tilknyttede afsnit i håndbogen 150
IV. Tjekliste – indgående anmodninger om fuldbyrdelse 150
V. Ofte stillede spørgsmål 151
Kapitel 8 – Udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag 152
I. Oversigt 152
A. Anvendelse af denne anmodning 152
B. Sagseksempel 153
C. Hvem kan indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag? 153
D. Indledning af proceduren for opnåelse af en afgørelse – forskellige aspekter 154
E. Særlige omstændigheder: Anmodninger om at få truffet en afgørelse, hvis der skal træffes en ny afgørelse på grund af et forbehold (artikel 20, stk. 4) 155
F. Særlige omstændigheder: Anmodninger om at få truffet en afgørelse, hvis der skal træffes en ny afgørelse, da anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse ikke er mulig 156
II. Procedurer for udfyldning og fremsendelse af anmodningen 157
A. Oversigt 157
B. Indledende skridt 158
C. Udfærdigelse af dokumentpakken for en udgående anmodning om at få truffet en afgørelse 161
III. Yderligere materiale 165
A. Praktiske råd 165
B. Tilknyttede formularer 166

C. Relevante artikler i konventionen 166
D. Tilknyttede afsnit i håndbogen 166
IV. Tjekliste – udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse 166
V. Ofte stillede spørgsmål 167
Kapitel 9 – Indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag 170
I. Oversigt 170
A. Anvendelse af denne anmodning 170
B. Sagseksempel 170
C. Hvem kan indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag? 171
D. Tilvejebringelse af en afgørelse om underholdsbidrag, når en eksisterende afgørelse ikke kan anerkendes 171
II. Behandling af indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag 172
A. Generelt 172
B. Rutediagram 173
C. Skridt i proceduren for opnåelse af en afgørelse 174
III. Yderligere materiale 180
A. Praktiske råd 180
B. Tilknyttede formularer 180
C. Relevante artikler i konventionen 181
D. Tilknyttede afsnit i håndbogen 181
IV. Tjekliste – indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse 181
V. Ofte stillede spørgsmål 182
Kapitel 10 – Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag 184
I. Oversigt 184
A. Fuldbyrdelse af en afgørelse omfattet af konventionen 184
II. Fuldbyrdelsesprocedurer i henhold til konventionen 185
A. Generelt 185
B. Omgående fuldbyrdelse 186
C. Fuldbyrdelsesforanstaltninger 187
D. Betalinger 189
E. Problemer i forbindelse med fuldbyrdelse 190
III. Yderligere materiale 194
A. Praktiske råd 194
B. Relevante artikler i konventionen 194
C. Tilknyttede afsnit i håndbogen 195
IV. Ofte stillede spørgsmål 195
Kapitel 11 – Anmodninger om ændring af en afgørelse (artikel 10, stk. 1, *litra e)* og *f)*, og artikel 10, stk. 2, *litra b)* og *c)*) 196
I. Oversigt – ændring af afgørelser om underholdsbidrag 196
A. Generelt 196
B. Hvor kan en direkte anmodning eller en anmodning om ændring indgives, og er det muligt at indgive en anmodning i henhold til konventionen? 198
II. Eksempler 199
A. Eksempel 1: Den bidragspligtige er flyttet fra afgørelsesstaten, den bidragsberettigede er ikke 200
B. Eksempel 2: Den bidragsberettigede er flyttet fra afgørelsesstaten, den bidragspligtige er ikke 205
C. Eksempel 3: Både den bidragsberettigede og den bidragspligtige er flyttet fra afgørelsesstaten og har bopæl i forskellige stater 209
D. Eksempel 4: Begge parter er flyttet fra afgørelsesstaten og bor i den samme stat i dag 213
E. God praksis i forbindelse med anmodninger om ændring 214

III. Yderligere materiale 215
A. Relevante artikler i konventionen 215
B. Tilknyttede afsnit i håndbogen 215
Kapitel 12 – Ændringsprocedurer – udgående og indgående anmodninger 216
Del I – Procedurer for udgående anmodninger om ændring 216
I. Oversigt 216
A. Centralmyndighedens rolle 216
B. Procedure – rutediagram 217
C. Procedurerne – skridt for skridt 219
II. Udfærdigelse af de påkrævede dokumenter 221
A. Generelt 221
B. Udfyldning af anmodningsformularen (anmodning om ændring af en afgørelse) 222
C. Udfærdigelse af supplerende dokumenter 222
III. Tjekliste – udgående anmodninger om ændring 224
Del II – Procedurer for indgående anmodninger om ændring 225
I. Oversigt 225
II. Procedurer 225
III. Tjekliste – indgående anmodninger om ændring 227
Del III – Forhold, der gør sig gældende for både indgående og udgående anmodninger om ændring 228
I. Yderligere materiale 228
A. Praktiske råd vedrørende alle anmodninger om ændring 228
B. Tilknyttede formularer 228
C. Relevante artikler i konventionen 229
D. Tilknyttede afsnit i håndbogen 229
II. Ofte stillede spørgsmål 229
Kapitel 13 – Behandling af udgående anmodninger om særlige foranstaltninger 232
I. Oversigt – anmodninger om særlige foranstaltninger 232
A. Anvendelse af denne anmodning 232
B. Sagseksempel 233
C. Hvem kan fremsætte en anmodning? 233
D. Rutediagram 234
II. Procedurer 236
A. Vurdér baggrunden for anmodningen 236
B. Hvis anmodningen fremsættes i forbindelse med en potentiel anmodning i henhold til konventionen (artikel 7, stk. 1) 236
C. Hvis anmodningen fremsættes i forbindelse med en sag med et internationalt element (artikel 7, stk. 2) 237
D. Er dokumenterne fuldstændige? 238
E. Fremsend til den anmodede stat 239
III. Andre forhold 239
A. Omkostninger 239
B. Beskyttelse af personoplysninger 240
IV. Yderligere materiale 240
A. Praktiske råd 240
B. Tilknyttede formularer 241
C. Relevante artikler i konventionen 241
D. Tilknyttede afsnit i håndbogen 241
V. Tjekliste – udgående anmodninger om særlige foranstaltninger 241
VI. Ofte stillede spørgsmål 242
Kapitel 14 – Behandling af indgående anmodninger om særlige foranstaltninger 243
I. Oversigt – anmodninger om særlige foranstaltninger 243
A. Anvendelse af denne anmodning 243

B. Sagseksempel 244
C. Hvem kan fremsætte en anmodning? 244
D. Rutediagram 245
II. Procedurer 247
A. Anerkend modtagelse af anmodning 247
B. Er der tale om en potentiel anmodning i henhold til konventionen? 247
C. Hvis anmodningen om særlige foranstaltninger er relateret til en potentiel anmodning i henhold til konventionen (artikel 7, stk. 1) 247
D. Hvis anmodningen er relateret til en sag i den anmodende stat med et internationalt element (artikel 7, stk. 2) 249
E. Underretning af den anmodende stat om status for anmodningen 249
III. Andre forhold 250
A. Omkostninger 250
IV. Yderligere materiale 251
A. Praktiske råd 251
B. Tilknyttede formularer 251
C. Relevante artikler i konventionen 251
D. Tilknyttede afsnit i håndbogen 251
V. Tjekliste – indgående anmodninger om særlige foranstaltninger 252
VI. Ofte stillede spørgsmål 252
Kapitel 15 – Udfyldning af formularerne 253
I. Udfyldning af de formularer, der skal ledsage alle anmodninger 253
A. Fremsendelsesformular 253
B. Formular til anerkendelse af modtagelse 256
II. Instrukser for udfyldning af de anbefalede anmodningsformularer 257
A. Anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse 258
B. Anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat 263
C. Anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om at få truffet en afgørelse 267
D. Anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om ændring af en afgørelse 273
III. Instrukser for udfyldning af supplerende formularer 277
A. Formular om den økonomiske situation 277
B. Erklæring om behørig underretning 279
C. Erklæring om afgørelsens eksigibilitet 279
D. Sammenfatning af afgørelsen 280
E. Opgørelse af restancer 280
F. Dokument med angivelse af tilpasningsmetoden 280
G. Dokumentation for ydelser eller ret til at handle (offentligt organ) 280
H. Statusrapport for anmodningen 281
IV. Tjeklister – dokumenter, der skal ledsage udgående anmodninger i henhold til konventionen 281
A. Anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse 282
B. Anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat 284
C. Anmodning om at få truffet en afgørelse 285
D. Anmodning om ændring af en afgørelse 286
V. Udfyldning af formularerne vedrørende en direkte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse 288
Tillæg – Grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse 289
Kapitel 16 – Anmodninger fremsat direkte til de kompetente myndigheder 292
I. Indledning 292
A. Sagseksempel 293
B. Proceduren i henhold til konventionen 293

II. Direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse 293
A. Udgående direkte anmodninger (anerkendelse og fuldbyrdelse) 293
B. Indgående direkte anmodninger (anerkendelse og fuldbyrdelse) 295
III. Direkte anmodninger om at få truffet eller ændret en afgørelse 297
IV. Yderligere materiale 297
A. Praktiske råd 297
B. Tilknyttede formularer 298
C. Relevante artikler 298
V. Ofte stillede spørgsmål 298

Figuroversigt

Figur 1: Oversigt over anmodninger 17
Figur 2: Relevante anmodninger, når der allerede er truffet en afgørelse om underholdsbidrag 24
Figur 3: Relevante anmodninger, når der ikke er truffet en eksigibel afgørelse 25
Figur 4: Anmodninger om ændring indgivet af den bidragsberettigede 27
Figur 5: Anmodninger om ændring indgivet af den bidragspligtige 29
Figur 6: Anmodninger om særlige foranstaltninger 31
Figur 7: Bestemmelse af, om anmodningen er omfattet af konventionens anvendelsesområde 52
Figur 8: Retshjælp: anmodninger om børnebidrag indgivet af en bidragsberettiget 64
Figur 9: Retshjælp: anmodninger om andre underholdsbidrag end børnebidrag indgivet af en bidragsberettiget 66
Figur 10: Retshjælp: anmodninger indgivet af den bidragspligtige 68
Figur 11: Retshjælp: behovsvurdering på grundlag af barnets midler 70
Figur 12: De enkelte skridt i udfyldningen af en udgående anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse 80
Figur 13: Påkrævede dokumenter – anerkendelse og fuldbyrdelse 84
Figur 14: Diagram over indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (centralmyndighed) 106
Figur 15: Indholdet af anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse 109
Figur 16: De skridt, der tages af den kompetente myndighed i forbindelse med en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (artikel 23) 113
Figur 17: Alternativ anerkendelses- og fuldbyrdelsesprocedure – oversigt 123
Figur 18: Procedure for den udgående anmodning om fuldbyrdelse 135
Figur 19: Rutediagram – oversigt over proceduren for anmodning om fuldbyrdelse 146
Figur 20: Liste over formularer og dokumenter 147
Figur 21: Oversigt – proceduren for anmodning om at få truffet en afgørelse 157
Figur 22: Indledende skridt i anmodningsproceduren 158
Figur 23: Udfyldning af en anmodning om at få truffet en afgørelse 162
Figur 24: Dokumentoversigt – anmodninger om at få truffet en afgørelse 164
Figur 25: Oversigt over proceduren for opnåelse af en afgørelse 173
Figur 26: Indledende gennemgang: anmodning om at få truffet en afgørelse 175
Figur 27: Oversigt over konventionens bestemmelser om fuldbyrdelse 186
Figur 28: Anmodninger om ændring, hvor den bidragsberettigede har bopæl i afgørelsesstaten 201
Figur 29: Anmodninger om ændring, hvor den bidragspligtige har bopæl i afgørelsesstaten 206
Figur 30: Anmodninger om ændring, hvor begge parter er flyttet fra afgørelsesstaten og har bopæl i forskellige stater 210
Figur 31: Anmodning om ændring, hvor begge parter er flyttet fra afgørelsesstaten og har bopæl i den samme stat 213
Figur 32: Procedurer for udfyldning og fremsendelse af anmodningen om ændring 218
Figur 33: Dokumenter, der skal ledsage anmodninger om ændring 221

Figur 34: Oversigt over de enkelte skridt i forbindelse med indgående anmodninger om ændring 225
Figur 35: Rutediagram – behandling af udgående anmodninger om særlige foranstaltninger 235
Figur 36: Rutediagram – behandling af anmodninger om særlige foranstaltninger .. 246
Figur 37: Oversigt over anmodninger i medfør af artikel 10 256
Figur 38: Oversigt over dokumenter, der skal ledsage anmodninger om at få truffet en afgørelse 272
Figur 39: Dokumenter, der skal ledsage udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse..... 283
Figur 40: Dokumenter, der skal ledsage anmodninger om fuldbyrdelse 284
Figur 41: Dokumenter, der skal ledsage anmodninger om at få truffet en afgørelse 285
Figur 42: Dokumenter, der skal ledsage anmodninger om ændring 287
Figur 43: Retshjælp – anmodninger fremsat direkte til en kompetent myndighed ... 295

Indledning

1. *Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer* er et vigtigt skridt i indførelsen af et omkostningseffektivt, tilgængeligt og forenklet system til international inddrivelse af underholdsbidrag.

2. De sagsbehandlere, der håndterer sager og indgiver og behandler anmodninger og samarbejder med andre stater om en effektiv fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag, spiller en central rolle i international opnåelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag. Deres engagement i og vilje til at hjælpe børn og familier sikrer, at konventionen virker effektivt.

3. Denne håndbog er henvendt til disse sagsbehandlere. Den er udarbejdet for at bistå sagsbehandlere i alle typer retssystemer, uanset om de arbejder i store stater med komplekse IT-systemer og håndterer flere hundrede sager eller i små stater med nogle få sager. Den omhandler relevante aspekter og procedurer til håndtering af internationale sager.

A. De områder, der er omfattet (og ikke omfattet) af denne håndbog

4. Formålet med håndbogen er at gøre det nemmere for sagsbehandlere at håndtere sager omfattet af konventionen i praksis. Det er vigtigt at bemærke, at den ikke er en juridisk vejledning om konventionen til advokater, dommere, beslutningstagere eller domstolene. Håndbogen er udelukkende en vejledning om de internationale elementer i sager omfattet af konventionen, og den omhandler ikke alle aspekter af håndteringen af internationale sager. Internationale sager er stadig underlagt nationale procedurer såsom fuldbyrdelsesprocedurer.

5. Konventionen var resultatet af fire års forhandlinger med inddragelse af mere end 70 stater. En lang række spørgsmål blev drøftet under forhandlingerne, som dannede grundlag for og fastlagde den konventionstekst, som parterne i sidste ende nåede til enighed om. Den omfattende forklarende rapport om konventionen indeholder meget detaljerede forklaringer til konventionens bestemmelser og forhandlingshistorikken.[1] Den forklarende rapport udgør retsgrundlaget og indeholder den korrekte fortolkning af de enkelte bestemmelser i konventionen.

6. Håndbogen er derimod en praktisk og operationel redegørelse for procedurerne i konventionen, hvor der redegøres for, hvorledes sager omfattet af konventionen håndteres i praksis. Hvis der er behov for en juridisk fortolkning af konventionen, henvises til den forklarende rapport og til fortolkningen af konventionens bestemmelser i den retspraksis, der vil udvikle sig over tid.

7. Konventionens anvendelse i praksis vil desuden nødvendigvis blive suppleret af national praksis for håndtering af sager om underholdsbidrag, idet sager om underholdsbidrag fremsendt af en stat vil indgå i de nationale sager i en anden stat og blive håndteret i overensstemmelse med national praksis i den pågældende stat. Det centrale fokus i konventionen er samarbejdet mellem stater og udvekslingen af sager og oplysninger mellem staterne.

---

[1] A. Borrás og J. Degeling, Explanatory Report – *Convention on the International Recovery of Child Support and Other Forms of Family Maintenance*, tilgængelig på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

8. Håndbogen giver således ikke svar på eller vejledning i alle aspekter af internationale sager. National praksis og lovgivning i den enkelte stat afgør f.eks., hvilke dokumenter der skal anvendes til at underrette parterne om anmodninger i henhold til konventionen, og i hvilken form afgørelsen om underholdsbidrag skal træffes. Selv om håndbogen derfor kan være den første informationskilde for sagsbehandlere vedrørende anvendelsen af konventionen i praksis, skal der altid ligeledes tages højde for national praksis og lovgivning i den enkelte stat.

B. Håndbogens opbygning

9. Håndbogen er ikke en bog, der skal læses fra start til slut!

10. Den er opdelt i forskellige dele, der omhandler de enkelte kategorier af anmodninger, der kan indgives i henhold til konventionen. Da enhver anmodning involverer to stater – en fremsendende stat kaldet en anmodende stat og en modtagende stat kaldet den anmodede stat – er der et særskilt kapitel for de enkelte indgående og udgående anmodninger. Kapitlet om udgående anmodninger omhandler de procedurer, der anvendes af den anmodende stat, og kapitlet om indgående anmodninger omhandler de procedurer, der anvendes af den anmodede stat.

11. Hvert kapitel indeholder både en redegørelse for selve anmodningen og anvendelsen heraf samt sagseksempler og et rutediagram og trinvise procedurer for behandling af anmodningen. I slutningen af hvert kapitel er der henvisninger og yderligere materiale og en række ofte stillede spørgsmål (FAQ).

12. Der er en række forhold, som gælder for alle anmodninger, og i stedet for at gentage dem i hvert kapitel redegøres herfor i første del af håndbogen i kapitel 1-3. Disse kapitler indeholder en kort beskrivelse af de enkelte kategorier af anmodninger, hvorefter læseren henvises til det relevante kapitel i håndbogen for en nærmere redegørelse.

13. I de indledende kapitler redegøres ligeledes for konventionens anvendelsesområde – hvilke kategorier af anmodninger er omfattet af konventionen, og hvilke anmodninger er ikke omfattet – og der redegøres for muligheden for at udvide eller begrænse konventionens anvendelsesområde. Endelig redegøres for generelle aspekter såsom betydningen af beskyttelse af personoplysninger og faktisk adgang til procedurer og retshjælp i forbindelse med anmodninger i henhold til konventionen.

14. I kapitel 2 redegøres for de hyppigst anvendte begreber i håndbogen. Disse begreber er ikke retlige definitioner. I konventionen defineres en række af de anvendte begreber, og det anføres ligeledes, at der "ved fortolkningen af denne konvention skal [...] tages hensyn til dens internationale karakter og behovet for at fremme en ensartet anvendelse af den".[2]

15. Forklaringerne i kapitel 2 skal gøre det nemmere for sagsbehandlerne at forstå det sprog, der anvendes i konventionen, og konventionens formål, navnlig på de områder, hvor de anvendte begreber eller ord kan være forskellige fra de begreber eller ord, der anvendes i national lovgivning eller praksis. I de enkelte kapitler henvises til disse forklaringer i kapitlets tekst for at hjælpe sagsbehandlere, der skal overholde konventionens bestemmelser.

16. Endelig indeholder kapitel 15 i håndbogen instrukser for udfyldning af de anbefalede formularer til indgivelse af anmodninger i henhold til konventionen.

---

[2] Artikel 53.

C. Anvendelse af håndbogen

17. Hvis du ikke har kendskab til sager omfattet af konventionen, bør du først læse kapitel 1 – Overblik over anmodninger i henhold til konventionen. Her redegøres for de forskellige kategorier af anmodninger i henhold til konventionen med henvisning til tilknyttede afsnit i håndbogen.

18. Gå herefter til kapitel 3 og forvis dig om, at sagen om underholdsbidrag er omfattet af konventionens anvendelsesområde. Hvis dette ikke er tilfældet, finder denne håndbog og procedurerne i konventionen ikke anvendelse. Hvis sagen er omfattet af konventionens anvendelsesområde, gå til det relevante kapitel for denne anmodning – og følg procedurerne for enten indgående eller udgående anmodninger.

D. Andre informationskilder

19. Den mest omfattende informationskilde vedrørende konventionens ordlyd er ovennævnte forklarende rapport. Hvis du har et spørgsmål om en sag omfattet af konventionen, der ikke besvares i denne håndbog, henvises til den relevante artikel i konventionen og til det tilsvarende afsnit i den forklarende rapport. En lang række tekniske spørgsmål, som ikke behandles i håndbogen, er besvaret i den forklarende rapport. Ud over den forklarende rapport findes der et betydeligt antal foreløbige dokumenter og rapporter med baggrundsoplysninger og tekniske oplysninger, der blev henvist til og anvendt under forhandlingerne forud for konventionen. Der er adgang til alle disse dokumenter og rapporter på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

20. Spørgsmål vedrørende de nationale love og procedurer i en anden stat i sager vedrørende underholdsbidrag kan ofte besvares ved at henvise til den landeprofil, som en kontraherende stat har indsendt til Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret. Landeprofilen indeholder oplysninger om fuldbyrdelsesforanstaltninger, grundlaget for afgørelser om underholdsbidrag og begrænsninger med hensyn til ændringer samt oplysninger om, hvorvidt det som udgangspunkt er enten administrative eller judicielle procedurer, der finder anvendelse på anmodningerne. Landeprofilen indeholder ligeledes kontaktoplysninger og eventuelle særlige krav til anmodninger i henhold til konventionen i den pågældende stat. Landeprofilen indeholder ligeledes link til de enkelte staters websteder eller tilsvarende informationskilder. Landeprofilen er ligeledes tilgængelig på Haagerkonferencens websted.[3]

21. Endelig skal sagsbehandlerne naturligvis basere sig på national praksis og nationale procedurer og om nødvendigt søge vejledning om juridiske fortolkningsspørgsmål i relevante juridiske kilder såsom juridiske håndbøger eller rådføre sig med advokater i deres egen stat. Da mange stater allerede har betydelig erfaring med håndtering af internationale sager om underholdsbidrag, er der meget stor erfaring i mange stater med at bistå sagsbehandlere, der har behov for hjælp i forbindelse med behandlingen af internationale sager.

---

[3] Nogle stater vælger ikke at bruge den anbefalede landeprofilformular, men i medfør af artikel 57 skal alle kontraherende stater imidlertid fremlægge den samme type oplysninger for Det Permanente Bureau. Disse oplysninger er ligeledes tilgængelige på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

E. De sidste råd

22. Efterhånden som du bliver bekendt med de forskellige anmodninger i henhold til konventionen, vil du se, at der er et klart fokus i procedurerne på forenkling af processen, hurtig behandling af anmodninger, effektive fuldbyrdelsesforanstaltninger og løbende kommunikation mellem de to stater, der er involveret i sagen. Dette er konventionens vigtigste mål, som afspejles i artikel 1 i konventionen. Hvis disse mål kan nås i forbindelse med gennemførelsen af konventionen, vil det være til klar og varig gavn for børn og familier over hele verden. Disse mål vil kunne nås gennem hårdt arbejde og en stor indsats fra de sagsbehandlere, der behandler sagerne, og vi håber, at denne håndbog vil være et nyttigt redskab til at nå disse mål.

Kapitel 1
Oversigt over anmodninger i henhold til konventionen

23. I dette kapitel redegøres for de kategorier af anmodninger, der kan indgives via en **central myndighed** i henhold til konventionen. Kapitlet bør sammenholdes med kapitel 3, der indeholder væsentlige oplysninger om konventionens anvendelsesområde og konventionens anvendelse i en konkret sag.

Centralmyndigheden er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen. Disse opgaver er fastlagt i konventionens kapitel II og III.

24. I kapitlet gives indledningsvis et overblik over de anmodninger, der kan indgives i henhold til konventionen. Herefter følger en række rutediagrammer, der kan anvendes til at afgøre, hvilken anmodning der er relevant at indgive i henhold til konventionen.

25. Husk, at formålet med dette kapitel udelukkende er at give et generelt overblik over de forskellige kategorier af anmodninger. Der redegøres nærmere for de enkelte kategorier af anmodninger i de enkelte kapitler. Eksemplerne og rutediagrammerne i dette kapitel er derfor nødvendigvis begrænset til de mest almindelige anvendelser af anmodningerne, og der er ikke den samme detaljeringsgrad som i de enkelte kapitler i håndbogen.

26. Når du har identificeret den kategori af anmodninger, der indgives, kan du gå videre til kapitel 3 for at vurdere, om anmodningen er omfattet af konventionens anvendelsesområde, og herefter gå videre til det specifikke kapitel i håndbogen, som omhandler den særlige kategori af anmodninger, der indgives. I kapitel 2 redegøres for de anvendte hovedbegreber i håndbogen.

I. Beskrivelse af anmodninger i henhold til konventionen

27. I denne del gives et grundlæggende overblik over de forskellige kategorier af ***anmodninger*** (anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse og ændring) og ***anmodninger om særlige foranstaltninger***, der kan indgives via centralmyndighederne i henhold til konventionen, og over anvendelsen af de enkelte kategorier. Der redegøres for de faktorer, der har betydning for, om der kan indgives en anmodning.

Tip: *I denne håndbog skelnes mellem **direkte anmodninger** og **anmodninger**. En anmodning er en foranstaltning omfattet af konventionen, som indgives via en centralmyndighed, f.eks. en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse. En direkte anmodning er en foranstaltning, der indgives direkte til en kompetent myndighed, såsom en anmodning om at få truffet en afgørelse, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag, hvis den kontraherende stat ikke har udvidet konventionens anvendelsesområde til disse anmodninger.*

*Bemærk imidlertid, at en **anmodning om særlige foranstaltninger** i medfør af artikel 7 er en undtagelse fra denne regel. Disse anmodninger fremsættes via en centralmyndighed. Se kapitel 13.*

A. Oversigt over anmodninger i henhold til konventionen

28. De kategorier af anmodninger, der kan indgives i henhold til konventionen, er anført i artikel 10. Disse anmodninger kan indgives af personer (eller i nogle tilfælde af et offentligt organ) i følgende situationer:

Situation	Kategorier af anmodninger i henhold til konventionen
Den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag fra den anmodede stat og ønsker den fuldbyrdet i den pågældende stat	Anmodning om fuldbyrdelse
Den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse fra en kontraherende stat og ønsker den anerkendt eller anerkendt og fuldbyrdet i en anden stat	Anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Den, der indgiver anmodningen, har endnu ikke en afgørelse om underholdsbidrag, og sagsøgte har bopæl i en anden kontraherende stat	Anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag
Den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag, men har brug for en ny afgørelse, da der er problemer med at få anerkendt og fuldbyrdet den eksisterende afgørelse i en anden kontraherende stat	Anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag
Den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag fra en kontraherende stat, men ønsker at få den ændret, og sagsøgte (den anden part) har bopæl i en anden kontraherende stat	Anmodning om ændring

Figur 1: Oversigt over anmodninger

29. Som det fremgår af figur 1 ovenfor, kan der indgives fire generelle kategorier af anmodninger i henhold til konventionen. Inden for disse brede kategorier kan der anmodes om en række forskellige foranstaltninger. Der er fire generelle kategorier:

- anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
- anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse om underholdsbidrag
- anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag, herunder om nødvendigt fastlæggelse af slægtskab
- anmodning om ændring af en eksisterende afgørelse om underholdsbidrag.

30. Alle disse anmodninger kan indgives af en bidragsberettiget, og nogle kan ligeledes indgives af en bidragspligtig, jf. artikel 10, stk. 2.

1. Anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse

31. Denne anmodning anvendes, når den, der indgiver anmodningen, allerede har en ***afgørelse om underholdsbidrag*** og ønsker at få afgørelsen anerkendt eller anerkendt eller fuldbyrdet i en anden stat end den stat, hvor den pågældende har bopæl. Takket være anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren behøver den, der indgiver anmodningen, ikke indgive en anmodning i den anmodede stat om at få truffet en ny afgørelse om underholdsbidrag. Anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren gør det muligt at fuldbyrde den eksisterende afgørelse i den anden stat på samme grundlag som en oprindelig afgørelse i den pågældende stat. Begge stater skal være kontraherende stater i konventionen, og afgørelsen skal være truffet i en kontraherende stat.

*I en **afgørelse om underholdsbidrag** fastsættes den bidragspligtiges underholdspligt, og den kan ligeledes omfatte automatisk tilpasning ved indeksering, krav om betaling af underholdsbidragsrestancer og om betaling af underholdsbidrag eller renter med tilbagevirkende kraft samt fastsættelse af sagsomkostninger og udgifter.*

a) Anvendelse af denne anmodning

32. I de fleste tilfælde ønsker den, der indgiver anmodningen, at få en afgørelse anerkendt og fuldbyrdet med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag og indledning af fuldbyrdelsesproceduren, hvis det er nødvendigt. I nogle tilfælde anmoder den, der indgiver anmodningen, udelukkende om anerkendelse. En bidragspligtig kan f.eks. udelukkende anmode om anerkendelse af en afgørelse fra en anden stat med henblik på at begrænse eller udsætte fuldbyrdelsen af betalinger i medfør af en anden afgørelse, eller en bidragsberettiget kan udelukkende anmode om anerkendelse, hvis den pågældende ikke anmoder om bistand fra den anden stat i forbindelse med fuldbyrdelsen.

b) Et eksempel

33. D har bopæl i land A og har en afgørelse fra land A, der indebærer, at hendes tidligere mand skal betale underholdsbidrag til hendes tre børn. Hendes tidligere mand bor i land B. D ønsker afgørelsen om underholdsbidrag fuldbyrdet. Både land A og land B er ***kontraherende stater***.

*En **kontraherende stat** er en stat, der er bundet af konventionen, da den pågældende stat har afsluttet ratifikations-, accept- og godkendelsesprocessen i henhold til konventionen.*

34. Centralmyndigheden i land A fremsender en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen til land B. Centralmyndigheden i land B videresender afgørelsen til en kompetent myndighed, hvor afgørelsen registreres til fuldbyrdelse eller erklæres for eksigibel. Hendes tidligere mand underrettes om anerkendelsen af afgørelsen og vil få mulighed for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af afgørelsen. Når afgørelsen er blevet anerkendt, træffer en kompetent myndighed i land B de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde afgørelsen og overføre underholdsbidraget til land A, hvis hendes tidligere mand ikke betaler underholdsbidraget frivilligt.[4]

Relevant artikel i konventionen – artikel 10, stk. 1, litra a), *og artikel 10, stk. 2,* litra a)

---

[4] Centralmyndigheden eller den kompetente myndighed skal "lette" fuldbyrdelsen og inddrivelsen og overførslen af underholdsbidrag. De foranstaltninger, der træffes i de enkelte stater, er meget forskellige. Se kapitel 10 om fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.

Se kapitel 4 om udgående anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse og kapitel 5 om indgående anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse

2. Anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat

35. Dette er den enkleste af alle anmodninger i henhold til konventionen. I forbindelse med denne anmodning anmodes en kontraherende stat om at fuldbyrde sin egen afgørelse eller en afgørelse, der allerede er blevet anerkendt, og bistå ved overførslen af betalinger til en bidragsberettiget.

*En **kompetent myndighed** er den myndighed i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et program for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i relation til konventionen.*

36. Forskellen mellem denne anmodning og ovennævnte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse er, at den afgørelse, der skal fuldbyrdes, er truffet eller allerede anerkendt i den stat, der skal fuldbyrde afgørelsen (den anmodede stat). Afgørelsen skal derfor ikke anerkendes, inden den kan fuldbyrdes.[5]

a) Anvendelse af denne anmodning

37. Denne anmodning indgives, når den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag, der er truffet eller anerkendt i den stat, hvor sagsøgte bor eller har aktiver eller indkomst. Den, der indgiver anmodningen, kan anmode den pågældende stat om at fuldbyrde den afgørelse, som den pågældende stat har truffet eller anerkendt. Den, der indgiver anmodningen, behøver ikke tage til den stat, der har truffet afgørelsen, for at indgive denne anmodning. Centralmyndigheden i den stat, hvor den, der indgiver anmodningen, har bopæl, fremsender i stedet anmodningen om fuldbyrdelse af afgørelsen til den anmodede stat. Begge stater skal være kontraherende stater i konventionen.

b) Et eksempel

38. F har bopæl i land A og har en afgørelse om underholdsbidrag fra land B, hvor barnets far har bopæl. Hun ønsker, at land B fuldbyrder afgørelsen om underholdsbidrag. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

*Den **anmodende stat** er den stat, hvor den, der indgiver anmodningen, har bopæl, og hvor en anmodning i henhold til konventionen indgives.*

*Den **anmodede stat** er den stat, der modtager anmodningen, og som anmodes om at behandle anmodningen. Det er normalt den stat, hvor sagsøgte har bopæl.*

39. F kan anmode centralmyndigheden i land A om at fremsende en anmodning om fuldbyrdelse i henhold til konventionen på hendes vegne til land B. F behøver ikke anmode om anerkendelse af afgørelsen, da den er truffet i land B. Centralmyndigheden i land B behandler anmodningen og fremsender den til den kompetente myndighed i land B med henblik på fuldbyrdelse. Hvis den bidragspligtige ikke betaler underholdsbidraget frivilligt, anvender den kompetente myndighed de foranstaltninger, der er tilgængelige ifølge national ret, til at fuldbyrde afgørelsen.

---

[5] Som anført i kapitel 4 skal en afgørelse, der skal anerkendes og fuldbyrdes i den anmodede stat, være truffet i en kontraherende stat (se forklarende rapport, punkt 240). Hvis afgørelsen er fra en ikkekontraherende stat, kan der indgives en anmodning om fuldbyrdelse, hvis den anmodede stat allerede har anerkendt afgørelsen i medfør af en anden traktat eller national ret. I modsat fald skal der indgives en anmodning om at få truffet en ny afgørelse.

Relevant artikel i konventionen – artikel 10, stk. 1, litra b)

Se kapitel 6 om udgående anmodninger om fuldbyrdelse og kapitel 7 om indgående anmodninger om fuldbyrdelse

3. Anmodning om at få truffet en afgørelse

40. Denne anmodning anvendes for at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag til den, der indgiver anmodningen, til fordel for den pågældendes børn eller andre personer.[6] Den, der indgiver anmodningen, anmoder centralmyndigheden i den stat, hvor den pågældende har bopæl, om at fremsende anmodningen på den pågældendes vegne til centralmyndigheden i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl, med henblik på at få truffet en afgørelse, herunder fastlæggelse af slægtskab, hvis det er nødvendigt.[7] Begge stater skal være kontraherende stater i konventionen.

a) Anvendelse af denne anmodning

41. Denne anmodning anvendes, hvis der ikke foreligger en afgørelse om underholdsbidrag, eller hvis den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag, der af en eller anden årsag ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl, eller hvor fuldbyrdelsen skal gennemføres.

b) Et eksempel

42. G har bopæl i land A og har et barn på fire år. Hun var aldrig gift med barnets far, og barnets slægtskab er ikke blevet fastslået. Barnets far er nu flyttet til land B. G ønsker, at faderen begynder at betale børnebidrag til barnet. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

43. Centralmyndigheden i land A fremsender i henhold til konventionen en anmodning om ***at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag*** til barnet til centralmyndigheden i land B. Centralmyndigheden i land B træffer de nødvendige foranstaltninger i forbindelse med anmodningen med henblik på at få truffet en afgørelse, normalt ved at oversende anmodningen til en kompetent myndighed. Den kompetente myndighed i land B skal yde bistand til at få fastslået slægtskab. Slægtskabet kan fastslås ved at foretage en faderskabstest, og i denne forbindelse tages kontakt til moderen direkte eller via centralmyndighederne, således at moderen og barnet kan blive testet. I nogle stater fastslås slægtskab ved retsafgørelse eller ved den pågældende forælders anerkendelse af slægtskab. Når afgørelsen om underholdsbidrag er blevet truffet i land B, skal den kompetente myndighed i land B sikre, at den fuldbyrdes om nødvendigt, og underholdsbidraget overføres til moderen i land A, uden at moderen skal indgive en ny anmodning.[8]

Relevant artikel i konventionen – artikel 10, stk. 1, litra c) *og* d)

Se kapitel 8 om udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse og kapitel 9 om indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse

---

6 Der kan kun indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse for "andre personer", hvis konventionens anvendelsesområde er blevet udvidet til disse andre personer. Se drøftelsen af anvendelsesområde i kapitel 3.

7 I medfør af artikel 10, stk. 3, afgøres anmodningen efter loven i den anmodede stat, og den pågældende stats kompetenceregler finder ligeledes anvendelse. Se forklarende rapport, punkt 248.

8 Se forklarende rapport, punkt 108 vedrørende anvendelsen af "lette".

4. Anmodning om ændring af en eksisterende afgørelse

44. Denne anmodning anvendes, når der foreligger en afgørelse om underholdsbidrag, men en af parterne ønsker at få den ændret.

a) Anvendelse af denne anmodning

45. Baggrunden for indgivelse af en anmodning om ændring kan være, at den bidragsberettigedes eller børnenes situation har ændret sig, eller at den bidragspligtiges evne til at betale underholdsbidraget har ændret sig. Den, der indgiver anmodningen (enten den bidragsberettigede eller den bidragspligtige), anmoder centralmyndigheden i den stat, hvor den pågældende har bopæl, om at fremsende en anmodning om ændring til den stat, hvor den anden part har bopæl (eller hvor ændringen skal foretages). Hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, vil afgørelsen blive ændret eller en ny afgørelse blive truffet.[9] Den ændrede afgørelse skal muligvis anerkendes, hvis den er truffet i en anden stat end den stat, hvor den skal fuldbyrdes.

46. Konventionen finder ikke anvendelse på alle internationale sager om underholdsbidrag, hvor en person ønsker at få ændret en eksisterende afgørelse. I mange tilfælde vil der ikke blive indgivet en anmodning i medfør af artikel 10 i konventionen, idet den, der indgiver anmodningen, i stedet indgiver en anmodning om ændring direkte til en kompetent myndighed i sin egen stat eller i den stat, hvor afgørelsen er truffet. Konventionen indeholder imidlertid mekanismer til fremsendelse af anmodninger, hvis en person vælger at indgive eller skal indgive en anmodning i en kontraherende stat, og sagen skal afsluttes i en anden kontraherende stat.[10]

b) Et eksempel

47. H har en afgørelse om underholdsbidrag fra land A, der indebærer at hendes tidligere mand skal betale børnebidrag til sine to børn. Hendes tidligere mand er flyttet til land B. Afgørelsen fuldbyrdes i land B. H ønsker at få underholdsbidraget forhøjet, da hendes tidligere mands indkomst er steget, siden afgørelsen blev truffet.

48. Hvis H vælger at indgive en anmodning om ændring i henhold til konventionen, fremsender centralmyndigheden i land A en anmodning om ændring af en eksisterende afgørelse på vegne af H til centralmyndigheden i land B. Hendes tidligere mand underrettes, og sagen anlægges i land B. Den ændrede afgørelse kan fuldbyrdes i land B, når den er blevet truffet.

Relevant artikel i konventionen – artikel 10, stk. 1, litra e) *og* f)*, og artikel 10, stk. 2,* litra b) *og* c)

Se kapitel 11 om anmodninger om ændring af en afgørelse og kapitel 12 om ændringsprocedurer

---

9 Se artikel 10, stk. 3. Anmodningen afgøres efter loven i den anmodede stat, herunder kompetencereglerne.

10 Se kapitel 11 og 12. Der er en række begrænsninger i konventionen, som kan have betydning for den bidragspligtiges muligheder for at få ændret en eksisterende afgørelse, navnlig hvis den bidragsberettigede har bopæl i den stat, hvor afgørelsen er truffet.

B. Anmodning om særlige foranstaltninger

49. Ud over de fire kategorier af anmodninger, der er omfattet af konventionen, indeholder konventionen ligeledes bestemmelser om visse yderligere anmodninger, der kan fremsættes over for en centralmyndighed, inden en potentiel anmodende part indgiver en anmodning. Disse anmodninger kaldes anmodninger om særlige foranstaltninger. Der ydes bistand på baggrund af denne anmodning på grundlag af et skøn, og den anmodede stat afgør, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes på denne baggrund.

50. I artikel 7 anføres de seks anmodninger, der kan fremsættes af en centralmyndighed over for en anden centralmyndighed. Der kan fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger med henblik på:

1) at hjælpe med at lokalisere en bidragspligtig eller en bidragsberettiget
2) at hjælpe med at indhente oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst og formueforhold, herunder om aktiver
3) at lette fremskaffelsen af dokumentation eller andre beviser
4) at yde bistand til at få fastslået slægtskab
5) at anlægge eller lette iværksættelsen af foreløbige foranstaltninger indtil afslutningen af den verserende anmodning om underholdsbidrag
6) at lette forkyndelse af dokumenter.

a) Anvendelse af anmodningen om særlige foranstaltninger

51. En anmodning om særlige foranstaltninger fremsættes, hvor en potentiel anmodende part har behov for begrænset bistand i forbindelse med indgivelsen af en anmodning om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring i henhold til konventionen. Der kan ligeledes anmodes om bistand til at afgøre, om der skal indgives en anmodning, eller der kan anmodes om bistand i forbindelse med en national sag om underholdsbidrag, når sagen har et internationalt aspekt.

b) Et eksempel

52. J bor i land A og har to børn. Hun er skilt fra børnenes far og har en afgørelse om underholdsbidrag, der indebærer, at han skal betale børnebidrag. J mener, at faderen muligvis bor i land B eller land C, da han har slægtninge i begge lande. Hun ønsker at få afgørelsen fuldbyrdet, men ved ikke, hvilken stat afgørelsen skal fremsendes til.

53. Det fremgår af konventionen, at centralmyndigheden i land A kan fremsætte en anmodning til centralmyndighederne i land B eller land C om at hjælpe med at lokalisere faderen. Der fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger, hvor det angives, at J ønsker at indgive en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen, når faderen/sagsøgte er blevet lokaliseret. Centralmyndigheden i land B eller land C bekræfter, om den pågældende kan lokaliseres i den pågældende stat, således at land A kan fremsende sagen til den kompetente centralmyndighed.

Relevant artikel i konventionen – artikel 7

Se kapitel 13 om udgående anmodninger om særlige foranstaltninger, kapitel 14 om indgående anmodninger om særlige foranstaltninger og kapitel 3, del, 2, afsnit V, om andre Haagerkonventioner

II. Bestemmelse af kategorien af anmodninger

54. Det er rimeligt enkelt at afgøre, hvilken kategori af anmodninger der er tale om i en konkret situation. I følgende rutediagrammer illustreres de forskellige muligheder.

55. Husk, at oplysningerne i dette afsnit nødvendigvis er meget generelle. En stat kan præcisere konventionens anvendelsesområde i den pågældende stat ved brug af forbehold og erklæringer. En stat kan f.eks. tage et forbehold, der begrænser konventionens anvendelsesområde til børn under 18 år. Det har betydning for den pågældende stats håndtering af anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag til børn på 18 år eller derover. Dette drøftes nærmere i kapitel 3.

1. Når der allerede er truffet en afgørelse

RELEVANTE ANMODNINGER, NÅR DER ALLEREDE ER TRUFFET EN AFGØRELSE OM UNDERHOLDSBIDRAG (artikel 10, stk. 1, *litra a)* og *b)*, og artikel 10, stk. 2, *a)*)

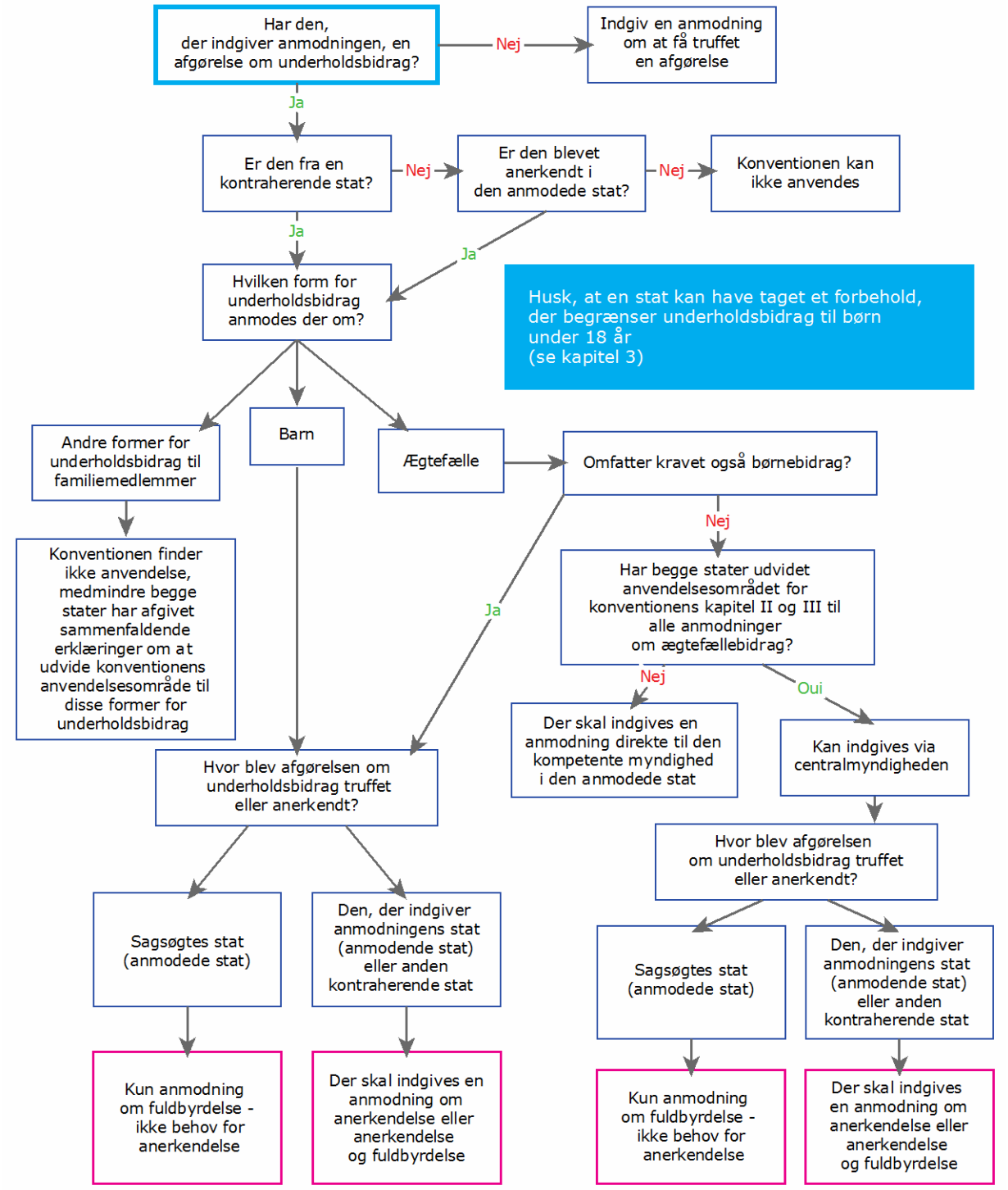

Figur 2: Relevante anmodninger, når der allerede er truffet en afgørelse om underholdsbidrag

2. Når der ikke er truffet en afgørelse eller en eksigibel afgørelse

56. I nedenstående rutediagram illustreres mulighederne, når der ikke foreligger en afgørelse om underholdsbidrag, eller når afgørelsen ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes, sandsynlighed på grund af et forbehold i henhold til konventionen.

RELEVANTE ANMODNINGER,
NÅR DER IKKE ER TRUFFET EN EKSIGIBEL AFGØRELSE
(artikel 10, stk. 1, *litra c)* og *d)*)

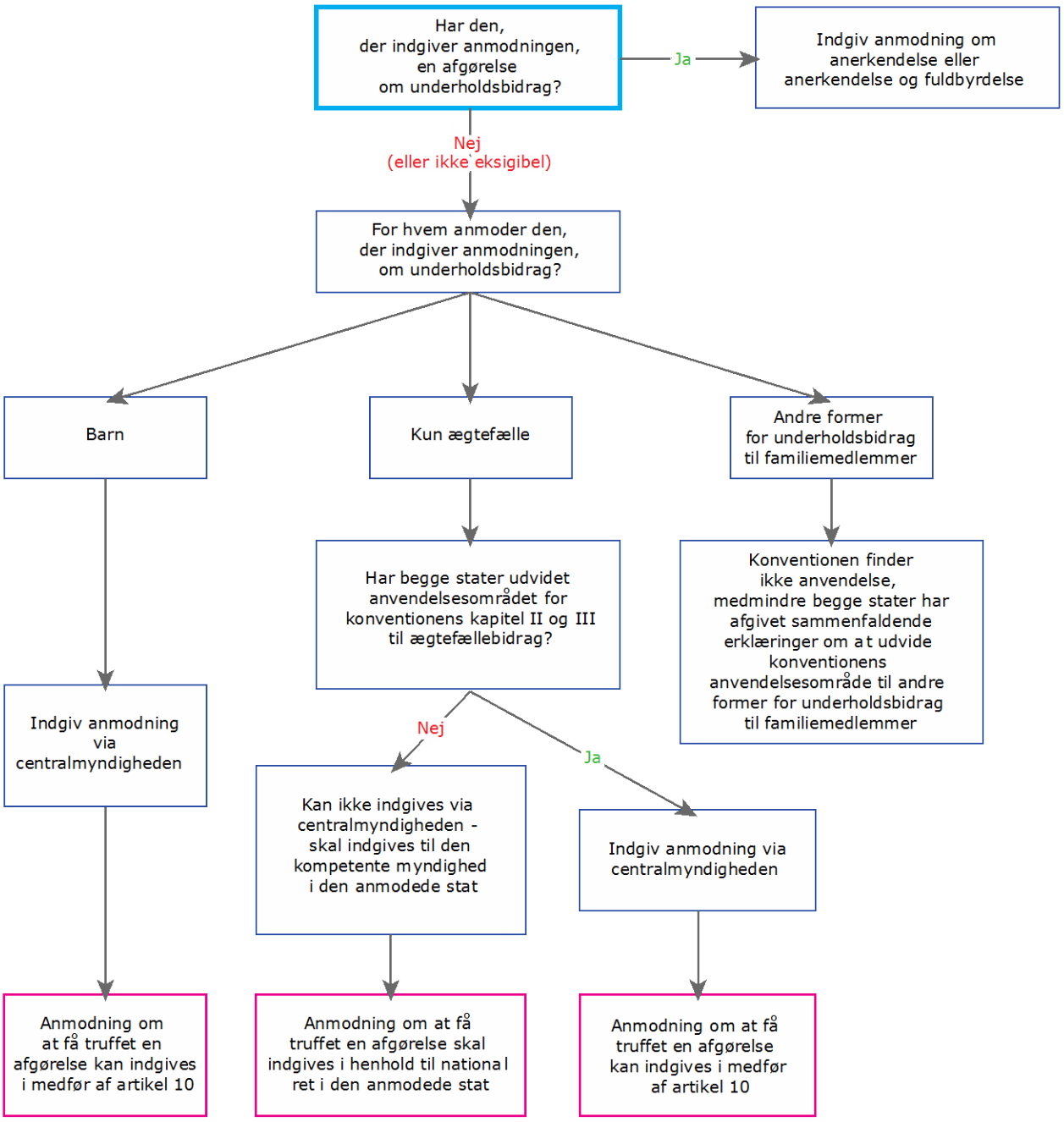

Figur 3: Relevante anmodninger, når der ikke er truffet en eksigibel afgørelse

3. Når den, der indgiver anmodningen, ønsker at få afgørelsen ændret

57. I nogle tilfælde kan den, der indgiver anmodningen, have behov for at få afgørelsen ændret for at sikre, at den afspejler parternes eller barnets ændrede situation. Proceduren er en smule anderledes afhængigt af, om anmodningen om ændring indgives af den bidragspligtige eller den bidragsberettigede.

58. I rutediagrammet på næste side illustreres proceduren, når den bidragsberettigede ønsker at indgive en anmodning om ændring.

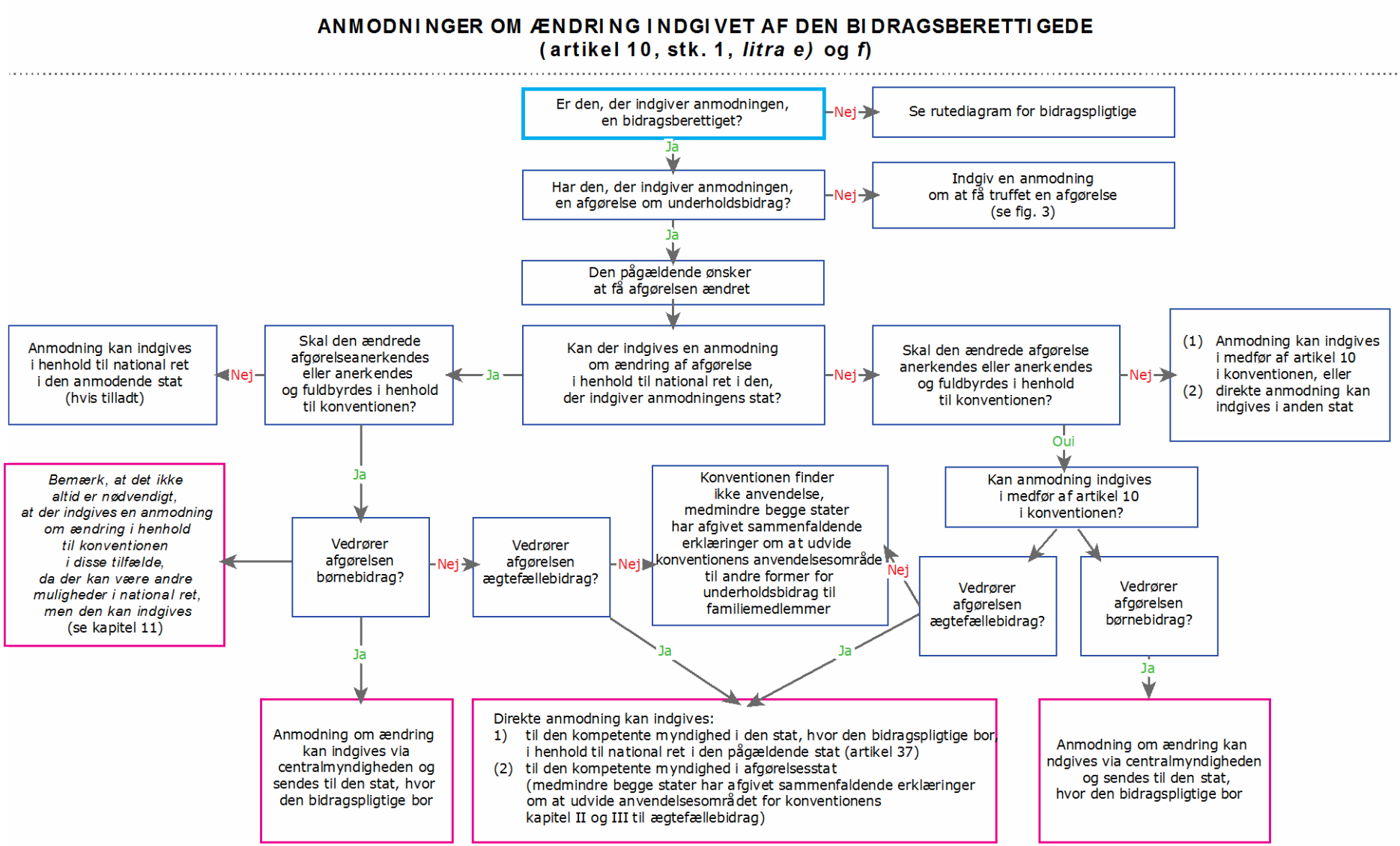

Figur 4: Anmodninger om ændring indgivet af den bidragsberettigede

59. I rutediagrammet på næste side illustreres proceduren, når den bidragspligtige ønsker at indgive en anmodning om ændring. Som det fremgår, er der en række forskelle i forbindelse med anmodningen, da det er mest hensigtsmæssigt at anlægge sagen i den stat, hvor afgørelsen er truffet, hvis den bidragsberettigede har bopæl i denne stat.

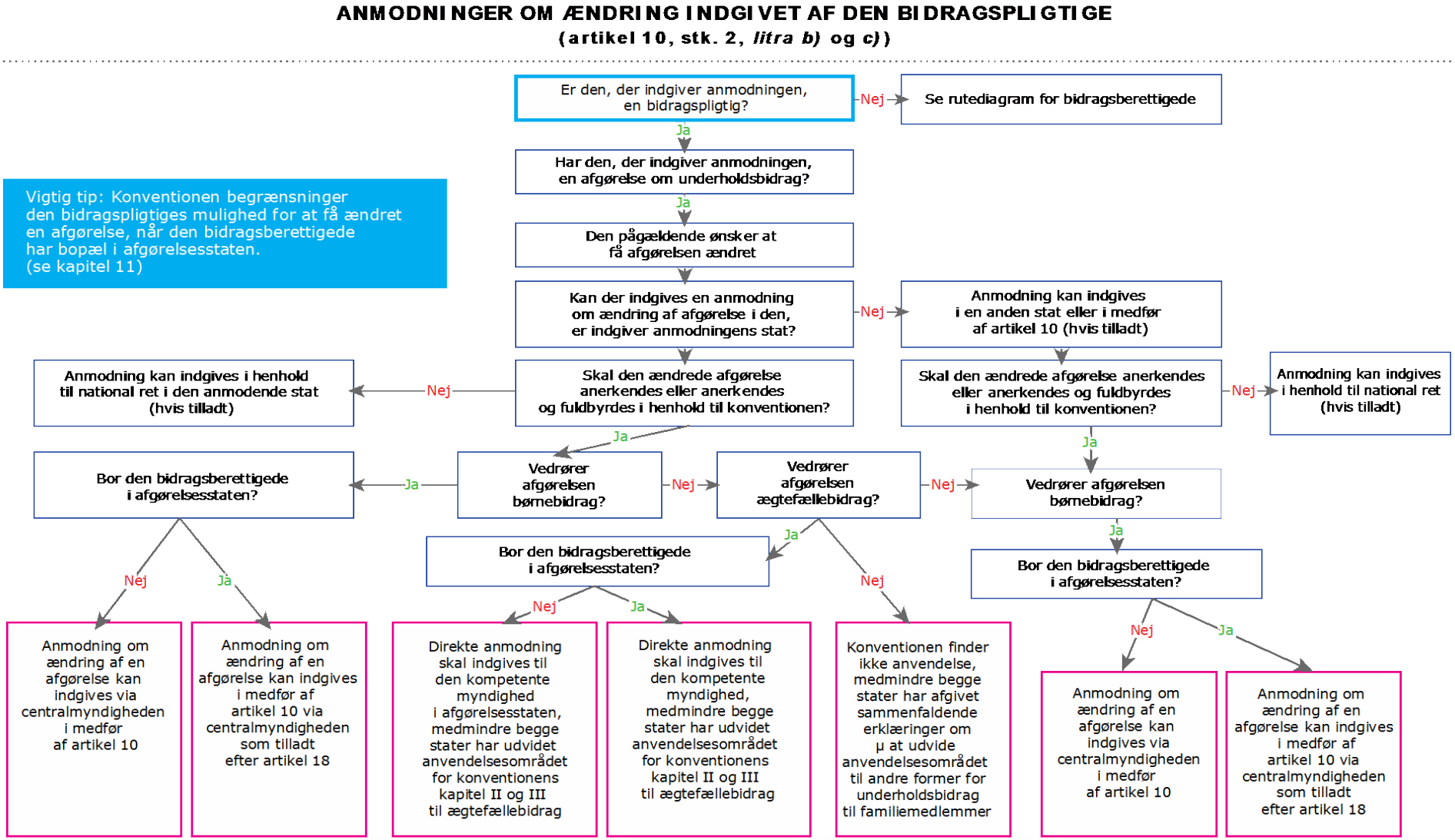

Figur 5: Anmodninger om ændring indgivet af den bidragspligtige

4. Når den, der indgiver anmodningen, har brug for bistand

60. I nogle situationer har den, der indgiver anmodningen, brug for bistand fra en centralmyndighed, inden anmodningen indgives i henhold til konventionen. Det kan være nødvendigt at indhente supplerende oplysninger eller dokumenter eller bevis for slægtskab, inden der kan indgives en anmodning i henhold til konventionen. I henhold til konventionen kan der ligeledes fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger over for centralmyndigheden med henblik på bistand i forbindelse med en national sag om underholdsbidrag, når sagen har et internationalt element. Disse anmodninger er omfattet af artikel 7. I nedenstående diagram illustreres proceduren for disse anmodninger.[11]

[11] Hvis begge stater er parter i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål (konventionen om forkyndelse fra 1965) eller Haagerkonventionen af 18. marts 1970 om bevisoptagelse i udlandet i sager om civile eller kommercielle spørgsmål (konventionen om bevisoptagelse fra 1970), henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

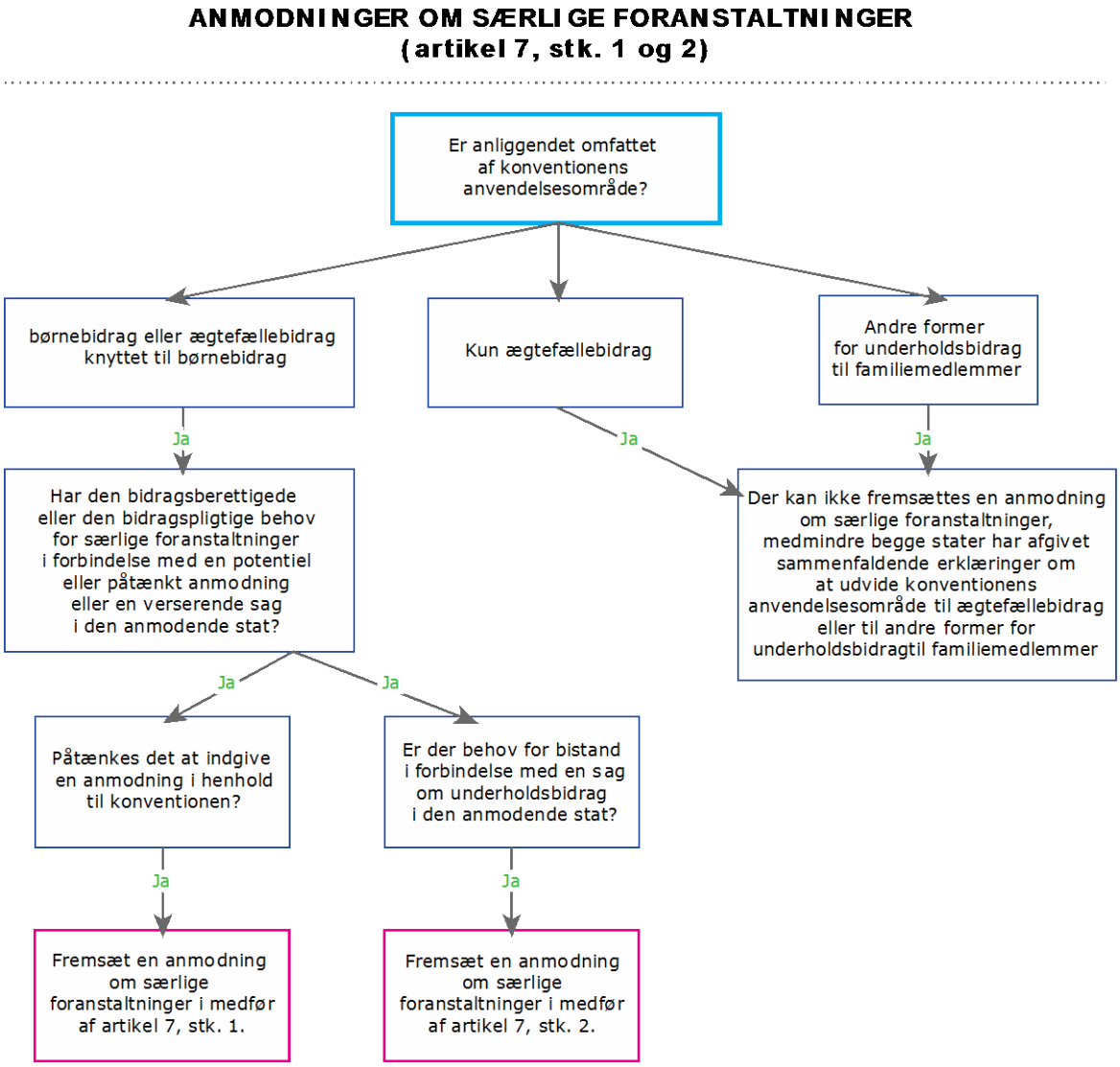

Figur 6: Anmodninger om særlige foranstaltninger

Kapitel 2
Ordforklaring

A. Formålet med dette kapitel

61. De specifikke begreber, der anvendes i konventionen, er resultatet af fire års forhandlinger og drøftelser. Nogle få af begreberne er defineret i selve konventionen. Mange andre begreber er imidlertid ikke defineret og kan fortolkes forskelligt afhængigt af lovgivningen i den stat, hvor sagen om underholdsbidrag er anlagt.

62. F.eks. defineres begrebet "fuldbyrdelse" ikke. Dette begreb anvendes i hele konventionen, men holdningen var, at det ikke var nødvendigt at definere begrebet i forbindelse med underholdspligt, da der var bred enighed om begrebets betydning i de berørte stater, og da et af de vigtige underliggende principper i konventionen er, at konventionen skal fortolkes bredt og åbent.[12]

63. Det betyder således i praksis, at den kompetente myndighed med ansvar for fuldbyrdelse af afgørelsen afgør, om en bestemt foranstaltning udgør fuldbyrdelse. Det skal imidlertid bemærkes, at der i konventionen opstilles en række anbefalede foranstaltninger til fuldbyrdelse af afgørelser og således retningslinjer for, hvilke foranstaltninger der generelt betragtes som fuldbyrdelse. Ved vurderingen af, om et underholdsbidrag er ægtefællebidrag, afgøres betydningen af begrebet "ægtefælle" ligeledes af den kompetente myndighed, der træffer afgørelsen (i tilfælde af, at der træffes en afgørelse), eller af den kompetente myndighed, der behandler anmodningen om anerkendelse (hvis der anmodes om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse).

64. Formålet med dette kapitel er ikke at fastlægge retlige eller endelige definitioner af de begreber, der anvendes i konventionen, men at forklare de begreber, der anvendes i håndbogen og deres betydning ***i forbindelse med de operationelle procedurer***, der anvendes i sager omfattet af konventionen, således at det bliver nemmere for sagsbehandlere uden større kendskab til internationale sager om underholdsbidrag at følge procedurerne. Hvis der er tvivl om den præcise retlige betydning af et bestemt ord eller begreb, der benyttes i konventionen, bør begrebet altid undersøges nærmere i den forklarende rapport og internationale og nationale retskilder.

B. Anvendte begreber i denne håndbog

Tiltrædelse

65. Tiltrædelse er en af de procedurer, som en stat kan anvende for at blive en kontraherende stat i konventionen.[13] I artikel 60 fastsættes det, hvornår konventionen træder i kraft (efter udløbet af en periode på tre måneder fra deponeringen af det andet ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument), og hvornår den træder i kraft i en bestemt kontraherende stat. De kontraherende stater i konventionen kan ses på Haagerkonferencens websted.

Se artikel 58 og 60

---

12 Se drøftelsen i den forklarende rapport, punkt 60-65.
13 Se forklarende rapport, punkt 690.

Administrativ myndighed

66. I nogle stater træffes afgørelser i sager om underholdsbidrag af en administrativ myndighed (til tider kaldet et "child support agency"), der er oprettet af staten specifikt med henblik på at bistå ved opnåelsen, fuldbyrdelsen og ændringen af afgørelser om underholdsbidrag.[14]

67. I artikel 19, stk. 3, defineres en administrativ myndighed som et offentligt organ, hvis afgørelser opfylder de to kriterier i denne artikel. Afgørelserne skal kunne gøres til genstand for appel eller fornyet prøvelse ved en judiciel myndighed i den pågældende stat, og afgørelserne skal have samme retskraft og -virkning som en afgørelse truffet af en judiciel myndighed i samme sag.

Se artikel 19, stk. 1, og artikel 19, stk. 3

Fremmøde

68. Begrebet anvendes til at betegne en persons deltagelse i eller tilstedeværelse ved en eller anden form for retsmøde. Afhængigt af den pågældende stats love og procedurer kan en persons eller en parts fremmøde omfatte personligt fremmøde eller deltagelse i retsmødet ved brug af midler såsom telefonkonferencer eller andre elektroniske midler. En person kan ligeledes "give møde under retssagen" ved advokat eller anden repræsentant, der deltager eller fremsætter bemærkninger på den pågældendes vegne. Spørgsmålet om, hvorvidt en part har givet møde under retssagen med henblik på en afgørelse er relevant i henhold til konventionen for at vurdere, om en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse skal ledsages af en erklæring om behørig underretning.

Se artikel 25 og 29

Se også erklæring om behørig underretning

Henvisning til håndbog – kapitel 4 og 5

Den, der indgiver anmodningen

69. I håndbogen er den, der indgiver anmodningen, den person eller statslige myndighed ("offentligt organ"), der indgiver anmodningen til en centralmyndighed i medfør af artikel 10 (anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring).

70. Nogle steder i konventionen kan den, der indgiver anmodningen, ligeledes være den person eller part i en retssag, der har indgivet en appel. I henhold til artikel 23, stk. 6, er den, der indgiver anmodningen, således den person, der appellerer afgørelsen om at registrere en afgørelse til fuldbyrdelse eller erklære en afgørelse for eksigibel.

71. Den, der indgiver anmodningen, kan være en bidragsberettiget, en bidragspligtig eller barnets retlige repræsentant. Med henblik på visse anmodninger omfatter den bidragsberettigede offentlige organer.

Se artikel 7, 10, 36 og 37

Henvisning til håndbog – kapitel 1 og 3

---

[14] Se forklarende rapport, punkt 432.

Anmodninger

72. I denne håndbog og i konventionen skelnes mellem *"anmodninger"* og *"direkte anmodninger"*. En anmodning indgives via en centralmyndighed i medfør af artikel 10. Ifølge denne artikel kan der indgives en anmodning om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring.

73. En direkte anmodning indgives ikke via en centralmyndighed. En direkte anmodning er en anmodning, der modtages af en kompetent myndighed såsom en ret eller en administrativ myndighed direkte fra en person. Den indgives ikke i medfør af artikel 10. En anmodning om anerkendelse af en afgørelse, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag, indgives f.eks. direkte til en kompetent myndighed.

74. Artikel 7 om fremsættelse af anmodninger om særlige foranstaltninger er en undtagelse fra denne generelle sondring. Selv om særlige foranstaltninger ikke er omfattet af artikel 10, fremsættes anmodningen stadig af en centralmyndighed over for en anden centralmyndighed.

Se artikel 7, 10 og 37

Henvisning til håndbog – kapitel 1 og 3

Officielt bekræftet dokument

Se aftale om underholdsbidrag

Centralmyndighed

75. Centralmyndigheden er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen. Disse opgaver er fastlagt i konventionens kapitel II og III.[15]

76. I forbundsstater eller stater, der har selvstyrende enheder, kan der være mere end én centralmyndighed.[16] Centralmyndigheden fremsender anmodningerne til andre stater og varetager den overordnede styring af behandlingen af anmodninger. Mange af centralmyndighedens opgaver kan, i det omfang den pågældende stats lov tillader det, udføres af offentlige organer i en stat, f.eks. et organ med ansvar for sager om børnebidrag, under tilsyn af centralmyndigheden.

Se artikel 4, 5, 6, 7 og 8

Kompetent myndighed

77. En kompetent myndighed er det offentlige organ eller den person i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et organ med ansvar for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen. I nogle stater kan centralmyndigheden ligeledes være den kompetente myndighed for alle eller visse opgaver i medfør af konventionen.

Se artikel 6

---

15 Se forklarende rapport, punkt 85.
16 Se forklarende rapport, punkt 89.

Kontraherende stat

78. En kontraherende stat er en stat, der er bundet af konventionen, da den pågældende stat har afsluttet den i artikel 58 omhandlede ratifikations-, accept- eller godkendelsesproces.

79. Begrebet "stat" anvendes hyppigt i denne håndbog. Udtrykket anvendes generelt til at betegne en suveræn stat eller et suverænt land og ikke en underenhed af staten eller en territorial enhed såsom en provins, eller en stat i USA. I nogle tilfælde omfatter begrebet "stat" imidlertid ligeledes den territoriale enhed, jf. artikel 46. En henvisning til den kompetente myndighed i en stat, hvor der er truffet en afgørelse, skal f.eks. forstås eller fortolkes som en henvisning til en retslig eller administrativ myndighed i den pågældende territoriale enhed.[17]

Se artikel 46 og 58

Konvention

80. Ved "konvention" forstås i denne håndbog *Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer*.

Landeprofil

81. I henhold til konventionens artikel 57 skal de enkelte kontraherende stater give Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen visse oplysninger om deres love, procedurer og de foranstaltninger, de vil træffe for at gennemføre konventionen, herunder redegøre for behandlingen af anmodninger om opnåelse, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.[18]

82. Den landeprofilformular, som Haagerkonferencen om International Privatret har anbefalet og offentliggjort, kan bruges af en kontraherende stat til at forelægge disse oplysninger. I landeprofilen angives eventuelle statsspecifikke dokumenter eller krav til anmodninger.

83. Det er ikke obligatorisk at bruge landeprofilen. En stat, der ikke bruger landeprofilen, skal imidlertid stadig fremlægge de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 57, for Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen.

84. Både landeprofilen og oplysninger fremlagt af en kontraherende stat i medfør af artikel 57 er tilgængelige på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

Se artikel 57

Den bidragsberettigede

85. I artikel 3 defineres den bidragsberettigede som enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den bidragsberettigede kan være en forælder eller en ægtefælle, et barn, plejeforældre, slægtninge eller andre, der passer barnet. I nogle stater kaldes denne person bidragsmodtager, fordringshaver, forældremyndighedsindehaver eller omsorgsperson. Den bidragsberettigede kan enten være den person, der anmoder om underholdsbidrag for første gang (f.eks. i forbindelse med en anmodning om at få truffet en afgørelse), eller den person, som er berettiget til underholdsbidrag i medfør af en eksisterende afgørelse.[19]

---

17 Se forklarende rapport, punkt 637.
18 Se forklarende rapport, punkt 683.
19 Se forklarende rapport, punkt 66.

86. Hvis en kontraherende stat udvider konventionens anvendelsesområde til andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer, herunder sårbare personer, kan den bidragsberettigede være enhver anden person, der er berettiget til denne form for underholdsbidrag til familiemedlemmer.

87. I henhold til artikel 36 omfatter "den bidragsberettigede" i visse afsnit i konventionen offentlige organer. Et offentligt organ kan kun være den bidragsberettigede i forbindelse med en anmodning om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse eller om, at der træffes en ny afgørelse om underholdsbidrag, hvis anerkendelsen af en eksisterende afgørelse nægtes af de grunde, der er nævnt i artikel 20, stk. 4.

Se artikel 3, 10 og 36

Henvisning til håndbog – kapitel 3

Den bidragspligtige

88. I artikel 3 defineres den bidragspligtige som enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag. Den bidragspligtige kan være en forælder eller ægtefælle eller enhver person, der er pligtig til at betale underholdsbidrag i henhold til lovgivningen det sted, hvor afgørelsen er truffet. I nogle stater kaldes denne person bidragsbetaler, debitor, forælder, som ikke har forældremyndigheden, eller forælder, som ikke bor sammen med barnet. Et offentligt organ såsom en social myndighed kan ikke være den bidragspligtige.

89. Hvis en kontraherende stat udvider konventionens anvendelsesområde til andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer, kan den bidragspligtige ligeledes være enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale denne form for underholdsbidrag til familiemedlemmer.

Se artikel 3 og 10

Henvisning til håndbog – kapitel 3

Afgørelse

90. Begrebet "afgørelse" defineres i konventionen i forbindelse med anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse og fuldbyrdelse og visser typer anmodninger til kompetente myndigheder.

91. I afgørelsen fastsættes den bidragspligtiges underholdspligt, og den kan ligeledes omfatte automatisk tilpasning ved indeksering, krav om betaling af underholdsbidragsrestancer og om betaling af underholdsbidrag eller renter med tilbagevirkende kraft samt fastsættelse af sagsomkostninger og udgifter.[20]

92. Begrebet omfatter f.eks. den type afgørelse, der normalt træffes af en judiciel myndighed og som er indeholdt i en dom eller retskendelse. En administrativ myndigheds afgørelser er ligeledes specifikt omfattet, hvis de opfylder kriterierne i artikel 19, stk. 3. Vurderinger foretaget af et organ med ansvar for sager om børnebidrag i et administrativt system er derfor ligeledes omfattet af konventionens anvendelsesområde, hvis de opfylder disse kriterier.

Se artikel 3 og 19

---

[20] Se forklarende rapport, punkt 434-437.

Erklæring

93. En erklæring er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat om visse artikler eller krav i medfør af konventionen. Erklæringer er omhandlet i artikel 63. En stat kan f.eks. afgive erklæring om, at hele konventionen finder anvendelse på ægtefællebidrag, jf. artikel 2, stk. 3. Erklæringer kan afgives ved statens tiltrædelse af konventionen eller på ethvert senere tidspunkt. Erklæringer kan ligeledes ændres. I landeprofilen for den enkelte stat angives de erklæringer, som den pågældende stat har afgivet, og disse erklæringer er ligeledes tilgængelige på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

Se artikel 63

Erklæring af eksigibilitet

94. Erklæring af eksigibilitet er en mekanisme, der anvendes i nogle stater til at give en afgørelse, der er truffet i en anden stat, samme retskraft og -virkning (inden for rammerne af den nationale lovgivning) som en afgørelse, der er truffet i den pågældende stat. Erklæring af eksigibilitet er ikke det samme som en erklæring om eksigibilitet, der er et dokument, som angiver, at afgørelsen er eksigibel i afgørelsesstaten, og som skal indgå i dokumentpakken for en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse.

Se artikel 23, stk. 2, og 25, stk. 1, litra b)

Henvisning til håndbog – kapitel 4 og 5

Opnåelse af en afgørelse

95. Begrebet anvendes til at betegne proceduren for, at der træffes en afgørelse om underholdsbidrag, hvis der enten ikke foreligger en afgørelse om underholdsbidrag, eller hvis den eksisterende afgørelse om underholdsbidrag af en eller anden årsag ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes. I forbindelse med afgørelsen kan det være nødvendigt at fastslå slægtskab.

Se artikel 10

Henvisning til håndbog – kapitel 8 og 9

Fastlæggelse af slægtskab

96. Ved fastlæggelsen af slægtskab fastslås barnets biologiske eller juridiske slægtskab med henblik på underholdsbidrag. Der anmodes ofte om at få fastslået slægtskab i henhold til konventionen i forbindelse med en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag, men der kan ligeledes anmodes herom i forbindelse med en anmodning om særlige foranstaltninger i medfør af artikel 7.[21] Selv om slægtskab kan fastslås ved gentestning, kan det ligeledes fastslås rent juridisk ved formodning, f.eks. hvis parterne var gift eller boede sammen inden barnets fødsel, eller hvis forælderen har vedstået sig eller anerkendt slægtskabet.

Se artikel 7 og 10

Henvisning til håndbog – kapitel 8 og 9

---

21 Se forklarende rapport, punkt 174.

Ex officio-vurdering

97. En *ex officio*-vurdering er en form for vurdering, der kan foretages af en kompetent myndighed på eget initiativ i en sag om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Den fornyede vurdering er omhandlet i artikel 23, stk. 4, og artikel 24, stk. 4.[22] Ingen af parterne kan gøre indsigelse mod den fornyede vurdering.

98. Medmindre den anmodede stat har erklæret, at den vil anvende proceduren i artikel 24, kan den i forbindelse med ex officio-vurderingen i henhold til artikel 23 vurdere, om registrering af afgørelsen til fuldbyrdelse eller erklæring af eksigibilitet ville være åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper ("ordre public").

99. Hvis den alternative procedure i artikel 24 anvendes, er *ex officio*-vurderingen en smule anderledes, da den kompetente myndighed kan tage yderligere grunde op til fornyet vurdering.

Se kapitel 5, hvor der redegøres udtømmende for denne procedure.

Se artikel 12, stk. 8, artikel 23, stk. 4, og artikel 24, stk. 4

Henvisning til håndbog – kapitel 4 og 5

Udlæg

100. Udlæg er fuldbyrdelsesmyndighedens tilbageholdelse af pengemidler, der ellers skulle overføres til en bidragspligtig. En meddelelse om udlæg eller en udlægskendelse indebærer, at den person eller det organ, der skulle have overført pengemidlerne til den bidragspligtige, i stedet overfører dem til fuldbyrdelsesmyndigheden med henblik på overførsel til den bidragsberettigede. I nogle stater kaldes udlæg "tilbageholdelse af pengemidler".

Se artikel 34

Henvisning til håndbog – kapitel 10

Sædvanligt opholdssted

101. Begrebet "sædvanligt opholdssted" er ikke defineret i konventionen.[23] Begrebet anvendes i en række artikler i konventionen i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt en afgørelse kan anerkendes eller fuldbyrdes. Sagens faktiske omstændigheder vil afgøre, om en person har sit sædvanlige opholdssted i en stat. Det sædvanlige opholdssted kan bl.a. fastlægges som det sted, hvor den pågældende har bopæl, hvor den pågældende har sin primære bopæl (eller hovedbopæl), eller hvor den pågældende arbejder eller går i skole. Det sædvanlige opholdssted kan ikke fastlægges alene på grundlag af simpel tilstedeværelse.

Se artikel 20, stk. 1, litra a)

Henvisning til håndbog – kapitel 5

---

22 Se forklarende rapport, punkt 500.
23 Se forklarende rapport, punkt 63 og 444.

Kompetence

102. Sagsøgte kan gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen om at anerkende og fuldbyrde en afgørelse med henvisning til, at de grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 20, ikke finder anvendelse. Disse grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse og henvisningen til kompetence i denne forbindelse vedrører den tilknytning, der skal være mellem parterne og den stat, hvor afgørelsen træffes. En ret kan f.eks. have kompetence til at træffe en afgørelse om underholdsbidrag, hvis begge parter har bopæl i den pågældende stat. En afgørelse truffet på dette grundlag kan derfor anerkendes og fuldbyrdes.

Se artikel 20 og 21

Legalisering

103. Begrebet "legalisering" anvendes til at beskrive visse formelle retlige procedurer. Ved legalisering bekræftes underskriftens ægthed og den egenskab, hvori underskriveren har handlet, og i givet fald identiteten af det på dokumentet påførte segl eller stempel. Legaliseringen bekræfter ikke dokumentets indhold (dvs. det legaliserede dokument). I henhold til artikel 41 kræves der ingen legalisering eller opfyldelse af en tilsvarende formalitet, herunder apostille, i forbindelse med procedurer omfattet af konventionen.[24]

Se artikel 41

Pantsætning

104. Pantsætning er et retskrav mod en persons ejendom. I nogle stater kan der tages pant i den bidragspligtiges ejendom, herunder jord og køretøjer, hvis den pågældende er i restance med betalingerne. Hvis ejendommen herefter sælges, kan underholdsbidragsrestancer blive betalt af salgsprovenuet.

Se artikel 34

Henvisning til håndbog – kapitel 10

Underholdsbidrag

105. Underholdsbidrag omfatter bidrag til børn, en ægtefælle eller en partner og udgifter relateret til underhold af børn, en ægtefælle eller en partner. I henhold til konventionen kan en stat ligeledes udvide underholdsbidraget til at omfatte underholdspligt, der udspringer af andre former for familieforhold.

106. Underholdsbidraget betales af den bidragspligtige til den bidragsberettigede. Underholdsbidrag kan både omfatte regelmæssige betalinger og engangsbetalinger eller overdragelse af ejendom afhængigt af lovgivningen i den stat, hvor afgørelsen træffes.[25]

Se artikel 2

Henvisning til håndbog – kapitel 3

---

24 Se forklarende rapport, punkt 614.
25 Se forklarende rapport, punkt 65.

Aftale om underholdsbidrag

107. I henhold til artikel 30 kan en aftale om underholdsbidrag anerkendes og fuldbyrdes, hvis den er eksigibel som en afgørelse i den stat, hvor den er truffet, og i forbindelse med anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse i medfør af artikel 10 omfatter "afgørelse" en aftale om underholdsbidrag.[26]

108. En aftale om underholdsbidrag er defineret i artikel 3 som en skriftlig aftale vedrørende betaling af underholdsbidrag, som kan gøres til genstand for fornyet behandling eller ændres af en kompetent myndighed og enten:

- er formelt udarbejdet eller registreret som et officielt bekræftet dokument af en kompetent myndighed, eller
- er bekræftet af, indgået ved, registreret af eller arkiveret hos en kompetent myndighed.

109. Definitionen omfatter således både de officielt bekræftede dokumenter, der anvendes i nogle stater, og private aftaler, der anvendes i andre stater. En aftale om underholdsbidrag indgået mellem forældrene under en skilsmissesag eller en afgørelse truffet ved brug af mægling mellem forældrene kan f.eks. betragtes som en aftale om underholdsbidrag og kan fuldbyrdes i henhold til konventionen, hvis den opfylder disse kriterier.

110. En stat kan tage et forbehold om, at aftaler om underholdsbidrag ikke vil blive anerkendt.

Se artikel 3 og 30

Henvisning til håndbog – kapitel 4 og 5

Afgørelse om underholdsbidrag

Se afgørelse

Vurdering af de økonomiske midler

111. I medfør af konventionen kan en stat i nogle tilfælde foretage en vurdering af de økonomiske midler for at afgøre, om den, der indgiver anmodningen, har ret til retshjælp i en sag omfattet af konventionen, og om denne retshjælp skal ydes gratis til den, der indgiver anmodningen, eller en part. Ved en vurdering af de økonomiske midler foretages en overordnet vurdering af den, der indgiver anmodningen, for så vidt angår dennes indkomst, aktiver eller andre formueforhold, som vil indvirke på dennes evne til at betale for retshjælp.

112. I medfør af artikel 16 kan der i forbindelse med visse kategorier af anmodninger foretages en behovsvurdering på grundlag af barnets midler, hvor der foretages en vurdering af barnets og ikke den pågældende forælders midler eller finansielle situation, og i nogle stater foretages denne vurdering for at afgøre, om der skal ydes gratis retshjælp.

Se artikel 16 og 17

Henvisning til håndbog – kapitel 3

---

[26] Se forklarende rapport, punkt 554.

Vurdering af sagens realitet

113. I medfør af konventionen kan en stat i nogle tilfælde foretage en vurdering af sagens realitet for at afgøre, om den skal yde gratis retshjælp til den, der indgiver anmodningen, i en sag omfattet af konventionen. Ved en vurdering af sagens realitet foretages en overordnet vurdering af sagens realiteter og sandsynligheden for, at anmodningen imødekommes, herunder af retsgrundlaget for anmodningen og sandsynligheden for, at sagens realiteter vil føre til et vellykket resultat. Det afhænger af den stat, der foretager vurderingen af sagens realitet, hvilken type anliggender der kan gøres til genstand for vurderingen.

Se artikel 15, stk. 2, og artikel 17, litra a)

Henvisning til håndbog – kapitel 3

Ændring af en afgørelse

114. Ved ændring forstås proceduren for ændring af en afgørelse om underholdsbidrag, efter at den er truffet. I nogle stater kaldes dette en ændringsanmodning eller en anmodning om at få ændret en afgørelse. Ændringen kan vedrøre underholdsbeløbet, hyppigheden eller en anden betingelse i afgørelsen om underholdsbidrag. I henhold til konventionen omfatter begrebet "ændring" ligeledes opnåelse af en ny afgørelse, hvis der i den nationale lovgivning i den anmodede stat ikke er fastlagt en procedure for ændring af en afgørelse, der er truffet i en anden stat, og det kun er muligt at træffe en ny afgørelse.[27] En anmodning om ændring kan enten indgives af den bidragsberettigede i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra e)* eller *f)*, eller af den bidragspligtige i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra b)* eller *c)*.

Se artikel 10 og 18

Henvisning til håndbog – kapitel 11

Det Permanente Bureau/Haagerkonferencen om International Privatret

115. Haagerkonferencen om International Privatret (HCCH) er en international mellemstatslig organisation, der udvikler og bistår multilaterale retlige instrumenter til fremme af internationalt juridisk og administrativt samarbejde inden for privatret, særligt inden for beskyttelse af familie og børn, civilproces og erhvervsret.

116. Det Permanente Bureau er sekretariat for Haagerkonferencen og har ansvaret for organisationens daglige arbejde.

117. I henhold til konventionen skal kontraherende stater fremlægge de i artikel 57 anførte oplysninger om, hvorledes kravene i konventionen vil blive opfyldt af den pågældende stat, for Det Permanent Bureau. Det Permanent Bureau indsamler ligeledes oplysninger, herunder statistik og retspraksis om, hvordan konventionen virker.

Se artikel 54 og 57

---

27 Se forklarende rapport, punkt 264.

Personoplysninger

118. Personoplysninger er personlige oplysninger om en person, der indsamles, anvendes eller videregives i forbindelse med procedurer i henhold til konventionen. Det omfatter identifikationsoplysninger såsom oplysninger om fødselsdato, en persons adresse, indkomst, beskæftigelse og nationale eller statslige identifikationsnumre såsom socialforsikringsnumre, socialsikringsnumre, personlige sundhedsnumre og lignende numre, som er unikke for den pågældende person.[28]

119. I henhold til konventionen må personoplysninger udelukkende bruges til de formål, til hvilke de er indsamlet eller videregivet, og oplysningerne skal holdes fortrolige i henhold til lovgivningen i den stat, der behandler oplysningerne. Offentliggørelse af personoplysninger er ikke tilladt, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.[29]

Se artikel 38, 39 og 40

Henvisning til håndbog – kapitel 3

Protokol om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt

120. *Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt* er et internationalt instrument med generelle bestemmelser om gældende ret, som supplerer *Haagerkonventionen af 23. november 2007 om international inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer*. Nogle kontraherende stater i konventionen har også undertegnet protokollen og anvender protokollen i sager om underholdsbidrag.

Henvisning til håndbog – kapitel 8, 9 og 12

Foreløbige foranstaltninger

121. De foreløbige foranstaltninger er omhandlet i konventionens artikel 6, stk. 2, *litra i)*, og artikel 7. Disse sager anlægges i en stat for at sikre resultatet af en anmodning om underholdsbidrag. Der kan f.eks. anmodes om foreløbige foranstaltninger for at forhindre salg af aktiver eller for at forhindre, at den bidragspligtige forlader staten for at undgå sagen om underholdsbidrag.[30]

Se artikel 6 og 7

Henvisning til håndbog – kapitel 13 og 14

Offentligt organ

122. Begrebet "offentligt organ" anvendes i to forskellige sammenhæng i konventionen.

123. I henhold til artikel 36 er et offentligt organ en statslig myndighed, der kan indgive en anmodning om underholdsbidrag som den bidragsberettigede under begrænsede omstændigheder. Et offentligt organ kan indgive en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra a)* og *b)*. Det kan ligeledes indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse, hvis anerkendelsen af en eksisterende afgørelse nægtes af de grunde, der er nævnt i artikel 20, stk. 4.[31]

---

28 Se forklarende rapport, punkt 605.
29 Se forklarende rapport, punkt 608.
30 Se forklarende rapport, punkt 176.
31 Se forklarende rapport, punkt 590.

124. Et offentligt organ kan indgive en anmodning, hvis det handler på vegne af den bidragsberettigede eller anmoder om godtgørelse af ydelser, der er udbetalt i stedet for underholdsbidrag.

125. Der henvises ligeledes til offentlige organer i artikel 6, stk. 3, hvor det anføres, at offentlige organer er de enheder, der efter loven i en stat kan udføre en centralmyndigheds opgaver. Den pågældende stats kompetente myndigheder skal føre tilsyn med offentlige organer med ansvar for disse opgaver, og Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret skal underrettes om omfanget af deres inddragelse i sager omfattet af konventionen

(se artikel 6, 3 og 36).

Ratifikation

126. Ratifikation er en af de procedurer, som en stat kan anvende for at blive part i konventionen. I artikel 60 fastsættes det, hvornår konventionen træder i kraft (efter udløbet af en periode på tre måneder fra deponeringen af det andet ratifikations-, accept- og godkendelsesinstrument), og hvornår den træder i kraft i en bestemt kontraherende stat. De kontraherende stater i konventionen kan ses på Haagerkonferencens websted.

Se artikel 58 og 60

Anerkendelse

127. Ved anerkendelse af en afgørelse om underholdsbidrag forstås den procedure, der anvendes af den kompetente myndighed i en stat til at anerkende de rettigheder og forpligtelser med hensyn til underholdsbidrag, der er fastsat af myndigheden i afgørelsesstaten, hvor afgørelsen er truffet, og den giver den pågældende afgørelse retskraft.[32] I de fleste tilfælde anmoder den, der indgiver anmodningen, ligeledes om at få afgørelsen fuldbyrdet, og anmodningen vedrører således både anerkendelse og fuldbyrdelse. Den, der indgiver anmodningen, har imidlertid mulighed for udelukkende at anmode om anerkendelse af afgørelsen. I henhold til artikel 26 er kravene til en anmodning om anerkendelse de samme som til en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, bortset fra at der ikke stilles krav om, at afgørelsen skal være eksigibel i afgørelsesstaten, idet den blot skal have "retskraft" i den pågældende stat.

Se artikel 19-28

Henvisning til håndbog – kapitel 4 og 5

Anerkendelse og fuldbyrdelse

128. Anerkendelsen og fuldbyrdelsen af eksisterende afgørelser om underholdsbidrag er en af de centrale procedurer i henhold til konventionen. Formålet med anerkendelse og fuldbyrdelse er at sikre, at en afgørelse, der er truffet i en stat, kan få retskraft eller blive fuldbyrdet i en anden kontraherende stat.[33] Takket være anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren behøver den bidragsberettigede ikke få truffet en ny afgørelse i den stat, hvor afgørelsen skal fuldbyrdes, da den anmodede stat har mulighed for at fuldbyrde den eksisterende afgørelse.

Se artikel 19-28

Henvisning til håndbog – kapitel 4 og 5

---

32 Se forklarende rapport, punkt 429.
33 Se forklarende rapport, punkt 490.

Anmodende centralmyndighed og anmodede centralmyndighed

129. Den anmodende centralmyndighed er centralmyndigheden i den stat, hvor anmodningen indgives. Den pågældende centralmyndighed fremsender anmodningen til den anmodede centralmyndighed, der behandler anmodningen og videresender den til en kompetent myndighed, der afslutter behandlingen. Centralmyndighedens opgaver er fastlagt i konventionens artikel 7.

Se artikel 7

Anmodende stat og anmodede stat

130. Den ***anmodende stat*** er den stat, hvor den, der indgiver anmodningen, har bopæl, og hvor en anmodning i henhold til konventionen indgives. Den ***anmodede stat*** er den stat, der anmodes om at behandle anmodningen. Det er normalt den stat, hvor sagsøgte har bopæl.[34]

Se artikel 10 og 12

Forbehold

131. Et forbehold er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat under visse omstændigheder i medfør af konventionen om, at konventionens anvendelse i den pågældende stat er begrænset på nogle områder. En stat kan f.eks. tage et forbehold om, at aftaler om underholdsbidrag ikke vil blive anerkendt eller fuldbyrdet. Forbehold er omhandlet i artikel 62. I landeprofilen for den enkelte stat angives de forbehold, som den pågældende stat har taget. Alle de forbehold, der kan tages af en stat, er ligeledes tilgængelige i deres fulde ordlyd på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

Se artikel 62

Sagsøgte

132. Sagsøgte er den person, der skal svare på en anmodning eller en appel i henhold til konventionen. Sagsøgte kan være en bidragsberettiget eller en bidragspligtig.

Se artikel 11, 23 og 24

Særlige foranstaltninger

133. Særlige foranstaltninger er visse forpligtelser til administrativt samarbejde og er opstillet i artikel 7. En centralmyndighed kan over for en anden centralmyndighed fremsætte en anmodning om at træffe særlige foranstaltninger. Anmodningen fremsættes særskilt fra en anmodning om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, opnåelse, fuldbyrdelse eller ændring af en afgørelse. De særlige foranstaltninger, der kan anmodes om, omfatter bistand med henblik på:

---

[34] Begreberne "anmodede stat" og "anmodende stat" er ikke defineret i konventionen eller i den forklarende rapport. Se forklarende rapport, punkt 64. I artikel 9 i konventionen defineres "opholdssted" kun med henblik på denne artikel. Se forklarende rapport, punkt 228.

- at lokalisere en bidragspligtig eller en bidragsberettiget
- at indhente oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst og formueforhold, herunder det sted, hvor aktiverne befinder sig
- at få fastslået barnets slægtskab
- at fremskaffe dokumentation eller beviser
- at lette forkyndelse af dokumenter
- at opnå foreløbige foranstaltninger.

Se artikel 7

Henvisning til håndbog – kapitel 13 og 14

Stat

Se kontraherende stat

Afgørelsesstat

134. Begrebet anvendes til at betegne den stat, hvor afgørelsen om underholdsbidrag er truffet. Afgørelsesstaten kan være en anden stat eller den stat, hvor den bidragsberettigede eller sagsøge har bopæl i dag. Det er vigtigt at vide, hvilken stat der er afgørelsesstaten, f.eks. for at afgøre, hvilken kompetent myndighed der skal udfylde erklæringen om eksigibilitet i en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Afgørelsesstaten kaldes også udstedelsesstaten.

135. I forbindelse med en aftale om underholdsbidrag er afgørelsesstaten ofte den stat, hvor aftalen er indgået eller formaliseret.

Se artikel 11, 20, 25 og 30.

Henvisning til håndbog – kapitel 4

Erklæring om eksigibilitet

136. Dette dokument skal ledsage en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse for at dokumentere, at afgørelsen er eksigibel i den stat, hvor den er truffet (afgørelsesstaten). I nogle stater er erklæringen om eksigibilitet et dokument fra den kompetente myndighed, som angiver, at afgørelsen har "retskraft", dvs. at den kan fuldbyrdes i den pågældende stat. En erklæring om eksigibilitet er ikke det samme som erklæring af eksigibilitet, der er en af de mekanismer, der anvendes i nogle stater til at anerkende eller anerkende og fuldbyrde en afgørelse.[35]

Se artikel 23, stk. 2, og 25, stk. 1, litra b)

Henvisning til håndbog – kapitel 4

Erklæring om behørig underretning

137. Dette dokument skal ledsage en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, hvis sagsøgte (ofte den bidragspligtige) ikke har givet møde eller været repræsenteret under retssagen i afgørelsesstaten. Det bekræftes i erklæringen, at sagsøgte er blevet underrettet om den retssag, hvor afgørelsen om underholdsbidrag blev truffet, og har haft mulighed for at udtale sig, eller at sagsøgte er blevet underrettet om afgørelsen og har haft mulighed for at gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen på et faktisk og juridisk grundlag ("under henvisning til faktiske eller retlige forhold").[36]

---

[35] I nogle stater anvendes en *"attestation de la force de chose jugée"*, dvs. en erklæring om, at afgørelsen har retskraft i den pågældende stat.

[36] Se kapitel 4, afsnit III, B.3 om udfærdigelse af den påkrævede erklæring om behørig underretning i forbindelse med anmodningen.

Se artikel 25

Henvisning til håndbog – kapitel 4

Sårbar person

138. En sårbar person defineres i konventionens artikel 3 som en person, der på grund af svækkelse eller utilstrækkelige åndsevner ikke er i stand til at varetage sine interesser. Sårbare personer er kun omfattet af konventionen, hvis både de anmodende og anmodede stater har afgivet en erklæring i medfør af konventionens artikel 2, stk. 3, om at udvide konventionens anvendelsesområde til disse personer.

Se artikel 2

Henvisning til håndbog – kapitel 3

Kapitel 3
Generelle forhold

Del 1
Konventionens anvendelsesområde

I. Formålet med dette kapitel

139. Der er en række fælles overvejelser og tilbagevendende opgaver, som skal varetages i forbindelse med alle udgående eller indgående anmodninger i henhold til konventionen eller anmodninger om særlige foranstaltninger. Den vigtigste overvejelse er, om anmodningen overhovedet er omfattet af konventionen. Dette kaldes "konventionens anvendelsesområde".

140. Hvis anmodningen ikke er omfattet af konventionens anvendelsesområde, finder procedurerne i denne håndbog ikke anvendelse. I denne del af kapitel 3 redegøres for de faktorer, som lægges til grund for vurderingen af, om en anmodning er omfattet af konventionens anvendelsesområde, og lige så vigtigt, i hvilket omfang konventionens bestemmelser finder hel eller delvis anvendelse på den pågældende kategori af anmodninger.

141. Den anden del af kapitel 3 omhandler forhold, der gør sig gældende for alle procedurer i henhold til konventionen – reglerne om kommunikationssprog, kravene til oversættelse af dokumenter og afgørelser, beskyttelse af personoplysninger og kravet om faktisk adgang til procedurer.

II. Konventionens anvendelsesområde

A. Generelt

142. Det er meget vigtigt at forstå konventionens anvendelsesområde for at vurdere, i hvilket omfang konventionen finder anvendelse på en anmodning om underholdsbidrag (en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring). Det er ikke hensigten, at konventionen skal finde anvendelse på alle kategorier af anmodninger, hvor parterne bor i forskellige stater, og det er heller ikke alle konventionens bestemmelser, der finder anvendelse på enhver anmodning, der indgives i medfør af konventionen.

143. Den første vigtige overvejelse er derfor, om kapitlerne i konventionen om forpligtelserne til administrativt samarbejde og centralmyndighedens opgaver, herunder ydelse af retshjælp, og reglerne om indholdet af og fremsendelsen af anmodninger finder anvendelse i en konkret situation. Disse opgaver er fastlagt i konventionens kapitel II og III.

144. Artikel 2 er udgangspunktet for vurderingen af konventionens anvendelsesområde og af anvendelsen af kapitel II og III på en konkret anmodning. I artikel 2 fastlægges de former for underholdspligt, der er omfattet af konventionen, og i hvilket omfang anvendelsesområdet kan udvides eller begrænses ved erklæring afgivet af en kontraherende stat eller et forbehold taget af en kontraherende stat.

B. Centralt anvendelsesområde – underholdspligt

145. Konventionens centrale anvendelsesområde er underholdspligt over for et barn og ægtefælle.

1. Børnebidrag

146. Konventionen finder bredest anvendelse på børnebidrag. Som udgangspunkt finder alle kapitler i konventionen anvendelse på enhver **underholdspligt** over for børn, forudsat at:

- underholdspligten følger af et forælder-barn-forhold
- barnet er under 21 år.

Underholdsbidrag *omfatter bidrag til børn, en ægtefælle eller en partner og udgifter relateret til underhold af børn, en ægtefælle eller en partner. I henhold til konventionen kan en stat ligeledes udvide underholdsbidraget til at omfatte underholdspligt, der udspringer af andre former for familieforhold.*

147. Kontraherende stater kan enten udvide eller begrænse dette anvendelsesområde ved brug af erklæringer eller forbehold som beskrevet nedenfor.

2. Ægtefællebidrag

148. Konventionens anvendelse på ægtefællebidrag er ikke så bred som anvendelsen på børnebidrag.

149. Hele konventionen, herunder bestemmelserne i kapitel II og III, finder obligatorisk anvendelse på anmodninger om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse, hvis anmodningen om ægtefællebidrag er knyttet til et krav om børnebidrag som beskrevet ovenfor.[37] Disse anmodninger indgives derfor via centralmyndighederne i begge stater, og alle konventionens bestemmelser om centralmyndighederne såsom forpligtelserne til underretning og fremsendelse af afgørelser til den kompetente myndighed i den pågældende stat finder anvendelse.

150. Hvis anmodningen udelukkende vedrører ægtefællebidrag, finder bestemmelserne i kapitel II og III imidlertid ikke anvendelse, medmindre den pågældende stat har erklæret, at den vil udvide anvendelsesområdet for hele konventionen til ægtefællebidrag. Dette betyder, at anmodningen ikke indgives via centralmyndigheden, men i stedet indgives direkte til den kompetente myndighed i den anden stat. De kaldes direkte anmodninger til en kompetent myndighed. Idet centralmyndighederne ikke er involveret, finder konventionens bestemmelser om deres aktiviteter ikke anvendelse, men andre bestemmelser finder anvendelse på direkte anmodninger til kompetente myndigheder. Alle konventionens artikler, bortset fra artiklerne i kapitel II og III, finder altid anvendelse på afgørelser, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag.

151. En kontraherende stat kan udvide centralmyndighedens inddragelse til sager om ægtefællebidrag som beskrevet i næste afsnit.

3. Forbehold og erklæringer

152. De kontraherende staters mulighed for at begrænse eller udvide konventionens anvendelsesområde er omhandlet i artikel 2.

---

[37] I konventionen anvendes formuleringen "indgives sammen med et krav" om børnebidrag. Det betyder ikke nødvendigvis, at kravet om ægtefællebidrag skal være omfattet af den samme afgørelse, men det til være knyttet til eller relateret til kravet om børnebidrag. Se forklarende rapport, punkt 47.

a) Børnebidrag – barnets alder

153. En kontraherende stat kan tage et ***forbehold*** i henhold til konventionen, der begrænser konventionens anvendelsesområde til børn under 18 år. En kontraherende stat kan ligeledes udvide anvendelsesområdet for hele eller dele af konventionen til børn over 21 år.

*Et **forbehold** er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat under visse omstændigheder i medfør af konventionen om, at konventionens anvendelse i den pågældende stat er begrænset på nogle områder.*

b) Ægtefællebidrag

154. En kontraherende stat kan afgive en erklæring om at udvide anvendelsesområdet for kapitel II og III til en række eller alle anmodninger om ægtefællebidrag. Det betyder i praksis, at alle centralmyndighedens opgaver, herunder fremsættelse og besvarelse af anmodninger om særlige foranstaltninger og bestemmelserne vedrørende en række eller alle anmodninger, finder anvendelse på alle anmodninger vedrørende underholdspligt over for ægtefælle.

c) Andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

155. Kontraherende stater kan i henhold til konventionen afgive en ***erklæring*** om, at de vil udvide anvendelsesområdet for (hele eller dele af) konventionen til andre former for underholdspligt, som udspringer af familieforhold. En kontraherende stat kan derfor udvide konventionens anvendelsesområde til underholdspligt, som udspringer af svogerskab eller andet familieforhold. En kontraherende stat kan ligeledes udvide konventionens anvendelsesområde til underholdspligt over for sårbare personer som defineret i konventionen.

*En **erklæring** er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat om visse artikler eller krav i medfør af konventionen. Erklæringer er omhandlet i artikel 63.*

d) Aftaler om underholdsbidrag

156. En kontraherende stat kan tage et forbehold i henhold til konventionen om, at ***aftaler om underholdsbidrag*** ikke vil blive anerkendt eller fuldbyrdet. Hvis dette forbehold afgives, er det kun afgørelser om underholdsbidrag som defineret i konventionen, der kan anerkendes og fuldbyrdes i den pågældende stat. En stat kan ligeledes erklære, at anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag udelukkende kan indgives via centralmyndigheden. Se artikel 19, stk. 4, og artikel 30, stk. 7.

*En **aftale om underholdsbidrag** er defineret i artikel 3 som en skriftlig aftale vedrørende betaling af underholdsbidrag, som er formelt udarbejdet eller registreret som et officielt bekræftet dokument af en kompetent myndighed, eller er bekræftet af, indgået ved, registreret af eller arkiveret hos en kompetent myndighed, og som kan gøres til genstand for fornyet behandling eller ændres af en kompetent myndighed.*

4. Indvirkningen af forbehold, der begrænser konventionens anvendelsesområde

157. Som anført ovenfor, kan en kontraherende stat tage et forbehold i henhold til konventionen, der begrænser konventionens anvendelsesområde. I medfør af artikel 2, stk. 2, kan en kontraherende stat begrænse konventionens anvendelsesområde til underholdsbidrag til børn under 18 år. Dette betyder, at konventionen ikke finder anvendelse på anmodninger om underholdsbidrag til børn på 18 år eller derover.

158. Hvis en kontraherende stat har taget et forbehold, der begrænser konventionens anvendelsesområde i den pågældende stat til personer under 18 år, kan den heller ikke anmode andre stater om at behandle anmodninger om underholdsbidrag til børn på 18 år eller derover (artikel 2, stk. 2, og artikel 64, stk. 4).

159. Oplysninger om, hvorvidt en kontraherende stat har taget forbehold, der begrænser konventionens anvendelsesområde, er tilgængelige på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

5. Indvirkningen af erklæringer, der begrænser konventionens anvendelsesområde

160. Det er vigtigt at bemærke, at udvidelser af konventionens anvendelsesområde skal være "sammenfaldende" i både den anmodede stat og den anmodende stat, hvis konventionens udvidede anvendelsesområde skal finde anvendelse i begge stater. Dette betyder ikke, at hele udvidelsen skal være den samme i begge stater – kun, at en del af udvidelsen er den samme.

*En **erklæring** er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat om visse artikler eller krav i medfør af konventionen.*

161. Hvis kontraherende stat A (den anmodende stat) f.eks. har udvidet anvendelsesområdet for alle konventionens artikler, herunder kapitel II og III, til alle sager om underholdsbidrag til sårbare personer, pålægger dette ikke kontraherende stat B nogen forpligtelse til at behandle en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag til en sårbar person, medmindre land B har afgivet en ***erklæring*** om at udvide konventionens anvendelsesområde til underholdsbidrag til sårbare personer og har udvidet kapitel II og III til anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag til sårbare personer. I dette eksempel er erklæringerne afgivet af land A og land B muligvis ikke identiske, men de er "sammenfaldende" med hensyn til anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag til sårbare personer, idet begge stater har udvidet konventionens anvendelsesområde til anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag til sårbare personer.

162. Oplysninger om, hvorvidt en kontraherende stat har afgivet erklæringer om at udvide konventionens anvendelsesområde, er tilgængelige på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

6. Sagseksempler

Eksempel 1

163. K har bopæl i land A. Hun har en afgørelse om underholdsbidrag fra land A, der indebærer, at L skal betale underholdsbidrag til to børn på 10 og 12 år og ægtefællebidrag. L er børnenes far og bor i land B. K vil gerne have afgørelsen om underholdsbidrag anerkendt og fuldbyrdet i land B. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

Finder konventionen anvendelse?

164. Konventionen finder anvendelse på denne sag. Børnene er under 21 år, og sagen vedrører børnebidrag, der følger af et forælder-barn-forhold. Da anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse af ægtefællebidrag er knyttet til kravet om børnebidrag, finder alle konventionens bestemmelser også anvendelse på dette krav.

Eksempel 2

165. M har bopæl i land A og har en afgørelse om underholdsbidrag fra land A om børnebidrag til et barn, der nu er 20 år. M vil gerne have en afgørelse om underholdsbidrag fuldbyrdet mod børnenes far, der har bopæl i land B i dag. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

Finder konventionen anvendelse?

166. Da sagen vedrører børnebidrag, der udspringer af et forælder-barn-forhold, finder konventionen anvendelse, medmindre land A eller land B har taget et forbehold, der begrænser konventionens anvendelsesområde til sager, hvor barnet er under 18 år. Hvis land A eller land B har taget dette forbehold, finder konventionen ikke anvendelse i dette tilfælde.

Eksempel 3

167. N har bopæl i land A og ønsker at få truffet en afgørelse om børnebidrag til sit barn på seks måneder og ægtefællebidrag til sig selv. Barnet far, hendes tidligere mand, bor i land B. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

Finder konventionen anvendelse?

168. Konventionen finder anvendelse på anmodningen om at få truffet en afgørelse om børnebidrag. N kan imidlertid ikke benytte centralmyndighedens tjenester eller bestemmelserne om anmodninger i henhold til konventionen *at få truffet* en afgørelse om ægtefællebidrag, medmindre både land A og land B har udvidet anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til underholdspligt over for ægtefælle, eller mere specifikt til anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdspligt over for ægtefælle

169. Diagrammet på næste side viser, hvorledes konventionens bestemmelser om anvendelsesområde anvendes til at afgøre, om hele eller dele af konventionen finder anvendelse på en bestemt underholdspligt.

BESTEMMELSE AF KONVENTIONENS ANVENDELSESOMRÅDE

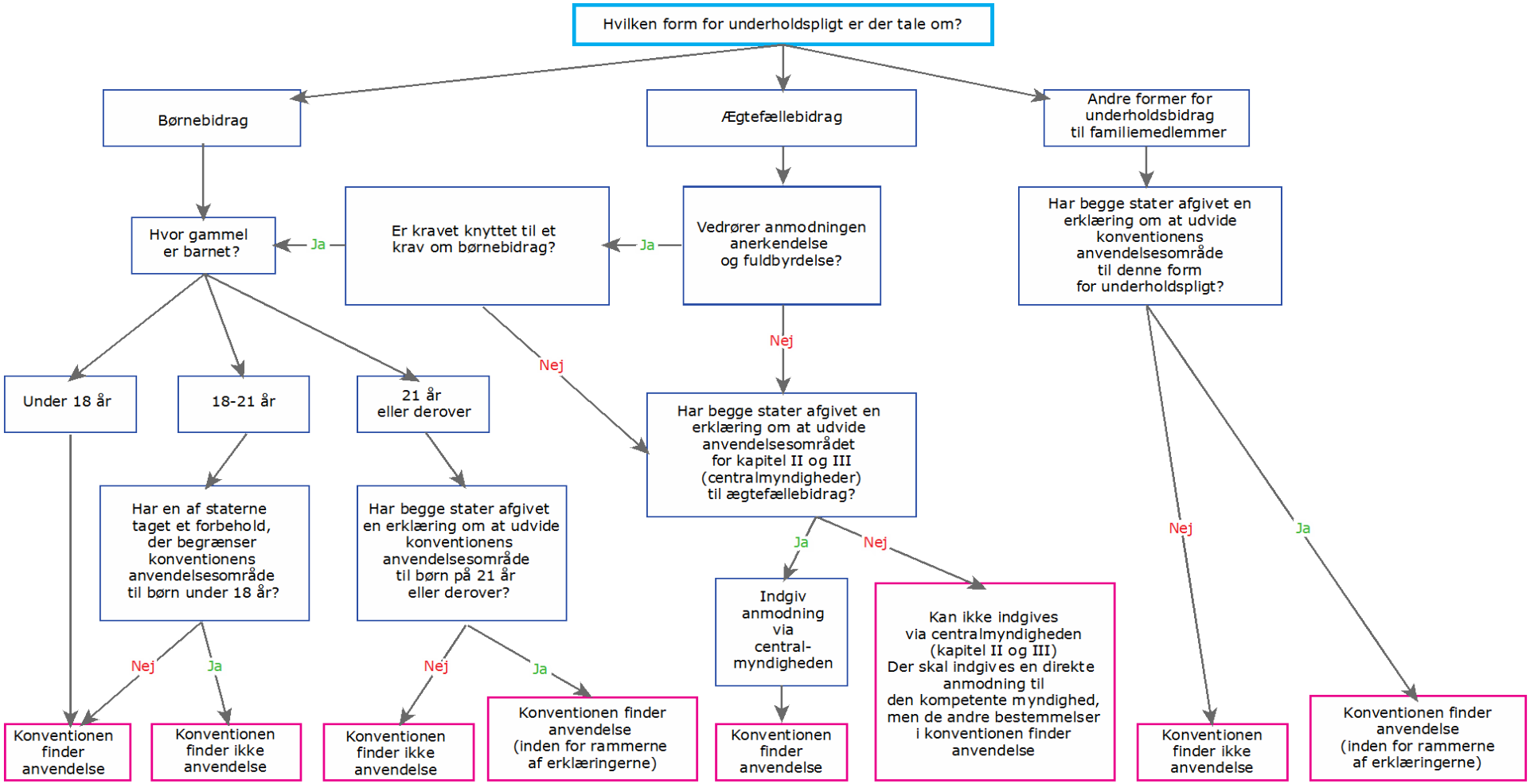

Figur 7: Bestemmelse af, om anmodningen er omfattet af konventionens anvendelsesområde

C. Andre faktorer, der indvirker på konventionens anvendelsesområde

170. Der er en række andre faktorer, der indvirker på, hvordan konventionen finder anvendelse i en given situation. Det afhænger bl.a. af:

- om parterne har bopæl i kontraherende stater
- om den, der indgiver anmodningen, er en bidragspligtig eller en bidragsberettiget
- om den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag
- hvor afgørelsen er truffet
- hvor den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted.

1. Har parterne bopæl i kontraherende stater?

171. Konventionen finder kun anvendelse, hvis den, der indgiver anmodningen (den person, der indgiver anmodningen eller anmoder om bistand i henhold til konventionen), har bopæl i en kontraherende stat.

172. Hvis den, der indgiver anmodningen, har bopæl i en kontraherende stat, men sagsøgte (den person, der skal svare på anmodningen om anerkendelse) ikke har bopæl i en kontraherende stat, eller hvis sagsøgte (den bidragspligtige) ikke har aktiver eller indkomst i en kontraherende stat, kan den, der indgiver anmodningen, ikke anvende konventionen til at få anerkendt, fuldbyrdet, truffet eller ændret en afgørelse om underholdsbidrag. I denne situation kan den, der indgiver anmodningen, vælge at søge juridisk rådgivning for at vurdere, om underholdsbidraget ikke kan inddrives på anden vis.

173. Hvis den, der indgiver anmodningen, har bopæl i en ikkekontraherende stat, men sagsøgte/den bidragspligtige bor eller har aktiver i en kontraherende stat, er centralmyndigheden i den stat, hvor den, der indgiver anmodningen, har bopæl, ikke involveret, men den, der indgiver anmodningen, kan indgive en anmodning om bistand direkte til en kompetent myndighed i sagsøgtes stat.[38]

174. Hvis ingen af parterne har bopæl i en kontraherende stat, kan sagen ikke indgives i henhold til konventionen, men den, der indgiver anmodningen, kan muligvis anvende andre procedurer i den stat, hvor den pågældende har bopæl, for at få truffet eller fuldbyrdet en afgørelse om underholdsbidrag.

175. Oplysninger om, hvorvidt en stat er en kontraherende stat i konventionen, er tilgængelige på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

2. Er den, der indgiver anmodningen, en bidragspligtig eller en bidragsberettiget?

176. Den, der indgiver anmodningen i henhold til konventionen kan være en bidragspligtig, en bidragsberettiget eller et offentligt organ. Den **bidragsberettigede** er enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den **bidragspligtige** er enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag. Et **offentligt organ** er en statslig enhed, der har udbetalt ydelser til den bidragsberettigede i stedet for underholdsbidrag, eller som handler på vegne af den bidragsberettigede.

---

[38] Husk, at behandlingen af de anmodninger, som en kompetent myndighed modtager direkte, udelukkende er omfattet af nationale regler og procedurer. I denne situation skal den, der indgiver anmodningen, derfor kontakte den kompetente myndighed for at finde ud af, hvad der kræves for at indgive anmodningen.

Hvorfor er det vigtigt at identificere den, der indgiver anmodningen?

177. Det er vigtigt at identificere den, der indgiver anmodningen, idet det fastslås i artikel 10, hvem der kan indgive de enkelte kategorier af anmodninger.

178. En ***bidragsberettiget*** kan indgive følgende kategorier af anmodninger:

- anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse
- anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
- anmodning om at få truffet en afgørelse, når der ikke allerede foreligger en afgørelse, herunder om nødvendigt fastlæggelse af slægtskab
- anmodning om at få truffet en afgørelse, når der er truffet en afgørelse, der ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes
- anmodning om ændring af en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat eller i en anden stat end den anmodede stat.

*Den **bidragsberettigede** er enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den bidragsberettigede kan være en forælder eller en ægtefælle, et barn, plejeforældre, slægtninge eller andre, der passer barnet. I nogle stater kaldes denne person bidragsmodtager, fordringshaver, forældremyndighedsindehaver eller omsorgsperson.*

179. En ***bidragspligtig*** kan kun indgive følgende kategorier af anmodninger i henhold til konventionen:

- anmodning om anerkendelse af en afgørelse med henblik på at begrænse eller suspendere fuldbyrdelsen af en tidligere afgørelse, eller
- anmodning om ændring af en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat eller i en anden stat end den anmodede stat.

*Den **bidragspligtige** er enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag. Den bidragspligtige kan være en forælder eller ægtefælle eller enhver person, der er pligtig til at betale underholdsbidrag i henhold til lovgivningen det sted, hvor afgørelsen er truffet. I nogle stater kaldes denne person bidragsbetaler, skyldner, forælder, som ikke har forældremyndigheden, eller forælder, som ikke bor sammen med barnet.*

180. Et ***offentligt organ*** kan kun indgive følgende kategorier af anmodninger:

- anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
- anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet et andet sted, eller
- anmodning om at få truffet en afgørelse, men kun hvis en eksisterende afgørelse ikke kan anerkendes og fuldbyrdes på grund af et forbehold ifølge artikel 20, stk. 2.

*Et **offentligt organ** er en statslig myndighed, der kan indgive en anmodning om underholdsbidrag som den bidragsberettigede under begrænsede omstændigheder.*

181. Et offentligt organ kan således f.eks. ikke indgive en anmodning om ændring af en eksisterende afgørelse i henhold til konventionen, og den bidragspligtige kan heller ikke anvende procedurerne i konventionen til at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag.

182. Der er desuden begrænsninger i konventionen med hensyn til omfanget af den retshjælp, der skal ydes til en bidragsberettiget eller en bidragspligtig i forbindelse med enhver anmodning. Se kapitel 3, del 2, afsnit III, hvor der redegøres for forpligtelsen til at yde retshjælp.

3. Har den, der indgiver anmodningen, en afgørelse om underholdsbidrag?

183. En ***afgørelse om underholdsbidrag*** er en bestemmelse i en afgørelse, der er truffet af en judiciel eller administrativ myndighed, om krav om betaling af underholdsbidrag til den, der indgiver anmodningen, et barn eller en anden person, der har brug for støtte. En afgørelse om underholdsbidrag kan være en kendelse afsagt af en judiciel myndighed eller en kendelse afsagt af eller afgørelse truffet af en administrativ myndighed, en ret eller et ministerium, hvis denne afgørelse opfylder kravene i artikel 19.

184. En aftale om underholdsbidrag som defineret i konventionen kan anerkendes og fuldbyrdes i en stat, hvis den er eksigibel i den stat, hvor den er truffet. En aftale om underholdsbidrag er imidlertid ikke en afgørelse som defineret i konventionen, og andre regler finder anvendelse på anerkendelse af aftaler om underholdsbidrag.

185. Hvis den, der indgiver anmodningen, ikke har en afgørelse om underholdsbidrag, skal der indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse. Anvendelsen af konventionen på en anmodning om at få truffet en afgørelse, afhænger imidlertid af, hvilken form for underholdsbidrag, der anmodes om, som anført i afsnittet om anvendelsesområde ovenfor.

4. Hvor er afgørelsen om underholdsbidrag truffet?

186. Det er vigtigt at finde ud af, hvor afgørelsen om underholdsbidrag er truffet, for at afgøre, om afgørelsen skal anerkendes, inden den kan fuldbyrdes. Hvis afgørelsen er truffet i den anmodede stat, skal der ikke indgives en anmodning om anerkendelse, og den, der indgiver anmodningen, kan blot anmode om at få afgørelsen fuldbyrdet. Hvis afgørelsen er truffet i en anden kontraherende stat end den stat, hvor den skal fuldbyrdes, skal den anerkendes først.

187. Der kan kun indgives en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, hvis afgørelsen om underholdsbidrag er truffet i en kontraherende stat.[39]

5. Hvor har den bidragsberettigede sit sædvanlige opholdssted?

188. Ud over overvejelserne om, hvorvidt den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte i en anmodning har bopæl i kontraherende stater, er det vigtigt at fastslå den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted i forbindelse med anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse samt i forbindelse med anmodninger om ændring indgivet af bidragspligtige. Dette skyldes, at der er særlige bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af en ændret afgørelse, afhængigt af hvem der har indgivet anmodningen og om den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i den stat, som har truffet den oprindelige afgørelse.

189. Begrebet "sædvanligt opholdssted" er ikke defineret i konventionen, og det afhænger således af omstændighederne i den konkrete sag, om en bidragsberettiget har sit sædvanlige opholdssted i en stat. Det sædvanlige opholdssted fastlægges generelt på grundlag af faktorer såsom det sted, hvor den pågældende har sit opholdssted, hvor den pågældende normalt bor, arbejder eller går i skole.[40]

---

39 Se forklarende rapport, punkt 240.
40 Se forklarende rapport, punkt 63 og 444.

190. I henhold til konventionen kan anerkendelsen af en afgørelse om ændring truffet på den bidragspligtiges anmodning ikke nægtes i medfør af artikel 18, medmindre undtagelserne i artikel 18 finder anvendelse, hvis den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i den stat, hvor afgørelsen er truffet. Der redegøres nærmere herfor i kapitel 11 og 12 i håndbogen.

Del 2
Forhold, der gør sig gældende for alle anmodninger i henhold til konventionen og anmodninger om særlige foranstaltninger

191. I denne del redegøres for en række forhold, der gør sig gældende for alle anmodninger i henhold til konventionen.

I. Sprog

192. I lyset af konventionens internationale karakter er det vigtigt, at anmodninger og meddelelser følger reglerne i konventionen om kommunikationssprog og kravene til oversættelse af dokumenter. Disse er fastlagt i artikel 44 og 45.

A. Sprogkrav til anmodninger og dokumenter

193. Anmodninger indgivet i medfør af konventionen og de dokumenter, der ledsager anmodningen (herunder afgørelsen), skal indgives på originalsproget. En oversættelse af anmodningen (og tilknyttede dokumenter) til et officielt sprog[41] i den anmodede stat skal vedlægges, medmindre den kompetente myndighed i den anmodede stat (den administrative eller judicielle myndighed, der behandler anmodningen) har angivet, at den ikke forlanger en oversættelse.

194. Den anmodede stat kan ligeledes afgive en erklæring i henhold til konventionen om, at anmodninger og tilknyttede dokumenter skal indgives på et andet sprog end et officielt sprog i den anmodede stat. Hvis der er territoriale enheder i en stat (f.eks. provinser eller stater), og der er mere end et officielt sprog, eller hvis en stat har flere officielle sprog, som kan anvendes i forskellige dele af territoriet, kan den kontraherende stat også afgive en erklæring om, hvilket sprog der skal anvendes i en bestemt territorial enhed.

195. Bemærk, at en af de vigtige fordele ved at anvende de anbefalede formularer til en anmodning i henhold til konventionen er, at de som følge af deres opbygning kan udfyldes på ethvert sprog, og de er let forståelige på et andet sprog, hvilket mindsker behovet for oversættelse.

---

41 Hvis en stat har mere end et officielt sprog og ikke på hele sit territorium kan acceptere alle de officielle sprog, er det vigtigt at bekræfte, hvilket sprog der kræves i det geografiske område, som anmodningen skal fremsendes til (artikel 44, stk. 2).

B. Kommunikationssprog

196. Medmindre centralmyndighederne har indgået anden aftale, skal alle meddelelser mellem centralmyndighederne ske på et officielt sprog i den anmodede stat eller på engelsk eller fransk. En kontraherende stat kan tage et forhold om at udelukke brugen af enten engelsk eller fransk i disse meddelelser. Meddelelser i denne sammenhæng er rutinemæssig korrespondance, opdatering og underretning mellem kontraherende stater.

C. Undtagelser fra sprogkrav

197. I nogle tilfælde er det ikke praktisk eller muligt for den anmodende stat at oversætte dokumenterne til det sprog, der anvendes eller præciseres af den anmodede stat. Det er f.eks. ikke sikkert, at de oversættelsestjenester, der er tilgængelige i den anmodende stat, omfatter oversættelse til den anmodede stats sprog. I dette tilfælde kan den anmodede stat i forbindelse med anmodninger efter kapitel III (generelt – enhver anmodning om børnebidrag eller om anerkendelse og fuldbyrdelse af børnebidrag og ægtefællebidrag) enten i en individuel sag eller generelt aftale at foretage oversættelsen selv.[42]

198. Hvis den anmodede stat ikke går med til at bistå ved oversættelsen, kan den anmodende stat blot oversætte dokumenterne til engelsk eller fransk. Den anmodede stat kan herefter oversætte dokumenterne til sit eget sprog, hvis det er nødvendigt.

D. Sådan fungerer det i praksis

1. Ved indgivelse af en anmodning i henhold til konventionen skal den, der indgiver anmodningen (eller centralmyndighedens repræsentant), udfylde anmodningen på sit eget sprog og vedlægge eventuelle tilknyttede dokumenter såsom afgørelsen om underholdsbidrag på originalsproget.

2. Hvis det officielle sprog i den anmodede stat eller i den særlige territoriale enhed eller underenhed i den anmodede stat er et andet end i den anmodende stat, skal anmodningen og de påkrævede dokumenter oversættes til det pågældende officielle sprog eller til et andet sprog, som den anmodede stat har angivet i en erklæring, medmindre den anmodede stat har angivet, at den ikke forlanger en oversættelse.

3. Hvis den anmodende stat ikke kan oversætte dokumenterne til det officielle sprog i den anmodede stat (eller til et andet sprog angivet af den anmodede stat) og anmodningen er omfattet af kapitel III, kan den anmodende stat:

   i) undersøge, om den anmodede stat accepterer at foretage oversættelsen selv

   ii) hvis den anmodede stat ikke accepterer dette, oversætte dokumenterne til engelsk eller fransk (medmindre den anmodede stat har taget et forbehold om at udelukke et af disse sprog) og fremsende dokumenterne til den anmodede stat, hvorefter den anmodede stat kan oversætte dem til det officielle sprog.

---

[42] Bemærk, at oversættelsesomkostningerne skal afholdes af den anmodende stat (medmindre centralmyndighederne i de to stater har aftalt andet), hvis den anmodede stat foretager oversættelse som anført ovenfor. Se også artikel 45, stk. 3.

4. Alle efterfølgende meddelelser (breve, rapporter og lignende korrespondance) mellem centralmyndighederne skal ske på et officielt sprog i den anmodede stat eller på engelsk eller fransk. Den anmodende stat kan vælge, om den vil kommunikere på den anmodede stats officielle sprog eller på engelsk eller fransk, medmindre den anmodede stat har taget et forbehold om at udelukke brugen af enten engelsk eller fransk.

To eksempler

199. Der er truffet en afgørelse om underholdsbidrag i Tyskland, som skal fremsendes til Mexico med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse. De dokumenter, der skal sendes til Mexico, omfatter en kopi af afgørelsen på tysk, hvis afgørelsen blev affattet på tysk, og en oversættelse af afgørelsen til spansk. Den obligatoriske fremsendelsesformular, den anbefalede anmodningsformular og de påkrævede dokumenter såsom erklæringen om eksigibilitet skal indgives på spansk, og hvis de er affattet på tysk, skal der derfor fremsendes en oversættelse, medmindre Mexico har afgivet en erklæring om, at staten ikke forlanger en oversættelse. Efterfølgende meddelelser om denne sag skal ske på spansk (den anmodede stats sprog) eller engelsk eller fransk, medmindre Mexico har taget et forbehold om at udelukke brugen af enten engelsk eller fransk.

200. Den, der indgiver anmodningen, i den anmodende stat (Norge) har ikke kapacitet til at oversætte dokumenterne til den anmodede stats sprog (spansk i Mexico), og myndigheden i Mexico kan ikke oversætte afgørelsen fra norsk til spansk. I dette tilfælde kan den, der indgiver anmodningen, i stedet oversætte dokumenterne fra norsk til engelsk eller fransk. Den engelske eller franske oversættelse kan herefter fremsendes til Mexico, og den mexicanske myndighed kan oversætte den til spansk.

E. Andre dokumentkrav

1. Legalisering

*Begrebet **"legalisering"** anvendes til at beskrive visse formelle retlige procedurer såsom anvendelsen af en apostille eller notarial bekræftelse til autentifikation af dokumenter.*

201. I overensstemmelse med andre Haagerkonventioner fastslås det i artikel 41 i konventionen om børnebidrag fra 2007, at der ikke kan kræves ***legalisering*** eller opfyldelse af en tilsvarende formalitet i forbindelse med konventionen. Der er således ikke behov for en formel autentifikation af underskriften på den myndighedsperson, der udfylder dokumenterne, eller for en apostille, hvis det er den sædvanlige praksis i en kontraherende stat.

2. Fuldmagt

202. I henhold til artikel 42 kan der kun kræves fuldmagt under meget begrænsede omstændigheder. Der kan kræves fuldmagt, hvis centralmyndigheden eller anden myndighed i den anmodede stat repræsenterer den, der indgiver anmodningen, i en retssag, eller hvis fuldmagten er nødvendig for at udpege en repræsentant til at handle i en bestemt sag.[43] Det angives i landeprofilen, om den anmodede stat kræver fuldmagt.

---

43 Se forklarende rapport, punkt 617.

3. Underskrifter og bekræftede genparter af dokumenter

203. Det er ikke et krav i konventionen, at en anmodning skal underskrives for at være gyldig. I forbindelse med anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse kan dokumenter, herunder afgørelsen, desuden vedlægges anmodningen om anerkendelse i almindelig kopi, jf. artikel 12, stk. 2, og artikel 13, 25 og 30. Under proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse kan den kompetente myndighed eller sagsøgte anmode om en bekræftet genpart af ethvert dokument, der er påkrævet i forbindelse med behandlingen eller besvarelsen af anmodningen. Medmindre der anmodes herom, er det imidlertid tilstrækkeligt at fremsende almindelige kopier. En stat kan ligeledes acceptere dokumenterne i elektronisk form, da tilgangen i konventionen helt bevidst er "medieneutral".

204. I henhold til konventionen kan en stat ligeledes præcisere, at den altid skal have en bekræftet genpart af ethvert dokument. Det angives i landeprofilen, om en stat har præciseret dette for alle anmodninger.

II. Beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger

205. Konventionen indeholder en række vigtige foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger, der videregives i medfør af konventionen. (Bemærk, at det kaldes personoplysninger i henhold til konventionen, da det er det begreb, der anvendes i andre Haagerkonventioner). Disse foranstaltninger er fastlagt i artikel 38, 39 og 40. Personoplysninger omfatter (med er ikke begrænset til) oplysninger såsom navn, fødselsdato, adresse eller kontaktoplysninger og personlige identifikationsnumre såsom nationale identitetsnumre.[44]

206. Det anerkendes i konventionen, at det – i lyset af følsomheden af de typer oplysninger, der udveksles mellem staterne om personer – er af afgørende betydning at beskytte disse oplysninger for at sikre, at parterne beskyttes mod eventuelle negative følger af offentliggørelsen af disse oplysninger.

207. Der er visse begrænsninger i konventionen med hensyn til offentliggørelse og bekræftelse af oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af konventionen under visse omstændigheder. Offentliggørelse eller bekræftelse af oplysninger er ikke tilladt, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed (artikel 40, stk. 1). Den pågældende kan være et barn, den, der indgiver anmodningen, sagsøgte eller enhver anden person. Der er ingen begrænsninger i konventionen på dette område.

208. Hvis centralmyndigheden vurderer, at offentliggørelsen eller bekræftelsen af oplysningerne kan indebære en sådan risiko, vil den informere den anden berørte centralmyndighed herom, og den pågældende centralmyndighed skal tage hensyn til denne vurdering ved behandlingen af en anmodning i henhold til konventionen. Den anmodede centralmyndighed er ikke bundet af den anmodende centralmyndigheds risikovurdering. Den anmodede centralmyndighed skal imidlertid vurdere, om offentliggørelsen af oplysningerne kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, og i henhold til artikel 40, stk. 2, skal den anmodede centralmyndighed tage hensyn til den anmodende stats vurdering. Den anmodede centralmyndigheds tilgang i denne situation vil altid afhænge af, hvad der er nødvendigt for at behandle anmodningen og for at opfylde statens forpligtelser ifølge konventionen (artikel 40). Hvis den anmodende centralmyndighed er bekymret over offentliggørelsen af

---

44 Se forklarende rapport, punkt 605.

fortrolige oplysninger om den, der indgiver anmodningen, den bidragsberettigede eller en anden person, er det en anbefalet praksis at anvende centralmyndighedens eller den kompetente myndigheds adresse i den anmodende stat som c/o-adresse for adressen på den bidragsberettigede eller på den, der indgiver anmodningen.[45]

209. I de obligatoriske og anbefalede formularer, som Det Permanent Bureau for Haagerkonferencen har offentliggjort, tages ligeledes højde for personoplysninger. I disse formularer kan centralmyndigheden angive, om det vurderes, at offentliggørelsen eller bekræftelsen af oplysningerne kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed (der er et afkrydsningsfelt i formularerne, hvor dette er angivet).

210. Hvis dette er tilfældet, er det muligt at angive følsomme personoplysninger (f.eks. kontaktoplysninger eller oplysninger, der kan anvendes til at identificere eller lokalisere en person) på en særskilt side i formularen. Anmodningen, der kun indeholder de oplysninger, som sagsøgte skal bruge til at svare på anmodningen, kan således videregives til sagsøgte eller den kompetente myndighed, uden at dette indebærer en risiko for den, der indgiver anmodningen, den bidragsberettigede eller en anden person.

211. En myndighed i den anmodede stat eller den anmodende stat, som behandler oplysninger i medfør af konventionen, skal desuden følge lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger i sin egen stat. Enhver videregivelse af oplysninger skal således også være i overensstemmelse med krav i den nationale lovgivning, f.eks. om indhentelse af samtykke til videregivelse af oplysninger eller begrænsninger af offentliggørelse.

III. Faktisk adgang til procedurer og retshjælp

A. Oversigt

1. Faktisk adgang til procedurer

212. Et af de vigtigste underliggende principper i konventionen er, at de, der indgiver anmodninger, skal have faktisk adgang til de nødvendige procedurer til at udfylde deres anmodninger i den anmodede stat. Faktisk adgang til procedurer indebærer, at den, der indgiver anmodningen, bistået af myndighederne i den anmodede stat efter behov, kan indbringe en sag effektivt for de kompetente myndigheder i den anmodede stat.[46]

213. Artikel 14, 15, 16, 17 og 43 i konventionen omhandler den anmodede stats forpligtelse til at give faktisk adgang til procedurer, herunder yde gratis retshjælp under visse omstændigheder, og muligheden for at inddrive omkostningerne fra en tabende part under visse omstændigheder (artikel 43). Disse bestemmelser sammendrages i dette afsnit i håndbogen.

214. I henhold til artikel 14 er der en generel forpligtelse til at give de, der indgiver anmodninger, faktisk adgang til procedurer, herunder fuldbyrdelses- og appelprocedurer. I forbindelse med anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse indgivet via centralmyndigheden kan den, der indgiver anmodningen, være den bidragsberettigede, den bidragspligtige eller et offentligt organ, der handler på vegne af en bidragsberettiget.

---

45 Se forklarende rapport, punkt 612. En stat, der vælger at anvende en c/o-adresse, skal være opmærksom på, at den anmodede stat i henhold til national lovgivning kan have brug for den bidragsberettigedes personlige adresse, f.eks. i forbindelse med forkyndelsen af dokumenter.

46 Se forklarende rapport, punkt 357.

215. Direkte anmodninger indgivet af den, der indgiver anmodningen, til en kompetent myndighed, er ikke omfattet af den generelle bestemmelse, men i artikel 17, *litra b)*, fastlægges en generel forpligtelse til at yde begrænset bistand i forbindelse med anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse, og artikel 14, stk. 5, finder ligeledes anvendelse på disse anmodninger (drøftes nærmere nedenfor).

2. Retshjælp

216. Den form for faktisk adgang, der skal gives, omfatter retshjælp, hvis omstændighederne kræver det. Manglende økonomiske midler og betalingsevne bør ikke være til hinder for denne adgang for den, der indgiver anmodningen. I medfør af artikel 15 skal der derfor i de fleste tilfælde ydes gratis retshjælp til bidragsberettigede i forbindelse med anmodninger om underholdsbidrag til børn.

217. Forpligtelsen til at yde gratis retshjælp er begrænset, idet det fastslås, at den anmodede stat ikke er forpligtet til at yde bistand, hvis procedurerne i den pågældende stat er tilstrækkelig enkle til, at den, der har fremsat anmodningen, kan føre sagen effektivt uden retshjælp, og centralmyndigheden gratis stiller de tjenester, der er nødvendige hertil, til rådighed.

*I artikel 3 defineres **retshjælp** som "den bistand, der er nødvendig for, at den, der indgiver anmodningen, kan få kendskab til sine rettigheder og gøre dem gældende og for at sikre, at anmodninger vil blive behandlet fuldstændigt og effektivt i den anmodede stat. Denne bistand kan efter behov omfatte juridisk rådgivning, bistand med henblik på at indbringe en sag for en myndighed, juridisk repræsentation samt fritagelse for sagsomkostninger".*

218. Dette er vigtigt, da mange stater har udviklet effektive procedurer for anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse og ændring af afgørelser om underholdsbidrag, som kan anvendes af enhver, der indgiver en anmodning i den pågældende stat, uden at der er behov for ***retshjælp***, og disse procedurer er ligeledes til rådighed for enhver, der indgiver en anmodning i medfør af konventionen. Afhængigt af den pågældende stat kan dette omfatte anvendelse af forenklede formularer og administrative procedurer og centralmyndighedens eller den kompetente myndigheds formidling af oplysninger og rådgivning til alle, der indgiver anmodninger. I det omfang de forenklede procedurer gør det muligt for den, der indgiver anmodningen, at indbringe en sag effektivt, og de stilles gratis til rådighed for den, der indgiver anmodningen, af den anmodede stat, er den anmodede stat ikke forpligtet til at yde gratis retshjælp til den, der indgiver anmodningen.

219. Hvis er ikke er adgang til forenklede procedurer og der er behov for retshjælp, præciseres det i en række bestemmelser, under hvilke omstændigheder der skal ydes gratis retshjælp til den, der indgiver anmodningen.

220. Da procedurerne for behandling af sager om underholdsbidrag er forskellige i de enkelte stater, vil der nødvendigvis være behov for forskellige former for retshjælp i den enkelte sag. Der kan være behov for en form for bistand i administrative og retlige systemer og for en anden form for bistand i judicielle systemer. Denne bistand kan ydes ved at give adgang til tjenester såsom juridiske informationscentre, offentlig retshjælp eller familiestøttetjenester. Det angives i landeprofilen for den kontraherende stat, hvilken type retlige tjenester der er til rådighed.

221. Hvis den, der indgiver anmodningen, har behov for retshjælp, skal alle kontraherende stater i henhold til konventionen som udgangspunkt generelt yde denne bistand gratis til bidragsberettigede i de fleste sager om ***børnebidrag***. Der er en række undtagelser for stater, der har afgivet erklæringer i henhold til konventionen.[47]

*Ved en **vurdering af de økonomiske midler** foretages en vurdering af den, der indgiver anmodningen, for så vidt angår dennes indkomst, aktiver eller andre formueforhold, som vil indvirke på dennes evne til at betale for retshjælp.*

*Ved en **vurdering af sagens realitet** foretages en vurdering af sagens realiteter og sandsynligheden for, at anmodningen imødekommes, herunder af retsgrundlaget for anmodningen og sandsynligheden for, at sagens realiteter vil føre til et vellykket resultat.*

222. Retten til gratis retshjælp for den, der indgiver anmodningen, er imidlertid mere begrænset i forbindelse med ***anmodninger om andre underholdsbidrag end børnebidrag***, hvilket også gør sig gældende for den bidragspligtiges ret til gratis retshjælp i forbindelse med anmodninger om anerkendelse og ændring. I forbindelse med disse kategorier af anmodninger kan den anmodede stat gøre ydelsen af retshjælp betinget af en ***vurdering af de økonomiske midler*** eller en ***vurdering af sagens realitet***.

223. Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at i alle sager vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse må den retshjælp, som staten yder til den, der indgiver anmodningen (den bidragsberettigede, den bidragspligtige eller et offentligt organ)[48] ikke være mindre omfattende end den retshjælp, der ville blive ydet, hvis den, der indgiver anmodningen, indgav denne i en tilsvarende national sag. Dette sikrer, at der ydes retshjælp i samme omfang til alle, der indgiver anmodninger, uanset opholdssted. Selv om der ikke altid ydes gratis retshjælp, kan den anmodede stat ikke kræve sikkerhedsstillelse eller depositum af nogen art for betaling af sagsomkostninger (artikel 37, stk. 2, og artikel 14, stk. 5).

224. Hvorvidt der ydes gratis retshjælp til den, der indgiver anmodningen, afhænger derfor af følgende faktorer:

- om den, der indgiver anmodningen, har gratis adgang til forenklede procedurer i den anmodede stat
- hvilken form for underholdsbidrag, der er tale om (børnebidrag, ægtefællebidrag eller anden form for underholdsbidrag til familiemedlemmer)
- om den, der indgiver anmodningen, er en bidragspligtig eller en bidragsberettiget
- hvilken kategori af anmodninger der indgives (anerkendelse, fuldbyrdelse, opnåelse, ændring eller særlige foranstaltninger)
- om der foretages en vurdering af sagens realitet i forbindelse med den pågældende anmodning
- om der foretages en vurdering af de økonomiske midler i den anmodede stat i forbindelse med den pågældende anmodning (på grundlag af barnets midler eller på grundlag af den økonomiske situation for den, der indgiver anmodningen).

225. I følgende afsnit og rutediagrammer redegøres nærmere for retten til gratis retshjælp i en række forskellige situationer.

---

47 En stat kan afgive en erklæring om, at den vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler i visse tilfælde (artikel 16, stk. 1).

48 Se forklarende rapport, punkt 383.

B. *Forpligtelse til at yde gratis retshjælp*

226. I følgende afsnit redegøres for retten til gratis retshjælp i forbindelse med anmodninger omfattet af konventionen i alle stater, bortsat fra de stater, der har afgivet en erklæring om, at de vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler. Der redegøres for procedurerne i de pågældende stater i slutningen af dette afsnit.

Bemærk: *Hvis den afgørelse, der skal anerkendes og fuldbyrdes, både omfatter ægtefællebidrag og underholdsbidrag til et barn, er der samme ret til gratis retshjælp.*

1. Anmodninger indgivet af den bidragsberettigede

a) Anmodninger om børnebidrag til børn under 21 år (eller under 18 år, hvis der er taget et forbehold)

227. Som vist nedenfor skal der ydes gratis retshjælp, hvis anmodningen vedrører anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse om børnebidrag. Der er ingen undtagelser fra dette krav. Hvis anmodningen vedrører børnebidrag, men der anmodes om at få truffet eller ændret en afgørelse, kan en stat afslå gratis retshjælp, hvis den finder, at anmodningen eller appellen på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet.[49]

[49] Se også artikel 43, stk. 2, vedrørende inddrivelse af omkostningerne.

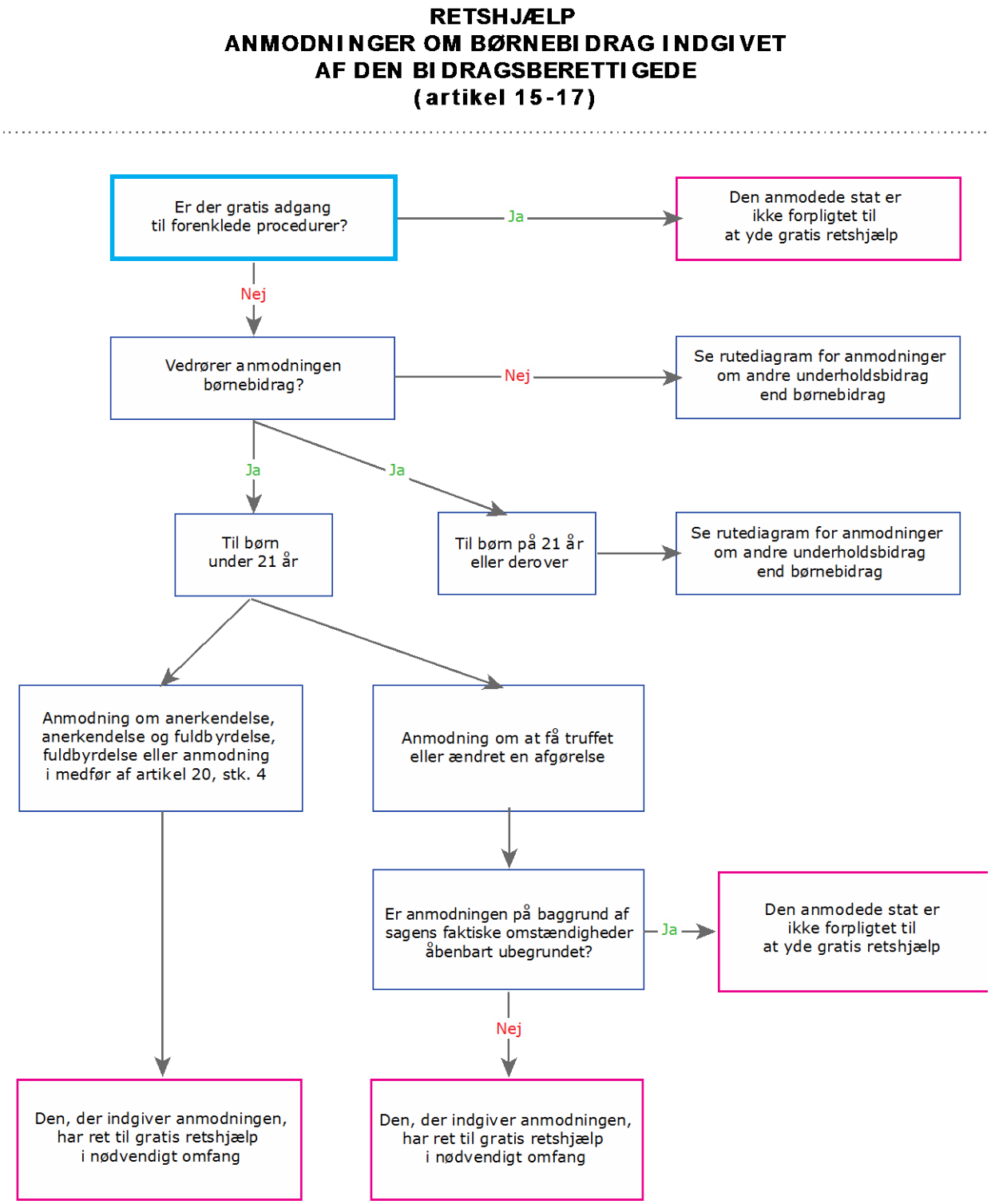

Figur 8: Retshjælp: anmodninger om børnebidrag indgivet af en bidragsberettiget

b) Anmodninger om andre underholdsbidrag end børnebidrag til børn under 21 år (eller under 18 år, hvis der er taget et forbehold)

228. Hvis anmodningen vedrører børnebidrag til et barn på 21 år eller derover, ægtefællebidrag eller en anden form for underholdsbidrag og en stat har udvidet konventionens anvendelsesområde til sager af denne type, skal der ikke rutinemæssigt ydes retshjælp. En kontraherende stat kan afslå at yde denne retshjælp, hvis det ikke er sandsynligt, at anmodningen imødekommes (en vurdering af sagens realitet), og den pågældende stat kan ligeledes gøre indrømmelsen af disse tjenester betinget af en vurdering af de økonomiske midler.

229. I alle sager om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse om ovennævnte former for underholdsbidrag skal den, der indgiver anmodningen, hvis denne har fået gratis retshjælp i afgørelsesstaten i forbindelse med opnåelse af afgørelsen, imidlertid mindst have ret til gratis retshjælp i samme omfang i den anmodede stat, hvis den anmodede stat yder retshjælp i samme omfang. Dette illustreres i figur 9 på næste side.

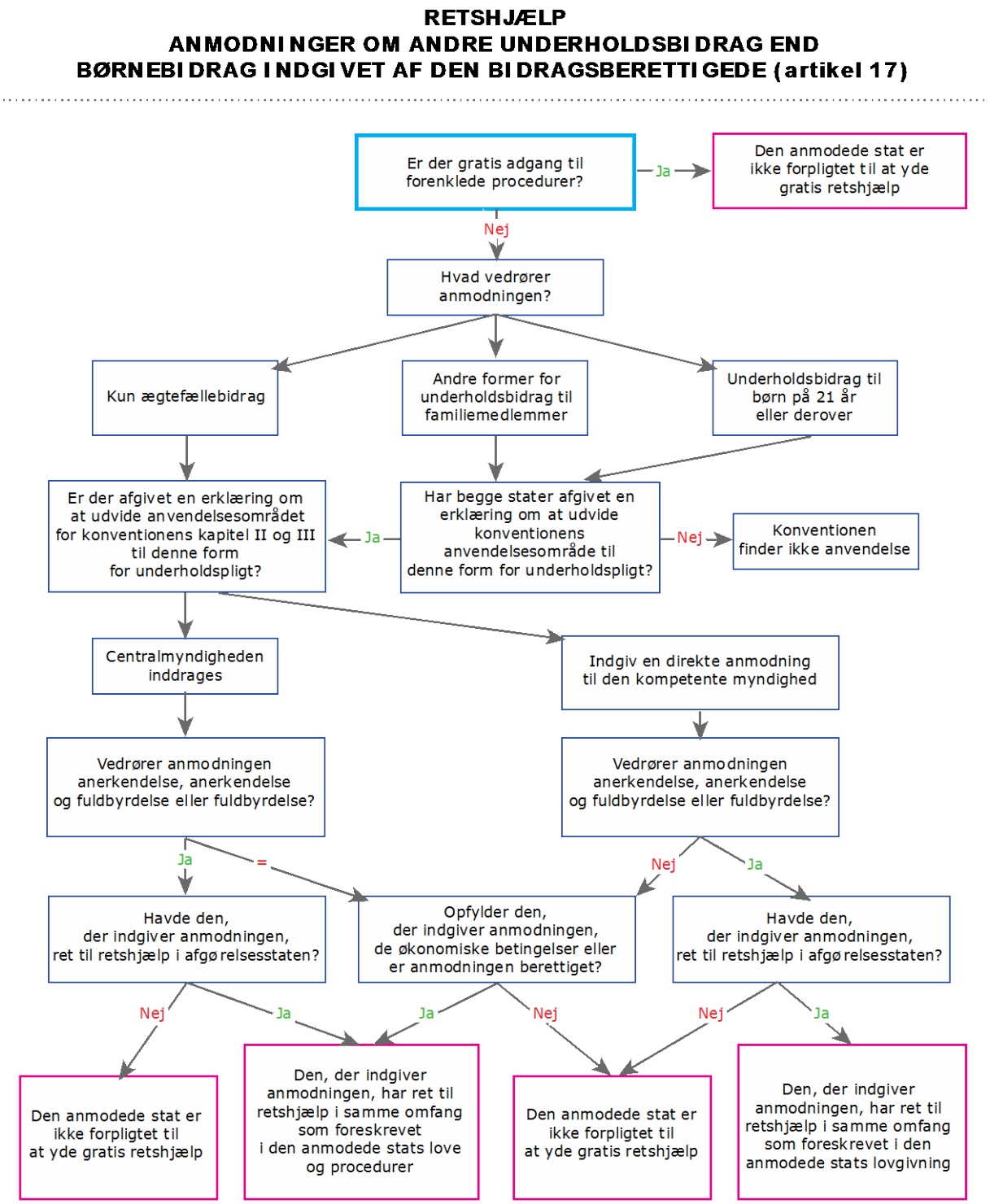

Figur 9: Retshjælp: anmodninger om andre underholdsbidrag end børnebidrag indgivet af en bidragsberettiget

c) Anmodninger indgivet af et offentligt organ

230. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ som defineret i artikel 36, omfattes dette organ af definitionen af en bidragsberettiget i forbindelse med anmodninger om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse. Offentlige organer har derfor ret til gratis retshjælp i forbindelse med disse anmodninger vedrørende afgørelser om underholdsbidrag til børn under 21 år (eller i givet fald 18 år).[50]

2. Anmodninger indgivet af den bidragspligtige

231. I forbindelse med anmodninger indgivet af en bidragspligtig kan den anmodede stat både foretage en vurdering af sagens realitet og en vurdering af de økonomiske midler for at afgøre, om den skal yde gratis retshjælp. Dette illustreres i figur 10 nedenfor.

[50] Se forklarende rapport, punkt 383 og 384.

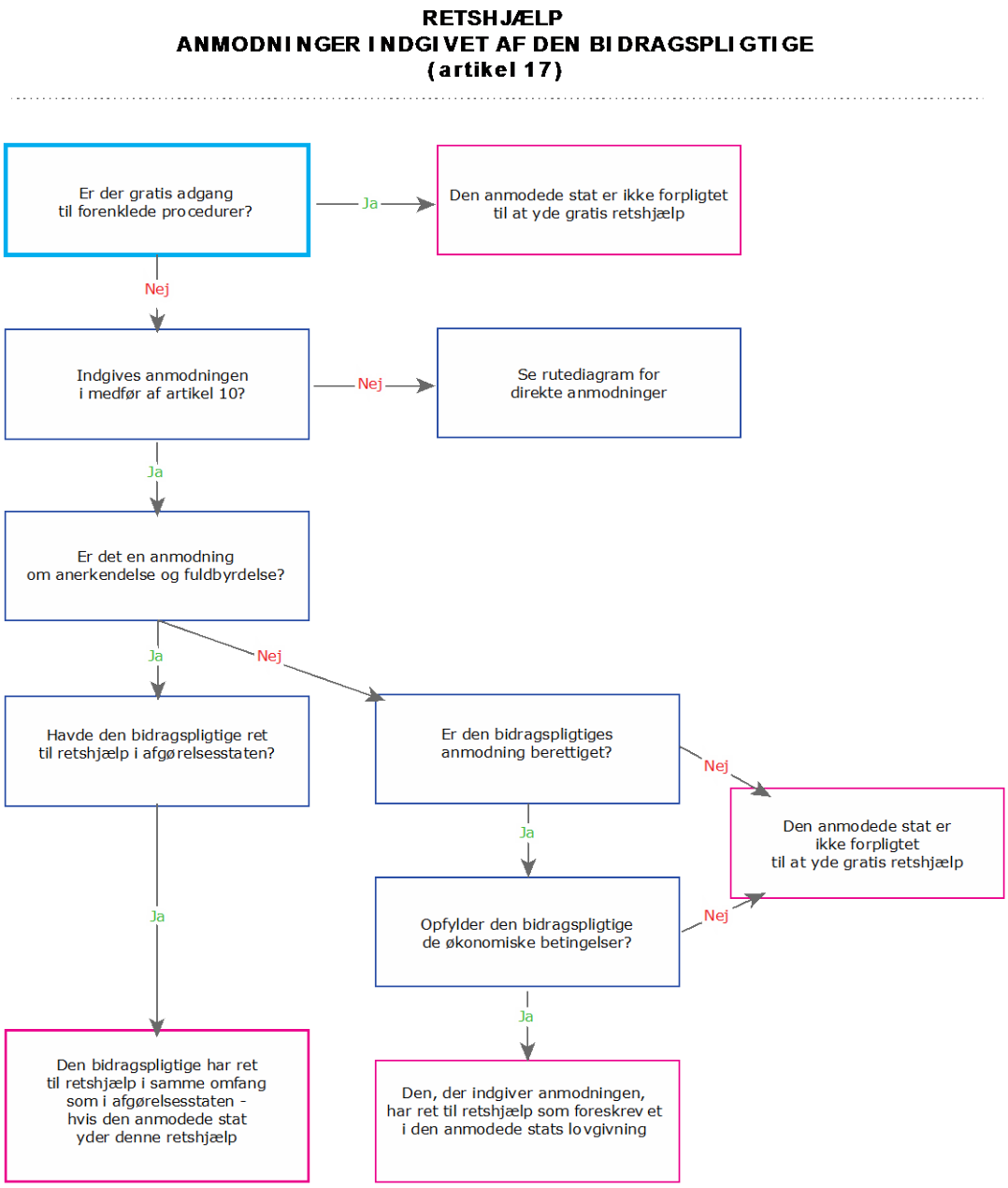

Figur 10: Retshjælp: anmodninger indgivet af den bidragspligtige

3. Behovsvurdering på grundlag af barnets midler

232. En kontraherende stat kan afgive en erklæring om, at den vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler i forbindelse med alle anmodninger, bortset fra anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om børnebidrag, for at afgøre, om den, der indgiver anmodningen, har ret til gratis retshjælp (artikel 16, stk. 3). Nedenstående rutediagram illustrerer, hvordan vurderingen foretages. Det er vigtigt at huske, at der foretages en vurdering af barnets midler og ikke af forældrenes midler, og den, der indgiver anmodningen, vil derfor i de fleste tilfælde have ret til bistand, medmindre barnet har særskilte midler.

233. Hvis den anmodede stat har afgivet en erklæring om, at den vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler, skal anmodningen indeholde en "formel attest" om, at barnets midler opfylder de kriterier, der er fastlagt af den anmodede stat. Disse kriterier er opstillet på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance". Attesten fra den, der indgiver anmodningen, er tilstrækkelig, medmindre den anmodede stat har begrundet mistanke om, at de oplysninger, som den, der indgiver anmodningen, har fremlagt, er ukorrekte.

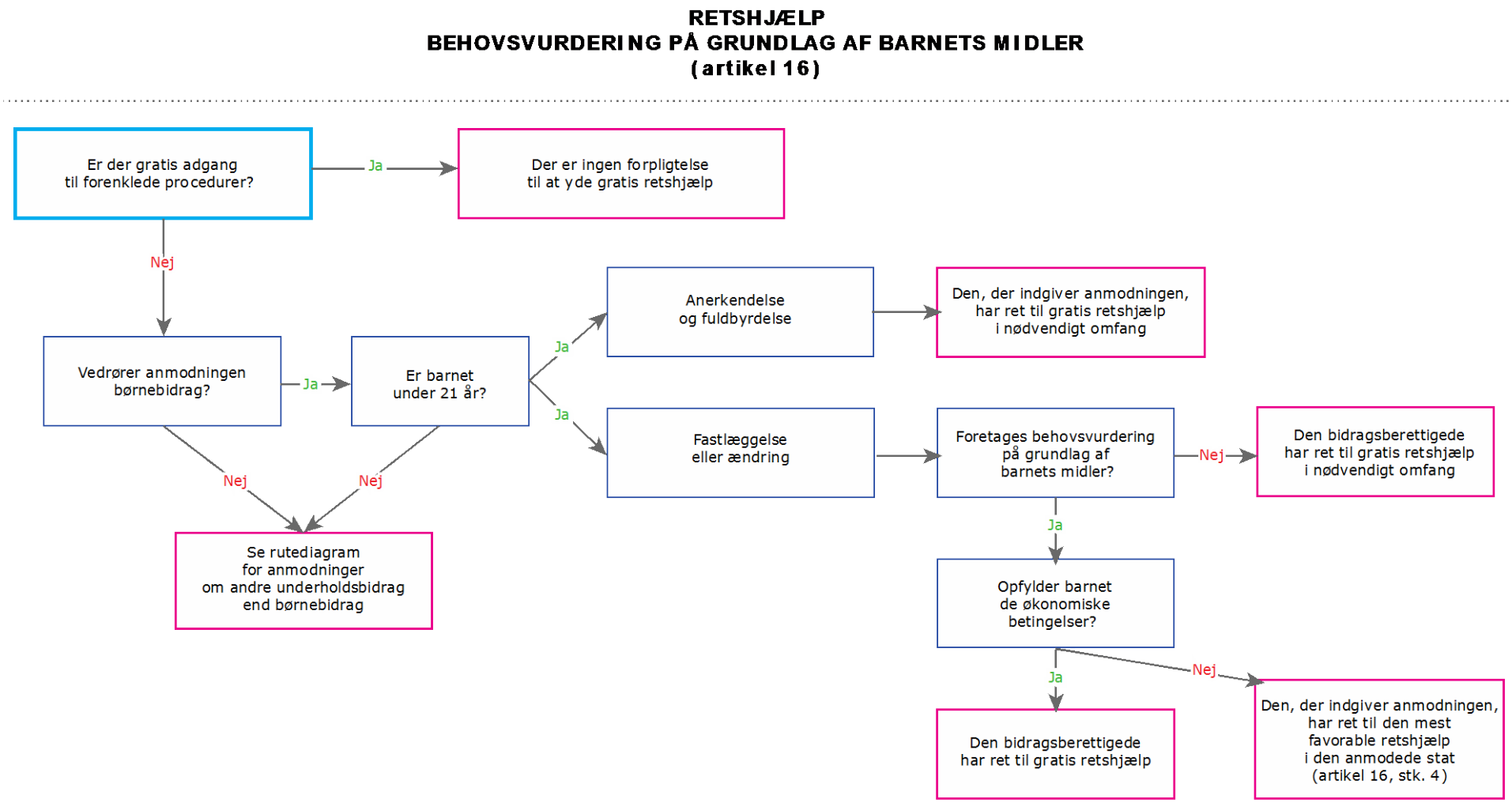

Figur 11: Retshjælp: behovsvurdering på grundlag af barnets midler

4. Slægtskabs- eller gentestning

234. I henhold til artikel 6, stk. 2, *litra h)*, i konventionen skal en centralmyndighed træffe relevante foranstaltninger til at yde bistand til at få fastslået slægtskab, hvis dette er nødvendigt med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag. Omkostningerne ved gentestning med henblik på fastlæggelse af slægtskab kan være betydelige. For at sikre, at disse omkostninger ikke bliver til hinder for opnåelsen af afgørelser om børnebidrag[51], hvis det er nødvendigt at fastslå slægtskab i forbindelse med en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra c)*, kan den anmodede stat ikke kræve, at den, der indgiver anmodningen, afholder omkostningerne ved testningen, og disse omkostninger er omfattet af den generelle bestemmelse om ydelse af gratis retshjælp.[52]

235. Hvorledes dette fungerer i praksis, afhænger af de nationale procedurer for gentestning i de berørte kontraherende stater. I nogle stater skal den person, der anmoder om testningen, betale de fulde testomkostninger på forhånd, herunder omkostningerne for moderen og barnet/børnene som en betingelse for testningen. I andre stater anmodes den bidragspligtige blot om at betale sin egen andel af testomkostningerne på forhånd. I dette tilfælde dækker den anmodede stat testomkostningerne for moderen og barnet/børnene – omkostninger, som ellers skulle betales af den, der indgiver anmodningen. Disse omkostninger kan imidlertid opkræves hos den bidragspligtige, hvis det viser sig, at han er barnets far. Den enkelte stat kan selv i henhold til nationale love og procedurer afgøre, i hvilket omfang den bidragspligtige skal afholde testomkostningerne, og på hvilket tidspunkt i proceduren betalingen eventuelt skal ske.

236. Det angives i landeprofilen for den enkelte kontraherende stat, hvilke foranstaltninger der er indført med henblik på slægtskabstestning i den pågældende stat.

237. Hvis der anmodes om børnebidrag til et barn under 21 år, skal den bidragsberettigede generelt ikke opkræves omkostningerne ved slægtskabstestning på forhånd, medmindre anmodningen på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet.[53]

238. I de stater, der har afgivet en erklæring om, at de vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler, vil omkostningerne ved slægtskabstestning være omfattet af den retshjælp, der ydes, medmindre barnet ikke opfylder kriterierne for vurdering af de økonomiske midler.

IV. Centralmyndighedens specifikke opgaver

239. Administrativt samarbejde og bistand i forbindelse med anmodninger i henhold til konventionen er af helt afgørende betydning for en vellykket afslutning af anliggender, der er omfattet af konventionen. I kapitel II i konventionen fastlægges centralmyndighedernes generelle og specifikke opgaver, og i kapitel III fastlægges reglerne for anmodninger indgivet via centralmyndighederne.

240. Konventionens kapitel II finder anvendelse på anmodninger, og i henhold til artikel 6, stk. 1, skal centralmyndighederne yde bistand i forbindelse med anmodninger efter kapitel III. De har navnlig til opgave:

- at sende og modtage anmodninger
- at anlægge eller lette anlæggelsen af sager om sådanne anmodninger.

---

51 Der kan kun kræves forudbetaling af omkostningerne ved slægtskabstestning, hvis anmodningen om fastlæggelse af slægtskab er meget tvivlsom (åbenlyst ubegrundet). Se forklarende rapport, punkt 391.

52 Se forklarende rapport, punkt 392.

53 Se forklarende rapport, punkt 390.

241. I henhold til artikel 6, stk. 2, træffer centralmyndighederne i forbindelse med sådanne anmodninger alle relevante foranstaltninger til:

- når omstændighederne kræver det, at yde eller lette ydelsen af retshjælp
- at hjælpe med at lokalisere den bidragsberettigede eller den bidragspligtige
- at hjælpe med at indhente relevante oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst og om nødvendigt formueforhold, herunder det sted, hvor aktiverne befinder sig
- at tilskynde til mindelige løsninger med henblik på at opnå frivillig betaling af underholdsbidrag, hvor det er hensigtsmæssigt ved brug af mægling, forlig eller lignende fremgangsmåder
- at lette den løbende fuldbyrdelse af retsafgørelser om underholdsbidrag, herunder eventuelle restancer
- at lette inddrivelse og hurtig overførsel af underholdsbidrag
- at lette fremskaffelsen af dokumentation eller andre beviser
- at yde bistand til at få fastslået slægtskab, hvis dette er nødvendigt med henblik på inddrivelse af underholdsbidrag
- at anlægge eller lette anlæggelsen af sager med henblik på at opnå nødvendige foreløbige foranstaltninger af territorial art, som har til formål at sikre resultatet af en verserende anmodning om underholdsbidrag
- at lette forkyndelse af dokumenter.

242. Den enkelte kontraherende stat skal udpege en ***centralmyndighed*** (stater med flere enheder kan udpege mere end én myndighed), og den enkelte stat skal ligeledes angive, hvilke af ovennævnte former for bistand, der ydes af centralmyndigheden eller en ***kompetent myndighed*** eller et offentligt organ eller andre organer i den pågældende kontraherende stat under tilsyn af centralmyndigheden.[54]

__Centralmyndigheden__ er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen.

En __kompetent myndighed__ er det offentlige organ eller den person i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et organ med ansvar for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen.

243. Det er vigtigt at fastslå konventionens anvendelsesområde i et konkret tilfælde ved vurderingen af omfanget af centralmyndighedens opgaver i en konkret sag. Hvis den, der indgiver anmodningen, f.eks. kun anmoder om at få truffet en afgørelse om ægtefællebidrag, vil ovennævnte former for bistand ikke være tilgængelige, medmindre de pågældende kontraherende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til anmodninger om ægtefællebidrag.

[54] Se også artikel 50.

V. Andre Haagerkonventioner

244. Nogle stater er parter i andre konventioner eller internationale instrumenter, som kan være relevante i forbindelse med internationale anmodninger om underholdsbidrag. Der er navnlig tale om konventionen fra 1965 om forkyndelse i udlandet (konventionen om forkyndelse fra 1965) og konventionen fra 1970 om bevisoptagelse i udlandet (konventionen om bevisoptagelse fra 1970).[55] Hvis en af disse konventioner finder anvendelse, er det vigtigt at søge juridisk rådgivning for at sikre, at kravene i konventionen om børnebidrag fra 2007 er behørigt opfyldt.

245. Konventionen om forkyndelse fra 1965 og konventionen om bevisoptagelse fra 1970 finder kun anvendelse i tilfælde af forkyndelse eller bevisoptagelse *i udlandet*. Det er i denne forbindelse vigtigt at bemærke, at begrebet ***i udlandet*** ikke anvendes i artikel 6, stk. 2, *litra g)*, i konventionen om børnebidrag fra 2007, der også vedrører anmodninger om særlige foranstaltninger ("at lette fremskaffelsen af dokumentation eller andre beviser") og *litra j)* ("at lette forkyndelse af dokumenter"). Det skyldes, at en centralmyndighed i de fleste tilfælde vil blive anmodet om at lette bevisoptagelsen eller forkyndelsen af dokumenter *i sin egen jurisdiktion* i sager om underholdsbidrag, der er anlagt *i dens egen jurisdiktion*. Anmodninger om at lette bevisoptagelsen eller forkyndelsen af dokumenter *i udlandet* vil være mindre hyppige. Der er mange situationer omfattet af konventionen om børnebidrag fra 2007, som hverken kræver forkyndelse af dokumenter i udlandet eller bevisoptagelse i udlandet.[56]

246. Det ligger uden for rammerne af denne håndbog at redegøre for andre gældende konventioner på dette område. Oplysninger om, hvorvidt en stat er part i Haagerkonventionen af 1. marts 1954 om civilprocessen, konventionen fra 1965 om forkyndelse i udlandet eller konventionen fra 1970 om bevisoptagelse i udlandet, er tilgængelige på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net >.

Konventionen fra 1965 om forkyndelse i udlandet[57]

247. I denne konvention (almindeligvis kaldet Haagerkonventionen om forkyndelse) fastlægges en række fremsendelsesmåder, der kan anvendes, når et retsligt eller udenretsligt dokument skal fremsendes fra en stat, der er part i konventionen, til en anden stat, der også er part i konventionen, til forkyndelse i den anden stat.

248. Konventionen om forkyndelse fra 1965 finder anvendelse, hvis alle følgende krav er opfyldt:

1. I henhold til lovgivningen i den stat, hvor sagen er anlagt (forumstaten), skal et dokument (f.eks. meddelelsen om sagsanlæg) fremsendes fra den pågældende stat til en anden stat til forkyndelse i sidstnævnte stat.
2. Begge stater er parter i konventionen om forkyndelse.
3. Adressen på den person, der skal have forkyndt dokumentet, kendes.
4. Det dokument, der skal forkyndes, er et retsligt eller udenretsligt dokument.
5. Det dokument, der skal forkyndes, vedrører en sag om civile eller kommercielle spørgsmål.

249. Hvis der er tvivl om, hvorvidt konventionen om forkyndelse finder anvendelse, eller om, hvorledes konventionens bestemmelser skal overholdes, bør der søges advokatbistand.

---

55 Se artikel 50 og forklarende rapport, punkt 648-651.

56 Se forklarende rapport, punkt 164-167 og 182-185. For en redegørelse for de former for bistand, som kan ydes af den anmodede stat på en måde, der ikke henhører under konventionen om bevisoptagelse fra 1970, se forklarende rapport, punkt 174.

57 For flere oplysninger om konventionen om forkyndelse, se Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet “Service Section”.

Konventionen fra 1970 om bevisoptagelse i udlandet[58]

250. I denne konvention (almindeligvis kaldet Haagerkonventionen om bevisoptagelse) fastlægges samarbejdsmetoder for bevisoptagelse i udlandet (dvs. i en anden stat) i sager om civile eller kommercielle spørgsmål. I henhold til konventionen, der kun finder anvendelse mellem stater, der er parter i konventionen, kan der optages beviser i) ved retsanmodninger og ii) ved diplomatiske eller konsulære repræsentanter og ved særligt udpegede personer (commissioners). Konventionen omfatter effektive foranstaltninger til at løse problemet med forskellige civilretlige systemer og common law-systemer med hensyn til bevisoptagelse.

251. Hvis det bliver nødvendigt at optage beviser i udlandet, bør sagsbehandlerne om nødvendigt søge juridisk rådgivning for at sikre, at kravene i konventionen om bevisoptagelse fra 1970 er opfyldt.

---

58 For flere oplysninger om konventionen om bevisoptagelse, se Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet “Evidence Section”.

Kapitel 4
Behandling af udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (artikel 10, stk. 1, *litra a)*, og artikel 10, stk. 2, *litra a)*)

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag.

I afsnit I gives et overblik over anmodningen – hvornår den indgives, og hvem der kan indgive den, og der redegøres for de grundlæggende begreber.

I afsnit II redegøres for proceduren og de enkelte skridt i udfyldningen og behandlingen af en anmodning.

I afsnit III gennemgås de påkrævede formularer og dokumenter, og det anføres, hvad der skal vedlægges og hvordan formularerne skal udfyldes.

Afsnit IV vedrører anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag og andre undtagelser fra procedurerne i afsnit II.

Afsnit V vedrører andre forhold.

Afsnit VI indeholder henvisninger og yderligere materiale.

Afsnit VII indeholder en tjekliste over de påkrævede procedurer.

Afsnit VIII indeholder ofte stillede spørgsmål.

I. Oversigt og generelle principper

252. Anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren er et centralt element i international inddrivelse af underholdsbidrag og sikrer, at den bidragsberettigede på en omkostningseffektiv måde kan opnå betaling af underholdsbidrag, når den bidragspligtige har bopæl eller aktiver eller indkomst i en anden ***kontraherende stat***. Takket være anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren behøver den bidragsberettigede ikke at rejse til den **stat**, hvor afgørelsen skal fuldbyrdes, og få truffet en afgørelse i den pågældende kontraherende stat. Når afgørelsen er blevet anerkendt, enten gennem erklæring af eksigibilitet eller registrering af afgørelsen, kan en afgørelse truffet i en stat fuldbyrdes i en anden kontraherende stat på samme grundlag som en oprindelig afgørelse i den pågældende stat.

*En **kontraherende stat** er en stat, der er bundet af konventionen, da den pågældende stat har afsluttet ratifikations-, accept- og godkendelsesprocessen i henhold til artikel 58.*

*Begrebet **"stat"** anvendes hyppigt i denne håndbog. Udtrykket anvendes generelt til at betegne en suveræn stat eller et suverænt land og ikke en underenhed af staten eller en territorial enhed såsom en provins, eller en stat i USA.*

253. Formålet med bestemmelserne i konventionen er at indføre enkle, omkostningseffektive og hurtige procedurer for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser.[59] Dette sikres ved at indføre et system til håndtering af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse fra en anden kontraherende stat ved anvendelse af en hurtig og enkel procedure for anerkendelse og om nødvendigt for fuldbyrdelse af afgørelsen. Afgørelsen erklæres for eksigibel eller registreres til fuldbyrdelse, og på dette tidspunkt har parterne ikke mulighed for at gøre indsigelser, og den involverede kompetente myndighed har kun begrænset mulighed for at foretage en fornyet vurdering. Når afgørelsen er blevet erklæret eksigibel eller registreret til fuldbyrdelse, kan der iværksættes fuldbyrdelsesforanstaltninger for at inddrive underholdsbidraget i den anmodede stat. Sagsøgte kan gøre indsigelse mod registreringen eller erklæringen af eksigibilitet, men tidsfristerne er strenge, og de grunde, der kan gøres gældende, er begrænsede.[60] I de fleste tilfælde fremsættes der ikke en indsigelse eller appel, og proceduren kan således gennemføres så hurtigt som muligt.

254. For den kontraherende stat, der indgiver anmodningen (den anmodende stat), er procedurerne for udfyldning af anmodningen ligeledes enkle, og dokumentationskravene er begrænsede. Konventionen begrænser udtrykkeligt dokumentationskravene for anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse, og i de fleste tilfælde kan anmodningen indgives uden bekræftede genparter af afgørelser eller dokumenter. Dette afspejler konventionens sigte, nemlig at gøre proceduren så enkel og effektiv som muligt, således at afgørelser kan anerkendes i videst muligt omfang.

255. Proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag er en smule anderledes. Der redegøres for proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse af disse aftaler senere i dette kapitel.

A. Anvendelse af denne anmodning

256. En anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse indgives, når en bidragsberettiget allerede har en afgørelse om underholdsbidrag truffet i en kontraherende stat og ønsker afgørelsen anerkendt og fuldbyrdet i en anden kontraherende stat, hvor den bidragspligtige bor eller har aktiver eller indkomst.

*Den **anmodende stat** er den kontraherende stat, som indgiver en anmodning eller fremsætter anmodningen på vegne af den, der indgiver anmodningen, der har bopæl i den pågældende stat. Den **anmodede stat** er den kontraherende stat, der anmodes om at behandle anmodningen.*

257. I nogle tilfælde anmoder den bidragsberettigede udelukkende om ***anerkendelse*** af afgørelsen – normalt fordi det ikke er nødvendigt at få afgørelsen fuldbyrdet på det pågældende tidspunkt. Anmodningen om anerkendelse kan ligeledes indgives af en bidragspligtig, der ønsker at få en afgørelse fra en anden kontraherende stat anerkendt med henblik på at udsætte eller begrænse

*Ved **anerkendelse** af en afgørelse om underholdsbidrag forstås den procedure, der anvendes af den kompetente myndighed i en stat til at anerkende de rettigheder og forpligtelser med hensyn til underholdsbidrag, der er fastsat af myndigheden i afgørelsesstaten, hvor afgørelsen er truffet, og den giver den pågældende afgørelse retskraft.*

---

59 Se forklarende rapport, punkt 490.

60 Konventionen giver dog staterne mulighed for at afgive en erklæring om anvendelse af en alternativ procedure, hvor sagsøgte underrettes inden registreringen eller erklæringen af eksigibilitet, og hvor den kompetente myndighed får mulighed for at tage yderligere grunde op til fornyet vurdering. Dette er omhandlet i kapitel 5, afsnit IV.

fuldbyrdelsen af en afgørelse om underholdsbidrag.

258. Hvis afgørelsen oprindelig er truffet i den anmodede stat, skal afgørelsen ikke anerkendes, men blot fuldbyrdes. Denne kategori af anmodninger henhører under artikel 10, stk. 1, *litra b)*, og der redegøres herfor i kapitel 6.

B. Sagseksempel

259. P og hendes to børn har bopæl i land A. P har en afgørelse, der indebærer, at Q skal betale børnebidrag og ægtefællebidrag. Afgørelsen blev truffet i land A. Q bor i land B i dag. P ønsker at få afgørelsen om underholdsbidrag fremsendt til land B, at B kontaktes, og at underholdsbidraget inddrives. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

Proceduren i henhold til konventionen

260. P skal rette henvendelse til centralmyndigheden i land A. Centralmyndigheden fremsender de påkrævede dokumenter på hendes vegne til centralmyndigheden i land B. I anmodningen anmodes om at få ***anerkendt og fuldbyrdet*** afgørelsen om underholdsbidrag i land B. Hvis afgørelsen opfylder kravene til anerkendelse i henhold til konventionen, behandler den kompetente myndighed (eller centralmyndigheden, hvis det er den kompetente myndighed) i land B anmodningen og anerkender og fuldbyrder afgørelsen. Q underrettes om anerkendelsen og fuldbyrdelsen og vil få mulighed for at gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om underholdsbidrag. Når afgørelsen er blevet anerkendt, vil en kompetent myndighed fuldbyrde afgørelsen i land B. P skal kun være kontakt med centralmyndigheden i land A. Enhver kontakt med centralmyndigheden i land B varetages normalt af centralmyndigheden i land A.

C. Hvem kan anmode om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse?

261. Anmodningen kan indgives af en individuel ***bidragsberettiget***, der har bopæl i en kontraherende stat, af et offentligt organ, der optræder som bidragsberettiget og fremsætter anmodningen på vegne af den, der indgiver anmodningen, eller af et offentligt organ, der optræder som bidragsberettiget, hvis det offentlige organ har udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag.

262. En ***bidragspligtig*** kan ligeledes anmode om anerkendelse af en afgørelse om underholdsbidrag fra en anden kontraherende stat med henblik på at udsætte eller begrænse fuldbyrdelsen af en tidligere afgørelse om underholdsbidrag.

*Den **bidragsberettigede** er enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den bidragsberettigede kan være en forælder eller en ægtefælle, et barn, plejeforældre, slægtninge eller andre, der passer barnet. I nogle stater kan denne person bidragsmodtager, fordringshaver, forældremyndighedsindehaver eller forælder, som bor sammen med barnet.*

*Den **bidragspligtige** er enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag. Den bidragspligtige kan være en forælder eller ægtefælle eller enhver person, der er pligtig til at betale underholdsbidrag i henhold til lovgivningen det sted, hvor afgørelsen er truffet. I nogle stater kaldes denne person bidragsbetaler, skyldner, forælder, som ikke har forældremyndigheden, eller forælder, som ikke bor sammen med barnet.*

D. Indsigelse mod anerkendelse og fuldbyrdelse

263. I de fleste tilfælde gennemføres anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren hurtigt i den anmodede stat uden indsigelse fra den bidragspligtige eller ***sagsøgte***. I nogle tilfælde gør den anden part i anmodningen (enten den bidragspligtige eller den bidragsberettigede) imidlertid indsigelse mod anerkendelsen og fuldbyrdelsen af afgørelsen under henvisning til, at afgørelsen ikke opfylder minimumskravene til de kategorier af afgørelser, der kan anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til konventionen. Der redegøres nærmere for disse krav i kapitel 5, idet indsigelse og appel fremsættes i den anmodede stat, hvor anmodningen om anerkendelse behandles, og dette henhører således ret beset under procedurerne for indgående anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse. Det er imidlertid vigtigt, at den, der indgiver anmodningen, i den anmodende stat, er klar over muligheden for at gøre indsigelse mod eller appellere anerkendelsen eller anerkendelsen og fuldbyrdelsen, således at den pågældende kan sikre, at den dokumentation, der ledsager anmodningen, er fuldstændig, og at den anmodede stat har de nødvendige oplysninger til at imødegå eventuelle indsigelser fra sagsøgte.

__Sagsøgte__ er den person, der skal svare på en anmodning eller en appel i henhold til konventionen. Sagsøgte kan være en bidragsberettiget eller en bidragspligtig.

264. De sagsbehandlere, der udfylder anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, skal desuden angive grundlaget for anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen i det relevante afsnit i formularen. Der redegøres nærmere herfor i kapitel 15 i instrukserne for udfyldning af den anbefalede anmodningsformular.

*Søges en kort sammenfatning af procedurerne for anerkendelse og fuldbyrdelse af anmodninger? Gå til **tjeklisten** i slutningen af kapitlet.*

II. Procedure for behandling og udfyldning af anmodninger

265. Centralmyndigheden i den anmodende stat har ansvaret for at indsamle dokumenterne, sikre, at de påkrævede formularer eller dokumenter er vedlagt, og udfærdige den pakke, der skal fremsendes til den anden stat. Da der er forskelle mellem de kontraherende stater, henvises til landeprofilen[61] for den stat, som afgørelsen skal fremsendes til, da eventuelle specifikke krav, f.eks. oversættelses- og certificeringskrav, angives i landeprofilen. En stat kan imidlertid ikke kræve, at anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse ledsages af andre dokumenter end de dokumenter, der er anført i artikel 11 og 25.

---

61 Nogle kontraherende stater bruger ikke den anbefalede landeprofil, men de fleste oplysninger fremlægges imidlertid for Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret. Disse oplysninger er tilgængelige på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

266. Dette afsnit finder ligeledes anvendelse på anmodninger, der udelukkende vedrører anerkendelse. Disse anmodninger vil være meget sjældne. I medfør af artikel 26 finder bestemmelserne i kapitel V (anerkendelse og fuldbyrdelse) tilsvarende anvendelse på en anmodning om anerkendelse af en afgørelse, bortset fra at kravet om eksigibilitet erstattes af kravet om, at afgørelsen har retskraft i afgørelsesstaten. Det betyder således, at bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse af praktiske grunde finder anvendelse på anmodninger om anerkendelse, undtagen de bestemmelser, der skal ændres, da der ikke anmodes om at få afgørelsen fuldbyrdet.[62]

A. De enkelte skridt i udfyldningen af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

UDGÅENDE ANMODNING OM ANERKENDELSE ELLER ANERKENDELSE OG FULDBYRDELSE
1. Indhent nødvendige dokumenter ▪ Afgørelse om underholdsbidrag ▪ Anmodningsformular ▪ Landeprofil
2. Gennemgå oplysningerne fra den, der indgiver anmodningen ▪ Er de fuldstændige?
3. Vurdér, om anmodningen kan indgives i medfør af konventionen ▪ Har den, der indgiver anmodningen, bopæl i din stat? o Hvis ikke – den, der indgiver anmodningen, skal indgive anmodningen i bopælsstaten ▪ Har den, der indgiver anmodningen, en afgørelse om underholdsbidrag? o For en definition af "underholdsbidrag" og "afgørelse", se kapitel 2 o Hvis ingen afgørelse – indgiv en anmodning om at få truffet en afgørelse o Hvis afgørelsen ikke vedrører underholdsbidrag – konventionen finder ikke anvendelse
4. Hvor er afgørelsen truffet? ▪ I den anmodede stat – o Indgiv kun en anmodning om fuldbyrdelse ▪ I den anmodende stat eller et kontraherende tredjeland – o Indgiv en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse
5. Er afgørelsen allerede blevet anerkendt i den anmodede stat? ▪ Hvis ja – indgiv kun en anmodning om fuldbyrdelse
6. Oversæt om nødvendigt dokumenter ▪ (se i landeprofil)
7. Indhent bekræftede genparter af afgørelse, hvis nødvendigt ▪ (se i landeprofil)

62 Se forklarende rapport, punkt 546.

8. Indhent erklæring om eksigibilitet fra kompetent myndighed
9. Udfyld anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse ▪ (se kapitel 15)
10. Vedlæg alle relevante dokumenter
11. Udfyld fremsendelsesformular ▪ (se kapitel 15)
12. Fremsend til centralmyndigheden i den anmodede stat
13. Afvent anerkendelse af modtagelse
14. Fremsend påkrævede opfølgende dokumenter senest tre måneder efter anmodning

Figur 12: De enkelte skridt i udfyldningen af en udgående anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

B. Procedure – skridt for skridt

I de næste afsnit redegøres nærmere for de enkelte skridt i Figur 12 ovenfor.

1. Indhent nødvendige dokumenter

267. Du har brug for en kopi af afgørelsen om underholdsbidrag og oplysningerne eller anmodningen fra den, der indgiver anmodningen. Se i landeprofilen for den stat, som anmodningen skal fremsendes til, om der kræves specifikke dokumenter eller oplysninger. Hvis du ikke har en kopi af landeprofilen, er den tilgængelig på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance".

2. Gennemgå oplysningerne fra den, der indgiver anmodningen

268. Den, der indgiver anmodningen, skal udfylde eventuelle supplerende formularer, der kræves af din stat. Sørg for, at formularerne er udfyldt så komplet som muligt. Hvis den, der indgiver anmodningen, ikke har udfyldt den anbefalede anmodningsformular, skal den pågældende angive tilstrækkelige oplysninger til, at din centralmyndighed kan udfylde dokumentet.

3. Kan anmodningen indgives i medfør af konventionen?

269. Overvej følgende inden udfyldning af anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse:

- Den, der indgiver anmodningen, skal have bopæl i din stat for at kunne indgive anmodningen via centralmyndigheden. Hvis den, der indgiver anmodningen, har bopæl i en anden stat, skal anmodningen indgives via centralmyndigheden i den pågældende stat.
- Hvis den, der indgiver anmodningen, endnu ikke har en ***afgørelse om underholdsbidrag***, eller hvis afgørelsen ikke er fra en

Underholdsbidrag *omfatter bidrag til børn, en ægtefælle eller en partner og udgifter relateret til underhold af børn, en ægtefælle eller en partner.*

I en ***afgørelse om underholdsbidrag*** *fastsættes den bidragspligtiges underholdspligt, og den kan ligeledes omfatte automatisk tilpasning ved indeksering, krav om betaling af underholdsbidragsrestancer og om betaling af underholdsbidrag eller renter med tilbagevirkende kraft samt fastsættelse af sagsomkostninger og udgifter.*

kontraherende stat[63], skal der indgives en anmodning om at få truffet en ny afgørelse (se kapitel 8).

- Drejer det sig om en afgørelse om underholdsbidrag? Se definitionen i kapitel 2. Hvis afgørelsen ikke vedrører underholdsbidrag, kan der ikke indgives en anmodning om anerkendelse af afgørelsen i henhold til konventionen.
- Hvis sagsøgte har bopæl i en ikkekontraherende stat, eller hvis de aktiver eller den indkomst, der skal gøres til genstand for fuldbyrdelse, er i en ikkekontraherende stat, kan konventionen ikke anvendes til at få anerkendt eller fuldbyrdet afgørelsen i den pågældende stat.

4. Fastslå, hvor afgørelsen er truffet

270. Hvis afgørelsen er truffet i den stat, som anmodningen skal fremsendes til (den anmodede stat), eller hvis afgørelsen allerede er blevet anerkendt i den pågældende stat, skal der blot indgives en anmodning om fuldbyrdelse. Afgørelsen skal ikke anerkendes. Den pågældende stat anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse og ikke en afgørelse fra en anden stat. Selv om anmodningerne ligner hinanden, er dokumentationen forskellig. Hvis afgørelsen er truffet i den anmodede stat, gå til kapitel 6.

271. Den afgørelse, der skal anerkendes, skal være truffet i en kontraherende stat. Hvis det ikke er tilfældet, finder konventionen ikke anvendelse. Andre foranstaltninger kan være tilgængelige, f.eks. bilaterale aftaler eller andre procedurer, i den nationale ret i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl. Den, der indgiver anmodningen, skal rette henvendelse til den kompetente myndighed med ansvar for underholdsbidrag eller børnebidrag for at få hjælp. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt at træffe en ny afgørelse om underholdsbidrag.

5. Er afgørelsen allerede blevet anerkendt?

272. Hvis afgørelsen allerede er blevet anerkendt i den anmodede stat, skal den ikke anerkendes på ny. Indgiv kun en anmodning om fuldbyrdelse. Se kapitel 6.

6. Skal dokumenterne oversættes?

273. Anmodningen og afgørelsen skal fremsendes på originalsproget, men en oversættelse af anmodningen (og tilknyttede dokumenter) til et officielt sprog[64] i den anmodede stat skal ligeledes vedlægges, medmindre den kompetente myndighed i den anmodede stat (den administrative eller judicielle myndighed, der behandler anmodningen) har angivet, at den ikke forlanger en oversættelse. I landeprofilen angives den anmodede stats officielle sprog og eventuelle oversættelseskrav. Hvis afgørelsen skal oversættes, angives det ligeledes i landeprofilen, om der kan fremlægges en sammenfatning eller et uddrag af afgørelsen (se redegørelse nedenfor). Det kan reducere omkostningerne ved oversættelse og kompleksiteten.

---

63 Den afgørelse, der fremsendes med henblik på anerkendelse i den anmodede stat, skal være fra en kontraherende stat for at blive anerkendt og fuldbyrdet i henhold til konventionen. Det er ikke tilstrækkeligt, at den tidligere er blevet anerkendt i en kontraherende stat. Se forklarende rapport, punkt 241.

64 Hvis en stat har mere end et officielt sprog og ikke på hele sit territorium kan acceptere alle de officielle sprog, er det vigtigt at bekræfte, hvilket sprog der kræves i det geografiske område, som anmodningen skal fremsendes til (artikel 44, stk. 2).

7. Vurdér, om der skal fremsendes bekræftede genparter af dokumenter

274. Se fase 1, del II, afsnit 1 i landeprofilen, hvor det er anført, om den anmodede stat altid kræver fremsendelse af bekræftede genparter af bestemte dokumenter. Hvis ja, anmod den kompetente myndighed i din stat herom eller bed den, der indgiver anmodningen, om at indhente de påkrævede genparter.

8. Indhent erklæring om eksigibilitet og erklæring om behørig underretning

275. Der skal fremsendes en erklæring om eksigibilitet (se nedenfor) for at dokumentere, at afgørelsen er eksigibel i den stat, hvor den er truffet.[65] Det bekræftes i erklæringen om behørig underretning, at sagsøgte er blevet underrettet om den retssag, hvor afgørelsen om underholdsbidrag blev truffet, og har haft mulighed for at udtale sig, eller at sagsøgte er blevet underrettet om afgørelsen og har haft mulighed for at gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen. Hvis afgørelsen ikke er truffet i din stat, men i en anden kontraherende stat, skal erklæringen om eksigibilitet og erklæringen om behørig underretning indhentes fra den pågældende stat (afgørelsesstaten).

9. Udfyld anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

276. Anvend den anbefalede formular.[66] Sørg for, at alle felterne er udfyldt korrekt. Se i landeprofilen for at sikre, at eventuelle specifikke krav til anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, f.eks. krav om bekræftede genparter eller mulighed for at anvende en sammenfatning eller et uddrag, er opfyldt (se fase 1, del II, afsnit 1). Det vil sikre, at anmodningen kan behandles omgående i den anmodede stat.

277. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af den anbefalede anmodningsformular.

10. Vedlæg alle relevante dokumenter

278. I næste afsnit i dette kapitel redegøres nærmere for de øvrige påkrævede dokumenter og for udfærdigelsen heraf.

11. Udfyld fremsendelsesformular

279. Denne obligatoriske formular skal ledsage enhver anmodning i henhold til konventionen og fremsendes sammen med anmodningsformularen og de påkrævede dokumenter. Navnet på centralmyndighedens repræsentant, der er ansvarlig for fremsendelsen af anmodningen, skal angives i formularen. Den underskrives ikke. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

---

65 Den anbefalede formular kan anvendes til dette formål. I nogle stater anvendes en *"attestation de la force de chose jugée"*, dvs. en erklæring om, at afgørelsen har retskraft i den pågældende stat. Hvis der udelukkende indgives en anmodning om anerkendelse, skal det blot angives, at afgørelsen har retskraft, og ikke, at den er eksigibel. (artikel 26).

66 Nogle stater vælger ikke at bruge den anbefalede formular. I disse stater er den relevante formular foreskrevet i den nationale lovgivning eller centralmyndighedens procedurer. Denne håndbog omfatter udelukkende procedurerne for udfyldning af de obligatoriske og anbefalede formularer og ikke nationale eller interne formularer.

12. Fremsend til centralmyndigheden i den anden stat

280. I de fleste tilfælde fremsendes dokumenterne med almindelig post til centralmyndigheden i den anmodede stat. Nogle stater accepterer dokumenterne i elektronisk form. Se i landeprofilen for den anmodede stat og fremsend dokumenterne i det krævede formatet og til den anførte adresse.

13. Afvent anerkendelse af modtagelse

281. Den anmodede stat skal anerkende modtagelsen inden for seks uger. Dette påhviler centralmyndigheden, der skal fremsende den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse. På dette tidspunkt vil den anmodede centralmyndighed ligeledes meddele, hvortil forespørgsler om forløbet af behandlingen skal rettes – og kontaktoplysninger på den person eller enhed i den pågældende stat, der er ansvarlig for at besvare disse forespørgsler.

14. Fremsend påkrævede opfølgende dokumenter

282. I formularen til anerkendelse af modtagelse kan der blive anmodet om supplerende dokumenter og oplysninger. Fremsend disse oplysninger hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for tre måneder. Hvis det forventes, at det vil tage længere end tre måneder, bør den anden centralmyndighed underrettes, da den muligvis vil lukke sagen efter tre måneder, hvis den ikke har modtaget et svar.

> ***God praksis:*** *Underret den anden centralmyndighed, hvis der er problemer med at fremskaffe de udbedte oplysninger og dokumenter. I modsat fald vil centralmyndigheden i den anmodede stat muligvis lukke sagen, hvis den ikke har modtaget et svar efter tre måneder.*

III. Udfærdigelse af de dokumenter, der skal ledsage anmodningen

A. Generelt

283. Kravene til indholdet af enhver anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag er fastlagt i artikel 11, 12 og 25 i konventionen.

284. I dette afsnit af håndbogen redegøres for pakkens indhold og for indsamlingen og udfærdigelsen af de dokumenter, der skal ledsage anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. I nedenstående tabel anføres de påkrævede dokumenter. En stat kan ikke kræve, at anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse ledsages af andre dokumenter (artikel 11, stk. 3).

√	Anmodning (anvend anbefalet formular)
√	Afgørelsens fulde tekst eller sammenfatning
√	Erklæring om eksigibilitet
√	Erklæring om behørig underretning (medmindre sagsøgte har givet møde eller gjort indsigelse mod afgørelsen)
Hvis relevant	Formular om den økonomiske situation (kun i forbindelse med anmodninger fra bidragsberettigede)
Hvis relevant	Dokument med opgørelse af restancer
Hvis relevant	Dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen
Hvis relevant	Oversættelser af dokumenter
√	Fremsendelsesformular

Figur 13: Påkrævede dokumenter – anerkendelse og fuldbyrdelse

285. Afhængigt af omstændighederne i den konkrete sag kan den anmodende stat desuden fremlægge oplysninger om ydelser udbetalt af det offentlige organ, hvis det offentlige organ er den, der indgiver anmodningen.

286. Det antages i dette afsnit, at sagsbehandleren eller den person, der udfylder anmodningen, anvender de anbefalede formularer offentliggjort af Haagerkonferencen. Nogle stater vælger ikke at bruge de anbefalede formularer. I disse stater skal sagsbehandlerne søge vejledning i udfyldning af de nationale formularer i staternes egne politikker og procedurer.

B. Indholdet af anmodningen (anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse)

1. Anmodningsformular

287. Anvend den anbefalede anmodningsformular (anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse). Dette sikrer, at anmodningen omfatter de påkrævede oplysninger.

288. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af den anbefalede formular.

2. Erklæring om eksigibilitet

289. Hvis den afgørelse, der fremsendes, skal fuldbyrdes i den anmodede stat, skal den være eksigibel i afgørelsesstaten – den stat, hvor afgørelsen er truffet. Dette er essensen af begrebet "gensidighed" – at afgørelser, der er eksigible i en stat, også bør være eksigible i en anden stat.

Tip: *I nogle tilfælde er den afgørelse, som ønskes anerkendt eller anerkendt og fuldbyrdet, hverken fra den anmodende eller anmodede stat, men fra en tredje kontraherende stat. Det er vigtigt at huske, at erklæringen om eksigibilitet skal afgives af en kompetent myndighed i den stat, som har truffet afgørelsen (afgørelsesstaten), og den skal angive, at afgørelsen er eksigibel i afgørelsesstaten.*

a) Hvis afgørelsen er truffet af en judiciel myndighed

290. Hvis afgørelsen er truffet af en judiciel myndighed, skal der blot afgives en erklæring om, at afgørelsen er eksigibel i den stat, hvor den er truffet.[67]

b) Hvis afgørelsen er truffet af en administrativ myndighed

291. Hvis afgørelsen er truffet af en administrativ myndighed, skal det angives i erklæringen, at

1. afgørelsen er eksigibel i den stat, hvor den er truffet
2. den myndighed, der har truffet afgørelsen, er et offentligt organ, hvis afgørelser:
   - i) kan gøres til genstand for appel eller fornyet prøvelse ved en judiciel myndighed, og
   - ii) har samme retskraft og -virkning som en afgørelse truffet af en judiciel myndighed i samme sag.

292. Et dokument med erklæringen i punkt 2 ovenfor kræves ikke, hvis afgørelsesstaten i overensstemmelse med artikel 57 har præciseret, at afgørelser fra statens administrative myndigheder altid opfylder disse krav (artikel 25, stk. 1, *litra b)*). Den anmodede stat kan desuden i overensstemmelse med artikel 57 have præciseret, at den ikke kræver et dokument med erklæringen i punkt 2 ovenfor.

293. Hvis den afgørelse, der skal anerkendes eller anerkendes og fuldbyrdes, er truffet af en administrativ myndighed, skal det undersøges, om den stat, der har truffet afgørelsen, eller den anmodede stat er fremkommet med præciseringer, for at vurdere, hvad der skal angives i erklæringen om eksigibilitet. Disse oplysninger er angivet i landeprofilerne for afgørelsesstaten og den anmodede stat.

294. Husk, at afgørelsen ikke behøver at være eksigibel i afgørelsesstaten, hvis der udelukkende anmodes om fuldbyrdelse, idet den blot skal have retskraft i den pågældende stat. I den anbefalede formular til erklæringen om eksigibilitet er der et felt til angivelse af den dato, hvor afgørelsen fik retskraft, og dette krav kan således opfyldes med denne formular.

3. Erklæring om behørig underretning

295. Den anmodede stat er nødt til at vide, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om retssagen, hvor afgørelsen blev truffet. I nogle tilfælde underrettes sagsøgte om retssagen og har mulighed for at udtale sig, og i andre tilfælde underrettes den pågældende om afgørelsen og har mulighed for at gøre indsigelse mod afgørelsen.

296. Hvis sagsøgte har givet møde under retssagen, skal det angives i punkt 7 i anmodningsformularen. Hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen, skal der vedlægges en erklæring om behørig underretning.[68]

---

67 I nogle stater anvendes en *"attestation de la force de chose jugée"*, dvs. en erklæring om, at afgørelsen har retskraft i den pågældende stat.

68 Konventionen finder anvendelse på afgørelser i både administrative og judicielle systemer. I nogle systemer underrettes sagsøgte/den bidragspligtige ikke, inden der træffes en afgørelse, men underrettes om afgørelsen, når den er blevet truffet, og får på dette tidspunkt mulighed for at gøre indsigelse mod afgørelsen.

297. Erklæringen skal afgives af en kompetent myndighed i den stat, som har truffet afgørelsen. Det skal angives, at sagsøgte i henhold til afgørelsen eller den ***kompetente myndigheds*** registreringer enten:

- er blevet underrettet om retssagen og har haft mulighed for at udtale sig, eller
- er blevet underrettet om den trufne afgørelse og har haft mulighed for at gøre indsigelse mod afgørelsen som foreskrevet i lovgivningen i den stat, der har truffet afgørelsen (afgørelsesstaten).

*En **centralmyndighed** er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen.*

*En **kompetent myndighed** er den myndighed i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et organ med ansvar for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen.*

298. I de fleste tilfælde, hvor den påkrævede underretning af sagsøgte er sket i afgørelsesstaten, foreligger der dokumentation såsom en tro og love-erklæring om forkyndelse eller underretning eller en bekræftelse af forkyndelse, der dokumenterer, at sagsøgte er blevet underrettet om retssagen eller om den trufne afgørelse. I andre tilfælde kan det fremgå af afgørelsen, at sagsøgte har givet møde, er blevet underrettet om retssagen eller afgørelsen og har haft mulighed for at udtale sig eller at gøre indsigelse mod afgørelsen. I nogle stater fremsætter sagsøgte kun et skriftligt svar i henhold til bestemmelserne i national lovgivning. Den kompetente myndighed kan anvende denne dokumentation som grundlag for udfærdigelsen af erklæringen om behørig underretning.

299. Hvis den påkrævede underretning skal foretages uden for staten og både afgørelsesstaten og den anden stat er parter i et andet internationalt instrument til regulering af underretning, kan den kompetente myndighed i afgørelsesstaten bruge dokumentationen fra denne procedure i forbindelse med udfærdigelsen af erklæringen om behørig underretning.

4. Formular om den økonomiske situation

300. Dette dokument anvendes i forbindelse med fuldbyrdelsen af den anerkendte afgørelse og indeholder supplerende oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte. Husk imidlertid, at formularen anvendes i forbindelse med en række forskellige anmodninger, og det er derfor ikke nødvendigt at udfylde hele formularen i forbindelse med en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Husk navnlig, at da der er tale om en anmodning om anerkendelse og anerkendelse og fuldbyrdelse, er det <u>ikke</u> nødvendigt at angive oplysningerne om den bidragsberettigedes økonomiske situation. Hvis der ikke anmodes om fuldbyrdelse (dvs. udelukkende anmodes om anerkendelse), skal denne formular ikke vedlægges.

301. Den anbefalede formular indeholder de nødvendige oplysninger om den bidragspligtiges økonomiske situation, herunder aktiver. Disse oplysninger vil navnlig være nyttige i forbindelse med fuldbyrdelsen af afgørelsen, hvis den bidragspligtige ikke frivilligt betaler det påkrævede underholdsbidrag. Den, der indgiver anmodningen, skal udfylde formularen så komplet som muligt, i det omfang den pågældende har kendskab hertil.

302. Formularen kan udfyldes af den bidragsberettigede/den, der indgiver anmodningen, da den pågældende ofte har adgang til oplysningerne om den bidragspligtige i formularen. Hvis formularen udfyldes af den bidragsberettigede/den, der indgiver anmodningen, skal centralmyndigheden imidlertid gennemgå formularen for at sikre, at den er fuldstændig.

303. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

5. Dokument med opgørelse af restancer

304. Den, der indgiver anmodningen, kan i forbindelse med en anmodning om fuldbyrdelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse anmode om fuldbyrdelse af udestående underholdsbidragsrestancer i medfør af den tidligere afgørelse. Den, der indgiver, skal vedlægge en fuldstændig opgørelse med angivelse af skyldige beløb i medfør af afgørelsen, (eventuelle) betalinger og restancer. Dette dokument skal være så fuldstændigt og nøjagtigt som muligt, da sagsøgte kan gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen og anerkendelsen med den begrundelse, at restancerne er blevet betalt fuldt ud. Hvis restancerne omfatter renter, er det god praksis at tilvejebringe fuld dokumentation for opgørelsen af renter og retsgrundlaget for opkrævning af renter.

> ***God praksis**: Hvis et organ med ansvar for fuldbyrdelse af afgørelser om børnebidrag og underholdsbidrag har været involveret i opgørelsen og fuldbyrdelsen af underholdsbidragsrestancer, vedlægges en erklæring fra det pågældende organ, da organets registreringer vil være nøjagtige og fuldstændige.*

6. Dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af underholdsbeløbet

305. I nogle stater skal en afgørelse indekseres eller tilpasses automatisk med bestemte mellemrum i medfør af afgørelsen eller den nationale lovgivning, i henhold til hvilken afgørelsen er truffet. Hvis dette er tilfældet, skal den anmodende stat angive nærmere oplysninger om tilpasningsmetoden. Hvis tilpasningen f.eks. skal foretages på grundlag af en procentdel af leveomkostninger, anføres nærmere oplysninger om, hvilken stat der beregner tilpasningen, hvilke oplysninger der skal bruges til at foretage beregningen, og om hvordan den anmodede centralmyndighed og parterne underrettes om det genberegnede underholdsbeløb.

306. På samme måde kan en administrativ myndighed træffe afgørelser, der indebærer en revurdering med bestemte mellemrum, hvor underholdsbidraget justeres på grundlag af parternes økonomiske situation.[69] Hvis den afgørelse, der skal anerkendes, er omfattet af denne form for revurdering, skal det sikres, at der angives tilstrækkelige oplysninger til at forklare den anmodede stat, hvordan revurderingen foretages, og hvordan den anmodede stat vil blive underrettet om en eventuel ny vurdering.

307. Det anbefales generelt, at tilpasningen foretages af den stat, som har truffet afgørelsen, idet den pågældende stat har størst kendskab til beregningsmetoden. Hvis dette er den påtænkte procedure, angives det således i dokumentet med angivelse af metoden for tilpasning af afgørelsen til den anmodede stat, hvordan denne procedure håndteres, og hvornår den anmodede stat kan forvente at blive underrettet om tilpasninger af underholdsbeløbet.

7. Afgørelsens fulde tekst

308. Med forbehold af nedennævnte undtagelser skal en fuldstændig kopi af afgørelsen indgå i pakken. Der er normalt blot tale om en almindelig kopi af selve afgørelsen fra den judicielle eller administrative myndighed, som har truffet afgørelsen.

---

69 I Australien foretages der f.eks. en revurdering af underholdsbidraget hver 15. måned, hvorefter underholdsbidraget justeres.

a) Medmindre den pågældende stat har erklæret at ville acceptere en sammenfatning eller et uddrag

309. En stat kan erklære, at den vil acceptere en sammenfatning eller et uddrag af afgørelsen i stedet for afgørelsens fulde tekst (artikel 25, stk. 3, *litra b*)). I nogle tilfælde er bestemmelserne om underholdsbidrag i en afgørelse kun en lille del af den fulde afgørelse, og den pågældende stat ønsker måske ikke at afholde udgifterne ved oversættelse af hele teksten, når der kun er brug for bestemmelserne om underholdsbidrag. Det angives i landeprofilen for den stat, der modtager sagen, om en sammenfatning eller et uddrag accepteres.

310. Hvis en sammenfatning accepteres – anvend den anbefalede formular (sammenfatning af afgørelsen).

> ***God praksis**: Hvis der er mere end én afgørelse i en sag, vedlægges kopier af alle afgørelserne, hvis der er udestående underholdsbidragsrestancer i medfør af disse afgørelser. Hvis den efterfølgende afgørelse helt har erstattet den tidligere afgørelse, har den anmodede stat formodentlig ikke brug for denne afgørelse. Husk ligeledes, at hvis afgørelsen er truffet i en stat, hvor afgørelser tilpasses automatisk (f.eks. Australien, hvor der foretages en jævnlig revurdering), skal alle de relevante vurderinger for den pågældende periode vedlægges, da den enkelte vurdering kan betragtes som en særskilt, ny afgørelse.*

b) Medmindre den anmodede stat har præciseret, at der skal fremsendes en bekræftet genpart af afgørelsen, medmindre der er fremsat indsigelse eller appel eller der anmodes om en fuldstændig bekræftet genpart

311. I medfør af artikel 25, stk. 3, kan en stat præcisere, at der skal fremsendes en fuldstændig kopi af afgørelsen bekræftet af den kompetente myndighed. I medfør af artikel 25, stk. 2, skal der ligeledes fremsendes en bekræftet genpart efter en indsigelse eller appel eller hvis den kompetente myndighed anmoder herom.[70] I alle andre tilfælde er en almindelig kopi tilstrækkelig. Det angives i landeprofilen, om der skal fremsendes bekræftede genparter.

312. Det kan være nødvendigt at oversætte afgørelsen til det officielle sprog i den anmodede stat[71] eller til engelsk eller fransk. Se kapitel 3 (del 2), hvor der redegøres udtømmende for kravene til oversættelse. Se i landeprofilen, om det vil være nødvendigt.

8. Andre supplerende oplysninger

313. Selv om den anmodede stat ikke kan kræve, at en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse ledsages af andre dokumenter end de dokumenter, der er anført artikel 25, kan andre supplerende oplysninger i nogle tilfælde understøtte proceduren for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse.

---

70 Artikel 25, stk. 2.

71 Husk, at det officielle sprog kan være det officielle sprog for en underenhed i staten såsom en provins eller et territorium. Se kapitel 3 (artikel 44).

314. F.eks. hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ, og det offentlige organ har udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag, kan der vedlægges dokumentation for udbetalingen af ydelser for at påvise, at det offentlige organ har ret til at indgive anmodningen. Hvis det anføres i afgørelsen, at fortsat ret til underholdsbidrag til et ældre barn afhænger af indskrivning ved en videregående uddannelsesinstitution, kan dokumentation for indskrivning ved et universitet eller en anden højere uddannelsesinstitution ligeledes fremme fuldbyrdelsen af afgørelsen. Selv om det ikke kræves, at disse dokumenter ledsager anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse i første omgang, kan disse dokumenter sikre, at den anmodede stat behandler anmodningen hurtigt.

9. Udfyld fremsendelsesformular

315. Fremsendelsesformularen er en obligatorisk formular og et redskab til fremsendelse af anmodninger mellem stater på en ensartet måde. Alle anmodninger indgivet i medfør af konventionen skal ledsages af denne formular. I formularen anføres de påkrævede dokumenter og oplysninger, der er indeholdt i pakken, og den anmodede centralmyndighed oplyses om anmodningens art.

316. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

IV. Anerkendelse og fuldbyrdelse – andre overvejelser

A. Aftaler om underholdsbidrag

1. Generelt

317. ***Aftaler om underholdsbidrag*** er specifikt defineret i konventionens artikel 3. Disse aftaler er ikke afgørelser om underholdsbidrag, selv om de behandles som afgørelser om underholdsbidrag i en række bestemmelser i konventionen. I medfør af artikel 30 skal aftaler om underholdsbidrag kunne anerkendes og fuldbyrdes, forudsat at disse aftaler om underholdsbidrag er eksigible som en afgørelse om underholdsbidrag i afgørelsesstaten.

*En **aftale om underholdsbidrag** er en skriftlig aftale vedrørende betaling af underholdsbidrag, som er formelt udarbejdet eller registreret som et officielt bekræftet dokument af en kompetent myndighed, eller er bekræftet af, indgået ved, registreret af eller arkiveret hos en kompetent myndighed, og som kan gøres til genstand for fornyet behandling eller ændres af en kompetent myndighed.*

318. En kontraherende stat kan tage et forbehold i henhold til konventionen om, at aftaler om underholdsbidrag ikke vil blive anerkendt eller fuldbyrdet. Dette er angivet i landeprofilen.

2. Procedurer for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

a) Anmodninger via centralmyndighederne

319. Bestemmelserne i artikel 10 om anerkendelse og fuldbyrdelse finder anvendelse på aftaler om underholdsbidrag. Procedurerne for anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag er således generelt de samme som for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag, forudsat at underholdsbidraget er omfattet af konventionens anvendelsesområde (se kapitel 3, del 1 – Anvendelsesområde). Der er nogle få forskelle med hensyn til dokumentationskravene for anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag og med hensyn til proceduren og de grunde, som sagsøgte kan gøre gældende ved indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag. I artikel 30, stk. 5, anføres de artikler i konventionen, der finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag, og de artikler, der ikke finder anvendelse.

320. Den, der indgiver anmodningen, kan således anmode centralmyndigheden om at fremsende en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag til en anden kontraherende stat, hvis aftalen om underholdsbidrag vedrører underholdspligt over for et barn under 21 år (eller under 18 år, hvis der er taget et forbehold) eller underholdspligt over for et barn og ægtefælle.

b) Dokumentation

321. Da en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag behandles på samme måde som en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag, er dokumentationskravene meget ens. Følgende skal altid indgå i pakken:

1) Anmodningsformular

322. I anmodningsformularen angives de oplysninger, der skal fremlægges i medfør af artikel 11. Der er ikke udarbejdet en særlig anbefalet anmodningsformular for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag. Med undtagelse af bestemmelsen om underretning af sagsøgte er den anbefalede anmodningsformular for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag imidlertid relevant og kan anvendes.

2) Erklæring om eksigibilitet

323. Hvis en aftale om underholdsbidrag skal kunne anerkendes eller anerkendes og fuldbyrdes, skal den være eksigibel i afgørelsesstaten.[72] Hvis der er bestemte betingelser, der skal opfyldes inden fuldbyrdelse, f.eks. arkivering af aftalen hos en judiciel myndighed, skal den kompetente myndighed, der udarbejder erklæringen, sikre, at disse betingelser er opfyldt. Hvis parterne havde bopæl i forskellige stater, da aftalen blev indgået, er afgørelsesstaten normalt den stat, hvor aftalen er indgået eller hvor den er formaliseret.

---

72 Se forklarende rapport, punkt 558.

324. Der er ikke udarbejdet en anbefalet formular til erklæringen om eksigibilitet for en aftale om underholdsbidrag. Formularen til erklæringen om eksigibilitet for en afgørelse om underholdsbidrag kan imidlertid tilpasses og anvendes til dette formål.[73]

3) Erklæring om behørig underretning

325. Denne erklæring er ikke nødvendig i forbindelse med en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag på grund af disse aftalers karakter. Begge parter har været involveret i indgåelsen af aftalen om underholdsbidrag og har givet deres samtykke til eller er blevet enige om aftalen, og spørgsmålet om behørig underretning er således ikke relevant.

4) Den bidragspligtiges økonomiske situation

326. Hvis aftalen om underholdsbidrag skal fuldbyrdes, når den er blevet anerkendt, kan formularen om den økonomiske situation vedlægges anmodningen, da den indeholder relevante oplysninger om den bidragspligtiges opholdssted og aktiver og indkomst. Oplysningerne gør det nemmere for den anmodede stat at lokalisere den bidragspligtige med henblik på underretning om anerkendelsen.

5) Andre dokumenter

327. Bemærk, at selv om artikel 25, stk. 1, ikke finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag, er det god praksis at vedlægge følgende dokumenter i dokumentpakken, hvis det er påkrævet på grund af sagens omstændigheder:

Dokument med angivelse af restancer

328. Hvis den, der indgiver anmodningen, anmoder om fuldbyrdelse af restancer i medfør af aftalen, vedlægges hele den nødvendige supplerende dokumentation, herunder en opgørelse med angivelse af betalinger og skyldige restancer (se redegørelsen i afsnit III ovenfor).

Dokument med angivelse af tilpasningsmetoden

329. Hvis aftalen om underholdsbidrag foreskriver automatisk tilpasning eller indeksering, vedlægges dette dokument (se redegørelsen i afsnit III ovenfor).

c) Anerkendelses- og fuldbyrdelsesprocedure i den anmodede stat

330. Der er en række forskelle med hensyn til gennemførelsen af procedurerne for anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag i den anmodede stat. Procedurerne er fastlagt i artikel 30. Der redegøres herfor i kapitel 5 – Behandling af indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse.

d) Aftaler om underholdsbidrag – anmodninger til de kompetente myndigheder (direkte anmodninger)

331. Hvis aftalen om underholdsbidrag vedrører underholdspligt, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III (f.eks. kun ægtefællebidrag), skal der fremsættes en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af aftalen direkte over for den kompetente myndighed. Der redegøres for de anvendte procedurer i kapitel 16.

---

[73] I nogle stater anvendes en *"attestation de la force de chose jugée"*, dvs. en erklæring om, at aftalen har retskraft i den pågældende stat.

332. Bemærk imidlertid, at en kontraherende stat kan erklære, at enhver anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag skal indgives via centralmyndigheden i den pågældende stat og ikke til en kompetent myndighed.[74] En eventuel erklæring er angivet i landeprofilen.

B. Ægtefællebidrag

333. Der henvises til redegørelsen vedrørende anvendelsesområdet i kapitel 3 ovenfor. Underholdspligt over for ægtefælle er generelt omfattet af konventionen med undtagelse af bestemmelserne om centralmyndighedens opgaver i kapitel II og III (medmindre begge kontraherende stater har udvidet anvendelsesområdet for disse kapitler til ægtefællebidrag). Husk, at hvis den afgørelse om underholdsbidrag, der skal fuldbyrdes, både vedrører børnebidrag og ægtefællebidrag, er afgørelsen automatisk omfattet af konventionens anvendelsesområde, og ovennævnte procedurer for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt over for børn finder ligeledes anvendelse på ægtefællebidrag.

334. Hvis centralmyndigheden ikke er involveret, fordi hverken den anmodede eller anmodende stat har afgivet en erklæring om at udvide centralmyndighedens tjenester, skal den, der indgiver anmodningen, i den anmodende stat fremsende en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse direkte til den kompetente myndighed og ikke til centralmyndigheden i den anmodede stat. Dette er en direkte anmodning omfattet af artikel 37. Der redegøres for direkte anmodninger i kapitel 16.

C. Andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

335. Der henvises til redegørelsen vedrørende anvendelsesområdet i kapitel 3 ovenfor. Medmindre både de anmodende og anmodede stater har afgivet "sammenfaldende"[75] erklæringer om andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer, er der intet grundlag for at indgive en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer. Hvis der er afgivet erklæringer om at udvide konventionens anvendelsesområde, finder konventionen anvendelse på dette udvidede anvendelsesområde.

V. Andre forhold

A. Sagsøgtes opholdssted

336. I nogle tilfælde ved den, der indgiver anmodningen, ikke, hvor sagsøgte opholder sig. Dette er ikke til hinder for indgivelse af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse. Efter modtagelsen af anmodningen foretager den anmodede stat de nødvendige søgninger for at lokalisere sagsøgte.

---

74 Formålet med denne erklæring kan være at få mulighed for at foretage en yderligere gennemgang eller føre tilsyn med anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af disse aftaler. Se forklarende rapport, punkt 565.

75 "Sammenfaldende" er det udtryk, der anvendes til at beskrive den situation, hvor erklæringer eller forbehold fra to stater (som kan være meget forskellige) overlapper på et bestemt område, således at de anliggender, der er omhandlet i den pågældende del af erklæringen eller forbeholdet, finder anvendelse i begge stater på et bestemt område.

337. Der kan imidlertid være situationer, hvor en bidragsberettiget ønsker at få den bidragspligtiges opholdssted bekræftet inden indgivelse af anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er tvivl om, hvorvidt sagsøgte overhovedet bor i den pågældende stat, eller hvis der er omkostninger forbundet med oversættelsen af afgørelsen til den anmodede stats sprog.

338. I nogle tilfælde, hvor afgørelsen er truffet af en administrativ myndighed, er det desuden nødvendigt at vide, om sagsøgte opholder sig i den anmodede stat, inden anmodningspakken færdiggøres. Dette skyldes, at centralmyndigheden i den anmodende stat er nødt til at vide, om den anmodede stat har brug for et dokument, der angiver, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt i forbindelse med afgørelsen.

339. I disse situationer kan den, der indgiver anmodningen, i første omgang fremsætte en anmodning om særlige foranstaltninger (se kapitel 13) med henblik på lokalisering af den bidragspligtige eller sagsøgte (eller den bidragspligtiges indkomst eller aktiver). Efter modtagelsen af disse oplysninger kan anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse indgives.

340. Bemærk imidlertid, at sagsøgtes adresse ikke nødvendigvis vil blive videregivet til den anmodende centralmyndighed eller til den, der indgiver anmodningen, hvis den anmodede stat ikke må offentliggøre disse oplysninger ifølge national ret. I dette tilfælde kan den anmodede stat blot bekræfte, at sagsøgte eller den bidragspligtige (eller den bidragspligtiges aktiver eller indkomst) er blevet lokaliseret i den pågældende stat.

B. Anerkendelse og fuldbyrdelse – indvirkningen af den anmodede stats forbehold

341. Som anført i afsnit I i dette kapitel har sagsøgte mulighed for at gøre indsigelse mod anerkendelsen eller anerkendelsen og fuldbyrdelsen af en afgørelse om underholdsbidrag, hvis ingen af de kompetencegrundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen, der er nævnt i artikel 20, finder anvendelse. En stat kan ligeledes tage et forbehold om, at den ikke accepterer visse af de grundlag, der er nævnt i artikel 20, som kompetencegrundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse i den pågældende stat (artikel 20, stk. 2). Det betyder i praksis, at hvis der er taget et sådant forbehold, f.eks. om den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten som grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse, kan en afgørelse truffet på dette grundlag muligvis ikke anerkendes og fuldbyrdes.[76]

342. Det betyder i praksis, at den, der indgiver anmodningen, i nogle situationer kan forvente, at den anmodede stat ikke anerkender og fuldbyrder en afgørelse på grund af et forbehold af denne art. Den, der indgiver anmodningen, har to valg.

---

[76] Bemærk, at afgørelsen skal anerkendes, hvis det ifølge statens lovgivning under lignende forhold ville have været muligt at træffe en afgørelse. Se forklarende rapport, punkt 463.

343. Der kan indgives en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, og hvis den afvises på grund af et forbehold, kan den, der indgiver anmodningen, få gavn af artikel 20, stk. 4. I henhold til denne artikel skal den anmodede stat i denne situation træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at træffe en ny afgørelse. I denne situation skal den kompetente myndighed give barnet ret til at indgive anmodningen om underholdsbidrag i medfør af artikel 20, stk. 5, for at fremskynde proceduren.[77] I dette tilfælde skal den, der indgiver anmodningen, imidlertid være opmærksom på, at den anmodede stat meget vel kan have brug for supplerende oplysninger eller dokumenter, inden der kan træffes en ny afgørelse, og at anmodningen om at få truffet en ny afgørelse muligvis ikke kan viderebehandles, før den, der indgiver anmodningen, har fremsendt disse oplysninger og dokumenter.

344. Den bidragsberettigede kan alternativt indgive en anmodning om at få truffet en ny afgørelse i stedet for en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af den eksisterende afgørelse. Denne procedure kan være hurtigere, da alle de nødvendige dokumenter kan fremsendes til den anmodede stat sammen med den første anmodning. Den, der indgiver anmodningen, skal sikre, at den anmodede stat er klar over begrænsningen af anerkendelsen af den eksisterende afgørelse, således at artikel 20, stk. 5, kan finde anvendelse. Der redegøres herfor i kapitel 8 – Udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag

VI. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- Den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant skal udfylde fremsendelsesformularen og gennemgå eller udfylde den anbefalede anmodningsformular.
- De enkelte stater kan have deres egne nationale anmodninger, der skal anvendes af den, der indgiver anmodningen. Oplysningerne i disse formularer kan ligeledes anvendes til at udfylde anmodningsformularen.
- Staterne opfordres til at anvende de formularer, som Haagerkonferencen har anbefalet og offentliggjort. De sikrer, at alle de nødvendige oplysninger angives. Kun fremsendelsesformularen og formularen til anerkendelse af modtagelse er obligatoriske og skal anvendes.
- Selv om formularen om den økonomiske situation ikke er en obligatorisk formular, er det god praksis altid at vedlægge formularen, hvis afgørelsen skal fuldbyrdes efter anerkendelsen. Formularen om den økonomiske situation indeholder oplysninger om den bidragspligtige, som vil være meget nyttige, hvis den bidragspligtige ikke betaler frivilligt og afgørelsen skal fuldbyrdes. Hvis denne formular udfyldes, undgås forsinkelser, når der skal tages kontakt til den bidragspligtige med henblik på frivillig betaling eller fuldbyrdelse om nødvendigt.
- Der stilles ikke krav om at vedlægge de originale dokumenter i pakken.

[77] Se forklarende rapport, punkt 469-471. Bemærk, at begrebet "ret til underhold" ikke defineres i konventionen i denne kontekst, og begrebet skal således fortolkes i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, der ligeledes vil være bestemmende for, hvilke supplerende oplysninger og dokumentation der skal fremlægges som grundlag for afgørelsen om underholdsbidrag. Det betyder ikke, at barnet bliver den, der indgiver anmodningen, men blot at et af grundlagene for underholdsbidrag – ret til underhold – er blevet fastlagt.

- I henhold til konventionen er det tilstrækkeligt at vedlægge dokumenterne i almindelig kopi, medmindre den anmodede stat udtrykkeligt har anmodet om at få bekræftede genparter af en afgørelse. Der henvises i denne forbindelse til landeprofilen.
- I mange tilfælde vil en henvendelse til den bidragspligtige ved først givne lejlighed med henblik på at opnå frivillig betaling i medfør af afgørelsen sikre, at betalingen til den bidragsberettigede påbegyndes hurtigt i overensstemmelse med formålet med alle fuldbyrdelsesforanstaltninger, nemlig at sikre rettidig efterlevelse af afgørelsen.

B. Tips og redskaber

- Den anmodede stats forbehold og erklæringer har både indvirkning på, hvilke kategorier af anmodninger der kan indgives via centralmyndigheden, og de specifikke dokumentationskrav for anmodningen. Se i landeprofilen og på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance", om der er forbehold eller erklæringer, som du bør være bekendt med ved udfærdigelsen af anmodningspakken.
- Når anmodningen er blevet fremsendt til den anmodede stat, holdes den, der indgiver anmodningen, i videst muligt omfang underrettet om sagens videre forløb og oplyses om den forventede sagsbehandlingstid.
- I nogle tilfælde når parterne frem til en mindelig løsning eller en aftale efter fremsendelsen af anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Hvis dette er tilfældet, er det vigtigt at underrette den anmodede stat, således at anmodningen kan trækkes tilbage.
- Det er et grundlæggende princip, at anliggender, der er omfattet af konventionen, behandles så hurtigt som muligt. Ved at tage sig tid til at sikre, at anmodningen er fuldstændig og nøjagtig og ved at foregribe de problemer, der kan opstå under anerkendelsesproceduren, sikres det, at anmodningen kan behandles uden problemer i den anmodede stat.

C. Tilknyttede formularer

Fremsendelsesformular
Anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (artikel 10, stk. 1, *litra a)*, og artikel 10, stk. 2, *litra a)*)
Formular til fortrolige oplysninger
Erklæring om eksigibilitet
Erklæring om behørig underretning
Formular om den økonomiske situation
Sammenfatning af afgørelsen

D. Relevante artikler i konventionen

Artikel 10, stk. 1, *litra a)*
Artikel 10, stk. 2, *litra a)*
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 19
Artikel 25
Artikel 30

E. *Tilknyttede afsnit i håndbogen*

Se kapitel 5 – Behandling af indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 6 – Behandling af udgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
Se kapitel 13, afsnit I – Oversigt – Anmodninger om særlige foranstaltninger
Se kapitel 15, afsnit I – Udfyldning af de obligatoriske formularer, der skal ledsage alle anmodninger

VII. Tjekliste – anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Gennemgå dokumenter	II.B.1.
2.	Vurdér, om anmodningen kan indgives	II.B.3.
3.	Vurdér, hvilke dokumenter der er nødvendige	II.B.5.-7.
4.	Gennemgå eller udfyld anmodningsformular	II.B.9.
5.	Vedlæg dokumenter	III.B.
6.	Udfyld fremsendelsesformular	Kapitel 15
7.	Fremsend til den anmodede stat	II.B.12.
8.	Afvent anerkendelse af modtagelse	II.B.13.

VIII. Ofte stillede spørgsmål

Hvorfor skal fødselsdatoen for den, der indgiver anmodningen, angives i anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse?

345. Fødselsdatoen skal angives for at identificere de to parter i aftalen om underholdsbidrag korrekt. Da navne ofte ligner hinanden, kan centralmyndigheden ved hjælp af fødselsdatoen bekræfte parternes identitet behørigt. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, anvendes fødselsdatoen ligeledes til at afgøre, om der stadig skal betales underholdsbidrag, hvis underholdspligten ophører ved en bestemt alder i medfør af afgørelsen eller lovgivningen det sted, hvor afgørelsen er truffet.

Skal adressen på den, der indgiver anmodningen, angives, hvis der er risiko for vold i hjemmet?

346. I henhold til artikel 11 i konventionen skal adressen på den, der indgiver anmodningen, angives i anmodningen. Det fastslås imidlertid i artikel 40 i konventionen, at en myndighed ikke må offentliggøre oplysninger, hvis den vurderer, at det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed. I den anbefalede anmodningsformular er der derfor et felt, hvor den anmodende centralmyndighed kan angive, at der er blevet truffet en beslutning om ikke-offentliggørelse. Hvis den anmodende centralmyndighed afkrydser dette felt, kan den angive fortrolige oplysninger om den, der indgiver anmodningen, i en særskilt formular, som ikke må udleveres til sagsøgte. Bemærk, at selv om den anmodede centralmyndighed ikke er bundet af den anmodende centralmyndigheds beslutning om ikke-offentliggørelse, skal den tage hensyn til denne beslutning. Myndigheden træffer på denne baggrund beslutning om, hvorvidt offentliggørelsen af oplysningerne kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, og træffer herefter de nødvendige foranstaltninger for at opfylde sine forpligtelser ifølge konventionen.

Kan centralmyndighedens adresse angives i stedet for adressen på den, der indgiver anmodningen?

347. Ja – det kan være hensigtsmæssigt, hvis offentliggørelsen kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed, eller hvis lovgivningen i den anmodende stat ikke tillader, at adressen offentliggøres. I dette tilfælde skal centralmyndigheden (eller eventuelt den kompetente myndighed) være parat til at modtage forkyndelse af dokumentation på vegne af den, der indgiver anmodningen, da den, der indgiver anmodningen, i medfør af konventionen skal underrettes om visse procedurer såsom afgørelsen om at anerkende eller ikke anerkende afgørelsen om underholdsbidrag.

348. Hvis den anmodede stat kræver adressen på den, der indgiver anmodningen, er det god praksis altid at afkrydse det relevante felt om ikke-offentliggørelse af oplysningerne. Det vil sikre, at den anmodede centralmyndighed er klar over, at adressen ikke skal udleveres til sagsøgte, medmindre det er nødvendigt for at opfylde centralmyndighedens forpligtelser ifølge konventionen.

- Se også – Beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger (kapitel 3)

Hvilke forskelle er der, hvis anmodningen fremsættes af en statslig myndighed eller et offentligt organ på vegne af den, der indgiver anmodningen?

349. Statslige myndigheder eller offentlige organer skal muligvis dokumentere, at de ifølge national ret har ret til at handle på vegne af den, indgiver anmodningen/den bidragsberettigede, eller at de har udbetalt ydelser til den, der indgiver anmodningen, i stedet for underholdsbidrag.

Hvad hvis den, der indgiver anmodningen, ikke ved, hvor sagsøgte opholder sig?

350. Den, der indgiver anmodningen, skal stadig udfylde anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, der skal fremsendes til den stat, hvor sagsøgte menes at bo. Den anmodede centralmyndighed skal træffe alle passende foranstaltninger for at lokalisere sagsøgte med henblik på behandling af anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse.

Kan en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse indgives, hvis den, der indgiver anmodningen, ikke har en kendelse eller afgørelse om underholdsbidrag?

351. Nej, der skal være truffet en afgørelse om underholdsbidrag. Det kan være en afgørelse truffet af en administrativ myndighed eller en judiciel myndighed eller en aftale om underholdsbidrag som defineret i konventionen.

352. Hvis den, der indgiver anmodningen, ikke har en afgørelse om underholdsbidrag, skal der indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse. (se kapitel 8).

Kan en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse indgives, selv om den, der indgiver anmodningen, har en aftale om underholdsbidrag – f.eks. en separationsaftale?

353. Ja – forudsat at ***aftalen om underholdsbidrag*** er eksigibel som en afgørelse i den stat, hvor den er truffet. Procedurerne for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af aftaler om underholdsbidrag er generelt de samme som for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag. Bemærk ligeledes, at nogle stater tager et forbehold i henhold til konventionen om, at aftaler om underholdsbidrag ikke vil blive anerkendt eller fuldbyrdet.

*En **aftale om underholdsbidrag** er en skriftlig aftale vedrørende betaling af underholdsbidrag, som er formelt udarbejdet eller registreret som et officielt bekræftet dokument af en kompetent myndighed, eller er bekræftet af, indgået ved, registreret af eller arkiveret hos en kompetent myndighed, og som kan gøres til genstand for fornyet behandling eller ændres af en kompetent myndighed.*

- Se også – Behandling af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag (kapitel 5, afsnit IV, C)

Skal anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse ledsages af en bekræftet genpart af afgørelsen?

354. Kun i nogle tilfælde (se kapitel 3).

355. Den anmodede stat kan præcisere, at alle anmodninger altid skal ledsages af en bekræftet genpart af afgørelsen. Den anmodede stat angiver dette i landeprofilen (se fase 1, del II, afsnit 1, i landeprofilen). Derudover kan den kompetente myndighed i den anmodede stat i en konkret sag på et senere tidspunkt anmode om en bekræftet genpart, navnlig hvis der er tvivl om ægtheden eller integriteten af den fremlagte afgørelse. Ellers er en almindelig kopi af afgørelsen tilstrækkelig.

Kan den, der indgiver anmodningen, udelukkende anmode om at få anerkendt eller anerkendt og fuldbyrdet en afgørelse om ægtefællebidrag?

356. Ja – men medmindre både de anmodende og anmodede stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til disse anmodninger, skal der indgives en anmodning direkte til den kompetente myndighed i den anmodede stat. Det kan være en administrativ eller judiciel myndighed. Centralmyndighedens tjenester er ikke til rådighed i disse tilfælde (se kapitel 3).

Hvorledes forholder det sig, hvis der en mere end en afgørelse om underholdsbidrag? F.eks. hvis en oprindelig afgørelse om underholdsbidrag er blevet ændret ved en efterfølgende afgørelse. Hvilken afgørelse skal i så fald vedlægges anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse?

357. Dette spørgsmål er ikke direkte omhandlet i konventionen. Hvis afgørelsen skal fuldbyrdes og der er udestående underholdsbidragsrestancer i medfør af den tidligere afgørelse, kan den anmodede stat have brug for en kopi af denne afgørelse i forbindelse med fuldbyrdelsen, f.eks. hvis det kræves i henhold til de nationale fuldbyrdelsesregler, eller hvis en bidragspligtig gør indsigelse mod restancerne eller mener, at underholdspligten skal fortolkes på en anden måde. Derudover kan visse andre spørgsmål (f.eks. betingelser for indeksering eller tilpasning) være fastlagt i den ene afgørelse, men ikke i den anden.

358. Myndigheden kan imidlertid ikke afvise at anerkende en afgørelse alene med den begrundelse, at tidligere afgørelser i samme sag ikke ledsager anmodningen. Hvis den seneste afgørelse er den eneste eksigible afgørelse, er det kun denne afgørelse, der skal fremsendes. Hvis den anmodede stat har brug for kopier af de tidligere afgørelser, vil den underrette dig herom.

Kapitel 5
Behandling af indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag.

I afsnit I gives et overblik over anmodningen og de generelle principper for anerkendelse og fuldbyrdelse – hvornår den indgives, og hvem der kan indgive den.

Afsnit II indeholder et rutediagram, der illustrerer procedurerne for denne anmodning.

I afsnit III redegøres nærmere for anerkendelsesprocedurerne.

I afsnit IV redegøres for andre aspekter af de generelle procedurer, herunder for anmodninger indgivet af den bidragspligtige og direkte anmodninger til kompetente myndigheder.

I afsnit V redegøres for andre aspekter såsom retshjælp og fuldbyrdelse.

Afsnit VI indeholder yderligere henvisninger, en liste over formularer og en række praktiske råd vedrørende anmodninger.

Afsnit VII indeholder en sammenfattende tjekliste over procedurerne for denne anmodning.

I afsnit VIII besvares en række ofte stillede spørgsmål.

I. Oversigt og generelle principper

A. Generelle principper

359. Anerkendelsesproceduren er et centralt element i international inddrivelse af underholdsbidrag og sikrer, at den bidragsberettigede på en omkostningseffektiv måde kan opnå betaling af underholdsbidrag, når den bidragspligtige bor eller har aktiver eller indkomst i en anden kontraherende stat.[78]

360. Hvis en afgørelse fra en anden kontraherende stat anerkendes eller anerkendes og fuldbyrdes, behøver den bidragspligtige ikke at få truffet en ny afgørelse i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl i dag, eller hvor aktiverne eller indkomsten er.

*En **centralmyndighed** er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen.*

[78] Anerkendelse og fuldbyrdelse er ikke det samme. Ved en anden stats anerkendelse forstås den pågældende stats accept af de juridiske rettigheder og forpligtelser, der er fastsat af afgørelsesstaten. Ved fuldbyrdelse forstås den anmodede stats accept af, at statens egne procedurer kan anvendes til at fuldbyrde afgørelsen. Se forklarende rapport, punkt 472 og 473.

361. Formålet med procedurerne for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse er at sikre, at eksisterende afgørelser anerkendes i videst muligt omfang, og at anmodningen behandles så hurtigt som muligt. Konventionens anvendelsesområde er bredest for anerkendelse og fuldbyrdelse, og staterne forventes at give den, der indgiver anmodningen, nem adgang til effektive procedurer. Anerkendelsesproceduren er enkel, og i henhold til konventionen skal foranstaltningerne iværksættes "uden ophør" eller "straks". De grunde, som sagsøgte kan gøre gældende ved indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, er begrænsede, og indsigelsesfristen er begrænset. Alt dette afspejler det underliggende princip i konventionen om, at anerkendelses- og fuldbyrdelsesprocedurerne skal være enkle, omkostningseffektive og hurtige.[79]

*En **kompetent myndighed** er den myndighed i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et program for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen.*

B. Sammenfatning af procedurerne

362. De erklærings- og registreringsprocedurer for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, der redegøres for nedenfor, anvendes i de fleste kontraherende stater. Der er indført en alternativ procedure i konventionen (artikel 24), og en stat kan erklære, at den vil anvende den alternative procedure. Der redegøres nærmere for denne procedure senere i dette kapitel.

363. Efter modtagelsen af anmodningen fra en anden centralmyndighed fremsender centralmyndigheden i den ***anmodede stat*** dokumenterne til en kompetent myndighed med henblik på behandling. I nogle kontraherende stater er centralmyndigheden den dertil kompetente myndighed. I andre stater kan den kompetente myndighed være en judiciel eller en administrativ myndighed.

__Anmodende stat__ – den kontraherende stat, hvor den, der indgiver anmodningen, har bopæl, og den stat, der anmoder om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen.

__Anmodede stat__ – den kontraherende stat, der har modtaget anmodningen og skal anerkende og fuldbyrde afgørelsen.

364. Den kompetente myndighed skal uden ophør erklære afgørelsen for eksigibel eller registrere afgørelsen til fuldbyrdelse. Den kompetente myndighed skal gøre dette, medmindre anerkendelse og fuldbyrdelse ville være "åbenbart uforenelig" med de grundlæggende retsprincipper ("ordre public"). Hverken den, der indgiver anmodningen, eller sagsøgte kan gøre indsigelser i denne fase – den såkaldte ex officio-vurdering.

365. I kontraherende stater, der anvender en registreringsprocedure, kan registreringen bestå i, at afgørelsen registreres ved en judiciel myndighed eller ret, eller at afgørelsen registreres ved et administrativt organ eller en myndighedsperson (f.eks. Registrar of the Child Support Agency i Australien).

---

79 Se forklarende rapport, punkt 490.

366. Andre stater anvender ikke en registreringsprocedure, idet den kompetente myndighed i stedet erklærer afgørelsen om underholdsbidrag for eksigibel.

367. Når afgørelsen er erklæret eksigibel eller er registreret til fuldbyrdelse, underrettes både den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte.[80] Sagsøgte kan gøre indsigelse mod eller appellere erklæringen af eksigibilitet eller registreringen af visse begrænsede grunde.[81] Sagsøgte kan f.eks. appellere eller gøre indsigelse mod registreringen eller erklæringen, hvis den pågældende ikke er blevet underrettet om den oprindelige anmodning om underholdsbidrag eller ikke har haft mulighed for at gøre indsigelse mod den afgørelse om underholdsbidrag, der nu ønskes anerkendt og fuldbyrdet. Indsigelse eller appel skal fremsættes inden 60 dage efter underretning om registreringen eller erklæringen af eksigibilitet. Indsigelse eller appel fremsættes over for den administrative eller judicielle myndighed afhængigt af lovgivningen i den pågældende stat.

Tip: *I artikel 23 fastsættes procedurerne for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. I denne artikel henvises både til indsigelse og appel (artikel 23, stk. 7) og til yderligere mulighed for appel (artikel 23, stk. 10). Indsigelse eller appel i medfør af artikel 23, stk. 7, er begrænset til de tre specifikke områder, der er nævnt i den pågældende artikel og i artikel 23, stk. 8, og skal fremsættes inden 30 eller 60 dage efter underretningen om erklæringen af eksigibilitet eller registreringen, afhængigt af hvilken part der gør indsigelse mod afgørelsen.*
Den yderligere mulighed for appel, der er nævnt i artikel 23, stk. 10, henhører derimod udelukkende under national lovgivning og kan kun anvendes, hvis den nationale lovgivning giver mulighed for appel.

368. Hvis den bidragspligtige ikke er villig til at påbegynde frivillig betaling i medfør af afgørelsen, kan afgørelsen fuldbyrdes i overensstemmelse med lovgivningen i den anmodede stat, selv om der pågår en indsigelses- eller appelprocedure. Selv om frivillig betaling er et vigtigt middel til at sikre, at betalingen til den bidragsberettigede påbegyndes så hurtigt som muligt, er det ligeledes vigtigt at sikre, at der iværksættes passende fuldbyrdelsesforanstaltninger for at undgå, at betalingen forsinkes.

369. Hvis appellen eller indsigelsen mod anerkendelsen og fuldbyrdelsen imødekommes og erklæringen af eksigibilitet eller registreringen afvises, betyder det ikke nødvendigvis, at anmodningen om underholdsbidrag ikke længere er relevant. Afhængigt af begrundelsen for at nægte at anerkende og fuldbyrde afgørelsen, kan der, hvis afgørelsen om underholdsbidrag vedrører børnebidrag, muligvis træffes en ny afgørelse i den anmodede stat. Den kompetente myndighed i den anmodede stat kan, hvis det er tilladt i henhold til national lovgivning, behandle anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse som var det en anmodning om at få truffet en ny afgørelse i den anmodede stat. Denne bestemmelse sikrer, at det er muligt at træffe en ny afgørelse om underholdsbidrag uden at indlede hele proceduren igen i den anmodende stat, hvis den ***bidragsberettigede*** søger børnebidrag og den

*Den **bidragsberettigede** er enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den bidragsberettigede kan være en forælder eller en ægtefælle, et barn, plejeforældre, slægtninge eller andre, der passer barnet. I nogle stater kaldes denne person bidragsmodtager, fordringshaver, forældremyndighedsindehaver eller omsorgsperson.*

---

80 Hvis begge stater er parter i konventionen om forkyndelse fra 1965, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

81 Se forklarende rapport, punkt 504.

eksisterende afgørelse ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes.

370. Hvis indsigelsen eller appellen ikke imødekommes, kan der endelig være yderligere mulighed for appel, hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen i den anmodede stat. Det er ikke muligt i alle stater. Hvis der er yderligere mulighed for appel, fastsættes det udtrykkeligt i konventionen, at denne yderligere mulighed for appel ikke må føre til, at fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder (artikel 23, stk. 10).

C. Anvendelse af denne anmodning

371. En anmodning om ***anerkendelse*** eller ***anerkendelse og fuldbyrdelse*** af en eksisterende afgørelse om underholdsbidrag modtages fra en anden kontraherende stat, hvis der anmodes om fuldbyrdelse af afgørelsen, fordi den bidragspligtige har bopæl i den anmodede stat eller har aktiver eller indkomst i den anmodede stat.

*Ved **anerkendelse** af en afgørelse om underholdsbidrag forstås den procedure, der anvendes af den kompetente myndighed i en stat til at anerkende de rettigheder og forpligtelser med hensyn til underholdsbidrag, der er fastsat af myndigheden i afgørelsesstaten, hvor afgørelsen er truffet, og den giver den pågældende afgørelse retskraft. I de fleste tilfælde anmoder den, der indgiver anmodningen, ligeledes om at få afgørelsen fuldbyrdet, og anmodningen vedrører således både **anerkendelse og fuldbyrdelse**.*

372. Selv om de fleste anmodninger vedrører anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse, indgiver den bidragsberettigede i nogle tilfælde kun en anmodning om anerkendelse uden at anmode om at få afgørelsen fuldbyrdet. En bidragspligtig kan ligeledes anmode om anerkendelse af en afgørelse om underholdsbidrag fra en anden kontraherende stat med henblik på at udsætte eller begrænse fuldbyrdelsen af en afgørelse om underholdsbidrag.

373. Hvis afgørelsen er truffet i den stat, der anmodes om at fuldbyrde afgørelsen, skal den ikke anerkendes. Anmodningen kan blot behandles med henblik på fuldbyrdelse (se kapitel 6).

D. Sagseksempel

374. Den bidragsberettigede har en afgørelse om underholdsbidrag fra land A, i medfør af hvilken den bidragspligtige skal betale børnebidrag. Den ***bidragspligtige*** har bopæl i land B. I stedet for at anmode om at få truffet en ny afgørelse i land B ønsker den bidragsberettigede at få den eksisterende afgørelse om underholdsbidrag fuldbyrdet i land B. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

*Den **bidragspligtige** er enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag. Den bidragspligtige kan være en forælder eller ægtefælle eller enhver person, der er pligtig til at betale underholdsbidrag i henhold til lovgivningen det sted, hvor afgørelsen er truffet.*

Proceduren i henhold til konventionen

375. Den bidragsberettigede[82] skal anmode centralmyndigheden i land A om at fremsende en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om underholdsbidrag til land B. Anmodningen gennemgås for at sikre, at den er fuldstændig, og behandles herefter af centralmyndigheden i land B. Den bidragsberettigede og den bidragspligtige underrettes og får mulighed for at gøre indsigelse mod anerkendelsen eller anerkendelsen og fuldbyrdelsen af de begrænsede grunde, der er fastlagt i konventionen. Når afgørelsen er blevet anerkendt, kan den fuldbyrdes af den kompetente myndighed i land B på samme måde som en oprindelig afgørelse fra land B.

*For oplysninger om anmodninger om **fuldbyrdelse** af en afgørelse, der er truffet i den **anmodede stat** – se kapitel 6. For oplysninger om **fuldbyrdelse** af afgørelser om underholdsbidrag – se kapitel 10.*

E. Hvem kan indgive en anmodning?

376. En anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse kan indgives af en bidragsberettiget eller en bidragspligtig (som anført nedenfor kan en bidragspligtig kun anmode om anerkendelse, hvorimod en bidragsberettiget både kan anmode om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse). Den, der indgiver anmodningen, skal have bopæl i den stat, der fremsætter anmodningen. I forbindelse med denne anmodning kan den bidragsberettigede være den person, der er berettiget til underholdsbidrag, samt et offentligt organ, der handler på vegne af en bidragsberettiget, eller et offentligt organ, der har udbetalt ydelser til den bidragsberettigede.

***Tip:** Søges en liste over de skridt, der skal tages? Ønsker du at springe detaljerne over? Gå til **tjeklisten** i slutningen af kapitlet.*

---

82 Bemærk, at anmodningen under visse omstændigheder indgives af et offentligt organ (f.eks. et organ med ansvar for sager om børnebidrag) på vegne af den bidragsberettigede.

II. Sammenfatning af proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse

377. I tabellen på næste side illustreres hele proceduren for anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag indgivet af en bidragsberettiget. I de næste afsnit i dette kapitel redegøres nærmere for de enkelte skridt.

378. Dette afsnit finder ligeledes anvendelse på anmodninger, der udelukkende vedrører anerkendelse. Disse anmodninger vil være meget sjældne. I medfør af artikel 26 finder bestemmelserne i kapitel V (anerkendelse og fuldbyrdelse) tilsvarende anvendelse på en anmodning om anerkendelse af en afgørelse, bortset fra at kravet om eksigibilitet erstattes af kravet om, at afgørelsen har retskraft i afgørelsesstaten. Det betyder således, at bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse af praktiske grunde finder anvendelse på anmodninger om anerkendelse, undtagen de bestemmelser, der skal ændres, da der ikke anmodes om at få afgørelsen fuldbyrdet.[83]

83 Se forklarende rapport, punkt 546.

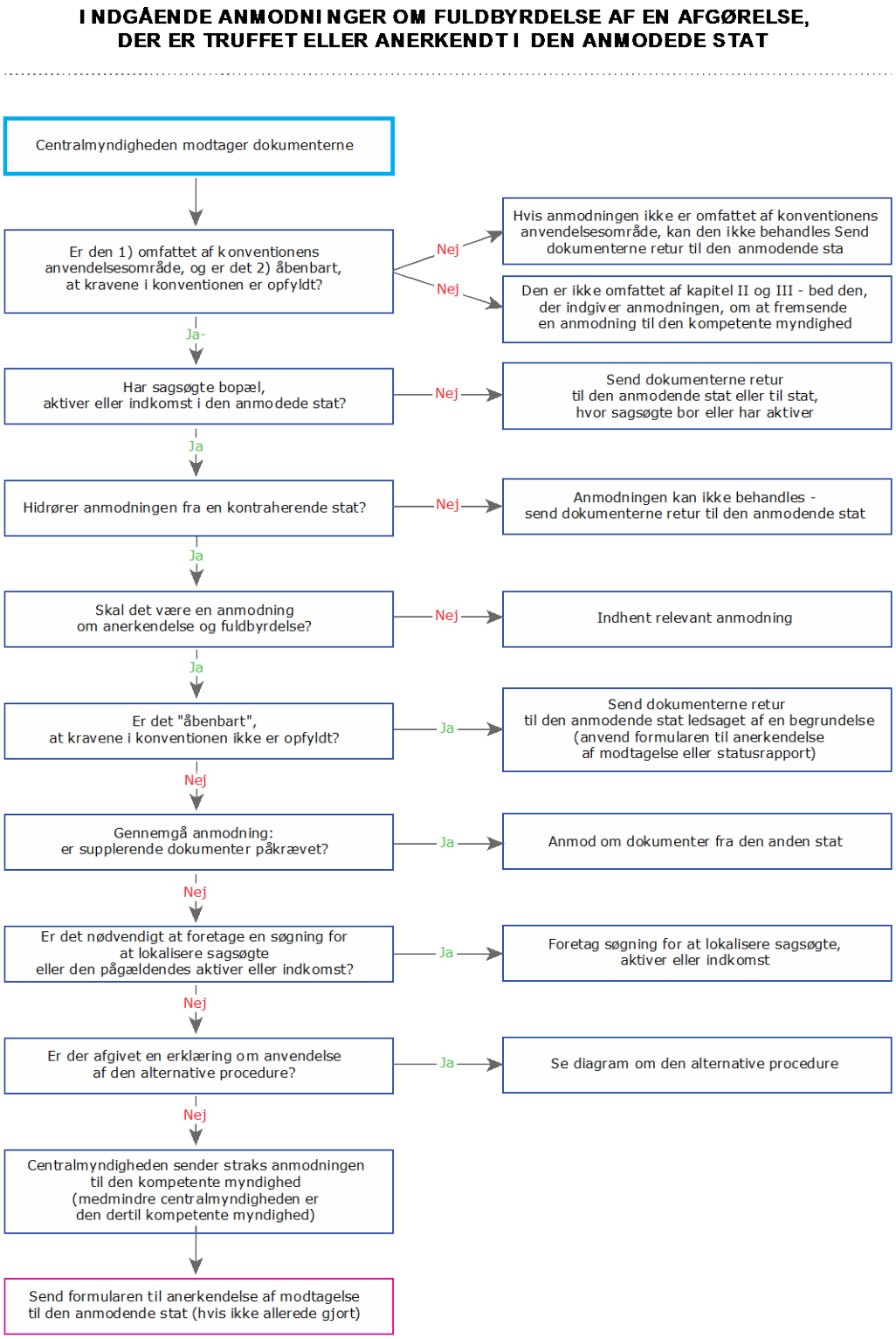

Figur 14: Diagram over indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (centralmyndighed)

III. Procedurer

A. *Centralmyndighedens indledende gennemgang af indgående dokumenter*

379. Inden fremsendelsen af dokumenterne til den kompetente myndighed bør centralmyndigheden foretage en indledende gennemgang for at sikre, at anmodningen er omfattet af konventionens bestemmelser om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, og sikre, at dokumentpakken er fuldstændig.

1. Indledende gennemgang af dokumenterne

- Vedrører anmodningen anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om børnebidrag? Den skal være omfattet af konventionens anvendelsesområde som anført i kapitel 3. Hvis afgørelsen udelukkende vedrører ægtefællebidrag eller andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer og konventionens anvendelsesområde ikke er blevet udvidet til disse former for underholdspligt, skal der fremsættes en ***direkte anmodning*** til en kompetent myndighed.

*En **direkte anmodning** indgives ikke via en centralmyndighed. En direkte anmodning er en anmodning, der modtages af en kompetent myndighed såsom en ret eller en administrativ myndighed direkte fra en person. Den er ikke omfattet af artikel 10.*

- Har sagsøgte eller den bidragspligtige bopæl i den anmodede stat eller aktiver eller indkomst i den anmodede stat? Hvis dette ikke er tilfældet, skal anmodningen fremsendes til det sted, hvor sagsøgte eller den bidragspligtige bor eller har aktiver eller indkomst, eller sendes tilbage til den anmodende stat.
- Er anmodningen fra en kontraherende stat? Hvis nej, kan konventionen ikke anvendes.

2. Fremsend formular til anerkendelse af modtagelse til den anmodende stat

380. I henhold til konventionen skal den anmodede stat fremsende en udfyldt formular til anerkendelse af modtagelse til den anmodende stat inden for seks uger efter modtagelsen af anmodningen. En stat kan vælge at fremsende formularen til anerkendelse af modtagelse straks efter modtagelsen af dokumentationen eller efter den indledende gennemgang, forudsat at dette sker inden for fristen på seks uger.

381. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

3. Er det relevant at indgive en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse?

382. Gennemgå dokumenterne for at sikre, at det er relevant at indgive en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Overvej følgende:

- Hvis der slet ikke foreligger en afgørelse om underholdsbidrag, indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse og ikke om anerkendelse og fuldbyrdelse (se kapitel 9).
- Hvis der foreligger en afgørelse om underholdsbidrag fra din stat, skal afgørelsen ikke anerkendes. Den kan blot fremsendes til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed i din stat i henhold til de almindelige nationale fuldbyrdelsesprocedurer (se kapitel 7).

4. Er det "åbenbart", at kravene i konventionen ikke er opfyldt?

383. I medfør af konventionen kan en centralmyndighed kun afslå at behandle en anmodning, hvis centralmyndigheden mener, at det er "åbenbart, at kravene i denne konvention" ikke er opfyldt (artikel 12, stk. 8). Det kan kun ske under meget begrænsede omstændigheder.[84] Hvis det skal være "åbenbart", skal årsagen til afslaget fremgå åbenlyst eller klart af de modtagne dokumenter.[85]

384. En anmodning kunne f.eks. afvises på dette grundlag, hvis det fremgik klart af dokumenterne, at afgørelsen overhovedet ikke vedrørte underholdsbidrag. En anmodning kunne ligeledes afvises på dette grundlag, hvis en tidligere anmodning fra samme part af nøjagtig de samme grunde ikke var blevet imødekommet.

385. Bemærk, at anmodningen stadig skal behandles og fremsendes til den kompetente myndighed, selv om anerkendelse og fuldbyrdelse synes at være i strid med de grundlæggende retsprincipper ("ordre public"). Den kompetente myndighed kan afgøre, om anerkendelse og fuldbyrdelse ville være i strid med de grundlæggende retsprincipper, og nægte af anerkende afgørelsen på dette grundlag.

386. Hvis centralmyndigheden afviser anmodningen med den begrundelse, at det er "åbenbart", at kravene ikke er opfyldt, skal den anmodende stat underrettes ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse som anført nedenfor.

5. Gennemgå dokumenter for at sikre, at de er fuldstændige

387. Efter modtagelsen af anmodningen fra den anmodende stat bør den gennemgås hurtigst muligt for at sikre, at den er fuldstændig, således at der straks kan anmodes om supplerende dokumenter, hvis der er behov herfor. Husk, at listen i artikel 25 i konventionen er en fuldstændig liste over alle påkrævede dokumenter – der kan ikke stilles krav om andre dokumenter i en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse.

> ***God praksis:*** *Brug tjeklisten eller fremsendelsesformularen ved den indledende gennemgang, der bør foretages hurtigst muligt efter modtagelsen af anmodningen, da der kan være behov for supplerende dokumenter.*

---

84 Se forklarende rapport, punkt 345.

85 Se forklarende rapport, punkt 344.

388. I henhold til artikel 11, 12, 25 og 44 i konventionen skal den indgående pakke omfatte:

√	Anmodningsformular
√	Afgørelsens fulde tekst eller sammenfatning
√	Erklæring om eksigibilitet
√	Erklæring om behørig underretning (medmindre sagsøgte har givet møde, været repræsenteret eller har gjort indsigelse mod afgørelsen)
Hvis relevant	Oversættelser af dokumenter
Hvis relevant	Formular om den økonomiske situation (kun i forbindelse med anmodninger fra bidragsberettigede)
Hvis relevant	Dokument med opgørelse af restancer
Hvis relevant	Dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen
√	Fremsendelsesformular

Figur 15: Indholdet af anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse

389. Neden redegøres kort for, hvad der kan forventes i den indgående dokumentpakke.

a) Påkrævede formularer i hver pakke

1) Anmodningsformular

I de fleste tilfælde anvender den anmodende stat den anbefalede anmodningsformular. Den sikrer, at den anmodede stat modtager alle de påkrævede oplysninger. Hvis den anbefalede anmodningsformular ikke er blevet anvendt til den indgående anmodning, gennemgås den fremsendte anmodning for at sikre, at den indeholder de grundlæggende påkrævede oplysninger i anmodningen såsom kontaktoplysninger på den, der indgiver anmodningen, sagsøgtes kontaktoplysninger, oplysninger om de personer, der er berettiget til underholdsbidrag, og nærmere oplysninger om, hvortil betalingerne skal overføres.

2) Afgørelsens fulde tekst eller sammenfatning

Afgørelsens fulde tekst er påkrævet, medmindre din stat har angivet, at den vil acceptere en sammenfatning eller et uddrag af afgørelsen. Bekræftede genparter af afgørelsen skal ikke vedlægges anmodningen, medmindre din stat har præciseret, at de altid skal vedlægges.

3) Erklæring om eksigibilitet

Der skal vedlægges en erklæring om eksigibilitet[86], hvor det angives, at afgørelsen om underholdsbidrag er eksigibel i den stat, hvor den er truffet. Hvis afgørelsen er truffet af en administrativ myndighed, skal dokumentet indeholde en erklæring om, at kravene i artikel 19, stk. 3, er opfyldt, medmindre din stat (den anmodede stat) har præciseret, at den ikke kræver denne erklæring. Hvis der udelukkende indgives en anmodning om anerkendelse, skal det blot angives, at afgørelsen har retskraft i

[86] I nogle stater anvendes en *"attestation de la force de chose jugée"*, dvs. en erklæring om, at afgørelsen har retskraft i den pågældende stat.

afgørelsesstaten, og ikke, at den er eksigibel.[87] Den dato, hvor afgørelsen fik retskraft i den pågældende stat, angives i erklæringen om eksigibilitet.

4) Erklæring om behørig underretning

En erklæring om behørig underretning skal kun vedlægges, hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen.

Det fremgår af den anbefalede anmodningsformular, om sagsøgte har givet møde eller været repræsenteret. De påkrævede oplysninger er anført i punkt 7 i anmodningsformularen.

Hvis det fremgår af anmodningsformularen, at sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret, da afgørelsen blev truffet, vil det være angivet i erklæringen om behørig underretning, at anmodningen er blevet forkyndt for den pågældende, eller at den pågældende er blevet underrettet herom, og at den pågældende har haft mulighed for at give møde under den retssag, hvor afgørelsen om underholdsbidrag blev truffet, eller at den pågældende er blevet underrettet om den trufne afgørelse og har haft mulighed for at gøre indsigelse mod afgørelsen. Bemærk, at indsigelsen eller svaret i nogle stater fremsættes skriftligt. Sagsøgte behøver ikke altid give personligt møde.

5) Fremsendelsesformular

Alle anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse skal ledsages af en fremsendelsesformular. Denne formular er obligatorisk i henhold til konventionen. I fremsendelsesformularen identificeres parterne og kategorien af anmodninger. I formularen anføres ligeledes de dokumenter, der ledsager anmodningen.

b) Eventuelle andre nødvendige formularer

390. Selv om en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse i henhold til artikel 11, stk. 3, kun skal ledsages af de dokumenter, der er nævnt i den pågældende artikel (og beskrevet ovenfor), kan der ligeledes være behov for supplerende formularer afhængigt af sagens omstændigheder:

1) Formular om den økonomiske situation

Hvis den, der indgiver anmodningen, også anmoder om at få afgørelsen fuldbyrdet (hvilket som oftest vil være tilfældet), er det altid god praksis at vedlægge formularen om den økonomiske situation, der indeholder vigtige oplysninger om sagsøgtes opholdssted og økonomiske situation, i det omfang den, der indgiver anmodningen, har kendskab hertil.

Hvis den, der indgiver anmodningen, har anvendt den anbefalede formular om den økonomiske situation, udfyldes den del af dokumentet, der vedrører den bidragsberettigede, ikke, da disse oplysninger ikke er påkrævet i forbindelse med en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse. Hvis der udelukkende indgives en anmodning om anerkendelse, vedlægges formularen ikke.

2) Dokument med opgørelse af restancer

Hvis der er udestående underholdsbidragsrestancer i medfør af afgørelsen, som skal fuldbyrdes, vedlægges et dokument med angivelse af restancerne, hvordan restancerne er opgjort, og datoen for opgørelsen heraf.

---

87 Se forklarende rapport, punkt 546.

3) Dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen

I nogle stater skal en afgørelse indekseres eller tilpasses automatisk med bestemte mellemrum i medfør af afgørelsen eller den nationale lovgivning, i henhold til hvilken afgørelsen er truffet. Hvis dette er tilfældet, har den anmodende stat angivet nærmere oplysninger om tilpasningsmetoden i anmodningspakken. Hvis tilpasningen f.eks. skal foretages på grundlag af en procentdel af leveomkostninger, anføres nærmere oplysninger om, hvilken stat der beregner tilpasningen, hvilke oplysninger der skal bruges til at foretage beregningen, og om hvordan den anmodede centralmyndighed og parterne underrettes om det genberegnede underholdsbeløb.[88]

4) Dokumentation for ydelser – offentligt organ

Hvis anmodningen fremsættes af et offentligt organ, f.eks. en social myndighed, på vegne af den, der indgiver anmodningen, skal det pågældende offentlige organ muligvis fremlægge oplysninger, der fastslår organets ret til at handle på vegne af den, der indgiver anmodningen, eller oplysninger, der godtgør, at organet har udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag (artikel 36, stk. 4).

6. Skal der foretages en søgning for at lokalisere sagsøgte?

391. Hvis den, der indgiver anmodningen, ikke angiver en gyldig adresse på sagsøgte, kan centralmyndigheden indledningsvis vælge at lokalisere sagsøgte for at sikre, at myndigheden har mulighed for at underrette sagsøgte om anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Det kan ligeledes være nødvendigt at lokalisere sagsøgte for at afgøre, hvilken kompetent myndighed der er ansvarlig for anmodningen. I nogle stater foretager den kompetente myndighed søgningen på et senere tidspunkt under proceduren. Det afhænger af de nationale procedurer.

392. Ved lokaliseringen af sagsøgte bør centralmyndigheden søge i alle databanker og andre tilgængelige offentlige informationskilder eller anmode andre offentlige organer om at søge på dennes vegne inden for rammerne af den nationale lovgivning om beskyttelse af personoplysninger. Nogle centralmyndigheder kan ligeledes have adgang til fortrolige informationskilder.

393. Hvis sagsøgte ikke kan lokaliseres, underrettes den anmodende stat (husk, at sagsøgte kan have bopæl i en anden stat, hvis der indgives en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse baseret på lokalisering af aktiver eller indkomst i den anmodede stat). Hvis der ikke kan fremsendes andre supplerende oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte, er det ikke sikkert, at anmodningen kan viderebehandles.

7. Hvis dokumentationen er ufuldstændig

394. Hvis det fremgår, at nogle af de påkrævede dokumenter ikke er blevet fremsendt af den, der indgiver anmodningen, skal den anmodede centralmyndighed straks underrette den anmodende centralmyndighed og anmode om de supplerende dokumenter. Pakken må ikke returneres alene med den begrundelse, at nogle af dokumenterne mangler (artikel 12, stk. 9). Der anmodes om supplerende dokumenter, eventuelt ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse.

---

[88] Se forklarende rapport, punkt 435. Dette indebærer, at en eventuel efterfølgende afgørelse, som tilpasser underholdsbidraget, ikke skal omfattes af hele anerkendelsesproceduren. Der tages højde for fremtidige tilpasninger i den første anerkendelse. I Australien revurderer Child Support Agency f.eks. underholdsbidraget hver 15. måned på grundlag af parternes økonomiske situation.

395. Hvis der anmodes om supplerende dokumenter, skal den anmodende stat fremsende dokumenterne inden for **tre måneder**. Hvis de påkrævede dokumenter ikke fremsendes inden for tre måneder og anmodningen ikke længere kan behandles, kan centralmyndigheden i den anmodede stat beslutte (med behøver ikke) at lukke sagen, og i så fald underrettes den anmodende stat herom. I de fleste tilfælde kan det være en god idé at følge yderligere op i forhold til den anmodende stat for at finde ud af, om dokumenterne vil blive fremsendt. Hvis den anmodende stat beslutter at lukke sagen, skal den anmodede stat underrettes ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse.

396. Det kan også være muligt at gå videre med de næste skridt i anmodningsproceduren inden modtagelsen af de supplerende dokumenter. Det afhænger af, hvilke dokumenter der mangler, og om de næste skridt i anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren afhænger af modtagelsen af disse oplysninger. Hvis det eneste der mangler, er en erklæring om restancer, og det næste skridt er at foretage en søgning eller anmode et andet organ herom for at lokalisere sagsøgte, er det f.eks. muligt at tage dette skridt i proceduren for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse inden modtagelsen af de supplerende oplysninger.

8. Henvis til kompetent myndighed

397. Det næste skridt er at henvise anmodningen til den kompetente myndighed med henblik på anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (medmindre centralmyndigheden ligeledes er den kompetente myndighed i forbindelse med anerkendelsesproceduren). Det skal ske straks efter afslutningen af ovennævnte indledende gennemgang. Denne kompetente myndighed kan være en ret, en administrativ myndighed eller enhver anden statslig myndighed, der har kompetence til at gennemføre anerkendelsesproceduren.

B. Den kompetente myndigheds erklæring af eksigibilitet eller registrering

398. I dette afsnit redegøres for de procedurer, der anvendes i de fleste stater i forbindelse med behandlingen af anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag (artikel 23). En stat kan erklære, at den vil anvende en alternativ procedure (artikel 24). Der redegøres for denne alternative procedure senere i dette kapitel.

399. I nedenstående diagram illustreres de skridt, der tages af den kompetente myndighed.

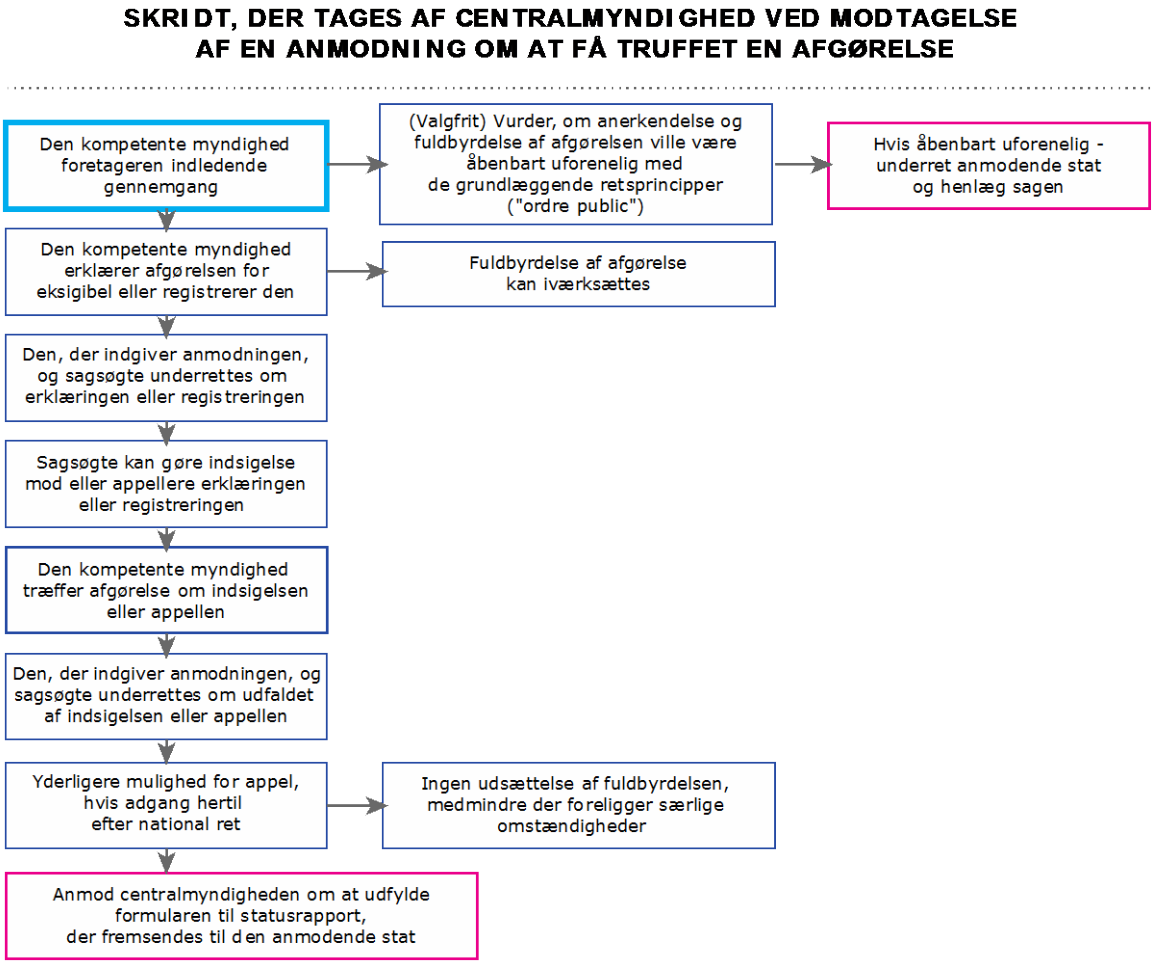

Figur 16: De skridt, der tages af den kompetente myndighed i forbindelse med en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (artikel 23)

1. Erklær afgørelsen for eksigibel eller registrér afgørelsen til fuldbyrdelse

400. Når den kompetente myndighed har modtaget anmodningen, vil afgørelsen enten blive erklæret eksigibel eller registreret til fuldbyrdelse afhængigt af de anvendte procedurer i den anmodede stat. Dette skridt (erklæring af eksigibilitet eller registrering) skal tages "uden ophør" af den kompetente myndighed (artikel 23, stk. 2, *litra a)*). Når afgørelsen om underholdsbidrag er erklæret eksigibel eller registreret til fuldbyrdelse, kan den uden videre fuldbyrdes i henhold til lovgivningen i den anmodede stat.

2. Afvisning af at erklære afgørelsen for eksigibel eller registrere afgørelsen til fuldbyrdelse

401. Den kompetente myndighed kan kun nægte at erklære afgørelsen for eksigibel eller registrere afgørelsen, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen ville være "åbenbart uforenelig" med de grundlæggende retsprincipper ("ordre public"). Denne undtagelse er helt bevidst meget begrænset for at sikre, at de kontraherende stater i konventionen i videst muligt omfang anerkender og fuldbyrder afgørelser fra andre kontraherende stater. Den finder kun anvendelse, hvis anerkendelsen eller anerkendelsen og fuldbyrdelsen ville føre til et uacceptabelt resultat.[89]

3. Fuldbyrd afgørelsen

402. Når afgørelsen er blevet registreret eller erklæret eksigibel, skal den, der indgiver anmodningen, ikke fremsætte en ny anmodning i henhold til konventionen for at få afgørelsen fuldbyrdet. Der stilles desuden ikke krav i konventionen om yderligere underretning af sagsøgte om, at afgørelsen vil blive fuldbyrdet.[90]

4. Underret den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte

403. Når afgørelsen er blevet registreret eller erklæret eksigibel, underrettes begge parter om afgørelsen om at registrere eller erklære afgørelsen for eksigibel. Der er ingen procedurer for underretning i konventionen, og underretningen sker således som foreskrevet i den nationale lovgivning. Den, der indgiver anmodningen, underrettes via centralmyndigheden i den anmodende stat eller direkte afhængigt af procedurerne i den anmodede stat om, at afgørelsen er blevet anerkendt og vil blive fuldbyrdet, eller om afvisningen, hvis anerkendelsen og fuldbyrdelsen er blevet nægtet.[91]

> ***God praksis:*** *Den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte skal underrettes om deres ret til at gøre indsigelse mod eller appellere erklæringen af eksigibilitet eller registreringen til fuldbyrdelse samt om procedurerne og tidsfristerne herfor. På dette tidspunktet er det ligeledes god praksis at undersøge, om sagsøgte er indstillet på at efterleve afgørelsen frivilligt.*

---

89 Se forklarende rapport, punkt 478.

90 Nogle stater kan have procedurer eller krav i deres nationale lovgivning, der indebærer, at en bidragspligtig skal underrettes inden fuldbyrdelse, men dette er ikke omhandlet i konventionens bestemmelser. Hvis begge stater er parter i konventionen om forkyndelse fra 1965, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

91 Hvis begge stater er parter i konventionen om forkyndelse fra 1965, henvises til *ibid*.

5. Indsigelse mod anerkendelse og fuldbyrdelse fra den, der indgiver anmodningen, eller sagsøgte

a) Generelt

404. Formålet med konventionens bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag er at sikre, at eksisterende afgørelser om underholdsbidrag i videst muligt omfang anerkendes og fuldbyrdes effektivt og hurtigt i de kontraherende stater.[92] Som tidligere anført i dette kapitel er hensigten med procedurerene i konventionen, at afgørelser anerkendes eller anerkendes og fuldbyrdes, medmindre sagsøgte kan påvise, at der er gode grunde til ikke at anerkende eller fuldbyrde en afgørelse.

405. En afgørelse, der er truffet i en stat og er blevet anerkendt i en anden stat, kan fuldbyrdes i den anden stat på samme måde som enhver anden oprindelig afgørelse om underholdsbidrag truffet i den anden stat. I henhold til konventionen kan en stat anvende alle tilgængelige fuldbyrdelsesforanstaltninger for at sikre efterlevelse af afgørelsen. I henhold til konventionen har sagsøgte (den person, der svarer på anmodningen om anerkendelse) ligeledes mulighed for at rejse visse begrænsede indsigelser, hvis den pågældende mener, at afgørelsen ikke bør anerkendes eller fuldbyrdes.

406. I artikel 20 fastsættes grundlaget for anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag, som er truffet i en stat, i en anden kontraherende stat. Disse "grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse" er generelt relateret til den form for tilknytning, som en forælder, et familiemedlem eller børnene skal have til en stat, hvis den pågældende afgørelse skal kunne fuldbyrdes i en anden stat. Tilknytningen til den stat, der har truffet afgørelsen, kan f.eks. antages, hvis parterne eller børnene har deres opholdssted i staten, eller hvis sagsøgte har givet møde eller deltaget under retssagen, hvor afgørelsen blev truffet.[93]

*En **centralmyndighed** er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen.*

407. Sagsøgte kan gøre indsigelse mod eller appellere erklæringen af eksigibilitet eller registreringen til fuldbyrdelse med den begrundelse at ingen af de anførte grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse finder anvendelse. Det betyder ikke nødvendigvis, at afgørelsen ikke var gyldig i den stat, hvor den er truffet – kun, at den ikke kan anerkendes og fuldbyrdes i den anmodede stat i henhold til konventionen.

*En **kompetent myndighed** er den myndighed i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et program for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen.*

408. I medfør af artikel 22 kan sagsøgte ligeledes gøre indsigelse mod anerkendelsen af en afgørelse, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen ville være åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper ("ordre public"), eller hvis den procedure, der ledte frem til afgørelsen, var mangelfuld, f.eks. hvis sagsøgte ikke var blevet underrettet om retssagen om underholdsbidrag eller om afgørelsen, i tilfælde af svig,

---

92 Se forklarende rapport, punkt 428.

93 I artikel 20 fastsættes de såkaldte "indirekte kompetenceregler". Artikel 20 fastsætter ikke regler for, hvornår en myndighed i en stat kan træffe en afgørelse ("direkte kompetenceregler"), men fastsætter i stedet det grundlag, hvorpå afgørelsen skal være truffet, hvis den skal anerkendes og fuldbyrdes i en anden stat. Se forklarende rapport, punkt 443, hvor der redegøres for dette spørgsmål.

eller hvis der er en senere afgørelse, som er uforenelig med den afgørelse, der ønskes anerkendt.

409. I de fleste tilfælde fremsættes indsigelserne eller appellen af sagsøgte. Selv om det kun sjældent vil ske, kan den, der indgiver anmodningen, fremsætte indsigelser mod eller appellere afgørelsen om at nægte at registrere en afgørelse til fuldbyrdelse eller erklære en afgørelse for eksigibel.

b) Tidsfrister for indsigelse eller appel

410. Hvis den part, der har ret til at gøre indsigelse mod eller appellere erklæringen eller registreringen, har bopæl i den stat, hvor erklæringen eller registreringen er foretaget, skal appel eller indsigelse fremsættes inden 30 dage fra den dato, hvor den pågældende blev underrettet om afgørelsen om at registrere afgørelsen til fuldbyrdelse eller erklære afgørelsen for eksigibel. Hvis den anfægtende part har bopæl i en anden stat, skal indsigelse eller appel fremsættes inden **60 dage** efter underretning (artikel 23, stk. 6).[94]

411. I de fleste tilfælde har sagsøgte bopæl i den anmodede stat, og den pågældende har således kun 30 dage til at gøre indsigelse mod eller appellere erklæringen af eksigibilitet eller registreringen. Hvis afgørelsen blev fremsendt til den anmodede stat med henblik på anerkendelse, fordi der er aktiver i den pågældende stat, kan sagsøgte imidlertid have bopæl i et andet sted. I dette tilfælde har sagsøgte 60 dage til at gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen. En bidragspligtig kan ligeledes anmode om anerkendelse i sin egen stat af en afgørelse truffet i en anden stat, der begrænser fuldbyrdelsen. I dette tilfælde har den bidragsberettigede fra den anden stat ret til at gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen eller i givet fald registreringen, og den pågældende har 60 dage til at gøre dette i henhold til konventionen.

c) Grunde for indsigelse eller appel

412. I henhold til konventionen er grundene for appel eller indsigelse mod erklæringen af eksigibilitet eller registreringen af afgørelsen om underholdsbidrag begrænsede. Som anført ovenfor kan sagsøgtes indsigelse eller appel baseres på følgende:

- Der er ikke grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20.
- Der er grundlag for at nægte anerkendelse og fuldbyrdelse af en af de grunde, der er nævnt i artikel 22.
- Der er tvivl om ægtheden eller integriteten af dokumenterne fremlagt i anmodningen.
- De restancer, der anmodes om at få fuldbyrdet, er blevet betalt fuldt ud.

d) Fornyet vurdering eller prøvelse i forbindelse med indsigelse eller appel (artikel 23, stk. 5)

413. Behandlingen af appellen eller indsigelsen henhører under national lovgivning. En fornyet vurdering eller prøvelse kan kun foretages af specifikke grunde eller årsager i henhold til konventionen, og der må ikke foretages prøvelse af sagens realitet (artikel 28).[95]

414. Hvis indsigelsen eller appellen er relateret til ægtheden eller integriteten af dokumenterne og der ikke blev anmodet om eller vedlagt bekræftede genparter i dokumentpakken, kan den anmodende stat anmodes om at fremsende bekræftede genparter eller andre dokumenter, der kan bruges i denne sammenhæng.

---

94 Se forklarende rapport, punkt 503.
95 Se forklarende rapport, punkt 504 og 505.

415. Hvis indsigelsen eller appellen blot er relateret til opgørelsen af restancer og sagsøgte ikke påstår, at restancerne er blevet betalt fuldt ud, er det i de fleste tilfælde mest hensigtsmæssigt at behandle dette som et fuldbyrdelsesanliggende. Sagsøgte kan på dette tidspunkt rejse disse spørgsmål og fremlægge supplerende oplysninger for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed. Se også bemærkningerne nedenfor om delvis anerkendelse af en afgørelse, der gør det muligt at inddrive løbende underholdsbidrag, selv om der er gjort indsigelse mod restancerne.

e) Afgørelse om indsigelse eller appel og yderligere mulighed for appel (artikel 23, stk. 10)

416. Begge parter underrettes straks om den afgørelse, der er truffet på baggrund af appellen eller indsigelsen mod registreringen til fuldbyrdelse eller erklæringen af eksigibilitet. Underretningen sker som foreskrevet i den nationale lovgivning.[96] Den, der indgiver anmodningen, underrettes via centralmyndigheden i den anmodende stat eller direkte afhængigt af procedurerne i den anmodede stat.

417. Der er kun yderligere mulighed for appel, hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen i den anmodede stat.

418. Bemærk, at fuldbyrdelsen af afgørelsen kan ske, så snart afgørelsen er blevet registreret eller erklæret eksigibel, og under alle omstændigheder må den yderligere mulighed for appel ikke føre til, at fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

C. Anerkendelse og fuldbyrdelse – resultater af anmodningen

1. Anerkendelse og fuldbyrdelse

419. I de fleste tilfælde vil resultatet af anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse være, at afgørelsen kan anerkendes og fuldbyrdes på samme måde som en oprindelig afgørelse i den anmodede stat. Den bidragsberettigede skal ikke indgive en ny anmodning om fuldbyrdelse. Der redegøres for fuldbyrdelsesprocedurerne i kapitel 10.

2. Andre resultater

420. Konventionen indeholder bestemmelser om alternative resultater, hvis det ikke er muligt at anerkende og fuldbyrde afgørelsen fuldt ud.

---

96 Hvis begge stater er parter i konventionen om forkyndelse fra 1965, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

a) Delvis anerkendelse

421. I medfør at artikel 21 i konventionen kan den kompetente myndighed anerkende og fuldbyrde dele af afgørelsen, hvis hele afgørelsen ikke kan anerkendes eller anerkendes og fuldbyrdes. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis myndigheden ikke kan anerkende afgørelsen om underholdsbidrag, for så vidt angår ægtefællebidrag, men kan anerkende afgørelsen om underholdsbidrag, for så vidt angår børnebidrag. Hvis der er en tvist vedrørende underholdsbidragsrestancer og om, hvorvidt de er blevet fuldt ud betalt, kan den kompetente myndighed ligeledes anerkende den del af afgørelsen, der vedrører løbende børnebidrag, mens indsigelsen mod anerkendelsen af restancerne vurderes.

> ***God praksis:*** *Den, der indgiver anmodningen, behøver ikke anmode om delvis anerkendelse af afgørelsen eller om en ny afgørelse, hvis den pågældende anmodning om anerkendelse ikke imødekommes. I henhold til konventionen skal disse muligheder tages i betragtning under proceduren for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse som mulige resultater. Hvorledes denne "nye" anmodes behandles, afhænger af de nationale procedurer i den anmodede stat, da der kan være behov for yderligere oplysninger, f.eks. for at træffe en ny afgørelse.*

b) Anerkendelse er ikke mulig på grund af et forbehold

422. I nogle tilfælde kan en afgørelse om underholdsbidrag ikke anerkendes eller fuldbyrdes på grund af et forbehold, som staten har taget i henhold til konventionen. Behandlingen af anmodningen afsluttes imidlertid ikke nødvendigvis på dette tidspunkt.

423. I henhold til artikel 20, stk. 4, skal centralmyndigheden træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at træffe en ny afgørelse til gavn for den bidragsberettigede, hvis afgørelsen ikke kan anerkendes på grund af et forbehold, der forhindrer anerkendelse, af en af følgende grunde:

- den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten
- en skriftlig aftale (ikke i sager om børnebidrag)
- kompetence i en sag om retlig status eller forældreansvar.[97]

424. Den bidragsberettigede skal ikke indgive en ny anmodning, og den eksisterende afgørelse skal give barnet ret[98] til at indgive anmodningen om underholdsbidrag (artikel 20, stk. 5). Afhængigt af procedurerne i den anmodede stat kan der være behov for supplerende dokumenter fra den, der indgiver anmodningen/den bidragsberettigede, for at træffe en ny afgørelse. Disse dokumenter kan udbedes via centralmyndigheden i den anmodende stat. Se kapitel 8, hvor der redegøres for anmodninger om at få truffet en afgørelse.

---

97 Bemærk, at en kontraherende stat, der tager dette forbehold, også skal anerkende og fuldbyrde en afgørelse, hvis statens lovgivning under lignende forhold giver eller ville have givet dens myndigheder kompetence til at træffe afgørelsen, jf. artikel 20, stk. 3.

98 Se forklarende rapport, punkt 469-471. Bemærk, at begrebet "ret til underhold" ikke defineres i konventionen i denne kontekst, og begrebet skal således fortolkes i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, der ligeledes vil være bestemmende for, hvilke supplerende oplysninger og dokumentation der skal fremlægges som grundlag for afgørelsen om underholdsbidrag.

D. *Kommunikation med den anmodende stat*

425. Ud over den specifikke underretning af den, der indgiver anmodningen, og af centralmyndigheden, som skal finde sted på bestemte tidspunkter (f.eks. for at meddele, at afgørelsen er blevet anerkendt eller ikke anerkendes), skal der være en løbende generel kommunikation mellem de to involverede centralmyndigheder som led i opfyldelsen af de generelle forpligtelser til administrativt samarbejde.

426. Efter modtagelsen af anmodningen og under alle omstændigheder senest seks uger efter modtagelsen af dokumenterne skal centralmyndigheden i den anmodede stat anerkende modtagelsen af anmodningen (artikel 12, stk. 3). Der er udarbejdet en obligatorisk formular til dette formål. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

427. I henhold til konventionen skal den anmodede centralmyndighed desuden senest **tre måneder** efter anerkendelsen af modtagelsen af anmodningen underrette den anmodende centralmyndighed om status for anmodningen. Der er udarbejdet en anbefalet formular til dette formål (se statusrapport).

428. Når proceduren for anerkendelse og anerkendelse og fuldbyrdelse er afsluttet, underrettes den anmodende centralmyndighed om, at afgørelsen er blevet anerkendt (hvis der kun blev anmodet om anerkendelse), eller om, at afgørelsen nu vil blive fuldbyrdet, og den anmodende stat bør ligeledes have kontaktoplysningerne på den person eller enhed, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af afgørelsen.

429. Meddelelser mellem centralmyndighederne sker generelt på et officielt sprog i den anmodede stat eller på engelsk eller fransk. En kontraherende stat kan tage forbehold, hvad angår brug af engelsk eller fransk (dog ikke begge). Se kapitel 2 for yderligere oplysninger om kommunikationssproget og oversættelseskrav.

430. Selv om disse meddelelser ofte fremsendes pr. post, kan en stat angive, at den accepterer fremsendelse ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler. Eventuelle præferencer i denne forbindelse angives i landeprofilen for den enkelte stat.

IV. Andre aspekter: anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

A. *Anmodninger om anerkendelse indgivet af en bidragspligtig*

1. Generelt

431. En bidragspligtig kan indgive en anmodning i henhold til konventionen om anerkendelse af en afgørelse, hvis anerkendelse er påkrævet for at suspendere eller begrænse fuldbyrdelsen af en tidligere afgørelse i den anmodede stat. Denne anmodning kan indgives, hvis den bidragspligtige ønsker at få en anden afgørelse anerkendt i den stat, hvor fuldbyrdelsen sker, eller hvis den bidragspligtige har fået ændret en eksisterende afgørelse i en anden kontraherende stat og nu ønsker at få den anerkendt i den stat, hvor den pågældende har aktiver.

432. Se kapitel 11 og 12, hvor der redegøres udtømmende for anmodninger om ***ændring***.

433. Hvis der foreligger en afgørelse om underholdsbidrag, som allerede fuldbyrdes i den stat, hvor den bidragspligtige bor eller har aktiver, skal en ændret afgørelse truffet i en anden stat ifølge national ret i de fleste tilfælde anerkendes, inden den i praksis kan begrænse eller suspendere fuldbyrdelsen af den tidligere afgørelse. Nogle stater kræver imidlertid ikke dette skridt – f.eks. hvis ændringen foretages af den myndighed, som har truffet den tidligere afgørelse. Det er således nødvendigt at kigge i den nationale lovgivning for at afgøre, om afgørelsen skal anerkendes i det konkrete tilfælde.

*Ved **ændring** forstås proceduren for ændring af en afgørelse om underholdsbidrag, efter at den er truffet. I nogle stater kaldes dette en ændringsanmodning eller en anmodning om at få ændret en afgørelse. Ændringen kan vedrøre underholdsbeløbet, hyppigheden eller en anden betingelse i afgørelsen om underholdsbidrag.*

2. Den bidragspligtiges anvendelse af denne anmodning

434. Da formålet med anmodningen om anerkendelse i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra a)*, er at begrænse fuldbyrdelsen, og da fuldbyrdelsen normalt gennemføres i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl, har den bidragspligtige, der ønsker en afgørelse fuldbyrdet, i mange tilfælde bopæl i den stat, hvor afgørelsen skal anerkendes. Den situation, hvor den bidragspligtige skal indgive en anmodning via sin egen centralmyndighed, er ikke specifikt omhandlet i konventionen. I disse tilfælde skal anmodningen derfor behandles i henhold til national ret som en anmodning til en kompetent myndighed i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl.[99] Hvis der anmodes om anerkendelse i en stat, hvor den bidragspligtige har aktiver, men den bidragspligtige ikke har bopæl i den pågældende stat, kan den bidragspligtige indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra a)*.

435. Hvis anmodningen indgives i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra a)*, er den bidragspligtige altid den, der indgiver anmodningen. I disse tilfælde er den bidragsberettigede sagsøgte, og den bidragsberettigede skal underrettes om registreringen eller erklæringen af eksigibilitet.

[99] I nogle stater er centralmyndigheden den dertil kompetente myndighed og bistår den bidragspligtige under anerkendelsesproceduren. I forbindelse med anmodninger om ændring kan anerkendelsen anses som det sidste skridt i den pågældende anmodning (se kapitel 12), og der skal ikke indgives en ny anmodning. Dette afhænger af de nationale procedurer i de enkelte stater.

Et eksempel

436. Den bidragspligtige har bopæl i land A, hvor den oprindelige afgørelse om underholdsbidrag blev truffet. Han har aktiver eller indkomst i land B. Den bidragsberettigede har bopæl i land B, og den oprindelige afgørelse er anerkendt i land B og fuldbyrdes på grundlag af den bidragspligtiges aktiver i land B. Den bidragspligtige har nu fået afgørelsen ændret i land A. Han ønsker den ændrede afgørelse anerkendt i land B for at begrænse fuldbyrdelsen af den første afgørelse.

Proceduren i henhold til konventionen

437. Den bidragspligtige kan indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra a)*, i konventionen til centralmyndigheden i land A. Land A fremsender anmodningen til land B, hvor den ændrede afgørelse registreres til fuldbyrdelse eller erklæres for eksigibel i henhold til procedurerne som beskrevet i dette kapitel. Den bidragsberettigede underrettes om registreringen eller erklæringen og kan gøre indsigelse mod eller appellere erklæringen af eksigibilitet eller registreringen. Når den ændrede afgørelse er blevet erklæret eksigibel eller registreret, har det retskraft i land B og kan begrænse fuldbyrdelsen af den oprindelige afgørelse.

3. Procedurer

438. De anerkendelses- og fuldbyrdelsesprocedurer, der redegøres for i dette kapitel, finder anvendelse på enhver anmodning om anerkendelse, der indgives af den bidragspligtige, under disse omstændigheder. I medfør af artikel 26 finder bestemmelserne i kapitel V (anerkendelse og fuldbyrdelse) tilsvarende anvendelse på en anmodning om anerkendelse af en afgørelse, bortset fra at kravet om eksigibilitet erstattes af kravet om, at afgørelsen har retskraft i afgørelsesstaten. Det betyder således, at bestemmelserne om anerkendelse og fuldbyrdelse af praktiske grunde finder anvendelse på anmodninger om anerkendelse, undtagen de bestemmelser, der skal ændres, da der ikke anmodes om at få afgørelsen fuldbyrdet.[100]

4. Restriktioner for anerkendelse af ændrede afgørelser

439. Det er vigtigt at bemærke, at der i konventionen er indført en vigtig begrænsning af den bidragspligtiges ret til at få en ændret afgørelse anerkendt i henhold til konventionen. En bidragsberettiget kan gøre indsigelse mod den ændrede afgørelse, hvis den ændrede afgørelse er truffet i en anden kontraherende stat end den stat, hvor afgørelsen er truffet (afgørelsesstaten), og den bidragsberettigede havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da den ændrede afgørelse blev truffet (artikel 18 og artikel 22, *litra f)*. Der er nogle få undtagelser, hvor det vil være muligt, men det er vigtigt at huske, at den bidragspligtiges ret til at få en ændret afgørelse anerkendt er underlagt visse begrænsninger, som ikke finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af andre afgørelser.

440. Se kapitel 11 og 12 om anmodninger om ændring.

---

100 Se forklarende rapport, punkt 546.

B. Alternativ procedure for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse (artikel 24)

441. I konventionen fastlægges to procedurer for anmodninger om anerkendelse og anerkendelse og fuldbyrdelse, som er en anelse forskellige – den almindelige procedure i artikel 23 og den alternative procedure i artikel 24.

442. En stat kan erklære, at den vil anvende den alternative procedure i artikel 24.

443. Den vigtigste forskel mellem den almindelige procedure og den alternative procedure er, at afgørelsen under den alternative procedure først anerkendes, når sagsøgte er blevet underrettet og både den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte har haft mulighed for at fremsætte indsigelser over for den kompetente myndighed. Desuden kan den kompetente myndighed i højere grad på eget initiativ tage visse grunde til nægtelse af anerkendelse op til fornyet vurdering, uden at parterne har gjort disse gældende. Ud over disse to forskelle er procedurerne imidlertid meget ens.[101]

Tip: *En stat skal altid anvende den almindelige procedure, medmindre den har erklæret, at den vil anvende den alternative procedure. Disse oplysninger er angivet i landeprofilen. De fleste lande, som fuldbyrder afgørelser truffet i en anden stat i henhold til bilaterale aftaler indgået før tiltrædelsen af konventionen, har allerede indført procedurer for registrering af afgørelser truffet i en anden stat eller for erklæring af eksigibilitet i henhold til de almindelige procedurer i artikel 23. Disse procedurer vil fortsat blive anvendt med mindre ændringer for at opfylde kravene i konventionen.*

444. Den alternative procedure vises nedenfor.

---

101 Se forklarende rapport, punkt 516.

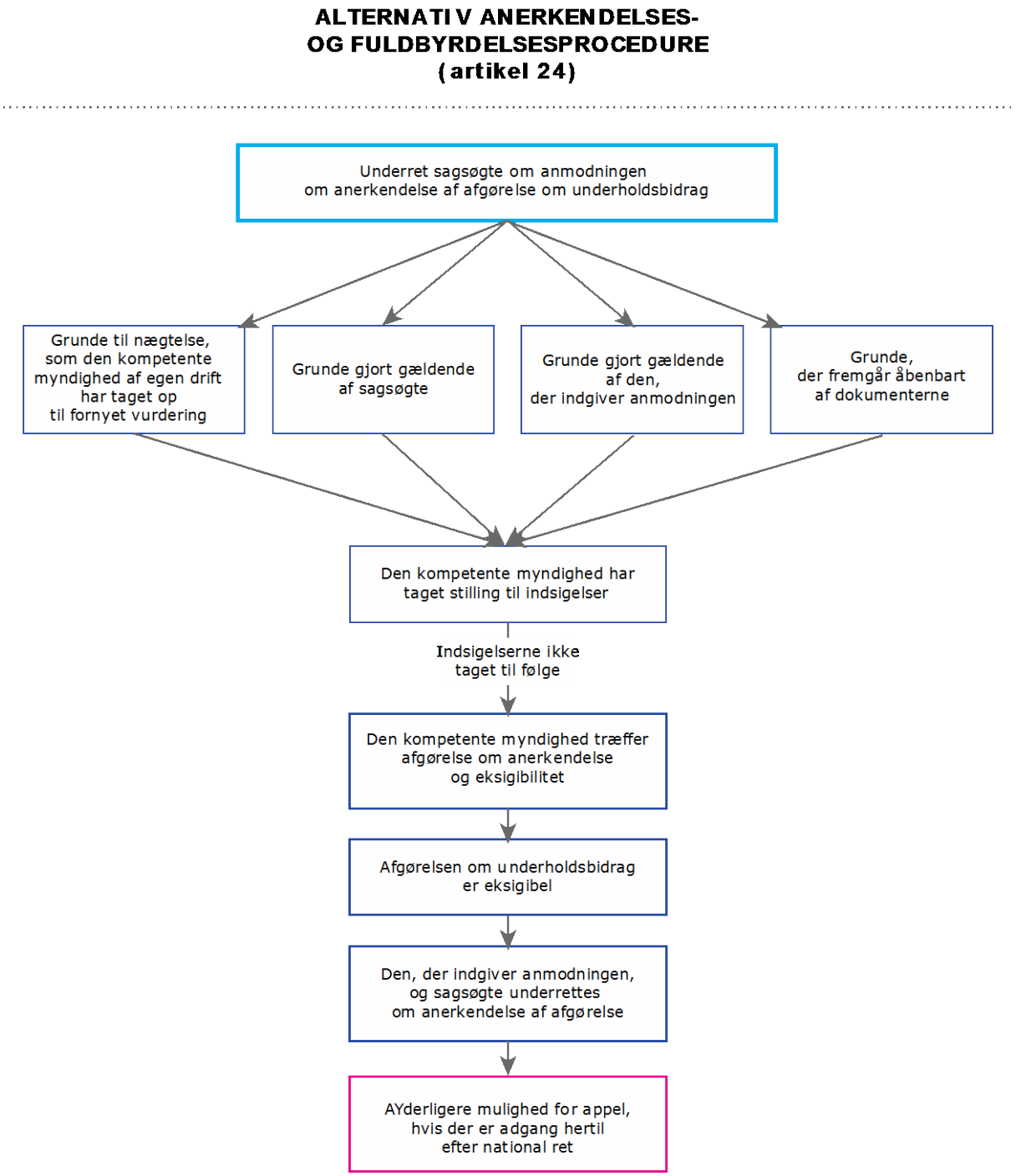

Figur 17: Alternativ anerkendelses- og fuldbyrdelsesprocedure – oversigt

a) Underretning af sagsøgte om anmodningen om anerkendelse

445. I modsætning til hvad der gør sig gældende under den almindelige procedure, skal sagsøgte under den alternative procedure underrettes forud for anerkendelsen af afgørelsen. Selv om sagsøgte skal underrettes "straks", er der ikke fastsat en frist for sagsøgtes svar eller indsigelse efter underretningen. Eventuelle tidsfrister er fastsat i national lovgivning.

b) Vurdering af indsigelser mod anerkendelse og fuldbyrdelse

446. I lighed med under den almindelige procedure er de grunde, som sagsøgte kan gøre gældende ved indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse, begrænsede. Disse grunde er de samme under den alternative procedure og den almindelige procedure.

447. Under den alternative procedure kan den kompetente myndighed imidlertid selv tage visse grunde til nægtelse af anerkendelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse op til fornyet vurdering uden at afvente, at parterne gør grundene gældende. (Det beskrives i konventionen som den kompetente myndigheds vurdering "på eget initiativ".) De grunde, som den kompetente myndighed kan vurdere, er fastlagt i artikel 24, stk. 4, og det kan vurderes:

- om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen ville være "åbenbart uforenelig" med de grundlæggende retsprincipper ("ordre public")
- om der verserer en sag mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag i den anmodede stat, og denne sag blev indledt først
- om afgørelsen er uforenelig med en afgørelse, der er truffet enten i den anmodede stat eller i en anden stat mellem de samme parter i en tvist om samme genstand og på samme grundlag (forudsat, at sidstnævnte afgørelse kan anerkendes og fuldbyrdes i den anmodede stat)
- om der er ikke grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20 som følge af dokumenterne – (dvs. det er åbenbart blot ved at kigge på dokumenterne)
- om der er grundlag for at nægte anerkendelse og fuldbyrdelse som følge af dokumenterne
- om der er tvivl om ægtheden eller integriteten af dokumenterne som følge af dokumenterne.

Tip: *I mange stater vurderer den beslutningstagende myndighed kun de spørgsmål, der rejses af parterne i retssagen. Det er den almindelige procedure i konventionen for anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse. Under den alternative procedure kan den kompetente myndighed tage visse spørgsmål op, selv om de ikke er rejst af en af parterne.*

448. Den kompetente myndighed vurderer overnævnte spørgsmål, eventuelle indsigelser fra sagsøgte og eventuelle spørgsmål, som dokumenterne giver anledning til, i overensstemmelse med artikel 20 og 22 og artikel 23, stk. 7, *litra c)*, og træffer herefter afgørelse om, hvorvidt afgørelsen skal anerkendes og fuldbyrdes.

c) Fuldbyrdelse af afgørelse

449. I lighed med under den almindelige procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse kan afgørelsen fuldbyrdes, når den er blevet anerkendt ved anvendelse af den alternative procedure. Den kompetente myndighed kan herefter iværksætte fuldbyrdelsen, uden at den, der indgiver anmodningen, skal fremsætte en ny anmodning. Det er altid god praksis at forsøge at nå frem til en frivillig aftale med den bidragspligtige hurtigst muligt, hvis det vil sikre en regelmæssig betaling til den bidragsberettigede i medfør af afgørelsen om underholdsbidrag.

d) Appel

450. Afgørelsen kan appelleres, hvis det er muligt ifølge national lovgivning. Hvis dette er tilfældet, må appellen ikke føre til, at fuldbyrdelsen af afgørelsen udsættes, medmindre der foreligger særlige omstændigheder (artikel 24, stk. 6).

C. *Aftaler om underholdsbidrag*

1. Vigtige forskelle

451. I konventionen skelnes mellem afgørelser om underholdsbidrag, der træffes af judicielle eller administrative organer, og ***aftaler om underholdsbidrag***, der er specifikke former for aftaler indgået mellem parterne. Selv om anerkendelses- og fuldbyrdelsesprocedurerne for aftaler om underholdsbidrag er meget lig procedurerne for afgørelser om underholdsbidrag, kan en stat tage et forbehold om, at aftaler om underholdsbidrag ikke vil blive anerkendt eller fuldbyrdet.

*En **aftale om underholdsbidrag** er defineret i artikel 3 som en skriftlig aftale vedrørende betaling af underholdsbidrag, som er formelt udarbejdet eller registreret som et officielt bekræftet dokument af en kompetent myndighed, eller er bekræftet af, indgået ved, registreret af eller arkiveret hos en kompetent myndighed, og som kan gøres til genstand for fornyet behandling eller ændres af en kompetent myndighed.*

2. Procedurer

452. For så vidt angår anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag, finder samme generelle principper og procedurer anvendelse som for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.[102] I medfør af artikel 30 i konventionen skal en aftale om underholdsbidrag indgået i en kontraherende stat kunne anerkendes og fuldbyrdes som en afgørelse, forudsat at aftalen er eksigibel som en afgørelse i den stat, hvor den er truffet.

453. Når der modtages en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag, følges de samme generelle procedurer. Ved modtagelsen foretager den kompetente myndighed en indledende gennemgang, hvor det vurderes, om anerkendelse og fuldbyrdelse ville være åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper ("ordre public"). Dokumentationskravene for anmodningen er næsten de samme som for anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse. En vigtig forskel er dog, at der ikke skal vedlægges en erklæring om behørig underretning. Det skyldes, at begge parter nødvendigvis var involveret i indgåelsen af aftalen.

454. I kapitel 4 anføres alle de dokumenter, der skal ledsage en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag.

455. Når centralmyndigheden har gennemgået dokumenterne for at sikre, at dokumenterne er fuldstændige, fremsendes aftalen om underholdsbidrag til den kompetente myndighed (medmindre centralmyndigheden er den dertil kompetente myndighed). Herefter registreres aftalen til fuldbyrdelse eller erklæres for eksigibel og sagsøgte underrettes. Hvis staten anvender den alternative procedure, underrettes sagsøgte om anmodningen om anerkendelse af aftalen og får mulighed for at fremsætte en indsigelse eller appel.

---

102 Se forklarende rapport, punkt 559.

456. Der er ligeledes en række forskelle med hensyn til de grunde, som kan gøres gældende i forbindelse med en indsigelse mod anerkendelse af en aftale, og de grunde, der kan gøres gældende i forbindelse med en indsigelse mod anerkendelse af en afgørelse. Disse er fastlagt i artikel 30, stk. 5.

3. Afslutning af proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse

457. På andre områder er anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren for aftaler om underholdsbidrag den samme som proceduren for afgørelser om underholdsbidrag, dog med én enkelt undtagelse. Den kompetente myndighed træffer en afgørelse om at registrere eller erklære aftalen for eksigibel, og sagsøgte får mulighed for at gøre indsigelse mod eller appellere denne afgørelse. I mange stater er dette det sidste skridt i registrerings- og fuldbyrdelsesproceduren. Hvis en indsigelse i en sag om en aftale om underholdsbidrag behandles, vil denne indsigelse mod anerkendelsen af aftalen imidlertid udsætte fuldbyrdelsen af aftalen (artikel 30, stk. 6). Denne udsættelse af fuldbyrdelsen er en vigtig forskel mellem afgørelser og aftaler i anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren.

V. Anerkendelse og fuldbyrdelse – andre forhold

A. Retshjælp

458. I henhold til konventionen er den anmodede stat i forbindelse med behandlingen af enhver anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag til et barn under 21 år generelt forpligtet til yde gratis retshjælp til den bidragsberettigede, hvis det er nødvendigt for at behandle anmodningen. Husk, at hvis staten giver faktisk adgang til procedurer gennem forenklede procedurer, er der ikke ret til gratis retshjælp.

459. Der henvises til kapitel 3, hvor der redegøres udtømmende for kravet om at sikre faktisk adgang til procedurer, herunder gratis retshjælp, hvis der er behov herfor.

460. Der er en række undtagelser for og begrænsninger af adgangen til gratis tjenester, som bør overvejes, hvis anmodningen om anerkendelse indgives af en bidragspligtig eller afgørelsen ikke vedrører underholdsbidrag til et barn under 21 år. Der redegøres herfor i kapitel 3.

B. Problemer i forbindelse med fuldbyrdelse

Valutaomregning

461. Omregning af underholdsbeløbet fra en valuta til en anden er ikke omhandlet i konventionen. Afhængigt af den kompetente myndigheds procedurer for anerkendelse af en afgørelse kan der ligeledes pågå en sideløbende proces vedrørende omregning af underholdsbeløbet i afgørelsen til fuldbyrdelsesstatens valuta. Den kompetente myndighed kan have brug for en attest med angivelse af den valutakurs, der blev anvendt ved omregningen af betalingerne, og det omregnede beløb vil herefter danne grundlag for underholdspligten i fuldbyrdelsesstaten.

462. I andre tilfælde har den anmodende stat måske allerede omregnet underholdsbeløbet i afgørelsen, herunder eventuelle restancer, til den anmodede stats valuta.

463. Der redegøres nærmere for problemerne i forbindelse med omregning i kapitel 10 om fuldbyrdelsen af afgørelser.

C. Relevante undtagelser og forbehold

464. Ovenstående gælder i de mest almindelige scenarier, der involverer anerkendelse af en afgørelse om børnebidrag. I en række scenarier vil staternes forbehold og erklæringer imidlertid indvirke på anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren.

a) Børn mellem 18 og 21 år

465. En stat kan tage et ***forbehold***, der begrænser konventionens anvendelsesområde til personer under 18 år. Hvis en stat har taget dette forbehold, vil den pågældende stat ikke anerkende eller anerkende og fuldbyrde afgørelser om underholdsbidrag omfattet af konventionen til et barn på 18 år eller derover, og den pågældende stat kan heller ikke anmode en anden stat om at behandle anmodninger om underholdsbidrag til børn på 18 år eller derover.

*Et **forbehold** er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat under visse omstændigheder i medfør af konventionen om, at konventionens anvendelse i den pågældende stat er begrænset på nogle områder.*

b) Grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse

466. En stat kan tage et forbehold om, at en afgørelse om underholdsbidrag ikke vil blive anerkendt eller fuldbyrdet, hvis afgørelsen er truffet på et af følgende grundlag:[103]

- den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted
- en skriftlig aftale mellem parterne
- udøvelse af kompetence i en sag om retlig status eller forældreansvar.

c) Procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse

467. En stat kan erklære, at den vil anvende den alternative procedure for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse som beskrevet ovenfor (artikel 24) i stedet for den almindelige procedure (artikel 23).

*En **erklæring** er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat om visse artikler eller krav i medfør af konventionen.*

d) Aftaler om underholdsbidrag

468. En stat kan tage et forbehold om, at aftaler om underholdsbidrag ikke vil blive anerkendt eller fuldbyrdet. En stat kan alternativt erklære, at anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag udelukkende kan indgives via centralmyndigheden.

VI. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- Når afgørelsen er blevet anerkendt, tager mange stater straks kontakt til den bidragspligtige for at nå frem til frivillig efterlevelse af afgørelsen og således sikre, at betalingen af underholdsbidraget til den bidragsberettigede og børnene påbegyndes så hurtigt som muligt.
- Formålet med anerkendelses- og fuldbyrdelsesproceduren i konventionen er at sikre en hurtig og effektiv behandling af anmodninger. Sagsbehandlerne i den anmodede stat bør holde sig dette for øje og tage skridt til at sikre, at sagerne behandles hurtigst muligt uden unødig forsinkelse.

---

103 Se redegørelsen ovenfor (fodnote 93) om kompetencegrundlaget i artikel 20.

- Konventionen omfatter ikke alle procedurerne og kravene vedrørende behandling af anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Sagsbehandlerne vil også skulle forholde sig til de relevante nationale love og procedurer. Sagsbehandlerne skal f.eks. tage hensyn til eventuelle nationale krav vedrørende proceduren for underretning af sagsøgte om en afgørelse, eller proceduren for underretning af den, der giver anmodningen, om en afgørelse, hvis den pågældende ikke bor i den anmodede stat.

B. Tips og redskaber

Det er god praksis at holde den anmodende stat rettidigt underrettet om sagens videre forløb eller forsinkelser, og det vil gøre det nemmere for den anmodende stat at kommunikere med den, der indgiver anmodningen.

C. Tilknyttede formularer

Anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse
Fremsendelsesformular
Erklæring om eksigibilitet
Erklæring om behørig underretning
Formular om den økonomiske situation
Formular til anerkendelse af modtagelse

D. Relevante artikler i konventionen

Artikel 10, stk. 1, *litra a)*
Artikel 10, stk. 2, *litra a)*
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 20
Artikel 23
Artikel 24
Artikel 30
Artikel 36
Artikel 50

E. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 3, del 2 – Forhold, der gør sig gældende for alle anmodninger i henhold til konventionen og anmodninger om særlige foranstaltninger
Se kapitel 6 – Behandling af udgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
Se kapitel 8 – Udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag
Se kapitel 10 – Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag

VII. Tjekliste – anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Modtag dokumenter fra centralmyndighed	
2.	Bekræft, at det er relevant at indgive en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse	III.A.3.
3.	Opfylder anmodningen minimumskravene i konventionen?	III.A.4.
4.	Gennemgå dokumenter for at sikre, at de er fuldstændige	III.A.5.
5.	Foretag om nødvendigt en søgning for at lokalisere sagsøgte	III.A.6.
6.	Anmod om nødvendigt om supplerende dokumenter	III.A.7.
7.	Anerkend modtagelse af anmodning	III.A.6.
8.	Hvis din stat anvender en alternativ procedure, gå til punkt 9, ellers gå til punkt 8.a, b, og c	
8.a.	Registrér afgørelse og/eller erklær afgørelse for eksigibel	III.B.1.
8.b.	Underret den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte om registreringen eller erklæringen af eksigibilitet	III.B.4.
8.c.	Sagsøgte kan gøre indsigelse mod eller appellere erklæringen eller registreringen af specifikke grunde	III.B.5.
9.a.	Underret sagsøgte om anmodning om anerkendelse	IV.B
9.b.	Vurdér grunde, herunder de grunde, som sagsøgte har gjort gældende (hvis relevant)	IV.B
9.c.	Anerkend afgørelse og erklær afgørelse for eksigibel	IV.B
10.	Træf afgørelse om eventuel indsigelse eller appel og underret den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte	III.B.5.
11.	Fremsend statusrapport til den, der indgiver anmodningen, og til den anmodende centralmyndighed	III.D.

VIII. Ofte stillede spørgsmål

En bidragsberettiget har en afgørelse fra land A. Hun har bopæl i land B. Land B vil ikke anerkende og fuldbyrde afgørelsen. Den bidragspligtige har bopæl i land C. Alle tre stater er kontraherende stater. Kan denne afgørelse anerkendes og fuldbyrdes i land C?

469. Ja – den bidragsberettigede kan anmode om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse i den stat, hvor den bidragspligtige bor eller har aktiver eller indkomst, så længe afgørelsen er truffet i en kontraherende stat. Afgørelsen behøver ikke at være eksigibel eller anerkendt i den anmodende stat – kun i afgørelsesstaten. I dette tilfælde er det land A. Hvis der er en erklæring om eksigibilitet fra land A, hvor afgørelsen blev truffet, bør land C være i stand til at behandle anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse, forudsat at alle de andre krav er opfyldt.

Hvilken interesse ville en bidragsberettiget have i kun indgive en anmodning om anerkendelse og IKKE om anerkendelse OG fuldbyrdelse?

470. I nogle tilfælde kan den bidragsberettigede have til hensigt at fuldbyrde afgørelsen privat, eller den, der indgiver anmodningen, kan have brug for at få afgørelsen anerkendt med henblik på visse andre retsmidler i den anmodede stat. Hvis der f.eks. er et aktiv såsom en ejendom i den anmodede stat, kan den bidragsberettigede have brug for at få afgørelsen anerkendt, inden der kan gøres krav i ejendommen på grundlag af afgørelsen.

Indebærer anerkendelsen af en afgørelse om underholdsbidrag, at hele afgørelsen sidestilles med enhver anden afgørelse om underholdsbidrag, der er truffet i den pågældende stat?

471. Nej. Formålet med anerkendelse og fuldbyrdelse er blot at sikre, at en afgørelse om underholdsbidrag truffet i en anden stat kan fuldbyrdes ved anvendelse af de samme mekanismer og procedurer som en national afgørelse om underholdsbidrag. Lovgivningen i den anmodede stat, f.eks. vedrørende forældremyndighed og kontakt med børnene, finder ikke anvendelse på denne afgørelse. Afgørelsen kan udelukkende sidestilles med nationale afgørelser, for så vidt angår anerkendelse og fuldbyrdelse af underholdspligten.

Skal en afgørelse altid anerkendes, inden den kan fuldbyrdes?

472. Ja – medmindre afgørelsen er truffet i den stat, som skal fuldbyrde afgørelsen. Hvis afgørelsen er truffet i en anden stat, skal den først omfattes af anerkendelsesproceduren for at sikre, at afgørelsen er forenelig med grundlæggende formelle og andre krav vedrørende fastsættelse af underholdspligt – f.eks. den underretning, som en part bør modtage.

Kan en afgørelse affattet på et andet sprog fuldbyrdes i henhold til konventionen?

473. Ja – men afgørelsen eller en sammenfatning eller et uddrag af teksten skal oversættes til den anmodede stats sprog eller til et andet sprog, som den anmodede stat har erklæret at ville acceptere. Se kapitel 3, hvor der redegøres for kravene til oversættelse af dokumenter og afgørelser.

474. I henhold til konventionen kan andre meddelelser mellem centralmyndigheder ske på enten engelsk eller fransk.

Kan en stat anerkende en afgørelse af en type, der ikke kan træffes i den pågældende stat?

475. Ja – forudsat at afgørelsen er omfattet af underholdspligten i henhold til konventionen. En afgørelse om børnebidrag kan f.eks. omfatte en bestemmelse om refusion af visse typer udgifter såsom sygeforsikringspræmier, som ikke er omfattet af lovgivningen i den anmodede stat. Afgørelsen skal stadig anerkendes i den anmodede stat.

Hvorfor stilles der ikke krav om, at anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse skal underskrives af den, der indgiver anmodningen, eller af en person fra centralmyndigheden?

476. Konventionen er "medieneutral" for at lette brugen af informationsteknologi og sikre en effektiv overførsel af dokumenter mellem staterne. Hvis formularen skulle underskrives, ville det være umuligt at fremsende dokumenterne pr. telefax eller i elektronisk form.

477. Den person, hvis navn er angivet på anmodningen, er ansvarlig for at sikre, at oplysningerne i anmodningen er i overensstemmelse med dokumenterne og oplysningerne fra den, der indgiver anmodningen, og at anmodningen opfylder kravene i konventionen.

Kan en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse behandles uden bekræftede genparter af dokumenter?

478. Det afhænger af, om den anmodede stat har afgivet en erklæring i henhold til konventionen om, at den kræver bekræftede genparter (et eventuelt krav er angivet i landeprofilen). Derudover kan en ret eller en kompetent myndighed i en konkret sag anmode om bekræftede genparter, navnlig hvis der er tvivl om ægtheden eller integriteten af de fremlagte dokumenter.

479. Hvis der ikke er blevet anmodet herom, kan anmodningen behandles på grundlag af de kopier, som den anmodende stat har fremsendt.

Den kompetente myndighed har registreret afgørelsen eller erklæret afgørelsen for eksigibel. Hvad er næste skridt?

480. Når afgørelsen er blevet registreret eller erklæret eksigibel, kan den fuldbyrdes. Den, der indgiver anmodningen, skal ikke indgive en ny anmodning i henhold til konventionen (forudsat at den oprindelige anmodning er indgivet via en centralmyndighed). Den, der indgiver anmodningen, sagsøgte og den anmodende stat skal straks underrettes om, at afgørelsen er blevet anerkendt og nu vil blive fuldbyrdet.

Hvorledes forholder det sig, hvis der en mere end en afgørelse om underholdsbidrag? F.eks. hvis en oprindelig afgørelse om underholdsbidrag er blevet ændret ved en efterfølgende afgørelse. Hvilken skal anerkendes?

481. Dette spørgsmål er ikke direkte omhandlet i konventionen. Hvis afgørelsen skal fuldbyrdes og der er udestående underholdsbidragsrestancer i medfør af den tidligere afgørelse, kan den anmodede stat have brug for en kopi af denne afgørelse i forbindelse med fuldbyrdelsen, f.eks. hvis det kræves i henhold til de nationale fuldbyrdelsesregler, eller hvis en bidragspligtig gør indsigelse mod restancerne eller mener, at underholdspligten skal fortolkes på en anden måde. Derudover kan visse andre spørgsmål (f.eks. betingelser for indeksering eller tilpasning) være fastlagt i den ene afgørelse, men ikke i den anden.

482. Myndigheden kan imidlertid ikke afvise at anerkende en afgørelse alene med den begrundelse, at tidligere afgørelser i samme sag ikke ledsager anmodningen. Hvis det fremgår, at der er andre relevante afgørelser om underholdsbidrag, som burde have ledsaget anmodningen, rettes henvendelse til centralmyndigheden i den anmodende stat for at få tilsendt kopier af disse afgørelser.

Kapitel 6
Behandling af udgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat (artikel 10, stk. 1, *litra b)*)

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat.

I *afsnit I gives et overblik over anmodningen – hvornår den indgives, og hvem der kan indgive den, og der redegøres for de grundlæggende begreber.*

I afsnit II redegøres for proceduren og de enkelte skridt i udfyldningen og behandlingen af en anmodning, de påkrævede formularer og dokumenter gennemgås, og det anføres, hvad der skal vedlægges, og hvordan formularerne skal udfyldes.

Afsnit III indeholder yderligere materiale.

I afsnit V besvares en række ofte stillede spørgsmål vedrørende fuldbyrdelse af anmodninger.

Hvis der blot er behov for et enkelt overblik over de pågældende procedurer, henvises til tjeklisten i afsnit IV.

I. Oversigt

A. Anvendelse af denne anmodning

483. Denne anmodning anvendes, når den, der indgiver anmodningen, enten har en ***afgørelse om underholdsbidrag***, der er truffet i den anmodede stat, eller en afgørelse, der allerede er anerkendt i den pågældende stat[104], og ønsker at få afgørelsen fuldbyrdet i den pågældende stat. Den bidragsberettigede anmoder normalt om fuldbyrdelse, fordi den bidragspligtige har bopæl i den anmodede stat eller har aktiver eller indkomst i den pågældende stat.

*I en **afgørelse om underholdsbidrag** fastsættes den bidragspligtiges underholdspligt, og den kan ligeledes omfatte automatisk tilpasning ved indeksering, krav om betaling af underholdsbidragsrestancer og om betaling af underholdsbidrag eller renter med tilbagevirkende kraft samt fastsættelse af sagsomkostninger og udgifter.*

[104] Anerkendelsen af afgørelsen kan allerede være sket i henhold til konventionen eller ved lov i de tilfælde, hvor afgørelsen har retskraft i den anmodede stat, uden at den skal anerkendes først.

B. Sagseksempel

484. R og S blev gift i land B. De har to børn. De blev skilt i land B og der blev tilkendt et børnebidrag. S bor i dag sammen med børnene i land A. R har fortsat bopæl i land B. R stoppede med at betale underholdsbidrag sidste år. S ønsker, at land B fuldbyrder afgørelsen om underholdsbidrag. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

Proceduren i henhold til konventionen

485. S skal rette henvendelse til centralmyndigheden i land A. Centralmyndigheden fremsender en anmodning til centralmyndigheden i land B om ***fuldbyrdelse*** af afgørelsen om underholdsbidrag i land B. Centralmyndigheden i land B behandler anmodningen og fremsender afgørelsen til den kompetente myndighed med henblik på fuldbyrdelse. Den kompetente myndighed fuldbyrder afgørelsen og betalingerne overføres til S.

C. Hvem kan indgive en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag?

486. Anmodningen kan indgives af en **bidragsberettiget**, herunder et offentligt organ, der handler på vegne af en bidragsberettiget eller har udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag.

*Den **bidragsberettigede** er enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den bidragsberettigede kan være en forælder eller en ægtefælle, et barn, plejeforældre, slægtninge eller andre, der passer barnet. I nogle stater kaldes denne person bidragsmodtager, fordringshaver, forældremyndighedsindehaver eller omsorgsperson.*

D. Generelt – fuldbyrdelse, ikke anerkendelse

487. Anmodninger, hvor en stat anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse eller en afgørelse, der allerede er blevet anerkendt i den pågældende stat, er mere enkle end anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse. Som anført i kapitel 4 og 5 har sagsøgte, når der indgives en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse, ret til at gøre indsigelse mod anerkendelsen og fuldbyrdelsen, hvis ingen af de grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 20, finder anvendelse, eller hvis de proceduremæssige eller andre krav til anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse i artikel 22 ikke er opfyldt.

*En **centralmyndighed** er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen.*

488. Sagsøgte har ikke samme ret i forbindelse med en afgørelse, der er truffet eller allerede anerkendt i den anmodede stat. Det skyldes, at staten anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse og ikke en afgørelse fra en anden stat, eller at staten anmodes om at fuldbyrde en afgørelse, der allerede er blevet anderkendt i forbindelse med anerkendelsesproceduren i henhold til konventionen eller national ret, eller at staten anmodes om at fuldbyrde en afgørelse, der ikke skal omfattes af anerkendelsesproceduren.

489. Hvis sagsøgte har indsigelser mod fuldbyrdelsen af afgørelsen, skal de således først rejses, når fuldbyrdelsen er blevet iværksat af den ***kompetente myndighed***, i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten. Det forhold, at en anmodning om fuldbyrdelse indgives i medfør af konventionen, giver ikke sagsøgte/den bidragspligtige yderligere grunde til at gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen af afgørelsen.

*En **kompetent myndighed** er den myndighed i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et program for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen.*

II. Procedure for behandling og udfyldning af anmodninger

A. Procedurer

490. Den anmodende centralmyndighed har ansvaret for at indsamle dokumenterne, sikre, at de påkrævede formularer eller dokumenter er vedlagt og fuldstændige, udfylde de nødvendige formularer og fremsende pakken til centralmyndigheden i den anden kontraherende stat. Da der er forskelle mellem de kontraherende stater, henvises til landeprofilen[105] for den anmodede stat (den stat, som anmodningen skal fremsendes til), da eventuelle specifikke krav til anmodningen og dokumenter er angivet i landeprofilen.

491. I diagrammet på næste side sammenfattes procedurerne.

105 De fleste kontraherende stater udfylder en landeprofil og forelægger den for Det Permanente Bureau for Haagerkonferencen om International Privatret. Landeprofilen er tilgængelig på Haagerkonferencens websted < www.hcch.net > under afsnittet "Child Support/Maintenance". En kontraherende stat, der ikke udfylder en landeprofil, skal stadig fremlægge de oplysninger, der kræves i medfør af artikel 57, som skal omfatte disse oplysninger.

UDGÅENDE ANMODNINGER OM FULDBYRDELSE AF EN AFGØRELSE, DER ER TRUFFET ELLER ANERKENDT I DEN ANMODEDE STAT

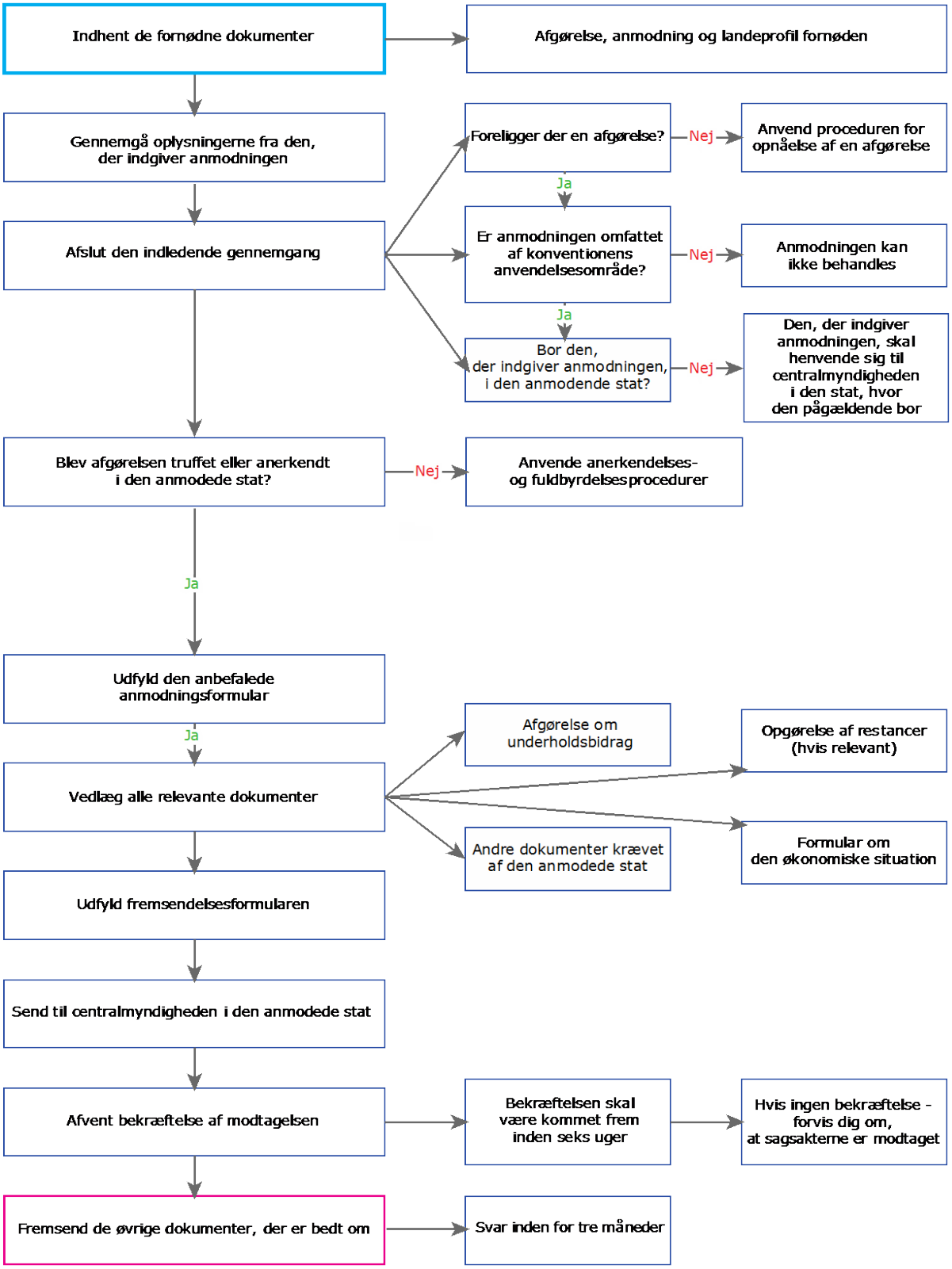

Figur 18: Procedure for den udgående anmodning om fuldbyrdelse

B. Udfyldning af den udgående anmodning om fuldbyrdelse

492. Procedurerne i ovenstående tabel (figur) omfatter følgende skridt:

1. Gennemgå oplysningerne fra den, der indgiver anmodningen, og andre dokumenter

493. Gennemgå landeprofilen for den anmodede stat og oplysningerne fra den, der indgiver anmodningen. Hvis den, der indgiver anmodningen, ikke har udfyldt den anbefalede anmodningsformular, skal den pågældende angive tilstrækkelige oplysninger til, at centralmyndighedens repræsentant kan udfylde dokumentet.

2. Vurdér, om anmodningen er relevant

494. Den, der indgiver anmodningen, skal have en afgørelse, der kan fuldbyrdes i den anmodede stat.

- Hvis den, der indgiver anmodningen, endnu ikke har en afgørelse om underholdsbidrag, skal der indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse (se kapitel 8).
- Er anmodningen og afgørelsen omfattet af konventionens anvendelsesområde? Se kapitel 3. Hvis nej, kan anmodningen ikke indgives.
- Den, der indgiver anmodningen, skal have bopæl i den ***anmodende stat*** for at indgive anmodningen. Hvis den, der indgiver anmodningen, har bopæl i en anden kontraherende stat, skal anmodningen indgives via centralmyndigheden i den pågældende stat.
- Hvis sagsøgte ikke bor i eller har aktiver eller indkomst i en kontraherende stat, kan den, der indgiver anmodningen, ikke få afgørelsen fuldbyrdet i henhold til konventionen.

*Den **anmodende stat** er den kontraherende stat, som indgiver en anmodning eller fremsætter anmodningen på vegne af den, der indgiver anmodningen, der har bopæl i den pågældende stat. Den **anmodede stat** er den kontraherende stat, der anmodes om at behandle anmodningen.*

3. Fastslå, hvor afgørelsen er truffet eller anerkendt

495. Hvis afgørelsen er truffet i den stat, som anmodningen fremsendes til (den anmodede stat), kan disse procedurer anvendes.

496. Hvis afgørelsen er truffet i en anden stat[106], skal den være anerkendt i den anmodede stat. Hvis afgørelsen ikke er blevet anerkendt, skal der indgives en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse (se kapitel 4).

4. Udfyld anmodningsformular

497. Den anbefalede anmodningsformular (anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat) bør anvendes. Dette sikrer, at anmodningen omfatter de oplysninger, der som minimum er påkrævet.

498. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

---

106 Bemærk, at afgørelsen ikke nødvendigvis skal være truffet i en kontraherende stat, så længe den er blevet anerkendt i den anmodede stat. Se forklarende rapport, punkt 243.

5. Udfærdig eventuelle supplerende dokumenter

499. I modsætning til hvad der gør sig gældende for anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse, skal der ikke fremsendes specifikke supplerende dokumenter til den anmodede stat sammen med anmodningen om fuldbyrdelse. I mange tilfælde er det imidlertid god praksis at vedlægge følgende dokumenter, da de vil være nyttige for den anmodede stat i forbindelse med fuldbyrdelsesproceduren.

a) Formular om den økonomiske situation

500. Dette dokument anvendes af den anmodede stat i forbindelse med lokaliseringen af sagsøgte med henblik fuldbyrdelse og i forbindelse med fuldbyrdelsen af afgørelsen.

501. Den anbefalede formular er et nyttigt redskab til at indsamle de nødvendige oplysninger om den bidragspligtiges økonomiske situation, herunder aktiver. Disse oplysninger anvendes af den anmodede stat i forbindelse med fuldbyrdelsen af afgørelsen.

Bemærk: *Da der er tale om en anmodning om fuldbyrdelse, er det ikke nødvendigt at angive oplysningerne om den bidragsberettigedes økonomiske situation.*

502. Oplysningerne om den bidragspligtige kan angives af den bidragsberettigede/den, der indgiver anmodningen, da den pågældende ofte har adgang til de påkrævede oplysninger. Hvis den bidragsberettigede/den, der indgiver anmodningen, angiver oplysningerne, skal navnet på centralmyndighedens repræsentant, der er ansvarlig for fremsendelsen af anmodningen, imidlertid angives i formularen.

503. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

b) Dokument med opgørelse af restancer

504. Den, der indgiver anmodningen, kan i forbindelse med en anmodning om fuldbyrdelse anmode om fuldbyrdelse af udestående underholdsbidragsrestancer i medfør af den tidligere afgørelse. Der skal vedlægges en fuldstændig opgørelse med angivelse af skyldige beløb i medfør af afgørelsen, (eventuelle) betalinger og restancer.

505. Det er vigtigt, at dette dokument er så fuldstændigt og nøjagtigt som muligt, da sagsøgte kan gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen med den begrundelse, at restancerne ikke er korrekt opgjort.

God praksis: *Hvis en myndighed med ansvar for fuldbyrdelse af afgørelser om børnebidrag og underholdsbidrag har været involveret i opgørelsen og fuldbyrdelsen af underholdsbidragsrestancer, vedlægges en erklæring fra den pågældende myndighed, da myndighedens registreringer vil være nøjagtige og fuldstændige.*

c) Afgørelsens fulde tekst

506. Det kan være til hjælp for den kompetente myndighed i den anmodede stat, hvis en kopi af afgørelsen om underholdsbidrag vedlægges i pakken. Den behøver ikke være bekræftet – en almindelig kopi af afgørelsen fra det judicielle eller administrative organ, som har truffet afgørelsen, er tilstrækkelig. Afhængigt af den kompetente fuldbyrdelsesmyndigheds praksis kan det fremskynde fuldbyrdelsesproceduren at vedlægge en kopi af afgørelsen, da den kompetente myndighed i den anmodede stat i påkommende tilfælde således ikke behøver at anmode om en kopi fra den judicielle eller administrative myndighed, der har truffet eller anerkendt afgørelsen.

d) Andre supplerende oplysninger

507. I nogle tilfælde kan det være relevant at vedlægge andre supplerende oplysninger. Det afhænger af omstændighederne eller den pågældende anmodning.

> ***God praksis:*** *Hvad angår varigheden af underholdspligten, finder de regler, der gælder i afgørelsesstaten (hvor afgørelsen er truffet), anvendelse. Det angives i landeprofilen for afgørelsesstaten, hvilke oplysninger der skal fremlægges for at dokumentere en fortsat ret til børnebidrag. Disse oplysninger skal ledsage anmodningen om fuldbyrdelse.*

508. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ, kan organet have udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag. I nogle tilfælde kan det være relevant at vedlægge dokumentation for udbetaling af ydelser, f.eks. hvis det offentlige organ selv ønsker at påberåbe sig ret til at modtage en del af underholdsbidragsrestancerne.

509. Hvis det anføres i afgørelse, at fortsat fuldbyrdelse af børnebidrag afhænger af barnets indskrivning ved en skole, kan det fremme fuldbyrdelsen, hvis disse oplysninger ledsager anmodningen om fuldbyrdelse. Det kan mindske risikoen for forsinkelser, hvis den bidragspligtige gør indsigelse mod fuldbyrdelsen på dette grundlag.

510. Det angives desuden i landeprofilen, om der er behov for supplerende dokumentation i en bestemt situation.

6. Udfyld fremsendelsesformular

511. Fremsendelsesformularen er en obligatorisk formular til fremsendelse af anmodninger mellem centralmyndigheder på en ensartet måde. I formularen anføres de påkrævede dokumenter og oplysninger, der er indeholdt i pakken, og den anmodede centralmyndighed oplyses om anmodningens art.

512. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af fremsendelsesformularen.

7. Fremsend til den anmodede stat

513. Når dokumentpakken er fuldstændig, kan den fremsendes til centralmyndigheden i den anmodede stat.

514. I de fleste tilfælde fremsendes dokumenterne med almindelig post, medmindre den anmodede stat har angivet, at den accepterer dokumenterne i elektronisk form.

8. Afvent anerkendelse af modtagelse

515. Den anmodede stat skal anerkende modtagelsen inden for seks uger. Dette påhviler centralmyndigheden, der skal fremsende den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse. På dette tidspunkt vil den anmodede centralmyndighed ligeledes meddele, hvortil forespørgsler om forløbet af behandlingen skal rettes, og kontaktoplysninger på den person eller enhed i den pågældende stat, der er ansvarlig for at besvare disse forespørgsler.

9. Fremsend påkrævede opfølgende dokumenter

516. I formularen til anerkendelse af modtagelse kan der blive anmodet om supplerende dokumenter og oplysninger. Fremsend disse oplysninger hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for tre måneder. Hvis det forventes, at det vil tage længere end tre måneder, bør den anden centralmyndighed underrettes, da den muligvis vil lukke sagen efter tre måneder, hvis den ikke har modtaget et svar.

> ***God praksis:*** *Underret den anden centralmyndighed, hvis der er problemer med at fremskaffe de udbedte oplysninger og dokumenter. I modsat fald vil centralmyndigheden i den anmodede stat muligvis lukke sagen, hvis den ikke har modtaget et svar efter tre måneder.*

C. Undtagelser fra de almindelige procedurer

1. Afgørelser, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag

517. Medmindre både de anmodende og anmodede kontraherende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til ægtefællebidrag, er den anmodende centralmyndighed ikke forpligtet til at bistå ved fremsendelsen af anmodningen om fuldbyrdelse af en afgørelse, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag (se kapitel 3). Centralmyndigheden i den anmodede stat vil heller ikke være involveret i modtagelsen eller behandlingen af anmodningen. Der skal indgives en anmodning om fuldbyrdelse direkte til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed i den anmodede stat.

518. Procedurerne for direkte anmodninger til den kompetente myndighed fastlægges af den anmodede stat. Oplysningerne kan være angivet i landeprofilen. Den kompetente myndighed har muligvis også et websted, hvor kravene til anmodningen er angivet.

519. Husk imidlertid, at anmodningen om fuldbyrdelse kan indgives via centralmyndigheden, hvis ægtefællebidraget er omfattet af den samme afgørelse som børnebidraget eller af en særskilt afgørelse, hvor anmodningen var relateret til eller knyttet til børnebidraget[107].

2. Afgørelser om andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

520. Konventionen finder ikke anvendelse på afgørelser om andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer, medmindre begge kontraherende stater har afgivet en erklæring om at udvide anvendelsesområdet for hele eller dele af konventionen til disse andre former for underholdsbidrag.

---

107 Se forklarende rapport, punkt 47.

III. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- Den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant skal udfylde fremsendelsesformularen og gennemgå eller udfylde den anbefalede anmodningsformular.
- Staterne opfordres til at anvende de anbefalede formularer. De sikrer, at alle de nødvendige oplysninger angives. Kun fremsendelsesformularen er obligatorisk og skal anvendes.
- Landeprofilen for den anmodede stat indeholder mange nyttige oplysninger. Dokumentet indeholder oplysninger om de anvendte fuldbyrdelsesprocedurer og relevante tidsfrister for de forskellige foranstaltninger.
- Der stilles ikke krav om at vedlægge de originale dokumenter i pakken.
- I henhold til konventionen er det tilstrækkeligt at vedlægge dokumenterne i almindelig kopi, medmindre den anmodede stat udtrykkeligt har anmodet om at få bekræftede genparter af en afgørelse. Der henvises i denne forbindelse til landeprofilen.
- I mange tilfælde er det god praksis at tage kontakt til den bidragspligtige så hurtigt som muligt for at vurdere, om den bidragspligtige agter at betale underholdsbidraget frivilligt. En aftale om frivillige betalinger kan ofte fremskynde betalingerne til den bidragsberettigede, men under alle omstændigheder skal nødvendige fuldbyrdelsesforanstaltninger iværksættes omgående for at sikre, at underholdsbidraget betales (se kapitel 7 og 8).

B. Tilknyttede formularer

Fremsendelsesformular
Anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
Formular til fortrolige oplysninger
Formular om den økonomiske situation

C. Relevante artikler i konventionen

Artikel 10, stk. 1, *litra b)*
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 32

D. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 4 – Behandling af udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 10 – Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag
Se kapitel 13, afsnit I – Oversigt – Anmodninger om særlige foranstaltninger

IV. Tjekliste – udgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse fra den anmodede stat

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Gennemgå dokumenter	II.B.1.
2.	Vurdér, om anmodningen er relevant	II.B.2.
3.	Fastslå, hvor afgørelsen er truffet	II.B.3.
4.	Udfyld anmodningsformular	II.B.4.
5.	Udfærdig supplerende dokumenter	II.B.5.
6.	Udfyld fremsendelsesformular	II.B.6.
7.	Fremsend til den anmodede stat	II.B.7.
8.	Afvent anerkendelse af modtagelse	II.B.8.
9.	Fremsend opfølgende dokumenter	II.B.9.

V. Ofte stillede spørgsmål

Hvad er forskellen mellem en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat, og en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse?

521. En anmodning om fuldbyrdelse indgives, hvis afgørelsen er truffet eller allerede er blevet anerkendt i den anmodede stat, således at den ikke skal anerkendes, inden den fuldbyrdes. Den har allerede retskraft og -virkning i den pågældende stat. I modsætning til hvad der gør sig gældende for anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse, anmodes der ikke om at få anerkendt og fuldbyrdet en afgørelse truffet i en anden stat, idet den anmodede stat blot anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse eller en afgørelse, der allerede er blevet anerkendt.

Hvorfor skal konventionen anvendes, hvis staten anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse?

522. I nogle stater kan adgang til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed (f.eks. organet med ansvar for sager om børnebidrag) være begrænset til bosiddende i den pågældende stat. Centralmyndighederne i de anmodede og anmodende stater kan ligeledes bistå ved overførslen af betalinger, hvis det er nødvendigt, og hvis de har mulighed herfor. Endelig skal det bemærkes, at hvis der er behov for retshjælp i den anmodede stat for at iværksætte fuldbyrdelsesproceduren, ydes denne retshjælp gratis til den, der indgiver anmodningen, hvis anmodningen indgives i henhold til konventionen.

Kan der indgives en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse om ægtefællebidrag via centralmyndigheden?

523. Kun hvis anmodningen også vedrører en afgørelse om børnebidrag (se kapitel 3). Hvis afgørelsen udelukkende vedrører ægtefællebidrag, indgives en anmodning om fuldbyrdelse direkte til den kompetente myndighed i den anmodede stat, medmindre både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til ægtefællebidrag.

Kapitel 7
Behandling af indgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag.

I *afsnit I gives et overblik over anmodningen – hvornår den indgives, og hvem der kan indgive den, og der redegøres for de grundlæggende begreber.*

I afsnit II redegøres for proceduren og de enkelte skridt i gennemgangen af indgående dokumenter og behandlingen af anmodningen.

Afsnit III indeholder henvisninger og yderligere materiale til brug for anmodningen.

Afsnit IV indeholder en tjekliste, der giver et enkelt overblik over proceduren.

I afsnit V besvares en række ofte stillede spørgsmål vedrørende denne anmodning.

I. Oversigt – indgående anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat

A. Anvendelse af denne anmodning

524. Dette er den enkleste af alle anmodninger i henhold til konventionen. I forbindelse med denne anmodning anmodes den kompetente myndighed i en kontraherende stat om at fuldbyrde sin egen afgørelse eller en afgørelse fra en anden stat, der allerede er blevet anerkendt[108], og bistå ved overførslen af betalinger til en bidragsberettiget med bopæl uden for den pågældende stat. Den bidragsberettigede anmoder om at få afgørelsen fuldbyrdet, fordi den bidragspligtige har bopæl i den anmodede stat eller har aktiver eller indkomst i den pågældende stat.

525. Proceduren er meget enkel, da afgørelsen ikke skal anerkendes inden fuldbyrdelsen. Det skyldes, at afgørelsen enten er en national afgørelse, som er truffet i den stat, hvor den skal fuldbyrdes, eller en afgørelse truffet i en anden stat, som allerede er blevet anerkendt i den ***anmodede stat***.

*Den **anmodende stat** er den kontraherende stat, som indgiver en anmodning eller fremsætter anmodningen på vegne af den, der indgiver anmodningen, der har bopæl i den pågældende stat. Den **anmodede stat** er den kontraherende stat, der anmodes om at behandle anmodningen.*

526. Anmodningen indgives i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra b)*, i konventionen.

---

108 Anerkendelsen kan allerede være sket i henhold til konventionen eller ved lov i de tilfælde, hvor visse typer af afgørelser truffet i en anden stat anerkendes automatisk.

B. Sagseksempel

527. T har en afgørelse om underholdsbidrag fra land A. Hun bor nu i land B. Den bidragspligtige har fortsat bopæl i land A. T ønsker, at land A iværksætter fuldbyrdelsen af afgørelsen om underholdsbidrag og overfører betalingerne til hende. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

528. T skal anvende konventionen og anmode centralmyndigheden i land B om at fremsende en ***anmodning om fuldbyrdelse af afgørelsen*** til land A. Centralmyndigheden i land A modtager anmodningen, sikrer, at den er fuldstændig, henviser afgørelsen til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed med henblik på fuldbyrdelse og bistår ved overførslen af betalinger til T, hvis det er nødvendigt.

C. Vigtig forskel – anmodninger om fuldbyrdelse af en stats egen afgørelse

529. En anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat, er enklere end en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet et andet sted. Som anført i kapitel 4 og 5 har sagsøgte ved indgivelse af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse ret til at gøre indsigelse mod anerkendelsen eller anerkendelsen og fuldbyrdelsen, hvis ingen af de grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse, der er nævnt i artikel 20, finder anvendelse, eller hvis de proceduremæssige eller andre krav til anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse i artikel 22 ikke er opfyldt.

Centralmyndigheden *er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen.*

530. Sagsøgte har ikke samme ret i forbindelse med en afgørelse, der er truffet eller allerede anerkendt i den anmodede stat. Det skyldes, at staten enten anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse og ikke en afgørelse fra en anden stat, eller at staten anmodes om at fuldbyrde en afgørelse, der allerede er erklæret eksigibel i forbindelse med proceduren for anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Der er således ikke behov for, at en ***kompetent myndighed*** overvejer, om afgørelsen skal anerkendes eller fuldbyrdes.

Den ***kompetente myndighed*** *er den myndighed i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et program for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen.*

531. Hvis sagsøgte har indsigelser mod fuldbyrdelsen af afgørelsen, skal de først rejses, når fuldbyrdelsen er blevet iværksat af den kompetente myndighed, i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten. Det forhold, at en anmodning om fuldbyrdelse indgives i medfør af konventionen, giver ikke sagsøgte/den bidragspligtige yderligere grunde til at gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen af afgørelsen.

532. Proceduren for behandling af indgående anmodninger om fuldbyrdelse er således meget enkel for den anmodede centralmyndighed. Dokumentpakken gennemgås for at sikre, at den er fuldstændig, og anmodningen henvises til en kompetent myndighed med henblik på fuldbyrdelse. Den kompetente myndighed tager herefter skridt til fuldbyrdelse af afgørelsen i overensstemmelse med den nationale lovgivning. Der redegøres nærmere for disse procedurer i næste afsnit.

*Søges en kort sammenfatning af de skridt, der redegøres for i dette kapitel? Gå til **tjeklisten** i slutningen af kapitlet.*

II. Behandling af anmodninger om fuldbyrdelse

A. Rutediagram

533. Ved modtagelsen af en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse fra en anden centralmyndighed gennemgås pakken for at sikre, at den er fuldstændig, der foretages en indledende vurdering af, om anmodningen kan behandles, og modtagelsen af pakken anerkendes med anmodning om fremsendelse af supplerende dokumenter, hvis der er behov herfor. Pakken kan herefter fremsendes til den kompetente myndighed med henblik på fuldbyrdelse.

INDGÅENDE ANMODNINGER OM FULDBYRDELSE AF EN AFGØRELSE, DER ER TRUFFET ELLER ANERKENDT I DEN ANMODEDE STAT

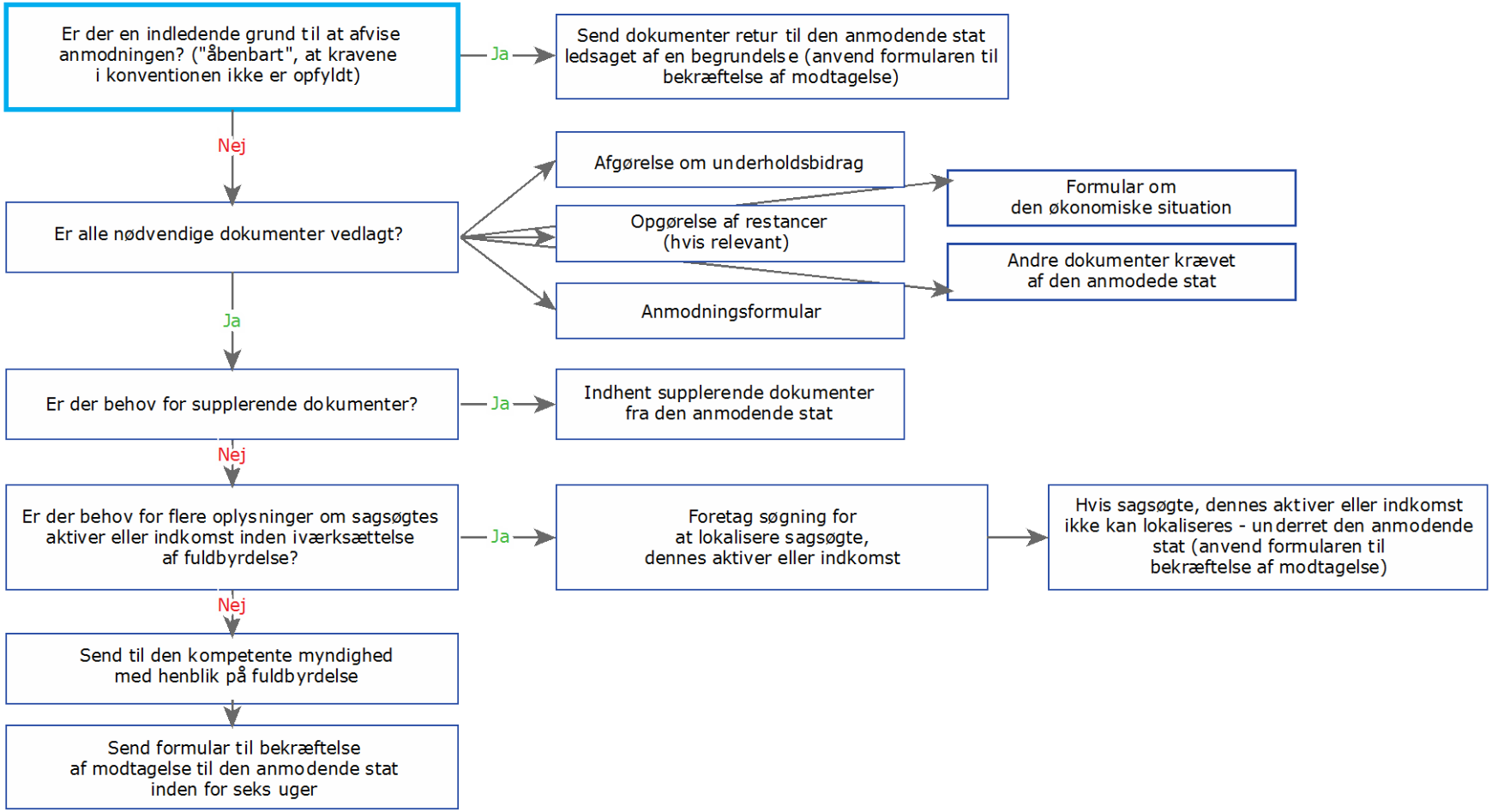

Figur 19: Rutediagram – oversigt over proceduren for anmodning om fuldbyrdelse

B. Gennemgang af indgående dokumenter

1. Gennemgå dokumenter for at sikre, at de er fuldstændige

534. Når dokumenterne modtages fra centralmyndigheden i den anmodende stat, bør de gennemgås hurtigst muligt, således at der straks kan anmodes om supplerende dokumenter, hvis der er behov herfor.

535. I nogle stater udfyldes den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse straks efter modtagelsen af anmodningen. I andre stater foretages nedenstående indledende gennemgang først. I begge tilfælde skal formularen til anerkendelse af modtagelse udfyldes og fremsendes til den anmodende stat inden for seks uger efter modtagelsen af anmodningen.

536. Den indgående pakke skal omfatte:

√	Fremsendelsesformular
√	Anmodningsformular
Hvis relevant	Afgørelsens tekst
√	Formular om den økonomiske situation
Hvis relevant	Dokument med opgørelse af restancer
Hvis relevant	Dokumentation for ydelser udbetalt af offentligt organ
Hvis relevant	Oversættelser af dokumenter

Figur 20: Liste over formularer og dokumenter

a) Formularer, der ledsager anmodningen

1) Fremsendelsesformular

537. Alle anmodninger i henhold til konventionen skal ledsages af en fremsendelsesformular. Denne formular er obligatorisk. I fremsendelsesformularen identificeres parterne og kategorien af anmodninger. I formularen anføres ligeledes de dokumenter, der ledsager anmodningen.

2) Anmodningsformular

538. I de fleste tilfælde anvendes den anbefalede anmodningsformular.

3) Afgørelsens tekst

539. i de fleste tilfælde har den, der indgiver anmodningen, vedlagt en almindelig kopi af afgørelsen. Den anvendes af den kompetente myndighed til at identificere afgørelsen og indhente yderligere kopier eller bekræftede genparter, hvis de er påkrævet i forbindelse med fuldbyrdelsen.

4) Formular om den økonomiske situation

540. Da der er tale om en anmodning om fuldbyrdelse, vedlægges formularen om den økonomiske situation, der indeholder oplysninger om sagsøgtes opholdssted og økonomiske situation, i det omfang den, der indgiver anmodningen, har kendskab hertil. Denne formular indeholder vigtige oplysninger til brug for fuldbyrdelse af afgørelsen.

541. Hvis den, der indgiver anmodningen, har anvendt den anbefalede formular, udfyldes den del af dokumentet, der vedrører den bidragsberettigede, ikke, da disse oplysninger ikke er påkrævet i forbindelse med en anmodning om fuldbyrdelse.

5) Dokument med opgørelse af restancer

542. Hvis der er udestående underholdsbidragsrestancer i medfør af afgørelsen og den, der indgiver anmodningen, anmoder om at få restancerne fuldbyrdet, vedlægges et dokument med angivelse af, hvordan restancerne er opgjort.

b) Supplerende formularer

Dokumentation for ydelser – offentligt organ

543. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ, kan organet have udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag. I nogle tilfælde kan det være relevant at vedlægge dokumentation for udbetaling af ydelser, f.eks. hvis det offentlige organ selv ønsker at påberåbe sig ret til at modtage en del af underholdsbidragsrestancerne.

c) Anmod om supplerende dokumenter

544. Hvis det fremgår, at anmodningen er ufuldstændig, da der er behov for supplerende dokumenter, skal anmodningen ikke afvises. Der skal i stedet anmodes om supplerende dokumenter, eventuelt ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse (se nedenfor).

545. Hvis der anmodes om supplerende dokumenter, skal den anmodende stat fremsende dokumenterne inden for **tre måneder**. Hvis de påkrævede dokumenter ikke fremsendes inden for tre måneder, anmodes den anmodende stat på ny om at fremsende dokumenterne. Hvis dokumenterne ikke modtages og anmodningen ikke længere kan behandles, kan centralmyndigheden i den anmodede stat imidlertid lukke sagen og underretter i så fald den anmodende stat herom. Det kan ligeledes ske ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse.

2. Er det "åbenbart", at kravene i konventionen ikke er opfyldt?

546. I medfør af konventionen kan en centralmyndighed afslå at behandle en anmodning, hvis det er "åbenbart, at kravene i denne konvention" ikke er opfyldt (artikel 12, stk. 8). Det kan kun ske under meget begrænsede omstændigheder[109], og det er op til centralmyndigheden at træffe beslutning herom.

547. Et eksempel kunne være, hvis centralmyndigheden tidligere har afvist en anmodning vedrørende de samme parter. Hvis anmodningen ikke er ledsaget af nye beviser, kan centralmyndigheden vælge at afvise anmodningen på ny på dette grundlag. En anmodning kunne ligeledes afvises, hvis det fremgik klart af dokumenterne, at anmodningen overhovedet ikke vedrørte underholdsbidrag.

---

109 Se forklarende rapport, punkt 345.

548. Hvis behandlingen af anmodningen afslås på dette begrænsede grundlag, underrettes den anmodende centralmyndighed ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse som anført nedenfor.

3. Skal der foretages en søgning for at lokalisere sagsøgte?

549. I visse begrænsede situationer kan en centralmyndighed vælge at foretage en søgning for at lokalisere sagsøgte inden iværksættelse af fuldbyrdelsen, navnlig hvis der i lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten stilles krav om forkyndelse inden fuldbyrdelse, eller hvis den, der indgiver anmodningen, ikke er sikker på, om den bidragspligtige har bopæl i den anmodede stat eller har aktiver eller indkomst i den pågældende stat.

550. Ved søgningen bør centralmyndigheden eller en kompetent myndighed på dennes vegnes søge i alle databanker og andre tilgængelige offentlige informationskilder inden for rammerne af den nationale lovgivning om beskyttelse af personoplysninger.

551. Hvis sagsøgte eller sagsøgtes aktiver eller indkomst ikke kan lokaliseres i den anmodede stat, underrettes den anmodende centralmyndighed. Hvis den anmodende stat ikke kan fremsende andre supplerende oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte, kan fuldbyrdelsen ikke gennemføres.

4. Anerkend modtagelse

552. I henhold til konventionen skal centralmyndigheden i den anmodede stat anerkende modtagelsen af en indgående anmodning senest **seks uger** efter modtagelsen. Det kan ske ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse. Modtagelsen kan anerkendes, når dokumenterne modtages, eller når de er blevet gennemgået, forudsat at tidsfristen overholdes.

5. Indled fuldbyrdelsesproceduren

553. Pakken kan herefter henvises til den kompetente myndighed med ansvar for fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag i din stat.

III. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- I nogle stater forsøger man at tilskynde til frivillig efterlevelse, enten før fuldbyrdelsen iværksættes eller som led i fuldbyrdelsesproceduren. Formålet med enhver anmodning om underholdsbidrag er at sikre en langvarig, regelmæssig betaling til den bidragsberettigede på den mest effektive måde.
- Det er vigtigt altid at huske på, at alle anmodninger skal behandles hurtigt og effektivt, og at unødige forsinkelser bør undgås.
- Formularen til statusrapport kan anvendes på et hvilket som helst tidspunkt under forløbet, enten i forbindelse med den indledende anerkendelse eller på et hvilket som helst efterfølgende tidspunkt. Formularen er et nyttigt redskab til at underrette den, der indgiver anmodningen, og den anmodende centralmyndighed om sagens forløb.

B. Tilknyttede formularer

Anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
Formular til anerkendelse af modtagelse ifølge artikel 12, stk. 3
Formular til statusrapport – artikel 12, stk. 4 (anmodning om fuldbyrdelse)

C. Relevante artikler

Artikel 10, stk. 1, *litra b)*
Artikel 12
Artikel 32
Artikel 34

D. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 4 – Behandling af udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 10 – Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag

IV. Tjekliste – indgående anmodninger om fuldbyrdelse

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Modtag dokumenter fra den anmodende centralmyndighed	II.B.
2.	Gennemgå dokumenter for at sikre, at de er fuldstændige	II.B.1.
3.	Er det "åbenbart", at kravene i konventionen ikke er opfyldt?	II.B.2.
4.	Fremsend formular til anerkendelse af modtagelse til den anmodende centralmyndighed	II.B.4.
5.	Fremsend til den kompetente myndighed med henblik på fuldbyrdelse	II.B.5.

V. Ofte stillede spørgsmål

Hvorfor skal en afgørelse fra den anmodede stat ikke anerkendes?

554. Den skal ikke anerkendes, fordi staten enten anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse og ikke en afgørelse fra en anden stat, eller fordi staten anmodes om at fuldbyrde en afgørelse, der allerede er blevet anerkendt.

Hvorfor skal konventionen anvendes, hvis staten anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse?

555. I nogle stater kan adgang til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed (f.eks. organet med ansvar for sager om børnebidrag) være begrænset til bosiddende i den pågældende stat. Centralmyndighederne i de anmodede og anmodende stater kan ligeledes bistå ved overførslen af betalinger, hvis det er nødvendigt, og hvis de har mulighed herfor. Endelig skal det bemærkes, at hvis der er behov for retshjælp i den anmodede stat for at iværksætte fuldbyrdelsesproceduren, ydes denne retshjælp gratis til den, der indgiver anmodningen, så længe anmodningen er omfattet af konventionens anvendelsesområde i de to kontraherende stater.

Kapitel 8
Udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag.

I *afsnit I gives et overblik over anmodningen – hvornår den indgives, og hvem der kan indgive den, og der redegøres for de grundlæggende begreber.*

I afsnit II redegøres for proceduren og de enkelte skridt i udfyldningen og fremsendelsen af anmodningen og for de dokumenter, der skal vedlægges.

Afsnit III indeholder henvisninger og yderligere materiale til brug for anmodningen.

Afsnit IV indeholder en tjekliste, der giver et enkelt overblik over proceduren.

I afsnit V besvares en række ofte stillede spørgsmål vedrørende denne anmodning.

I. Oversigt

A. Anvendelse af denne anmodning

556. Der kan indgives en anmodning om ***at der træffes*** en afgørelse om underholdsbidrag i en anden kontraherende stat (den anmodede stat) i følgende situationer:

- hvis der ikke foreligger en afgørelse og den bidragsberettigede anmoder om at få truffet en afgørelse, eller
- hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse ikke er mulig eller afvises på grund af manglende grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20 eller af de grunde, der er nævnt i artikel 22, *litra b)* eller *e)*.[110]

Herved forstås den procedure, der anvendes for at opnå en afgørelse om underholdsbidrag, hvis der enten ikke foreligger en sådan afgørelse, eller hvis den eksisterende afgørelse om underholdsbidrag af en eller anden årsag ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes. I forbindelse med afgørelsen om underholdsbidrag kan det være nødvendigt at fastslå slægtskab.

557. En anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag kan omfatte en anmodning om at få fastslået slægtskab.

558. Anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag indgives i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra c)* og *d)*, i konventionen.

---

110 Hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse ikke er mulig eller afvises på grund af et forbehold ifølge artikel 20, stk. 2 (dvs. et forbehold vedrørende et af de kompetencegrundlag, der er nævnt i artikel 20, stk. 1, *litra c)*, *e)* eller *f)*), har den, der indgiver anmodningen, ret til gratis retshjælp med henblik på en ny afgørelse (artikel 15 og artikel 20, stk. 4). I henhold til konventionen gør det sig gældende, hvis den, der indgiver anmodningen, har ret til gratis retshjælp i forbindelse med en anmodning om at få truffet en afgørelse.

B. Sagseksempel

559. V anmoder om underholdsbidrag til sine to børn. Hun var aldrig gift med W, men de boede sammen i mange år i land A. Hun bor i dag sammen med børnene i land B. Hun har ikke nogen afgørelse om underholdsbidrag og kan ikke indgive en anmodning i land B, da det ikke er muligt ifølge national ret i land B. W har fortsat bopæl i land A. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

Proceduren i henhold til konventionen

560. V kan anmode centralmyndigheden i land B om bistand. Centralmyndigheden i land B fremsender en anmodning om at få truffet en ***afgørelse om underholdsbidrag*** til land A. V behøver ikke bevise, at W er børnenes far inden fremsendelsen af anmodningen, da dette kan fastslås i forbindelse med proceduren for, at der træffes en afgørelse. Hvis der skal foretages slægtskabstestning, yder land A den nødvendige bistand.[111] Når afgørelsen er blevet truffet i land A, kan den fuldbyrdes i land A.

C. Hvem kan indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag?

561. Hvis der ikke foreligger en afgørelse om underholdsbidrag, kan anmodningen om at få truffet en afgørelse kun indgives af en bidragsberettiget. En bidragspligtig kan ikke indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse.

562. Hvis det er nødvendigt at træffe en afgørelse, fordi den eksisterende afgørelse ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes på grund af et forbehold i henhold til konventionen (artikel 20, stk. 2), kan en bidragsberettiget eller et offentligt organ, der har udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag, indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag. Begge parter skal have bopæl i kontraherende stater. Bemærk, at der i denne situation ikke stilles krav om indgivelse af en ny anmodning, da centralmyndigheden skal træffe en ny afgørelse, hvis sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted i den anmodede stat.

Søges en kort sammenfatning af procedurerne for denne anmodning?
*Gå til **tjeklisten** i slutningen af kapitlet.*

563. Husk, at der kun kan indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag, hvis den, der indgiver anmodningen, anmoder om børnebidrag. Anmodninger om at få truffet en afgørelse om ægtefællebidrag kan ikke indgives via en centralmyndighed, medmindre både de anmodende og anmodede stater har afgivet en erklæring om udvidelse af anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til ægtefællebidrag (se kapitel 3). En bidragsberettiget, som har brug for en afgørelse om ægtefællebidrag, skal indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i den anmodede stat. Anmodninger om at få truffet en afgørelse om andre former for underholdsbidrag er heller ikke omfattet af disse procedurer, medmindre begge stater har afgivet en erklæring om at udvide konventionens anvendelsesområde til disse former for underholdspligt.

---

111 Hvis begge stater er parter i konventionen om bevisoptagelse fra 1970, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

D. Indledning af proceduren for opnåelse af en afgørelse – forskellige aspekter

564. I nogle tilfælde kan den, der indgiver anmodningen, enten indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag i henhold til lovgivningen i den stat, hvor den pågældende har bopæl, eller i henhold til konventionen i form af en anmodning i medfør af artikel 10 om at få truffet en afgørelse i en anden stat. Ved vurderingen af, om anmodningen skal indgives i henhold til national lovgivning eller i henhold til konventionen, bør den, der indgiver anmodningen, tage følgende i betragtning:

a) Sagsbehandlingstiden for anmodningen om underholdsbidrag

565. Sagsbehandlingstiden for anmodningen nationalt afhænger af lovgivningen i den pågældende stat om forkyndelse for sagsøgte i udlandet og af, hvor hurtigt den kompetente myndighed kan behandle anmodningen. Sagsbehandlingstiden for en anmodning i henhold til konventionen er ligeledes forskellig afhængigt af de pågældende stater og af, hvor lang tid procedurerne i den enkelte stat tager. Landeprofilen indeholder oplysninger om behandlingstiden for en anmodning i den anmodede stat.

b) Forskellige retsvirkninger af en afgørelse i henhold til national lovgivning og i henhold til konventionens artikel 10

566. I nogle situationer er en afgørelse om underholdsbidrag i henhold til national lovgivning, der pålægger sagsøgte i et andet land forpligtelser, muligvis ikke eksigibel i den stat, hvor sagsøgte har bopæl. Det er et vanskeligt retligt spørgsmål, som den, der indgiver anmodningen, eventuelt kan drøfte med en advokat.

c) Sagsomkostningerne

567. Hvis der indgives en anmodning i medfør af konventionen om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag til et barn under 18 år, har den, der indgiver anmodningen, altid ret til gratis retshjælp, medmindre anmodningen på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet eller den anmodede stat har valgt at foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler (se kapitel 3). Det betyder i praksis, at den, der indgiver anmodningen, har ret til gratis retshjælp i de fleste sager. Det kan være et vigtigt aspekt for den, der indgiver anmodningen, hvis der ikke ydes retshjælp i samme omfang i den pågældendes egen stat i nationale sager.

d) Resultatet af afgørelsen om underholdsbidrag

568. Der kan være forskelle mellem staterne med hensyn til det tilkendte underholdsbeløb i en sag. Den, der indgiver anmodningen, bør overveje, om der kan være forskelle med hensyn til underholdsbeløbet og varigheden af underholdspligten, ved vurderingen af, om anmodningen skal indgives i henhold til national lovgivning eller i henhold til konventionen. Disse oplysninger kan være angivet i landeprofilen for den anmodede stat.

569. Der kan også være andre specifikke overvejelser vedrørende den særlige situation for den, der indgiver anmodningen. Ved vurderingen af de forskellige muligheder for indgivelse af anmodningen kan den, der indgiver anmodningen, vælge at rådføre sig med en advokat for at få juridisk rådgivning.[112]

---

112 Dette skridt kan navnlig være nødvendigt, hvis den anmodede stat er part i Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt.

E. Særlige omstændigheder: Anmodninger om at få truffet en afgørelse, hvis der skal træffes en ny afgørelse på grund af et forbehold (artikel 20, stk. 4)

570. Som anført i kapitel 4 og 5 i denne håndbog kan der være situationer, hvor den anmodede stat nægter at anerkende eller fuldbyrde en eksisterende afgørelse på grund af et forbehold vedrørende det specifikke grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen. Hvis afgørelsen f.eks. er truffet på grundlag af den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten og der ikke kan findes et andet grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse i medfør af artikel 20, kan den anmodede stat muligvis ikke anerkende afgørelsen. I dette tilfælde kan det være nødvendigt at træffe en ny afgørelse.

571. Der stilles ikke krav om indgivelse af en ny anmodning – en anmodning om at få truffet en afgørelse – i denne situation, da den anmodede stat skal træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at træffe en ny afgørelse, hvis den bidragspligtige har sit "sædvanlige opholdssted" i den anmodede stat (artikel 20, stk. 4). I praksis kan supplerende oplysninger og dokumentation fra den bidragsberettigede imidlertid være påkrævet i forbindelse med denne procedure, f.eks. hvis udgifterne til barnets underhold har betydning for fastsættelsen af underholdsbeløbet. Der kan således blive anmodet om supplerende dokumenter i forbindelse med denne anmodning. Når der træffes en ny afgørelse i medfør af denne artikel, er det vigtigt at bemærke, at barnets eller børnenes (hvis under 18 år) ret til at søge underhold ikke skal fastslås, da den eksisterende afgørelse skal give barnet ret til underhold i den anmodede stat (artikel 20, stk. 5).[113]

572. Hvis denne situation opstår, kan sagsbehandlerne derfor med fordel læse dette kapitel for at vurdere, hvilken type oplysninger der kan være påkrævet i forbindelse med den pågældende anmodning, da det vil være de samme oplysninger som påkrævet for at træffe en afgørelse første gang.

---

113 Se forklarende rapport, punkt 469-471. Bemærk, at begrebet "ret til underhold" ikke defineres i konventionen i denne kontekst, og begrebet skal således fortolkes i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, der ligeledes vil være bestemmende for, hvilke supplerende oplysninger og dokumentation der skal fremlægges som grundlag for afgørelsen om underholdsbidrag.

F. Særlige omstændigheder: Anmodninger om at få truffet en afgørelse, hvis der skal træffes en ny afgørelse, da anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse ikke er mulig

573. Der kan ligeledes være situationer, hvor den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag, men ved, at sagsøgte i den anmodede stat vil kunne få medhold i en indsigelse mod anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse. Det kan enten skyldes, at den anmodede stat har taget et forbehold, da der ikke kan findes noget grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen, eller at den anmodede stat ikke kan fuldbyrde en afgørelse af denne type.[114] I dette tilfælde skal den bidragsberettigede indgive en anmodning om at få truffet en ny afgørelse og ikke en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse.[115] Disse anmodninger behandles også på samme måde som alle andre anmodninger omhandlet i dette kapitel. Da den nye afgørelse ikke træffes, fordi anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse nægtes, finder formodningen om retten til at indgive anmodningen i medfør af artikel 20, stk. 5, som anført ovenfor imidlertid ikke anvendelse.

---

114 F.eks. hvis underholdsbidraget fastsættes til en procentdel af lønnen i afgørelsen og den anmodede stat mener, at afgørelsen ikke kan fuldbyrdes, fordi den er for uklar. Se forklarende rapport, punkt 255.

115 Se forklarende rapport, punkt 255. Hvis man på tidspunktet for fremsendelsen af anmodningen ved, at det kan være vanskeligt for den anmodede stat at behandle en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, kan det være mere effektivt både at fremsende en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse og en anmodning om at få truffet en afgørelse.

II. Procedurer for udfyldning og fremsendelse af anmodningen

A. Oversigt

574. I nedenstående diagram illustreres de vigtigste skridt i behandlingen af den udgående anmodning.

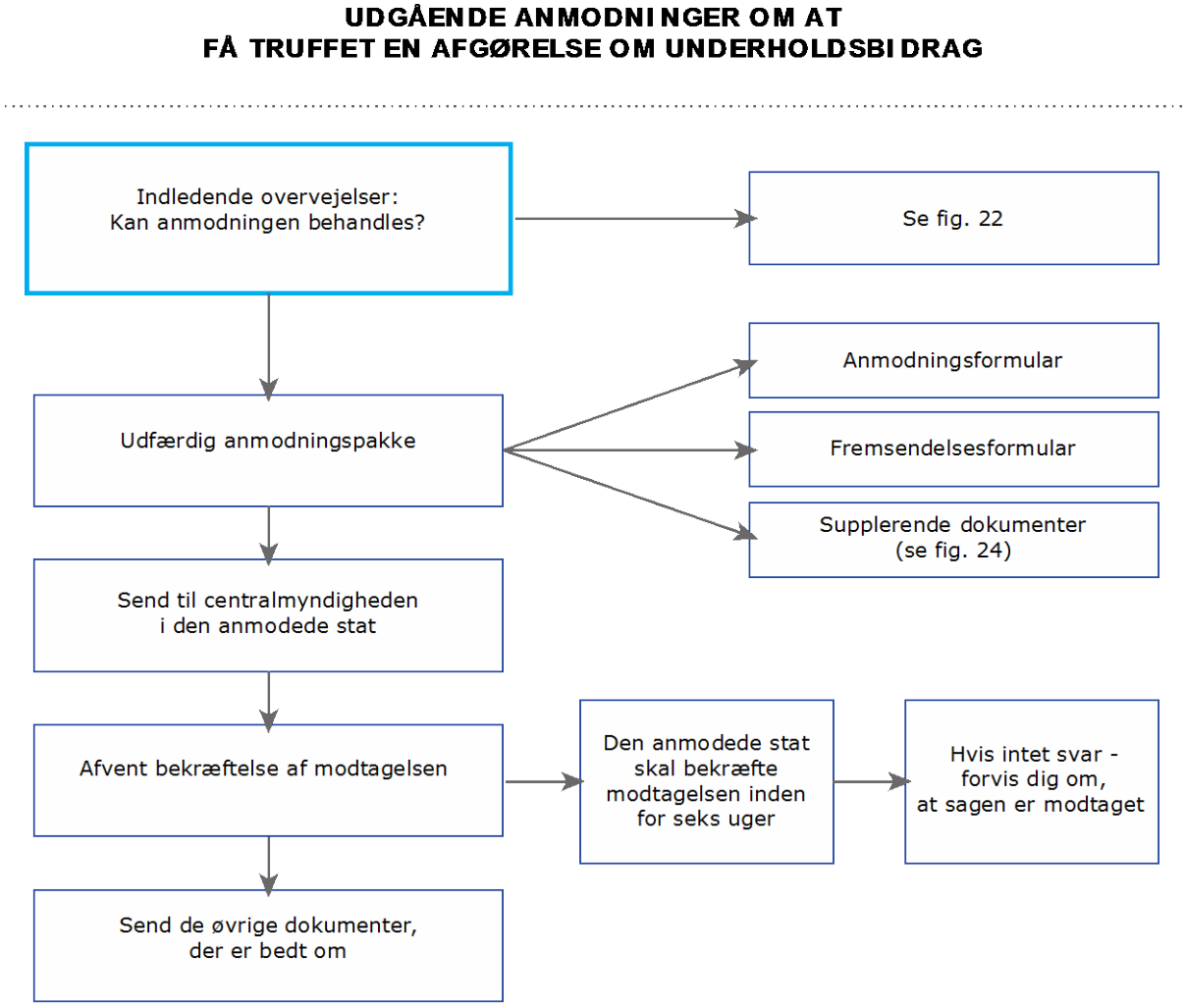

Figur 21: Oversigt – proceduren for anmodning om at få truffet en afgørelse

B. Indledende skridt

575. I nedenstående rutediagram illustreres de indledende skridt, der skal tages for at sikre, at anmodningen om at få truffet en afgørelse er korrekt og skal behandles. Disse skridt er nødvendige i lyset af centralmyndighedens forpligtelse til at fastslå, at anmodningen opfylder kravene i konventionen.

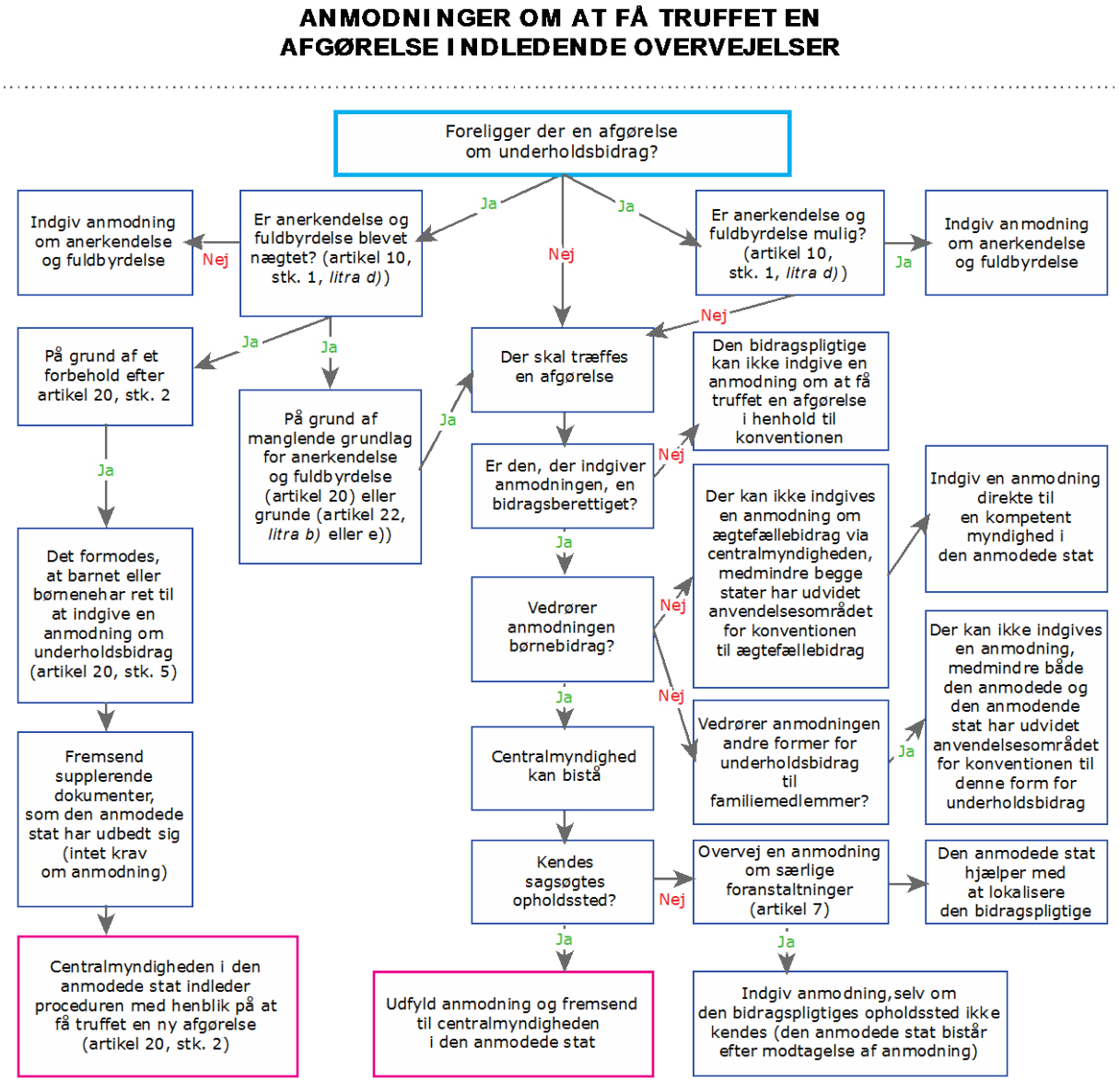

Figur 22: Indledende skridt i anmodningsproceduren

1. Procedurer – indledende gennemgang

Bemærk: *Spørgsmålene i dette afsnit følger ovennævnte diagram.*

a) Spørgsmål 1: Har den, der indgiver anmodningen, en afgørelse om underholdsbidrag?

576. Hvis den, der indgiver anmodningen, allerede har en afgørelse om underholdsbidrag og afgørelsen kan anerkendes og fuldbyrdes, indgives en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen (se kapitel 4).

577. Hvis den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag, men anerkendelse og fuldbyrdelse af den eksisterende afgørelse ikke er mulig, indgives en anmodning om at få truffet en ny afgørelse i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra d)*. Den bidragsberettigede kan f.eks. have en afgørelse af en type, der ikke kan fuldbyrdes, f.eks. hvis underholdsbidraget fastsættes til en procentdel af lønnen i afgørelsen og den anmodede stat mener, at afgørelsen ikke kan fuldbyrdes, fordi den er for uklar.[116]

578. Hvis den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag, men den anmodede stat har nægtet at anerkende og fuldbyrde denne afgørelse på grund af et forbehold ifølge artikel 20, stk. 2, skal der træffes en ny afgørelse. Som anført ovenfor skal der imidlertid ikke indgives en ny anmodning (anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse vil blive behandlet som var det en anmodning om at få truffet en afgørelse), og det formodes, at barnet eller børnene har ret til at indgive en anmodning om underholdsbidrag.[117] Centralmyndighedens rolle i den anmodende stat er således at hjælpe med at fremskaffe og fremsende påkrævet supplerende dokumentation til brug for anmodningen om at få truffet en afgørelse.

*Den **bidragsberettigede** er enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den bidragsberettigede kan være en forælder eller en ægtefælle, et barn, plejeforældre, slægtninge eller andre, der passer barnet. I nogle stater kaldes denne person bidragsmodtager, fordringshaver, forældremyndighedsindehaver eller omsorgsperson.*

579. Hvis den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse, men anerkendelse og fuldbyrdelse er blevet afvist på grund af manglende grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20 eller af de grunde, der er nævnt i artikel 22, *litra b)* eller *e)*, kan den bidragsberettigede indgive en anmodning om at få truffet en ny afgørelse i den anmodede stat i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra d)*. Formodningen om barnets eller børnenes ret til underhold i medfør af artikel 20, stk. 5, finder imidlertid ikke anvendelse i denne situation.

---

116 Se forklarende rapport, punkt 255 og 256.

117 Se forklarende rapport, punkt 469-471. Bemærk, at begrebet "ret til underhold" ikke defineres i konventionen i denne kontekst, og begrebet skal således fortolkes i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, der ligeledes vil være bestemmende for, hvilke supplerende oplysninger og dokumentation der skal fremlægges som grundlag for afgørelsen om underholdsbidrag.

b) Spørgsmål 2: Er den, der indgiver anmodningen, en bidragsberettiget?

580. I medfør af artikel 10 i konventionen kan en anmodning om at få truffet en afgørelse kun indgives af bidragsberettigede (de personer, som er berettiget til underholdsbidrag til eget underhold eller til deres børns underhold). En bidragspligtig kan ikke anvende procedurerne i konventionen til at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag. Et offentligt organ kan kun indgive en anmodning, hvis det handler på vegne af en person, der er berettiget til underholdsbidrag, eller har udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag, og kun hvis det anmoder om at få truffet en afgørelse, fordi en eksisterende afgørelse ikke kan anerkendes og fuldbyrdes på grund af et forbehold ifølge artikel 20.[118]

c) Spørgsmål 3: Hvilken form for underholdsbidrag anmoder den, der indgiver anmodningen, om?

581. Der kan kun indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag, hvis den, der indgiver anmodningen, anmoder om børnebidrag. Anmodninger om at få truffet en afgørelse om ægtefællebidrag kan ikke indgives via en centralmyndighed, medmindre både de anmodende og anmodede stater har afgivet en erklæring om udvidelse af anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til ægtefællebidrag (se kapitel 3). En bidragsberettiget, som har brug for en afgørelse om ægtefællebidrag, skal indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i den anmodede stat om at få truffet en afgørelse.

582. Anmodninger om at få truffet en afgørelse om andre former for underholdsbidrag er heller ikke omfattet af disse procedurer, medmindre begge stater har afgivet en erklæring om at udvide konventionens anvendelsesområde til disse former for underholdspligt.

d) Spørgsmål 4: Har den, der indgiver anmodningen, sagsøgtes bopælsadresse?

583. Den, der indgiver anmodningen, behøver ikke at vide præcist, hvor sagsøgte bor, for at indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag. I denne situation foretager den anmodede stat en søgning eller anmoder et andet organ om at foretage en søgning i offentlige databanker og andre tilgængelige informationskilder for at lokalisere sagsøgte med henblik på underretning om anmodningen.

584. I nogle tilfælde ønsker den, der indgiver anmodningen, imidlertid at få bekræftet, om sagsøgte opholder sig i den anmodede stat, inden anmodningen om at få truffet en afgørelse indgives. Hvis der f.eks. er tvivl om, hvorvidt den bidragspligtige overhovedet bor i den pågældende stat, kan det være mere effektivt indledningsvis at anmode om at få bekræftet, hvor den bidragspligtige opholder sig, således at centralmyndigheden kan afgøre, om anmodningen skal fremsendes til den pågældende stat. I dette tilfælde kan der i første omgang fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger, hvor centralmyndigheden i den anmodede stat blot anmodes om at bekræfte sagsøgtes opholdssted i den anmodede stat (se kapitel 13). Når den bidragspligtiges opholdssted er blevet bekræftet, kan anmodningen fremsendes til den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl.

---

118 Se forklarende rapport, punkt 586 og 590.

e) Afslutning af de indledende procedurer

585. Når ovenstående aspekter er blevet overvejet, kan anmodningen behandles. I næste afsnit redegøres for de påkrævede dokumenter og procedurer for udfyldning og fremsendelse af anmodningen til den anmodede stat.

C. Udfærdigelse af dokumentpakken for en udgående anmodning om at få truffet en afgørelse

1. Rutediagram

586. I rutediagrammet på næste side illustreres de påkrævede procedurer for udfyldning og fremsendelse af anmodningen om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag.

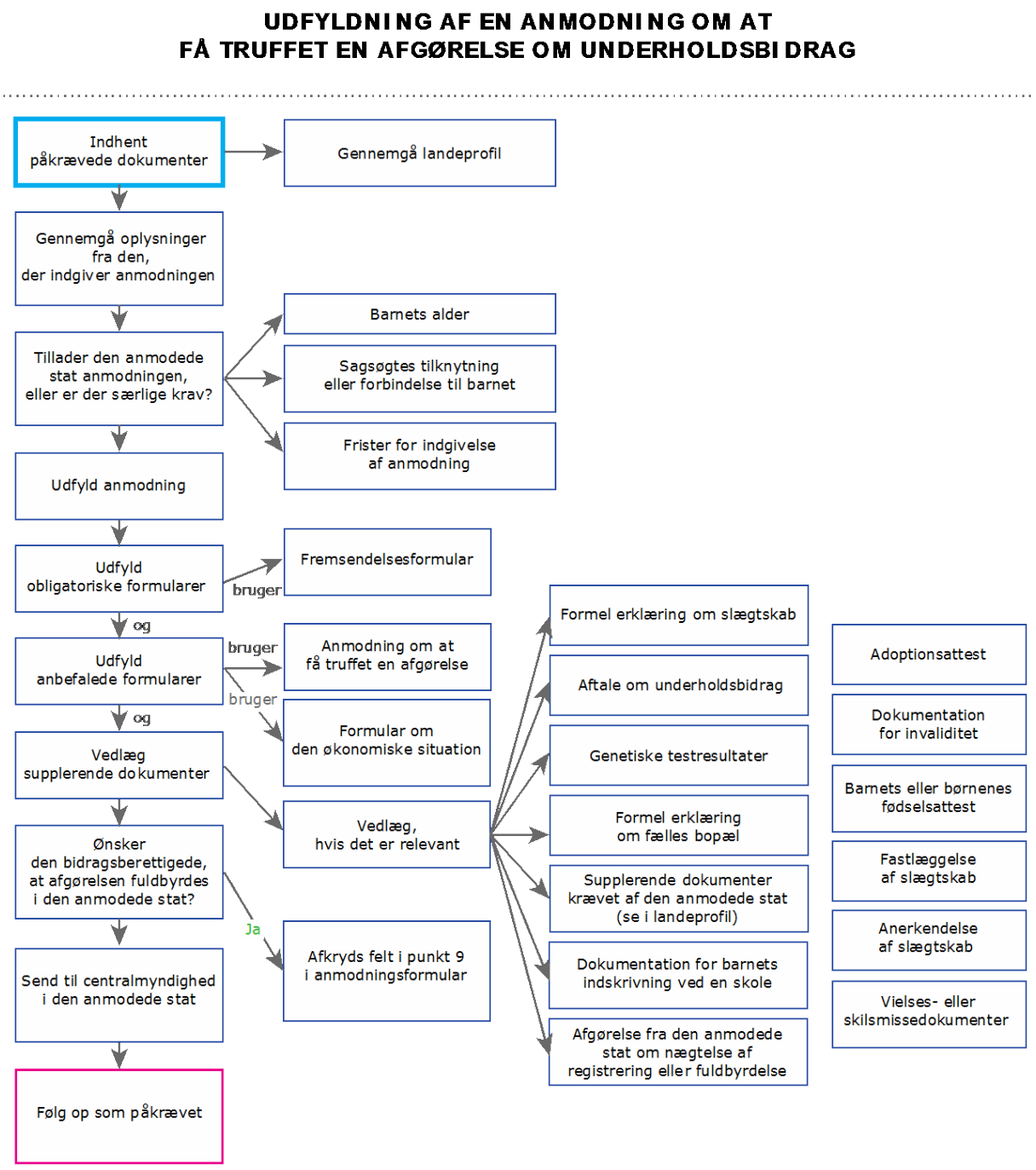

Figur 23: Udfyldning af en anmodning om at få truffet en afgørelse

2. Udfyldning af anmodningen

Bemærk: *Nedenstående skridt følger diagrammet i Figur 23.*

a) Indhent de nødvendige dokumenter

587. Du har brug for landeprofilen for den anmodede stat (den stat, som afgørelsen skal fremsendes til) og eventuelle dokumenter udfærdiget af den, der indgiver anmodningen, når du skal indsamle de dokumenter, der skal ledsage anmodningen om at få truffet en afgørelse. Det kan omfatte den anbefalede anmodningsformular, som allerede er udfyldt af den, der indgiver anmodningen, afhængigt af de nationale procedurer.

588. Se i landeprofilen. I forbindelse med en anmodning om at få truffet en afgørelse undersøges det, om den anmodede stat har særlige begrænsninger, der kan have betydning for, om anmodningen kan behandles. Anmodningen afgøres efter loven i den anmodede stat.[119] De mest almindelige begrænsninger vedrører barnets alder (hvis barnet er 18 år eller derover) og tidsfrister for indgivelse af en anmodning, hvis slægtskab skal fastslås (f.eks. inden for et bestemt antal år efter barnets fødsel).

589. I landeprofilen angives ligeledes eventuelle statsspecifikke krav til dokumentation eller andre beviser, som skal opfyldes. Hospitalsregistreringer eller andre fødselsregistreringer skal muligvis bekræftes, og dokumentation for, at forældrene har været gift, kan være påkrævet. Hvilke andre dokumenter der skal vedlægges afhænger af sagens faktiske omstændigheder (f.eks. om barnet har nået eller er tæt på myndighedsalderen).

590. I nedenstående tabel anføres de dokumenter, der som oftest skal vedlægges. Hvis nogle af disse dokumenter er påkrævet, men ikke vedlagt, anmod den, der indgiver anmodningen, om at fremsende dem.

Fødselsattest eller tilsvarende attest	Vedlæg en fødselsattest for hvert barn, for hvem der anmodes om underholdsbidrag. Andre tilsvarende dokumenter omfatter dåbsattester eller dokumenter vedrørende statsborgerskab – hvis der ikke foreligger en fødselsattest. Det er vigtigt, at dokumentet bekræfter barnets fødselsdato og navn.
Den bidragspligtiges anerkendelse af slægtskab	Det kan ske i form af en erklæring afgivet på tidspunktet for barnets fødsel (hospitalsformular) eller på et senere tidspunkt. Hvis barnet blev født under forældrenes ægteskab, kræves dette ikke normalt.
Formel erklæring, der beviser slægtskab	Hvis der ikke er nogen dokumenteret anerkendelse af faderskab, skal den, der indgiver anmodningen, fremlægge en formel erklæring om omstændighederne omkring barnets slægtskab og den bidragspligtiges forhold til barnet på tidspunktet for fødslen og herefter.
Afgørelse truffet af en kompetent myndighed vedrørende slægtskab	I nogle tilfælde kan en kompetent myndighed allerede have fastslået slægtskabet, selv om der ikke er blevet truffet en afgørelse om underholdsbidrag. Denne afgørelse skal vedlægges.
Genetiske testresultater	Hvis der er foretaget gentestning, som bekræfter barnets slægtskab, vedlægges resultaterne.

[119] Det kan omfatte Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, hvis den anmodede stat er part i den.

Adoptionsattest	Hvis barnet, for hvem der anmodes om underholdsbidrag, er blevet adopteret af den bidragspligtige, vedlægges adoptionsattesten.
Vielsesattest eller attest for ægteskabslignende forhold og attest med angivelse af dato for skilsmisse eller separation	Vedlægges, hvis parterne var gift eller levede i et ægteskabslignende forhold. Attesten anvendes ligeledes til at fastslå, om barnet blev født i ægteskabet eller det ægteskabslignende forhold mellem den bidragsberettigede og bidragspligtige.
Formel erklæring, der beviser, at parterne har haft fælles bopæl	Den er ikke relevant i de fleste tilfælde, men kan f.eks. være relevant, hvis parterne har haft en midlertidig bopæl et andet sted på grund af arbejde, men altid har haft en fælles bopæl i en bestemt stat.
Aftale mellem parterne om underholdsbidrag	Hvis parterne tidligere har indgået en aftale om underholdsbidrag, f.eks. i forbindelse med mægling i en sag om forældremyndighed, vedlægges denne aftale.
Dokumentation for indskrivning ved en uddannelsesinstitution på sekundærniveau eller et højere niveau	Det er nødvendigt, når der anmodes om underholdsbidrag til et ældre barn, navnlig når barnet har nået myndighedsalderen, da indskrivning ved en skole kan berettige underholdsbidrag.
Dokumentation for invaliditet	Hvis der anmodes om underholdsbidrag til et ældre barn eller et barn, der har nået myndighedsalderen, og retten til underholdsbidrag er baseret på barnets invaliditet, skal disse oplysninger vedlægges.
Formular om den økonomiske situation	Denne formular skal udfyldes så komplet som muligt. Den indeholder specifikke oplysninger til brug for opnåelsen og fuldbyrdelsen af afgørelsen. Den vedrører både den bidragsberettigedes og den bidragspligtiges økonomiske situation.
Erklæring om restancer eller betalingshistorik	Hvis der er udestående underholdsbidragsbidragsrestancer, eller hvis der stilles krav om betaling af underholdsbidrag med tilbagevirkende kraft, angives oplysninger om betalinger.
Anden dokumentation krævet af den anmodede stat	Se i landeprofilen for den anmodede stat, om der skal vedlægges supplerende dokumenter.
Afgørelse fra den anmodede stat om nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse	Hvis anerkendelsen af en eksisterende afgørelse er blevet nægtet (f.eks. på grund af et forbehold i henhold til konventionen), vedlægges en kopi af afslaget.

Figur 24: Dokumentoversigt – anmodninger om at få truffet en afgørelse

b) Udfærdigelse af anmodningspakke

591. Anmodningspakken skal indeholde den obligatoriske formular (fremsendelsesformular), den anbefalede anmodningsformular (hvis din stat har besluttet at anvende den) og supplerende dokumenter.

592. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af fremsendelsesformularen og den anbefalede formular til indgivelse af en anmodning om at få truffet en afgørelse.

c) Anmodning om fuldbyrdelse af afgørelsen

593. Hvis den bidragsberettigede ønsker at få afgørelsen om underholdsbidrag fuldbyrdet i den anmodede stat, når den er blevet truffet, skal det relevante felt i anmodningsformularen afkrydses. Der kræves ikke andre formularer eller dokumentation.

3. Fremsendelse af anmodningen

594. Når centralmyndigheden har indsamlet de nødvendige dokumenter, kan anmodningen fremsendes til centralmyndigheden i den anmodede stat.

595. Det kan ske ved almindelig post, men hvis den anmodede stat accepterer det, kan anmodningen ligeledes fremsendes i elektronisk form, hvis den pågældende metode i tilstrækkeligt omfang beskytter personoplysninger og fortrolige oplysninger i anmodningen.

4. Opfølgning og løbende kommunikation med den anmodede stat

596. Centralmyndigheden i den anmodede stat skal anerkende modtagelsen af anmodningen inden for seks uger ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse. I formularen til anerkendelse af modtagelse angives ligeledes navnet på den person eller enhed, der behandler anmodningen, således at eventuelle forespørgsler om forløbet af behandlingen kan rettes til den pågældende.

597. Senest tre måneder efter datoen for anerkendelse af modtagelsen af anmodningen skal centralmyndigheden i den anmodede stat underrette den anmodende centralmyndighed om status for anmodningen.

598. Hvis den anmodede stat kræver supplerende oplysninger eller dokumentation, rettes henvendelse til centralmyndigheden i den anmodende stat. Denne forespørgsel bør besvares straks. Hvis der ikke modtages et svar eller supplerende dokumenter inden for tre måneder, kan centralmyndigheden i den anmodede stat beslutte, men behøver ikke, at lukke sagen. Hvis det er vanskeligt at indhente de supplerende dokumenter, underrettes den anmodede stat, og det meddeles, at der er brug for mere tid.

III. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- Overvej, om den afgørelse, der skal træffes, ligeledes skal fuldbyrdes i den anmodede stat. Hvis dette er tilfældet, angives dette i anmodningsformularen (se kapitel 15), og det er vigtigt at anføre så mange oplysninger som muligt til støtte for fuldbyrdelsen. Disse oplysninger angives i formularen om den økonomiske situation.
- Oplys den, der indgiver anmodningen, om sagsbehandlingstiden for anmodningen. Disse oplysninger er angivet i landeprofilen for den anmodede stat.
- Hvis det forventes, at der skal foretages slægtskabstestning, anmod den, der indgiver anmodningen, om at oplyse om ændringer i hendes kontaktoplysninger under sagen, således at hun kan kontaktes i forbindelse med testningen.
- Hvis den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte når til enighed om underholdsbidraget, eller hvis det af en eller anden årsag besluttes ikke at gå videre med sagen, er det vigtigt, at centralmyndigheden i den anmodende stat underrettes straks, således at den kan lukke sagen.

B. Tilknyttede formularer

Anmodning om at få truffet en afgørelse
Fremsendelsesformular
Formular om den økonomiske situation

C. Relevante artikler i konventionen

Artikel 10
Artikel 12
Artikel 20
Artikel 22

D. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 3, del 2 – Forhold, der gør sig gældende for alle anmodninger i henhold til konventionen og anmodninger om særlige foranstaltninger
Se kapitel 4 – Behandling af udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 10 – Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag
Se kapitel 13, afsnit I – Oversigt – Anmodninger om særlige foranstaltninger
Se kapitel 15, afsnit II – Instrukser for udfyldning af de anbefalede anmodningsformularer

IV. Tjekliste – udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Indledende gennemgang: Skal der indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag?	II.B.
i)	Den, der indgiver anmodningen, har ikke en afgørelse om underholdsbidrag, eller afgørelsen er ikke eksigibel	II.B.1.a.
ii)	Den, der indgiver anmodningen, er en bidragsberettiget og har bopæl i en kontraherende stat	II.B.1.b.
iii)	Den, der indgiver anmodningen, anmoder om børnebidrag	II.B.1.c.
iv)	Den, der indgiver anmodningen, ved, hvor sagsøgte opholder sig	II.B.1.d.
2.	Udfærdig anmodningspakke	II.C.
i)	Obligatorisk formular (fremsendelsesformular)	Kapitel 3
ii)	Anbefalet formular (anmodning om at få truffet en afgørelse)	Kapitel 15
iii)	Supplerende dokumenter	II.C.2.a.
3.	Fremsend til den anmodede stat	II.C.3.
4.	Fremsend påkrævede supplerende dokumenter	II.C.4.

V. Ofte stillede spørgsmål

Kan den bidragsberettigede anmode om en afgørelse om underholdsbidrag, hvis den pågældende ikke ved, hvor den bidragspligtige/sagsøgte bor?

599. Ja. Den bidragsberettigede skal angive så mange oplysninger som muligt om sagsøgte i anmodningsformularen. Disse oplysningerne vil blive anvendt af den anmodede stat til at foretage en søgning i de databanker og søgekilder, som centralmyndigheden eller en kompetent myndighed i den anmodede stat har adgang til. Centralmyndigheden har ofte adgang til kilder til lokalisering af sagsøgte, der ikke er tilgængelige for offentligheden. Når sagsøgte er blevet lokaliseret, behandler centralmyndigheden anmodningen om at få truffet en afgørelse.

Hvad sker der, når afgørelsen om underholdsbidrag er truffet?

600. Afgørelsen om underholdsbidrag henvises til den kompetente myndighed i den stat, hvor sagsøgte bor eller har aktiver eller indkomst, med henblik på fuldbyrdelse, hvis den bidragsberettigede har anmodet om at få afgørelsen fuldbyrdet. Det er vigtigt at afkrydse det relevante felt i anmodningsformularen for at angive, at den, der indgiver anmodningen, ligeledes anmoder om at få afgørelsen fuldbyrdet, da det vil sikre, at afgørelsen fuldbyrdes omgående.

Hvad sker der, hvis den bidragspligtige hævder, at han ikke er børnenes far?

601. Det afhænger af lovgivningen i den stat, hvor sagen er anlagt, om den bidragspligtige har ret til at bestride faderskabet. Hvis der skal foretages en slægtskabstestning for at fastslå barnets eller børnenes slægtskab, indgives anmodningen via centralmyndigheden, og den, der indgiver anmodningen, vil blive kontaktet og få oplyst, hvorledes testningen foretages.

Kan den, der indgiver anmodningen, opnå en ny afgørelse, hvis den pågældende ønsker en forhøjelse af underholdsbeløbet?

602. Den, der indgiver anmodningen, behøver ikke at indgive en anmodning om at få truffet en ny afgørelse.[120] Den pågældende kan anmode om en ændring af den eksisterende afgørelse i henhold til procedurerne i kapitel 12.

Hvor lang tid tager det at træffe afgørelsen om underholdsbidrag?

603. Det afhænger af, hvilken stat anmodningen fremsendes til, og af hvad der sker, når sagsøgte er blevet underrettet. Alle kontraherende stater har forpligtet sig til at behandle anmodningerne så hurtigt som muligt. Centralmyndigheden i den anmodede stat skal oplyse om status for behandlingen af anmodningen senest tre måneder efter anerkendelsen af modtagelsen af anmodningen, herunder om de skridt, der er eller vil blive taget.

---

[120] I nogle tilfælde kan den anmodede stat ikke ændre en afgørelse, men kun træffe en ny afgørelse. I dette tilfælde behandles anmodningen imidlertid på samme måde som en anmodning om ændring, og procedurerne i kapitel 12 skal anvendes.

Hvordan kan den, der indgiver anmodningen, finde ud af, hvad der er sket med anmodningen?

604. Hvis den, der indgiver anmodningen, har spørgsmål, skal den pågældende kontakte sin egen centralmyndighed for at få oplyst status for behandlingen af anmodningen. Den, der indgiver anmodningen, skal ikke rette direkte henvendelse til centralmyndigheden i den anden stat, medmindre den pågældende centralmyndighed har indvilliget i at informere den, der indgiver anmodningen, direkte. I henhold til konventionen skal centralmyndigheden i den anmodede stat anerkende modtagelsen af anmodningen inden for seks uger og oplyse om status for behandlingen af anmodningen senest tre måneder efter datoen for anerkendelse af modtagelsen af anmodningen.

Kan den, der indgiver anmodningen, opnå en afgørelse om underholdsbidrag, selv om den pågældende ikke var gift med børnenes far?

605. Ja. Konventionen finder anvendelse på underholdsbidrag til alle børn uanset forældrenes civilstand. I nogle tilfælde skal slægtskab imidlertid fastslås, inden der kan træffes en afgørelse om underholdsbidrag.

Den, der indgiver anmodningen, er bekymret for sin sikkerhed, hvis sagsøgte finder ud af, hvor hun bor. Hvilken betydning har dette for anmodningen om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag?

606. Den, der indgiver anmodningen, skal oplyse centralmyndigheden om denne bekymring. Centralmyndigheden anfører i formularerne, at der er en bekymring over offentliggørelsen af disse personoplysninger. Adressen på den, der indgiver anmodningen, og andre personoplysninger angives herefter i en formular til fortrolige oplysninger, og sagsøgte skal ikke have adgang til vedkommendes personoplysninger. Formålet med formularen til fortrolige oplysninger er at sikre, at adressen på den, der indgiver anmodningen, holdes fortrolig. (se kapitel 3).

Den, der indgiver anmodningen, har været separeret fra den bidragspligtige i fem år. Kan vedkommende få underholdsbidrag fra den bidragspligtige for disse fem år?

607. Det afhænger i de fleste tilfælde af lovgivningen i den anmodede stat.[121] I nogle stater tilkendes underholdsbidrag for perioden forud for en afgørelse (underholdsbidrag med tilbagevirkende kraft) kun, hvis der foreligger særlige omstændigheder. I de fleste stater indtræder underholdspligten først på tidspunktet for indgivelse af anmodningen eller en senere dato afhængigt af lovgivningen og procedurerne i den anmodede stat. I landeprofilen angives, om der er begrænsninger med hensyn til tilkendelse af underholdsbidrag med tilbagevirkende kraft i den anmodede stat.

---

121 Det kan omfatte Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, hvis den anmodede stat er part i den.

Hvem afholder omkostningerne ved en eventuel påkrævet slægtskabstestning i forbindelse med anmodningen om at få truffet en afgørelse?

608. Slægtskabstestning er omfattet af de gratis tjenester, der skal stilles til rådighed for den, der indgiver anmodningen i en sag vedrørende børnebidrag. Den, der indgiver anmodningen, kan således ikke pålægges at afholde omkostningerne ved slægtskabstestningen.[122] Det betyder imidlertid ikke nødvendigvis, at centralmyndigheden i den anmodede stat skal afholde omkostningerne, da den anmodede stat kan anmode den bidragspligtige om at afholde testomkostningerne som en betingelse for testningen. Det afhænger af lovgivningen og procedurerne i den anmodede stat.

609. Se kapitel 3, hvor der redegøres udtømmende for retten til gratis retshjælp.

Skal den, der indgiver anmodningen, antage en advokat for at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag til sine børn?

610. Nej. Hvis der indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag til et barn under 18 år (og i nogle tilfælde op til 21 år), yder centralmyndigheden i den anmodende stat eller i den anmodede stat den nødvendige retshjælp til den, der indgiver anmodningen (se kapitel 3).

Kan der indgives en anmodning om at få truffet en afgørelse om ægtefællebidrag via centralmyndigheden?

611. En centralmyndighed er ikke forpligtet til at bistå ved opnåelsen af en afgørelse om ægtefællebidrag. Den, der indgiver anmodningen, skal fremsende en anmodning direkte til den kompetente myndighed i den anden stat om at få truffet en afgørelse, medmindre både de anmodende og anmodede stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til anmodninger om at få truffet en afgørelse om ægtefællebidrag. I landeprofilen angives, om anvendelsesområdet er blevet udvidet.

Hvor stort et beløb tilkendes i underholdsbidrag?

612. De enkelte stater anvender forskellige metoder til at beregne underholdsbeløbet. Det er et vanskeligt retligt spørgsmål at afgøre, hvilken lov der finder anvendelse, og dette ligger uden for rammerne af denne håndbog. De fleste stater har websteder, hvor det anføres, hvorledes underholdsbeløbet beregnes i den pågældende stat. Det angives ligeledes i landeprofilen for den anmodede stat, hvorledes underholdsbeløbet fastsættes.

---

122 Se forklarende rapport, punkt 391 og 392. En stat kan afgive en erklæring om, at den vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler, og i så fald kan den, der indgiver anmodningen, blive anmodet om at afholde omkostningerne, hvis barnet ikke opfylder vurderingskriterierne. Se kapitel 3 i denne håndbog.

Kapitel 9
Indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag.

I afsnit I gives et overblik over anmodningen – hvem der kan indgive den og hvornår.

I afsnit II redegøres for proceduren og de enkelte skridt i gennemgangen af indgående dokumenter og behandlingen af anmodningen.

Afsnit III indeholder henvisninger og yderligere materiale til brug for anmodningen.

Afsnit IV indeholder en tjekliste, der giver et enkelt overblik over proceduren.

I afsnit V besvares en række ofte stillede spørgsmål vedrørende denne anmodning.

I. Oversigt

A. Anvendelse af denne anmodning

613. Der kan indgives en anmodning om, at der træffes en afgørelse om underholdsbidrag i en anden kontraherende stat (den anmodede stat) i følgende situationer:

- hvis der ikke foreligger en afgørelse om underholdsbidrag og den bidragsberettigede anmoder om at få truffet en afgørelse, eller
- hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse ikke er mulig eller afvises på grund af manglende grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse ifølge artikel 20 eller af de grunde, der er nævnt i artikel 22, *litra b)* eller *e)*.

Herved forstås den procedure, der anvendes for at opnå en afgørelse om underholdsbidrag, hvis der enten ikke foreligger en sådan afgørelse, eller hvis den eksisterende afgørelse om underholdsbidrag af en eller anden årsag ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes. I forbindelse med afgørelsen om underholdsbidrag kan det være nødvendigt at fastslå slægtskab.

614. En anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag kan omfatte en anmodning om at få fastslået slægtskab.

615. Anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag indgives i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra c)* og *d)*, i konventionen.

B. Sagseksempel

616. Den bidragsberettigede har bopæl i land A. Hun har to børn. Børnenes far er flyttet til land B. Den bidragsberettigede ønsker at opnå underholdsbidrag fra børnenes far. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

Proceduren i henhold til konventionen

617. Den bidragsberettigede skal indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag. Centralmyndigheden i land A fremsender anmodningen til centralmyndigheden i land B. Faderen underrettes og der træffes en afgørelse om underholdsbidrag i henhold til lovgivningen i den anmodede stat (land B). Hvis det er nødvendigt, kan slægtskab ligeledes fastslås.

C. Hvem kan indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag?

618. Hvis der ikke foreligger en afgørelse om underholdsbidrag, kan anmodningen om at få truffet en afgørelse kun indgives af en ***bidragsberettiget***. Hvis der foreligger en afgørelse, som ikke kan anerkendes eller fuldbyrdes på grund af et forbehold i henhold til konventionen, kan et offentligt organ, der handler på vegne af en bidragsberettiget eller har udbetalt ydelser i stedet for underholdsbidrag, ligeledes indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag. Den bidragsberettigede skal have bopæl i en kontraherende stat.

*Den **bidragsberettigede** er enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den bidragsberettigede kan være en forælder eller en ægtefælle, et barn, plejeforældre, slægtninge eller andre, der passer barnet. I nogle stater kaldes denne person bidragsmodtager, fordringshaver, forældremyndighedsindehaver eller omsorgsperson.*

*Søges en kort sammenfatning af procedurerne for denne anmodning? Gå til **tjeklisten** i slutningen af kapitlet.*

D. Tilvejebringelse af en afgørelse om underholdsbidrag, når en eksisterende afgørelse ikke kan anerkendes

619. Som anført i kapitel 4 og 5 i denne håndbog kan der være situationer, hvor den anmodede stat nægter at anerkende og fuldbyrde en eksisterende afgørelse på grund af et forbehold ifølge artikel 20, stk. 2, vedrørende det specifikke grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen. Hvis afgørelsen f.eks. er truffet på grundlag af den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten og der ikke kan findes et andet grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen i medfør af artikel 20, kan den anmodede stat nægte at anerkende afgørelsen. I dette tilfælde kan det være nødvendigt at træffe en ny afgørelse.

620. Der stilles ikke krav om indgivelse af en ny anmodning – en anmodning om at få truffet en afgørelse – i denne situation, da den anmodede stat skal træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at træffe en ny afgørelse (artikel 20, stk. 4), hvis sagsøgte har sit "sædvanlige opholdssted" i den anmodede stat. De procedurer, der redegøres for i dette kapitel, finder således anvendelse på opnåelse af afgørelsen.

621. Det kan betyde, at supplerende oplysninger og dokumentation fra den bidragsberettigede er påkrævet, f.eks. hvis udgifterne til barnets underhold har betydning for fastsættelsen af underholdsbeløbet. Der skal i denne forbindelse rettes henvendelse til centralmyndigheden i den anmodende stat.

622. Det er imidlertid vigtigt at bemærke, at det i denne situation ikke er nødvendigt at fastslå barnets eller børnenes ret til at indgive en anmodning om underholdsbidrag ved at indgive en anmodning om at få truffet en ny afgørelse (artikel 20, stk. 5).[123] Den eksisterende afgørelse danner grundlag for at fastslå, at børnene har ret til børnebidrag.

623. Der kan ligeledes være situationer, hvor den, der indgiver anmodningen, har en afgørelse om underholdsbidrag, men ved, at sagsøgte i den anmodede stat vil kunne få medhold i en indsigelse mod anmodningen om anerkendelse og fuldbyrdelse. Det kan enten skyldes, at der ikke kan findes et andet grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen, eller at den anmodede stat ikke kan fuldbyrde en afgørelse af denne type.[124] I dette tilfælde skal den bidragsberettigede indgive en anmodning om at få truffet en ny afgørelse og ikke en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse.[125]

624. Disse anmodninger behandles også på samme måde som alle andre anmodninger omhandlet i dette kapitel. Da den nye afgørelse ikke træffes, fordi anerkendelse og fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse nægtes på grund af et forbehold (artikel 20, stk. 4), finder formodningen om retten til at indgive anmodningen i medfør af artikel 20, stk. 5, som anført ovenfor imidlertid ikke anvendelse. Barnets ret til underhold skal fastslås i forbindelse med anmodningen om at få truffet en ny afgørelse.

II. Behandling af indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag

A. Generelt

625. Dette afsnit vedrører de generelle krav i forbindelse med behandling af en indgående anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag. Der vil være væsentlige forskelle mellem procedurerne i de enkelte stater afhængigt af de nationale love og procedurer i de enkelte stater. I nogle stater træffes afgørelsen af retten eller gennem judicielle procedurer, mens andre stater fremsender anmodningen til en administrativ myndighed, der træffer afgørelsen.

626. I konventionen er der imidlertid fastlagt visse generelle foranstaltninger, og anmodninger om at få truffet en afgørelse er normalt omfattet af de samme procedurer i de enkelte stater. Centralmyndigheden foretager en indledende gennemgang, når anmodningen modtages, og kan om nødvendigt anmode om supplerende dokumenter. Herefter fremsendes anmodningen til en kompetent myndighed i den anmodede stat med henblik på en afgørelse.

627. Proceduren for opnåelse af en afgørelse henhører under de nationale love[126] og procedurer i den anmodede stat. Når afgørelsen er blevet truffet, fuldbyrdes afgørelsen af en kompetent myndighed i den anmodede stat, hvis den, der indgiver anmodningen, har anmodet om at få afgørelsen fuldbyrdet ved at afkrydse det relevante felt i anmodningsformularen.

---

123 Se forklarende rapport, punkt 469-471. Bemærk, at begrebet "ret til underhold" ikke defineres i konventionen i denne kontekst, og begrebet skal således fortolkes i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, der ligeledes vil være bestemmende for, hvilke supplerende oplysninger og dokumentation der skal fremlægges som grundlag for afgørelsen om underholdsbidrag.

124 F.eks. hvis underholdsbidraget fastsættes til en procentdel af lønnen i afgørelsen og den anmodede stat mener, at afgørelsen ikke kan fuldbyrdes, fordi den er for uklar. Se forklarende rapport, punkt 255.

125 Se *ibid.*

126 Det kan omfatte Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, hvis den anmodede stat er part i den.

628. Det angives i landeprofilen for de enkelte stater, hvad den, der indgiver anmodningen, kan forvente i forbindelse med proceduren for opnåelse af en afgørelse.

B. Rutediagram

629. Rutediagrammet nedenfor giver en oversigt over proceduren for opnåelse af en afgørelse

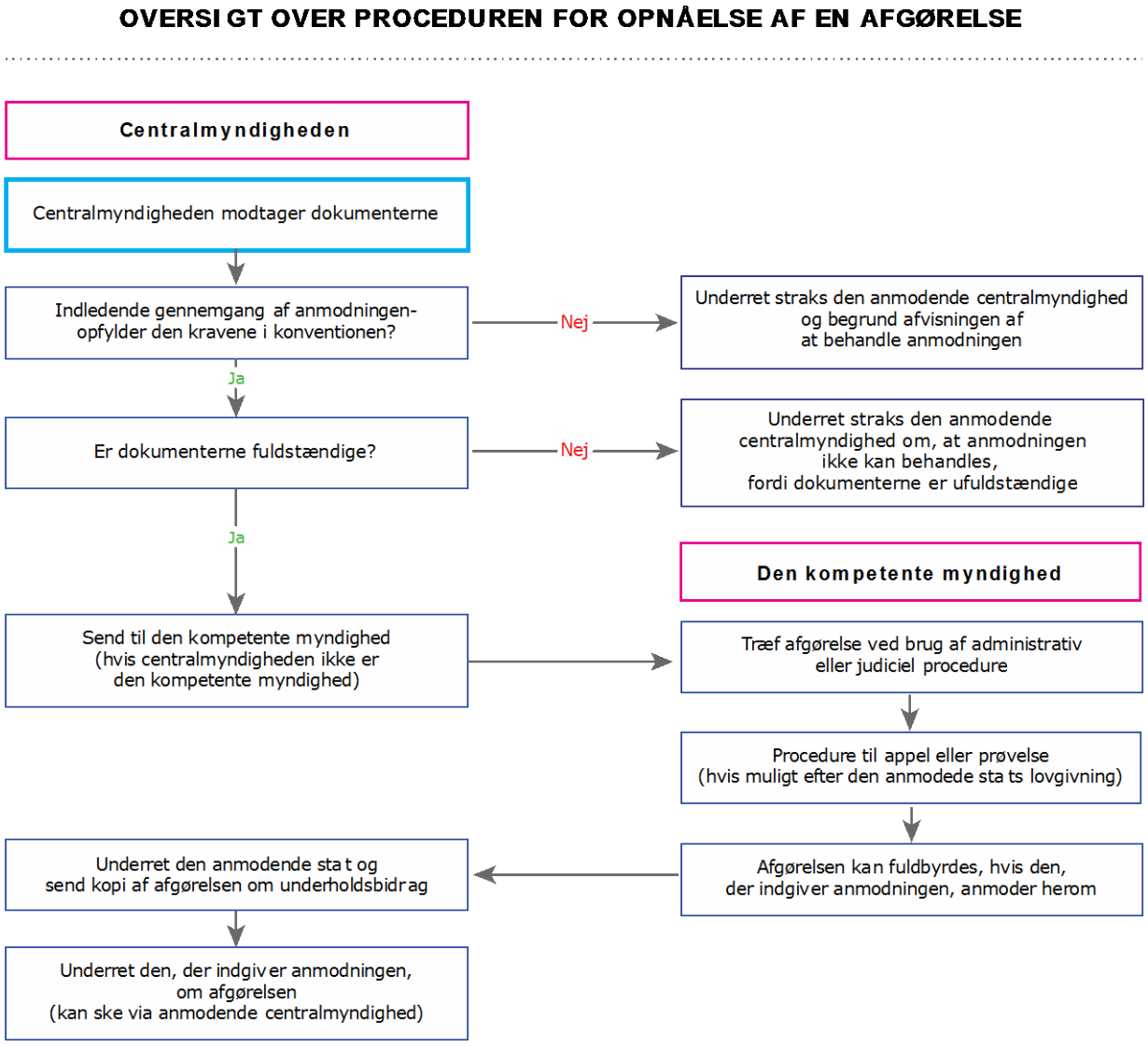

Figur 25: Oversigt over proceduren ved tilvejebringelse af en afgørelse

C. Skridt i proceduren for opnåelse af en afgørelse

1. Centralmyndighedens indledende gennemgang

630. Formålet med den indledende gennemgang, der foretages af centralmyndigheden i den ***anmodede stat***, er at sikre, at anmodningen er velbegrundet, at dokumentationen er fuldstændig og at anmodningen kan behandles. Om nødvendigt skal der foretages en søgning for at lokalisere den bidragspligtige/sagsøgte, navnlig hvis der er tvivl om, hvorvidt den pågældende bor i den anmodede stat eller har aktiver eller indkomst i den pågældende stat.

*Den **anmodende stat** er den kontraherende stat, som indgiver en anmodning eller fremsætter anmodningen på vegne af den, der indgiver anmodningen, der har bopæl i den pågældende stat. Den **anmodede stat** er den kontraherende stat, der anmodes om at behandle anmodningen.*

631. Følgende diagram illustrerer disse indledende skridt.

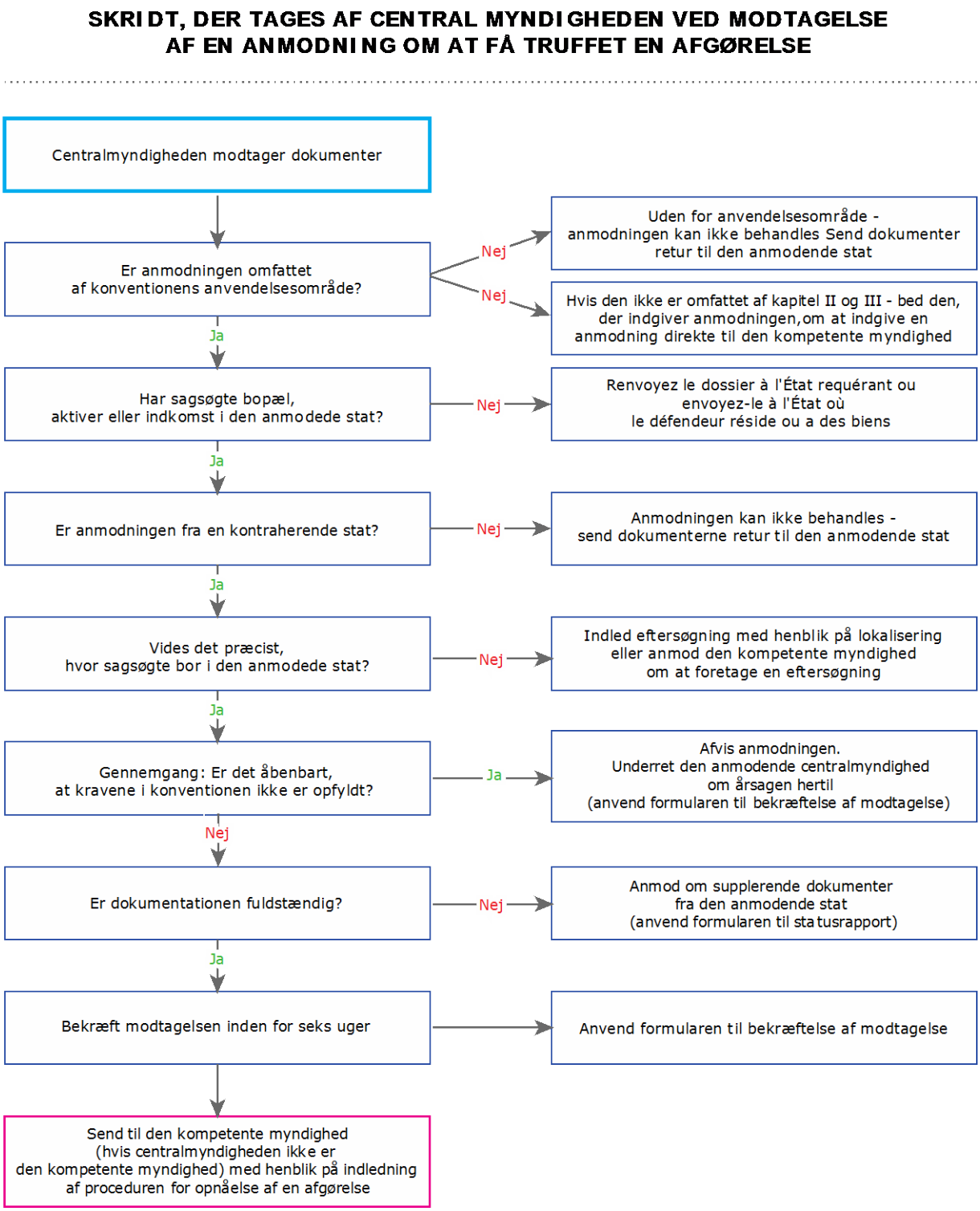

Figur 26: Indledende gennemgang: anmodning om at få truffet en afgørelse

a) Kravene i konventionen er ikke opfyldt

632. I medfør af konventionens artikel 12 kan en anmodet centralmyndighed afslå at behandle en anmodning, hvis det er "åbenbart", at kravene i konventionen ikke er opfyldt Det betyder ikke, at den anmodede centralmyndighed vurderer, om anmodningen er begrundet på baggrund af sagens realiteter. Centralmyndigheden forventes derimod blot at gennemgå anmodningen for at sikre, at der ikke er tale om en procedurefordrejning, eller at anmodningen ikke falder helt uden for konventionens anvendelsesområde – f.eks. en anmodning, der udelukkende vedrører forældremyndighed over børnene.

633. Da den anmodende centralmyndighed allerede har foretaget en tilsvarende gennemgang inden fremsendelsen af dokumentet, er det usandsynligt, at anmodningen afvises af disse grunde.

634. Hvis anmodningen afvises, skal centralmyndigheden i den anmodende stat underrettes om grundene til afslaget. Den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse skal bruges til at underrette centralmyndigheden.

> ***Et eksempel:*** *Anmodningen kan være identisk med en tidligere anmodning, som blev afvist, og medmindre der er nye beviser, kan en centralmyndighed afvise anmodningen på dette grundlag.*

b) Ufuldstændige dokumenter

635. Den indgående pakke skal gennemgås for at sikre, at dokumentationen er fuldstændig. Ved indgivelse af en anmodning om at få truffet en afgørelse skal pakken altid indeholde en fremsendelsesformular og selve anmodningen. Hvilke andre dokumenter der skal vedlægges afhænger af sagens faktiske omstændigheder (f.eks. om barnet har nået eller er tæt på myndighedsalderen).

636. Den anbefalede formular til statusrapport eller den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse kan anvendes til at anmode om supplerende oplysninger og dokumenter.

c) Anerkendelse af modtagelse

637. I henhold til konventionen skal centralmyndigheden i den anmodede stat anerkende modtagelsen af anmodningen inden for **seks uger**. Den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse skal bruges.

d) Lokalisering af sagsøgte/den bidragspligtige

638. I nogle tilfælde ved den, der indgiver anmodningen, ikke præcist, hvor sagsøgte/den bidragspligtige opholder sig i dag. Den anmodede stat skal derfor anvende sine tilgængelige kilder til at lokalisere den bidragspligtige, således at anmodningen kan behandles. Den bidragspligtige skal altid underrettes om anmodningen om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag, og hvis der anmodes om at få afgørelsen fuldbyrdet, skal den bidragspligtige ligeledes lokaliseres med henblik på denne procedure.

639. I nogle tilfælde, hvor der er tvivl om, hvorvidt den bidragspligtige overhovedet bor i den pågældende stat, kan det være en god idé at foretage søgningen hurtigst muligt. Hvis det fastslås, at den bidragspligtige ikke har bopæl i den pågældende stat, kan den anmodende stat underrettes herom og anmodningen kan fremsendes til en anden kontraherende stat.

640. I andre tilfælde foretager den kompetente myndighed de nødvendige søgninger som led i proceduren for opnåelse af en afgørelse og ikke som et indledende skridt.

641. Det er under alle omstændigheder vigtigt at huske, at det ikke er påkrævet at oplyse den anmodende stat om sagsøgtes adresse og kontaktoplysninger. Hvis oplysningerne skal udveksles, skal det ske i overensstemmelse med den nationale lovgivning om beskyttelse af personoplysninger.

e) Indledning af proceduren for opnåelse af en afgørelse

642. Når de indledende skridt er gennemført, kan anmodningen behandles af den anmodede stat. Anmodningen behandles af ***centralmyndigheden***, hvis denne er den dertil kompetente myndighed, eller fremsendes til den ***kompetente myndighed*** i den pågældende stat. Det kan være en administrativ eller judiciel myndighed. I næste afsnit redegøres for procedurerne for opnåelsen af afgørelsen.

Centralmyndigheden er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen.

Den **kompetente myndighed** er den myndighed i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et program for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen.

2. Afgørelsen om underholdsbidrag – kompetent myndighed

643. Da de enkelte stater håndterer anmodninger om at få truffet en afgørelse meget forskelligt, er dette afsnit nødvendigvis meget generelt. Formålet med dette afsnit er at give et generelt overblik over de skridt, der gælder for alle anmodninger. De enkelte skridt tages imidlertid ikke i samme rækkefølge eller på samme måde i alle staterne.

644. I forbindelse med enhver anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag vil den ***bidragspligtige*** f.eks. blive underrettet om anmodningen eller fastsættelsen af underholdsbidraget. I nogle stater sker dette tidligt i proceduren, og den bidragspligtige underrettes om anmodningen om underholdsbidrag og anmodes om at fremsende finansielle oplysninger til den kompetente myndighed, der skal træffe afgørelsen om underholdsbidrag. Denne myndighed fastsætter herefter underholdsbeløbet.

*Den **bidragspligtige** er enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag. Den bidragspligtige kan være en forælder eller ægtefælle eller enhver person, der er pligtig til at betale underholdsbidrag i henhold til lovgivningen det sted, hvor afgørelsen er truffet.*

645. I nogle administrative systemer underrettes den bidragspligtige ligeledes om anmodningen om underholdsbidrag, men det vil ofte ske i forbindelse den administrative myndigheds fastsættelse af det underholdsbeløb, som den bidragspligtige skal betale. Den bidragspligtige har herefter mulighed for at gøre indsigelse mod fastsættelsen, og de oplysninger, der fremlægges af den bidragspligtige, vil blive taget i betragtning i forbindelse med den endelige afgørelse

eller fastsættelse af underholdsbidraget.[127]

646. På trods af de forskellige procedurer er der imidlertid en vigtig lighed, idet den bidragspligtige på et tidspunkt vil blive underrettet om anmodningen om underholdsbidrag og få mulighed for at fremsætte bemærkninger. Det er forskelligt, hvornår den bidragspligtige får mulighed for at udtale sig eller at gøre indsigelse mod afgørelsen, men underretning er altid et led i proceduren.

647. Afhængigt af de nationale procedurer i den pågældende stat vil følgende skridt blive taget i forbindelse med indledningen af behandlingen af anmodninger om at få truffet en afgørelse. Disse skridt vil være de samme i både judicielle og administrative systemer.

a) Kontrol af dokumentation

648. Der foretages en kontrol af dokumentationen for at sikre, at den er fuldstændig og opfylder eventuelle specifikke kriterier – f.eks. krav om bekræftede dokumenter. Der er ingen krav i konventionen om, at der altid skal fremsendes bekræftede genparter af dokumenter. Hvis dette er et krav i din stat og de ikke er blevet fremsendt, rettes henvendelse til den anmodende stat. Den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse (hvis modtagelsen af anmodningen endnu ikke er blevet anerkendt) eller den anbefalede formular til statusrapport kan anvendes til at anmode om dokumenterne.

b) Underretning af den bidragspligtige

649. Der redegøres for underretning af den bidragspligtige ovenfor. Derudover kan den bidragspligtige blive anmodet om at tilvejebringe finansielle oplysninger eller andre nødvendige oplysninger til brug for vurderingen af den pågældendes indkomst og evne til at betale underholdsbidrag.

c) Henvisning til tvistbilæggelse eller tilsvarende procedurer

650. I nogle stater kan der være adgang til tjenester såsom alternativ tvistbilæggelse, mægling eller bistand ved udfærdigelsen af dokumenter for at sikre en hurtig behandling af anmodningen. Både den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte har adgang til disse tjenester efter behov. I nogle stater tilskyndes parterne til at nå til enighed om en afgørelse.

d) Fastlæggelse af slægtskab

651. I forbindelse med nogle anmodninger anmoder en bidragsberettiget om fastlæggelse af slægtskab eller en bidragspligtig/sagsøgte sætter spørgsmålstegn ved, om han er faderen til barnet eller børnene og anmoder om gentestning. Det afhænger af lovgivningen i den anmodede stat, om den bidragspligtige kan rejse dette spørgsmål. I nogle stater udstedes der f.eks. ikke kendelser om slægtskabstestning, og der kan ikke anmodes herom, hvis barnet blev født under forældrenes ægteskab.

652. Hvis der skal foretages slægtskabstestning, skal centralmyndigheden i henhold til konventionen "yde bistand" til at få fastslået slægtskab (artikel 6, stk. 2, *litra h)*). Det betyder imidlertid ikke, at centralmyndigheden i den anmodede stat skal foranstalte gentestningen på anmodning af den bidragspligtige, men myndigheden skal imidlertid være i stand til at rådgive sagsøgte/den bidragspligtige om testfaciliteter eller agenturer, der kan foretage testningen. Centralmyndigheden skal ligeledes bistå ved fremsendelsen af anmodningen om testning til den, der indgiver anmodningen, i den anmodende stat.[128]

---

127 Se f.eks. Australien: < http://www.csa.gov.au >.

128 Hvis begge stater er parter i konventionen om bevisoptagelse fra 1970, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

653. Det betyder imidlertid ikke, at den anmodede stat skal afholde omkostningerne ved slægtskabstestningen, hvis den bidragspligtige har anmodet herom. Den anmodede stat kan anmode den bidragspligtige/sagsøgte om at afholde testomkostningerne som en betingelse for testningen.

e) Retshjælp og omkostningerne ved slægtskabstestning

654. Omkostningerne ved gentestning med henblik på fastlæggelse af slægtskab kan variere betydeligt fra den ene medlemsstat til den anden. Et af de underliggende principper i konventionen er, at den bidragsberettigede skal have adgang til gratis tjenester, herunder retshjælp, i forbindelse med anmodninger vedrørende underholdspligt over for et barn under 21 år. Dette omfatter anmodninger om at få truffet en afgørelse (artikel 15, stk. 1). Det betyder i praksis, at den bidragsberettigede ikke bør pålægges at afholde omkostningerne ved slægtskabstestning.[129]

655. Der redegøres nærmere for gratis retshjælp i kapitel 3.

f) Fastsættelse af underholdsbeløbet

656. Når eventuelle spørgsmål om slægtskab er blevet løst og de øvrige indledende skridt er gennemført i henhold til de nationale procedurer i den anmodede stat, træffes en afgørelse om underholdsbidrag. I de fleste tilfælde fastsættes underholdsbeløbet på grundlag af lovgivningen i den anmodede stat. Nogle stater anvender imidlertid andre regler, som er i overensstemmelse med gældende ret. Nogle stater anvender retningslinjer for børnebidrag, hvor der tages udgangspunkt i den bidragspligtiges indkomst eller en kombination af den bidragspligtiges og bidragsberettigedes indkomst, og andre stater fastsætter udelukkende underholdsbidraget på grundlag af udgifterne til barnets underhold.

657. Det er ikke hensigten her at sammenfatte de forskellige metoder til fastsættelse af underholdsbeløbet. Disse oplysninger er angivet i landeprofilen, og mange stater har websteder[130], hvor disse oplysninger ligeledes er tilgængelige.

g) Underretning af parterne og den anmodende centralmyndighed om resultatet og om status for anmodningen

658. Ud over den indledende anerkendelse af modtagelsen af anmodningen skal centralmyndigheden i den anmodede stat i henhold til konventionen underrette centralmyndigheden i den anmodende stat om status for anmodningen senest **tre måneder** efter datoen for anerkendelse af modtagelsen af anmodningen. Der er udarbejdet en anbefalet formular til dette formål.

659. Parterne (den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige) skal ligeledes underrettes om resultatet af anmodningen. Centralmyndigheden i den anmodende stat har ansvaret for at underrette den, der indgiver anmodningen, om resultatet og fremsender en kopi af afgørelsen til den pågældende, i det omfang det er nødvendigt. Specifikke krav vedrørende forkyndelse og underretning ifølge national ret i den anmodede stat skal ligeledes opfyldes.[131]

---

129 Medmindre den anmodede stat finder, at anmodningen på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet (artikel 15, stk. 2). En stat kan ligeledes afgive en erklæring om, at den vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler for at afgøre berettigelsen til gratis tjenester.

130 F.eks. Australien, Canada, Norge, Det Forenede Kongerige og USA.

131 Hvis begge stater er parter i konventionen om forkyndelse fra 1965, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

h) Procedurer til appel eller prøvelse

660. Afgørelsen kan appelleres eller prøves, hvis det er muligt ifølge lovgivningen i den anmodede stat. Den, der indgiver anmodningen, kan ligeledes anvende dette retsmiddel, hvis anmodningen om underholdsbidrag er blevet afslået, eller hvis den pågældende gør indsigelse mod det tilkendte underholdsbeløb. Ud over at underrette den anmodende centralmyndighed om resultatet af anmodningen (se ovenfor) bør centralmyndigheden i overensstemmelse med god praksis oplyse om eventuelle muligheder for appel eller prøvelse og om tidsfristerne for at gøre disse rettigheder gældende.

661. Hvis der er behov for retshjælp i forbindelse med appellen, gælder ovennævnte ligeledes for kravet om, at centralmyndigheden i den anmodede stat skal yde gratis retshjælp til den bidragsberettigede/sagsøgte. Det skal imidlertid bemærkes, at der i forbindelse med appellen muligvis vil blive foretaget en ny vurdering af, om den, der indgiver anmodningen, har ret til gratis retshjælp, da den anmodede stat har mulighed for at vurdere, om appellen på baggrund af sagens realiteter er åbenlyst ubegrundet, inden den yder gratis retshjælp.[132]

i) Fuldbyrdelse af afgørelsen om underholdsbidrag

662. Når afgørelsen er blevet truffet, henvises afgørelsen til en kompetent myndighed med henblik på fuldbyrdelse, hvis den, der indgiver anmodningen, har anmodet om at få afgørelsen fuldbyrdet (ved afkrydsning af det relevante felt i anmodningsformularen).

III. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- Det er god praksis at holde den anmodende stat regelmæssigt underrettet om forløbet af behandlingen af anmodningen. I henhold til konventionen skal modtagelsen af anmodningen anerkendes inden for seks uger, og den anmodende centralmyndighed skal underrettes om status for anmodningen senest tre måneder herefter. Formularen til statusrapport kan ligeledes herefter anvendes til regelmæssig underretning om sagens videre forløb.
- Hvis den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte når til enighed om afgørelsen om underholdsbidrag, er det vigtigt, at centralmyndigheden i den anmodende stat underrettes straks, således at den kan lukke sagen.
- Alle kontraherende stater er generelt forpligtet til at behandle anmodninger så hurtigt som muligt. Det er navnlig vigtigt i forbindelse med anmodninger om at få truffet en afgørelse, da den, der indgiver anmodningen, og børnene ikke har ret til underhold, før der er truffet en afgørelse. Unødige forsinkelser i forbindelse med opnåelsen af en afgørelse kan ofte skabe alvorlige vanskeligheder for den enkelte familie.

B. Tilknyttede formularer

Anmodning om at få truffet en afgørelse
Fremsendelsesformular
Formular om den økonomiske situation

---

132 Se forklarende rapport, punkt 388.

C. Relevante artikler i konventionen

Artikel 10
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 14
Artikel 15
Artikel 20
Artikel 22

D. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 3, del 2, afsnit III – Faktisk adgang til procedurer og retshjælp
Se kapitel 4 og 5 – Udgående og indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 8 – Udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag
Se kapitel 10 – Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag

IV. Tjekliste – indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Modtag dokumenter fra den anmodende centralmyndighed	II.C.1.c.
2.	Gennemgå dokumenter for at sikre, at de er fuldstændige, og at anmodningen er omfattet af konventionens anvendelsesområde	II.C.1.a.
3.	Fremsend til den kompetente myndighed	II.C.1.e.
4.	Træf afgørelse om underholdsbidrag	II.C.2.
i)	Gennemgå dokumenter og underret den bidragspligtige	II.C.2.1. og 2.
ii)	Fastslå slægtskab om nødvendigt	II.C.2. og 4.
iii)	Fastsæt underholdsbeløb	II.C.2. og 6.
5.	Underret den bidragspligtige og den bidragsberettigede og den anmodende centralmyndighed	II.C.2. og 7.
6.	Eventuel procedure til appel eller prøvelse	II.C.2. og 8.
7.	Henvisning af afgørelsen med henblik på fuldbyrdelse, hvis den, der indgiver anmodningen, har anmodet om at få afgørelsen fuldbyrdet	II.C.2. og 9.

V. Ofte stillede spørgsmål

Hvordan kan den, der indgiver anmodningen, finde ud af, hvad der er sket med anmodningen?

663. Hvis den, der indgiver anmodningen, har spørgsmål, skal den pågældende kontakte centralmyndigheden i den anmodende stat for at få oplyst status for behandlingen af anmodningen. Centralmyndigheden i den anden stat har ikke direkte kontakt til den, der indgiver anmodningen, medmindre myndigheden har indvilliget i at modtage forespørgsler direkte. I henhold til konventionen skal centralmyndigheden i den anmodede stat anerkende modtagelsen af anmodningen inden for seks uger og underrette centralmyndigheden i den anmodende stat om status for behandlingen af anmodningen senest tre måneder efter anerkendelsen af modtagelsen af anmodningen.

Kan den bidragspligtige/sagsøgte bestride faderskab?

664. Det afhænger af lovgivningen i den anmodede stat. I nogle stater afvises en anmodning om slægtskabstestning, hvis parterne f.eks. var gift.

Hvad er centralmyndighedens rolle, hvis der skal foretages slægtskabstestning?

665. Centralmyndigheden i den anmodede stat skal bistå under proceduren, hvis den, der indgiver anmodningen, har anmodet om testningen. Centralmyndigheden bør kontakte den anmodende centralmyndighed og bistå den, der indgiver anmodningen, i forbindelse med testningen.

666. Hvis den bidragspligtige har ret til at anmode om testning, er den anmodede stat ikke forpligtet til at foranstalte testningen, men den kompetente myndighed kan imidlertid oplyse den bidragspligtige om, hvordan slægtskabstestningen kan foretages.

Skal den, der indgiver anmodningen, møde op i retten?

667. Det afhænger af, om den anmodede stat (den stat, hvor sagen er anlagt), kræver, at den, der indgiver anmodningen, er til stede. Centralmyndigheden kan lette deltagelsen ved at arrangere telefon- eller videokonferencer, hvis sådanne faciliteter er tilgængelige.[133]

Hvem afholder omkostningerne ved gentestning i forbindelse med en anmodning om underholdsbidrag til et barn under 21 år?

668. Slægtskabstestning er omfattet af de gratis tjenester, der skal stilles til rådighed for den, der indgiver anmodningen i en sag vedrørende børnebidrag. Den, der indgiver anmodningen, kan således ikke pålægges at afholde omkostningerne ved slægtskabstestningen, medmindre anmodningen er åbenlyst ubegrundet, jf. artikel 15, stk. 2.[134] Det betyder imidlertid ikke nødvendigvis, at centralmyndigheden i den anmodede stat skal afholde omkostningerne, da den anmodede stat kan anmode den bidragspligtige om at afholde testomkostningerne som en betingelse for testningen. Det afhænger af lovgivningen og procedurerne i den anmodede stat.

---

133 Hvis begge stater er parter i konventionen om bevisoptagelse fra 1970, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

134 Se forklarende rapport, punkt 392. En stat kan ligeledes afgive en erklæring om, at den vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler, og i så fald kan den, der indgiver anmodningen, blive anmodet om at afholde omkostningerne, hvis barnet ikke opfylder vurderingskriterierne. Se kapitel 3 i denne håndbog.

Hvor stort et beløb tilkendes i underholdsbidrag?

669. De enkelte stater anvender forskellige metoder til at beregne underholdsbeløbet, og dette ligger uden for rammerne af denne håndbog. De fleste stater har websteder, hvor det anføres, hvorledes underholdsbeløbet beregnes i den pågældende stat. Det angives i landeprofilen for den anmodede stat, hvorledes underholdsbeløbet fastsættes.

Hvad sker der, hvis sagsøgte underrettes, men ikke svarer eller gør indsigelse mod afgørelsen?

670. Det afhænger af de særlige bestemmelser, der finder anvendelse i den anmodede stat. Hvis det tilladt ifølge den pågældende stats lovgivning, kan sagen fortsætte og der vil blive truffet en afgørelse, uden at den bidragspligtiges er til stede. I et administrativt system kan afgørelsen om underholdsbidrag anses for at være trådt i kraft, når indsigelsesfristen er udløbet, hvorefter afgørelsen kan fuldbyrdes.

Hvad sker der, når afgørelsen er truffet?

671. Den, der indgiver anmodningen, skal angive, om vedkommende ønsker at få afgørelsen fuldbyrdet, ved at afkrydse det relevante felt i anmodningsformularen. Hvis dette er tilfældet, fremsendes anmodningen til den kompetente myndighed i den anmodede stat med henblik på fuldbyrdelse, og inddrevne betalinger fremsendes til den bidragsberettigede.

Kan den, der indgiver anmodningen, appellere det tilkendte underholdsbeløb?

672. Kun hvis den stat, hvor afgørelsen er truffet, har indført en procedure til appel eller prøvelse. Centralmyndigheden i den anmodede stat underretter den bidragsberettigede om afgørelsen og om, hvorvidt beløbet kan appelleres. Den, der indgiver anmodningen, kan ligeledes appellere en afgørelse om ikke at tilkende underholdsbidrag, og centralmyndigheden i den anmodede stat kan også bistå ved denne procedure.[135]

---

135 Se forklarende rapport, punkt 390. Hvis staten finder, at appellen er åbenlyst ubegrundet, kan den afslå gratis retshjælp.

Kapitel 10
Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.

I afsnit I gives et overblik over konventionens bestemmelser om fuldbyrdelse.

I afsnit II redegøres for de tilgængelige fuldbyrdelsesforanstaltninger med fokus på bestemte aspekter såsom forældelsesfrist og håndtering af problemer med valutakurser.

Afsnit III indeholder henvisninger og yderligere materiale til brug for anmodningen.

I afsnit IV besvares en række ofte stillede spørgsmål vedrørende fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.

I. Oversigt

673. Dette kapitel adskiller sig fra de andre kapitler i håndbogen, da det ikke vedrører behandling af en udgående anmodning eller indgående anmodning modtaget fra en anden centralmyndighed. I dette kapitel redegøres derimod for de skridt, der tages i henhold til den nationale lovgivning af den anmodede stat, når centralmyndigheden har modtaget og behandlet en anmodning fra en anden stat – om at få anerkendt en eksisterende afgørelse, ændret afgørelsen eller truffet en ny afgørelse – og den, der indgiver anmodningen, anmoder om at få afgørelsen fuldbyrdet.

A. Fuldbyrdelse af en afgørelse omfattet af konventionen

674. Fuldbyrdelse af en ***afgørelse om underholdsbidrag*** sker, når der er truffet en gyldig, eksigibel afgørelse. Afgørelsen skal være truffet eller anerkendt i den anmodede stat. Afgørelsen fuldbyrdes normalt i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl, eller i den stat, hvor den bidragspligtige har aktiver eller indkomst. Fuldbyrdelsen iværksættes undertiden i mere end en stat afhængigt af lokaliseringen af aktiver og indkomst og af den bidragspligtiges opholdssted.

*I en **afgørelse om underholdsbidrag** fastsættes den bidragspligtiges underholdspligt, og den kan ligeledes omfatte automatisk tilpasning ved indeksering, krav om betaling af underholdsbidragsrestancer og om betaling af underholdsbidrag eller renter med tilbagevirkende kraft samt fastsættelse af sagsomkostninger og udgifter.*

675. Ikke alle stater anvender de samme foranstaltninger til at fuldbyrde en afgørelse om underholdsbidrag, og de skridt, der skal tages i den enkelte sag, afhænger af den bidragspligtiges vilje og evne til at betale.

676. I nogle stater forsøger man altid at tilskynde til frivillig betaling i medfør af afgørelsen om underholdsbidrag, enten før fuldbyrdelsen iværksættes eller som led i den igangværende fuldbyrdelsesprocedure. Formålet med alle de foranstaltninger, der iværksættes i den anmodede stat, skal altid være på en hurtig og effektive måde at sikre, at underholdsbidraget betales løbende og regelmæssigt, og at afgørelsen efterleves.

677. Underholdsbidraget inddrives af et fuldbyrdelsesorgan, der kan ligge inde med sagen i mange år, og der kan således blive iværksat forskellige fuldbyrdelsesforanstaltninger i denne periode og opstå forskellige problemer i forbindelse med fuldbyrdelsen.

678. Selv om fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag næsten udelukkende er omfattet af den enkelte stats nationale procedurer, indeholder konventionen en række vigtige bestemmelser om fuldbyrdelse. Fuldbyrdelse skal ske "omgående" (artikel 32, stk. 2) og gennemføres, uden at den, der indgiver anmodningen, skal foretage sig yderligere (artikel 32, stk. 3). I henhold til konventionen skal en kontraherende stat ligeledes indføre "effektive foranstaltninger" til at fuldbyrde afgørelser. I artikel 34 opstilles en række anbefalede fuldbyrdelsesforanstaltninger, men det er op til de enkelte fuldbyrdelsesstater, om de ønsker at anvende en del af eller alle de anførte fuldbyrdelsesforanstaltninger.[136] En kontraherende stats nationale ret vil ikke omfatte alle de anførte fuldbyrdelsesforanstaltninger.

679. I medfør af artikel 6, stk. 2, *litra f)*, i konventionen skal staterne lette hurtig overførsel af underholdsbidrag til den bidragsberettigede og i medfør af artikel 35 fremme brugen af de mest omkostningseffektive og praktiske metoder til overførsel af pengemidler og reducere hindringer for grænseoverskridende overførsel af underholdsbidrag.[137]

II. Fuldbyrdelsesprocedurer i henhold til konventionen

A. Generelt

680. Konventionen indeholder kun generelle bestemmelser om fuldbyrdelse af afgørelser. Det skyldes, at de egentlige fuldbyrdelsesprocedurer og fuldbyrdelsesforanstaltninger er fastlagt i lovgivningen i den stat, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen. Konventionens bestemmelser er i det store og hele de samme for anmodninger om fuldbyrdelse modtaget via en centralmyndighed og anmodninger fremsat direkte til en kompetent myndighed.

---

136 Se forklarende rapport, punkt 582.
137 Se forklarende rapport, punkt 585.

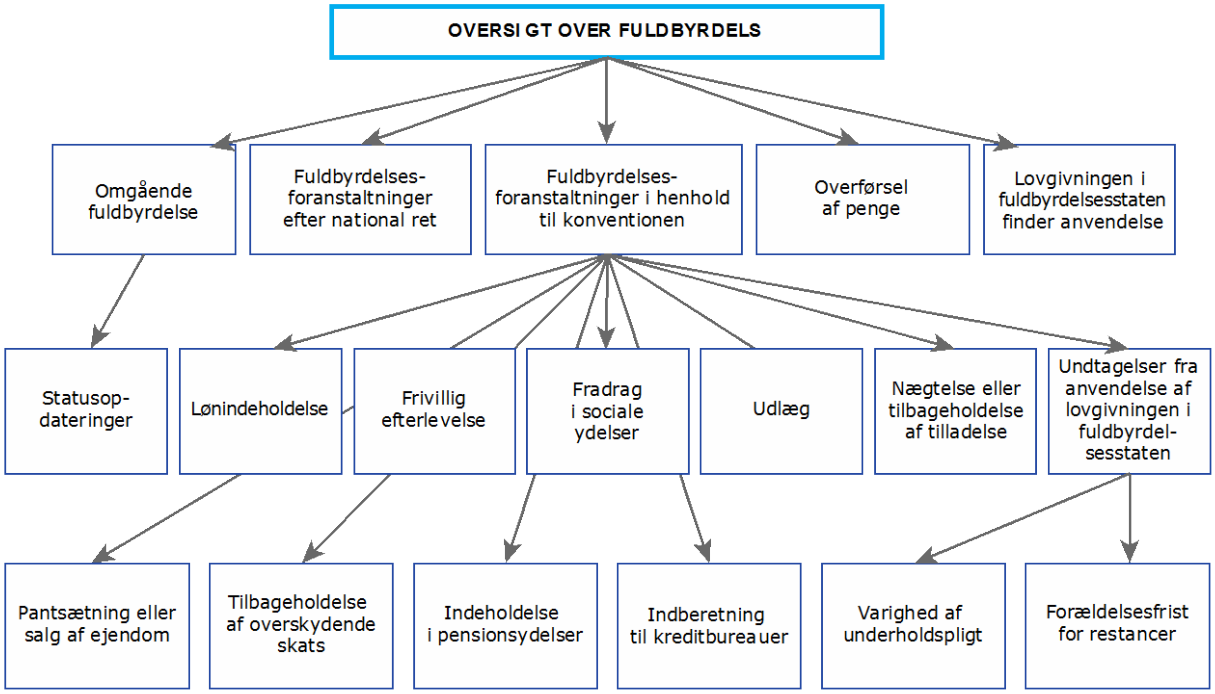

Figur 27: Oversigt over konventionens bestemmelser om fuldbyrdelse

B. Omgående fuldbyrdelse

681. Da en vellykket fuldbyrdelse af afgørelsen om underholdsbidrag er formålet med mange anmodninger i henhold til konventionen, skal fuldbyrdelse ske "omgående", jf. artikel 32, stk. 2. Betydningen af "omgående" i en bestemt situation defineres ikke, men der er en klar forventning om, at fuldbyrdelsesforanstaltningerne iværksættes så hurtigt som muligt i henhold til lovgivningen i den stat, hvor fuldbyrdelsen sker.[138]

682. Kravet om omgående fuldbyrdelse skal ligeledes ses i sammenhæng med centralmyndighedernes forpligtelse i medfør af artikel 12 til at holde hinanden underrettet om den eller de personer eller enheder, der er ansvarlige for behandlingen af en sag, og om sagens forløb og myndighedernes forpligtelse til at besvare forespørgsler.

> ***God praksis:*** *Selv om der i henhold til konventionen kun skal afgives indledende statusrapport senest tre måneder efter anerkendelsen af modtagelsen af anmodningen, tilrådes det at underrette den anmodende centralmyndighed regelmæssigt, således at den, der indgiver anmodningen, og den anmodende centralmyndighed holdes underrettet om sagens forløb. Formularen til statusrapport kan anvendes til dette formål. Det kan anføres i formularen, om det er den første eller en efterfølgende opdatering. I efterfølgende rapporter oplyses kun om sagens videre forløb siden fremsendelsen af den seneste rapport.*

138 Se forklarende rapport, punkt 572.

C. Fuldbyrdelsesforanstaltninger

683. Alle kontraherende stater skal have indført effektive foranstaltninger[139] til at fuldbyrde afgørelser om underholdsbidrag og skal tilbyde fuldbyrdelsesforanstaltninger, der mindst svarer til de foranstaltninger, der gælder for nationale sager. De enkelte staters foranstaltninger vil imidlertid være forskellige, da fuldbyrdelse henhører under lovgivningen i den stat, hvor fuldbyrdelsen sker. De tilgængelige fuldbyrdelsesforanstaltninger i den pågældende stat er angivet i landeprofilen for den anmodede stat.

684. I nogle stater vil fuldbyrdelsesmyndigheden i første omgang forsøge at samarbejde med den bidragspligtige og tilskynde denne til at efterleve afgørelsen frivilligt, enten ved at foretage regelmæssige betalinger eller ved automatisk lønindeholdelse. Det vil ske inden iværksættelsen af fuldbyrdelsesforanstaltninger. I nogle stater skal den bidragspligtige ligeledes underrettes om fuldbyrdelsen, og den bidragspligtige kan have visse rettigheder til at betale frivilligt inden iværksættelsen af fuldbyrdelsesforanstaltninger. Det angives i landeprofilen for den stat, der fuldbyrder afgørelsen, hvilke procedurer der finder anvendelse i den pågældende stat.

685. Hvis underholdsbidraget ikke betales, afhænger valget af fuldbyrdelsesforanstaltning af fuldbyrdelsesmyndighedens procedurer og beføjelser. I nogle stater er fuldbyrdelse næsten udelukkende et administrativt anliggende, og sagerne indbringes kun sjældent for retten, dvs. kun når der er tale om bevidst tilsidesættelse. I andre stater skal næsten alle fuldbyrdelsesforanstaltninger, herunder udlæg, udstedes af retten.

686. I konventionen opstilles en række anbefalede foranstaltninger. Nogle lande har indført yderligere foranstaltninger. Disse tilgængelige fuldbyrdelsesforanstaltninger kan omfatte:

a) Lønindeholdelse

687. Dette er en fuldbyrdelsesforanstaltning, der indebærer, at den bidragspligtiges arbejdsgiver tilbageholder en del af den bidragspligtiges løn og fremsender beløbet til fuldbyrdelsesmyndigheden. Det kaldes ligeledes udlæg i løn. Lønindeholdelsen kan foretages frivilligt på anmodning af den bidragspligtiges eller foranstaltes af fuldbyrdelsesmyndigheden.

b) Udlæg

688. ***Udlæg*** er fuldbyrdelsesmyndighedens tilbageholdelse af pengemidler, der ellers skulle overføres til en bidragspligtig. En meddelelse om udlæg eller en udlægskendelse indebærer, at den person eller det organ, der skulle have overført pengemidlerne til den bidragspligtige, i stedet overfører dem til fuldbyrdelsesmyndigheden med henblik på overførsel til den bidragsberettigede. Afhængigt af fuldbyrdelsesreglerne i den stat, der er ansvarlig for fuldbyrdelse, kan der gøres udlæg i følgende kategorier af pengemidler:

*Begreberne **udlæg** og **tilbageholdelse** anvendes i konventionen til at beskrive proceduren for tilbageholdelse af pengemidler, der ellers skulle overføres til en bidragspligtig, inden de overføres, og for overførsel af disse pengemidler til den kompetente myndighed eller til en ret eller administrativ myndighed. Disse pengemidler kan herefter anvendes til at betale udestående underholdsbidrag.*

---

139 Se forklarende rapport, punkt 582, hvor der redegøres for dette begreb.

- tilbagebetalt skat
- engangsbetalinger
- lejebetalinger eller betalinger for tjenester
- bankkonti
- provisioner.

c) Fradrag i sociale ydelser

689. I nogle stater har den kompetente myndighed mulighed for at fuldbyrde afgørelsen om underholdsbidrag ved at få fradraget underholdsbidraget i sociale ydelser fra det offentlige, som den bidragspligtige er berettiget til.

d) Pantsætning eller tvangssalg af ejendom

690. Pantsætning er en indsigelse mod adkomstdokumentet eller registreringen af den bidragspligtiges ejendom. Hvis ejendommen herefter sælges, vil eventuelle udestående underholdsbidragsrestancer blive betalt af salgsprovenuet. Pantsætning kan ligeledes give fuldbyrdelsesmyndigheden ret til at sælge ejendommen (tvangssalg) og betale underholdsbidraget af salgsprovenuet.

691. Der kan tages pant i fast ejendom (f.eks. jord, et hus eller en bygning) eller i personlig ejendom (biler, både, trailere og lignende ejendom).

e) Tilbageholdelse af overskydende skat

692. Nogle stater har indført en procedure for myndighedernes tilbagebetaling af overskydende betalt eller tilbageholdt skat til skatteyderne. Kriterierne for tilbagebetaling er forskellige i de enkelte stater. I mange stater kan myndighederne med ansvar for fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag tilbageholde eventuelle tilbagebetalinger til en bidragspligtig.

f) Indeholdelse af eller udlæg i pensionsydelser

693. I nogle stater kan der gøres udlæg i de pensionsydelser eller -betalinger, som en bidragspligtig er berettiget til, med henblik på betaling af udestående underholdsbidrag.

g) Indberetning til kreditbureauer

694. Indberetning af underholdsbidrag til et kreditbureau er en mekanisme, der anvendes af fuldbyrdelsesmyndighederne i nogle lande for at sikre, at en eventuel långiver såsom en finansiel institution har kendskab til den bidragspligtiges underholdspligt og eventuelle restancer. Det kan få betydning for den bidragspligtiges mulighed for at få yderligere lån eller finansiering.

h) Nægtelse, suspension eller inddragelse af tilladelser

695. I nogle stater, hvor en bidragspligtig er i restance med betalingen af underholdsbidrag, kan fuldbyrdelsesmyndigheden anmode om, at den bidragspligtige nægtes tilladelse eller at tilladelsen begrænses. Tilladelsen kan være et kørekort, et motorcykelkørekort eller enhver anden særlig tilladelse eller licens såsom en erhvervslicens, jf. national ret. I nogle stater kaldes dette også tilbageholdelse af tilladelse.

i) Mægling, forlig eller fremgangsmåder for at nå frem til frivillig efterlevelse

696. Erfaringerne fra mange programmer for inddrivelse af underholdsbidrag viser, at det er ekstremt effektivt at tilskynde den bidragspligtige til frivillig efterlevelse, idet det fremmer betalingen af restancer og mindsker risikoen for fremtidig misligholdelse. Sagsbehandlerne i disse stater samarbejder med den bidragspligtige om udarbejdelsen af en betalingsplan, der sikrer, at eventuelle udestående underholdsbidragsrestancer og løbende underholdsbidrag betales.

j) Andre foranstaltninger ifølge national ret

697. Andre foranstaltninger ifølge national ret i den stat, der fuldbyrder afgørelsen, kan omfatte:

- nægtelse eller suspension af pas eller begrænsning af den bidragspligtiges ret til at forlade landet
- indberetning af bidragspligtige i restance til erhvervsforeninger såsom læge- eller advokatforeninger
- fængsling af bidragspligtige, hvis betalingsevne er påvist, men som bevidst tilsidesætter eller udviser foragt for rettens afgørelser om at betale
- tilbageholdelse af indtægter fra lotterigevinster, forsikringserstatning og retssager
- krav til den bidragspligtige om struktureret jobsøgning.

D. Betalinger

698. Når fuldbyrdelsesmyndigheden i den anmodede stat har modtaget underholdsbidraget, overføres betalingerne til den bidragsberettigede i den anmodende stat. I de fleste tilfælde overføres betalingerne fra den bidragspligtige til fuldbyrdelsesmyndigheden i den bidragspligtiges stat og herefter til den anmodende centralmyndighed eller den bidragsberettigede, men nogle stater sender dog betalingerne direkte til den bidragsberettigede i den anmodende stat.

699. Den bidragspligtige foretager normalt betalingerne via fuldbyrdelsesmyndigheden, således at myndigheden kan registrere betalingerne og opgøre restancerne korrekt. Det er navnlig vigtigt, hvis der i fuldbyrdelseslovgivningen i en stat er fastsat en minimumstærskel for restancer ved anvendelse af en bestemt fuldbyrdelsesforanstaltning, eller hvis fuldbyrdelsesstaten udlægger underholdsbidraget forskudsvis til den bidragsberettigede.[140]

700. De mekanismer, der anvendes til overførsel af pengemidler, er meget forskellige. Nogle stater kan overføre midlerne elektronisk, andre bruger checks eller andre pengeinstrumenter til at overføre midlerne. Nogle stater overfører kun midler én gang om måneden og samler således alle betalinger fra den pågældende stat i en overførsel. I andre stater overføres den enkelte betaling, så snart den modtages fra en bidragspligtig. Der er ligeledes forskelle mellem staterne med hensyn til, om betalingerne overføres i fremsendelsesstatens valuta, eller om betalingerne omregnes til den bidragsberettigedes stats valuta inden overførslen.

701. Det angives i landeprofilen, hvilke procedurer den stat, der er ansvarlig for fuldbyrdelse, anvender til overførsel af betalinger til den bidragsberettigede, og hvilken valuta der anvendes.

---

140 Se f.eks. lovgivningen i Canada vedrørende suspension eller nægtelse af pas. Foranstaltningen kan iværksættes ved en tærskel på 3 000 USD i restance eller efter tre måneders restance.

E. Problemer i forbindelse med fuldbyrdelse

1. Udfordringer i forbindelse med fuldbyrdelse

702. Da fuldbyrdelse næsten udelukkende er et nationalt anliggende, løses problemer i forbindelse med fuldbyrdelse normalt på grundlag af lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten og de fuldbyrdelsesprocedurer, der er fastlagt i den pågældende stat.

703. Det understøttes af bestemmelsen i konventionen (artikel 32) om, at fuldbyrdelse sker i overensstemmelse med loven i den anmodede stat.[141]

704. Der er en række specifikke undtagelser fra den generelle anvendelse af princippet om, at loven i fuldbyrdelsesstaten finder anvendelse. Disse gennemgås i det følgende.

*En **centralmyndighed** er den offentlige myndighed, der er udpeget af en kontraherende stat til at opfylde forpligtelserne til administrativt samarbejde og bistand ifølge konventionen.*

*En **kompetent myndighed** er den myndighed i en bestemt stat, der har fået til opgave eller har beføjelse til at udføre bestemte opgaver ifølge konventionen i henhold til den pågældende stats lovgivning. En kompetent myndighed kan være en ret, et administrativt organ, et program for inddrivelse af børnebidrag eller enhver anden statslig enhed, der udfører opgaver i medfør af konventionen.*

2. Forældelsesfrist for fuldbyrdelse af restancer

705. Nogle stater har fastlagt forældelsesfrister i deres lovgivning for fuldbyrdelse af restancer akkumuleret over en årrække (f.eks. forældelsesfrist for fuldbyrdelse af restancer, der er ældre end 10 år). Der kan opstå potentielle konflikter, hvis forældelsesfristen i en stat er i strid med en forældelsesfrist i en anden stat, eller hvis der ikke er nogen forældelsesfrist i den anden stat.

706. Tilgangen i denne situation er omhandlet i artikel 32, stk. 5, hvor det fastslås, at forældelsesfristen for fuldbyrdelse af restancer skal fastsættes efter loven i afgørelsesstaten (den stat, der har truffet afgørelsen) eller efter loven i den stat, hvor fuldbyrdelsen sker, afhængigt af hvilken lov der foreskriver den længste forældelsesfrist.

707. Dette betyder således i praksis, at afgørelsesstaten skal oplyse om forældelsesfristen for afgørelser truffet i den pågældende stat. I mange tilfælde er afgørelsesstaten ligeledes den anmodende stat, og det er således ikke vanskeligt at indhente disse oplysninger. Forældelsesfristen for fuldbyrdelse af restancer i den pågældende stat er ligeledes angivet i landeprofilen for afgørelsesstaten.

708. Det er vigtigt at huske, at forældelsesfristen for fuldbyrdelse af restancer kun vedrører fuldbyrdelsen af restancer i medfør af afgørelsen. Den bidragspligtige skal fortsat betale løbende underholdsbidrag på trods af forældelsesfristen for fuldbyrdelse af restancer.

---

141 Se forklarende rapport, punkt 571.

3. Varighed af underholdspligten

709. Den anden specifikke bestemmelse om fuldbyrdelse vedrører varigheden af underholdspligten. Det fastslås i artikel 32, stk. 4, at hvad angår varigheden af afgørelsen – dvs. perioden for betaling af underholdsbidrag – finder de regler, der gælder i afgørelsesstaten, anvendelse.

710. Varigheden kan afhænge af barnets alder, eller der kan være andre omstændigheder, som bringer underholdspligten over for et barn til ophør (f.eks. barnets afslutning af skolegang). I nogle stater kaldes den alder, hvor underholdspligten ophører, myndighedsalderen. I andre stater er barnets alder kun en af de faktorer, der afgør varigheden af underholdspligten over for et barn.

*Et **forbehold** er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat under visse omstændigheder i medfør af konventionen om, at konventionens anvendelse i den pågældende stat er begrænset på nogle områder.*

711. Varigheden af underholdspligten er imidlertid ikke det samme som ret til underhold. Denne ret er barnets eller den voksnes ret til underhold baseret på bestemte retlige kriterier såsom forholdet mellem en forælder og et barn. Hvis en person er berettiget til underholdsbidrag, vil varigheden være fastsat som en betingelse i afgørelsen eller i lovgivningen det sted, hvor afgørelsen er truffet.

712. Det betyder i praksis, at hvis den afgørelse, der fuldbyrdes, er truffet i en anden stat og der ikke er fastsat en dato for underholdspligtens ophør i afgørelsen, skal den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed afgøre, hvornår underholdspligten over for et barn ophører, på grundlag af loven i den anden stat (loven i afgørelsesstaten). Disse regler om varighed finder anvendelse, selv om varigheden kan være længere eller kortere i henhold til loven i den stat, hvor barnet eller den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted. Dette betyder ligeledes, at varigheden af underholdspligten (og derfor fuldbyrdelsen af afgørelsen) kan være længere eller kortere for afgørelser, der er truffet uden for fuldbyrdelsesstaten, end for afgørelser, der er truffet i den pågældende stat. I landeprofilen for afgørelsesstaten angives varigheden af underholdspligten i medfør af afgørelser truffet i den pågældende stat.

*En **erklæring** er en formel erklæring afgivet af en kontraherende stat om visse artikler eller krav i medfør af konventionen.*

713. Det er vigtigt at huske, at ophør af underholdsbidraget til et barn baseret på varigheden af underholdspligten ikke er til hinder for fuldbyrdelsen af eventuelle udestående underholdsbidragsrestancer for det pågældende barn. Disse restancer kan stadig inddrives, selv om det løbende underholdsbidrag er bragt til ophør.

714. En kontraherende stat kan afgive en erklæring i henhold til konventionen om at udvide konventionens anvendelsesområde til børn på 21 år eller derover eller tage et forbehold, der begrænser konventionens anvendelsesområde til børn under 18 år.

715. I landeprofilen for den enkelte stat angives reglerne i den pågældende stat for varigheden af børnebidraget.

***Eksempel:** Der træffes en afgørelse i land A, hvor der kun skal betales underholdsbidrag til børn, indtil de fylder 20 år. Afgørelsen fremsendes til land B med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse. Land B fuldbyrder ifølge national ret kun afgørelser om underholdsbidrag til børn under 19 år. I medfør af artikel 32, stk. 4, skal land B fuldbyrde afgørelsen om underholdsbidrag til barnet, indtil barnet fylder 20 år, da varigheden fastsættes efter loven i land A.*

Undtagelse: børn på 21 år eller derover

716. Henvisningen til loven i afgørelsesstaten for så vidt angår varighed pålægger imidlertid ikke en stat at fuldbyrde en afgørelse om underholdsbidrag til et barn på 21 år eller derover, medmindre den pågældende stat specifikt har udvidet konventionens anvendelsesområde til disse tilfælde (se kapitel 3). Konventionens anvendelsesområde afhænger ikke af betingelserne i afgørelsen eller loven i afgørelsesstaten. Konventionen finder ikke anvendelse på afgørelser om underholdsbidrag til et barn på 21 eller derover, og der er således ingen yderligere forpligtelse i henhold til konventionen til at fortsætte fuldbyrdelsen af afgørelsen om underholdsbidrag til det pågældende barn.

717. I dette tilfælde skal den, der indgiver anmodningen, indgive en anmodning direkte til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed om fortsat fuldbyrdelse af afgørelsen. Det afhænger af fuldbyrdelsesmyndighedens procedurer og lovgivningen i den stat, hvor fuldbyrdelsen sker, om denne anmodning kan behandles.

4. Tvister vedrørende restancer

718. Tvister vedrørende restancer opstår, når en bidragspligtig påstår, at restancerne er ukorrekte, da vedkommende har foretaget betalinger, der ikke indgår i fuldbyrdelsesorganets opgørelse af restancerne. Der kan ligeledes opstå en tvist om fortolkningen af afgørelsen (f.eks. vedrørende datoen for påbegyndelse og ophør af betalinger i medfør af afgørelsen), eller den bidragspligtige mener måske, at vedkommende har ret til at få underholdsbidraget reduceret, f.eks. fordi der ikke længere skal betales underholdsbidrag til et af børnene.

719. Hvis den bidragspligtige gør indsigelse mod restancer omfattet af den oprindelige anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, skal fuldbyrdelsesmyndigheden undersøge, om dette anliggende ligeledes blev rejst, da den bidragspligtige blev underrettet om anmodningen om anerkendelse. I medfør af artikel 23, stk. 8, kan sagsøgte gøre indsigelse mod eller appellere afgørelsen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, hvis sagsøgte mener, at gælden er blevet indfriet eller betalt. Hvis der blev gjort indsigelse mod restancerne på daværende tidspunkt og det blev fastslået, at de var korrekte, kan den bidragspligtige ikke rejse samme spørgsmål vedrørende disse restancer på ny under fuldbyrdelsesproceduren, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, men en bidragspligtig kan gøre indsigelse mod opgørelsen af andre restancer.

720. Nogle tvister vedrørende restancer vil kræve oplysninger fra den anmodende centralmyndighed eller den bidragsberettigede. Hvis der er behov for oplysninger, retter centralmyndigheden eller den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed henvendelse til centralmyndigheden eller den kompetente myndighed i den anden stat og anmoder denne om at fremsende de nødvendige oplysninger eller dokumenter.

721. Hvis oplysningerne ikke modtages og fuldbyrdelsen ikke kan gennemføres, udbedes de på ny. Selv om den anmodende centralmyndighed har **tre måneder** til at svare og fremsende de nødvendige oplysninger, og selv om fuldbyrdelsen kan standses, hvis oplysningerne ikke modtages, bør dette kun ske, hvis det er umuligt eller upraktisk at gennemføre fuldbyrdelsen. I mange tilfælde vil det stadig være muligt at fuldbyrde det resterende underholdsbidrag i medfør af afgørelsen, mens restancerne opgøres.

God praksis: *I tilfælde af en tvist vedrørende en del af restancerne skal de resterende (ubestridte) restancer og det løbende underholdsbidrag fortsat inddrives, mens tvisten løses.*

5. Afstemning af registreringer – problemer med valutakurser

722. Et af de mest udfordrende aspekter af international fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende underholdspligt er at afstemme den anmodende stats registreringer med fuldbyrdelsesstatens registreringer med henblik på en nøjagtig opgørelse af underholdsbidragsrestancer. Det kan være et væsentligt aspekt, hvis den afgørelse, der fuldbyrdes, er truffet i en anden stat og underholdsbeløbene i afgørelsen er angivet i en anden valuta end den, der anvendes i den stat, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen. I mange stater skal underholdsbeløbene omregnes fra den valuta, der er anvendt i afgørelsen, til et tilsvarende beløb i fuldbyrdelsesstatens valuta, før afgørelsen kan fuldbyrdes. Den bidragspligtige anmodes herefter om at betale det beløb, der er blevet omregnet til den lokale valuta.

723. Hvad angår denne omregning (omregningsdatoen, den anvendte vekselkurs, om kursen kan ændres osv.), finder de regler, der gælder i fuldbyrdelsesstaten, anvendelse. I mange stater er der ingen mekanismer (i lovgivningen eller i praksis) til at ændre denne valutaomregning, efter at den er foretaget, og den anmodede (fuldbyrdende) og anmodende stats registreringer vil derfor være forskellige, da valutakursen svinger over tid.

724. Ud over omregningen af det underholdsbeløb, der skal betales, fra den valuta, der anvendes i afgørelsen, til den bidragspligtiges valuta, skal den bidragspligtiges eventuelle betalinger også omregnes til den bidragsberettigedes valuta. Hvis valutakursen svinger, kan dette resultere i beregning af forskellige skyldige beløb i de enkelte staters regnskaber.

725. Der er ingen enkel løsning på dette problem. Dette spørgsmål er ikke omhandlet i konventionen. Det afhænger af fuldbyrdelsesstatens lovgivning og praksis, om registreringerne i den stat, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen, kan ajourføres regelmæssigt, således at de er i overensstemmelse med registreringerne i den anmodende stat. Nogle stater kan ændre deres registreringer administrativt, men i andre stater er dette hverken muligt eller praktisk.

Afstemning af registreringer: Et eksempel

Der er truffet en afgørelse om underholdsbidrag i december 2010 i Australien, hvor det månedlige børnebidrag er fastsat til 400 AUD. Afgørelsen blev fremsendt til Nederlandene med henblik på fuldbyrdelse. Bidraget blev på daværende tidspunkt omregnet til 237,65 EUR og den bidragspligtige blev anmodet om at betale dette beløb hvert måned.

I december 2012 blev bidraget på 400 AUD imidlertid kun omregnet til 202,56 EUR. I Australiens registreringer vil der fortsat stå opført 400 AUD pr. måned, hvorimod der i Nederlandenes registreringer vil stå opført 237,65 EUR pr. måned, hvis vekselkursen ikke er blevet ajourført. Dette kan indebære, at der betales 35 EUR "for meget" pr. måned, hvis den bidragspligtige fortsat betaler det oprindelig opkrævede beløb.

726. Det er imidlertid vigtigt at huske, at en omregning af underholdsbeløbet til en anden valuta <u>ikke</u> ændrer den underliggende afgørelse. Den bidragspligtige skal fortsat betale det beløb, der er fastsat i den oprindelige afgørelse om underholdsbidrag. Det skyldige underholdsbidrag er først fuldt ud betalt, når hele det skyldige beløb i den valuta, der er angivet i afgørelsen om underholdsbidrag, er blevet betalt. Hvis den bidragspligtige vender tilbage til den stat, hvor afgørelsen er truffet, vil det skyldige

beløb blive beregnet ved brug af valutaen i den stat, hvor afgørelsen er truffet. Fuldbyrdelsen af afgørelsen i den anden stat kan imidlertid blive begrænset som følge af valutaomregningen.

727. Udfordringerne i forbindelse med valutakursudsving understreger, at der er behov for løbende kommunikation mellem den anmodende og anmodede stat. Det er yderst vigtigt, at staterne holder hinanden underrettet om, hvordan restancerne er blevet opgjort, og om nationale regler for opgørelse af restancer. Det kan ligeledes være nødvendigt, at den anmodende stat hjælper den, der indgiver anmodningen, med at fremskaffe supplerende dokumenter eller afgørelser, der dokumenterer udestående restancer, hvis fuldbyrdelsesstaten har brug for disse til at begrunde fuldbyrdelsen af udestående restancer, der skyldes valutakursudsving.

III. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- Det angives i landeprofilen for den enkelte kontraherende stat, hvilke fuldbyrdelsesforanstaltninger der er tilgængelige i den pågældende stat. Der er betydelige forskelle staterne imellem, og det er således vigtigt at gennemgå profilen for den enkelte stat.
- Den, der indgiver anmodningen/den bidragsberettigede, bør underrettes om, hvilke skridt der kan tages for at fuldbyrde afgørelsen. Det vil gøre det nemmere for den bidragsberettigede at forstå eventuelle begrænsninger af fuldbyrdelsen af afgørelsen.
- I nogle tilfælde vil en henvendelse til den bidragspligtige ved først givne lejlighed med henblik på at opnå frivillig betaling være den hurtigste måde at sikre, at betalingen til den bidragsberettigede og børnene påbegyndes. Det er imidlertid vigtigt at huske, at alle de skridt, der tages for at fuldbyrde afgørelsen, uanset om der er tale om frivillig efterlevelse eller fuldbyrdelsesforanstaltninger, skal tages omgående og med det formål at sikre rettidige betalinger i overensstemmelse med afgørelsen.
- Det er vigtigt, at nye oplysninger, som den bidragsberettigede måtte have vedrørende den bidragspligtiges aktiver eller indkomst, fremsendes rettidigt til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed. Det vil lette den pågældende myndigheds fuldbyrdelse af afgørelsen.
- Den kompetente myndighed i den stat, der fuldbyrder afgørelsen, kan bruge formularen til statusrapport til at holde den anmodende stat underrettet om sagens videre forløb på en enkel måde. Ud over oplysninger om nye iværksatte foranstaltninger kan der vedlægges en fortegnelse eller en liste over betalinger modtaget af fuldbyrdelsesmyndigheden. Det vil gøre det lettere for den anmodende stat at afstemme sine registreringer og ajourføre opgørelser af restancer.
- Hvis fuldbyrdelsesorganer er involveret i både den anmodede og anmodende stat, vil hyppig kommunikation mellem disse organer øge sandsynligheden for en vellykket fuldbyrdelse af afgørelsen. I nogle tilfælde kan det være klogt at iværksætte fuldbyrdelsen i begge stater for at sikre, at der gøres udlæg i al indkomst og alle aktiver, hvis det er relevant.

B. Relevante artikler i konventionen

Artikel 6, stk. 2, *litra e)* og *f*)
Artikel 12, stk. 9
Artikel 32
Artikel 33
Artikel 34
Artikel 35

C. *Tilknyttede afsnit i håndbogen*

Se kapitel 3, del 2 – Forhold, der gør sig gældende for alle anmodninger i henhold til konventionen og anmodninger om særlige foranstaltninger
Se kapitel 4 – Behandling af udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 8 – Udgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag

IV. Ofte stillede spørgsmål

Hvilke skridt skal en kontraherende stat tage for at fuldbyrde en afgørelse?

728. Det afhænger af, hvilken stat der fuldbyrder afgørelsen. I konventionen opstilles en række anbefalede foranstaltninger, men de vil ikke alle være tilgængelige i de enkelte kontraherende stater, og nogle stater anvender andre foranstaltninger. Ved fuldbyrdelsen af afgørelser truffet i en anden stat skal fuldbyrdelsesstaten anvende fuldbyrdelsesforanstaltninger, der mindst svarer til de foranstaltninger, der gælder for nationale afgørelser. Hvilke skridt, der skal tages, afhænger ligeledes af, om eventuelle bestræbelser på at tilskynde den bidragspligtige til frivillig efterlevelse af afgørelsen er en succes.

Hvordan overføres betalingerne til den, der indgiver anmodningen?

729. I de fleste tilfælde overføres den bidragspligtiges betalinger elektronisk til fuldbyrdelsesmyndigheden i den stat, hvor fuldbyrdelsen sker. Myndigheden overfører betalingerne direkte til den bidragsberettigede eller til centralmyndigheden eller fuldbyrdelsesmyndigheden i den stat, hvor den bidragsberettigede har bopæl. Den bidragsberettigede kan angive, hvortil betalingerne skal overføres, i den indledende anmodningsformular (anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse).

Hvor lang tid går der, inden den bidragsberettigede begynder at modtage betalinger?

730. Det afhænger af en række faktorer. Det afhænger af, om den bidragspligtige betaler frivilligt eller om der skal iværksættes fuldbyrdelsesforanstaltninger. Det vil også tage længere tid, hvis der skal foretages søgninger for at lokalisere den bidragspligtige eller den bidragspligtiges indkomst eller aktiver.

Kapitel 11
Anmodninger om ændring af en afgørelse (artikel 10, stk. 1, *litra e)* og *f)*, og artikel 10, stk. 2, *litra b)* og *c)*)

731. Kapitlerne i denne håndbog om anmodninger om ændring har en anden opbygning end kapitlerne om andre anmodninger i henhold til konventionen. I stedet for særskilte kapitler om udgående og indgående anmodninger er der et kapitel (dette kapitel), der giver et overblik over konventionens anvendelse på anmodninger om ændring af eksisterende afgørelser om underholdsbidrag indgivet af bidragspligtige eller bidragsberettigede. I næste kapitel (kapitel 12) redegøres herefter for procedurerne for både udgående og indgående anmodninger om ændring.

732. Håndbogen er opbygget på denne måde for anmodninger om ændring, da aspekter såsom samspillet mellem konventionens bestemmelser, parternes situation (hvor de har bopæl, hvor afgørelsen er truffet) og spørgsmålet om, hvorvidt anmodningen indgives af en bidragsberettiget eller en bidragspligtig, alle har betydning for, hvor og hvordan anmodningen om ændring skal indgives. Dette kapitel omhandler således alle mulige scenarier, og der redegøres nærmere for ændringsprocedurerne i de enkelte scenarier. Dette kapitel vil gøre det nemmere for sagsbehandlere at forstå en række af de grundlæggende aspekter i forbindelse med ændringer, idet det giver den nødvendige baggrund for behandlingen af anmodningerne, som er omhandlet i kapitel 12.

733. I første del af dette kapitel gives et overblik over ændringsprocedurerne i en international sammenhæng. Den anden del omhandler anmodninger om ændring i fire forskellige scenarier.

I. Oversigt – ændring af afgørelser om underholdsbidrag

A. Generelt

734. Da underholdsbidrag, navnlig børnebidrag, ofte skal betales i mange år, og da børnenes behov og forældres midler vil ændre sig i denne periode, er det vigtigt, at afgørelsen om underholdsbidrag kan ændres, for at sikre, at børn og familier får den støtte, de har brug for. Konventionen omfatter derfor bestemmelser om centralmyndighedernes bistand ved fremsendelse og behandling af anmodninger om ændring af afgørelser, og konventionen omfatter ligeledes bestemmelser om den efterfølgende anerkendelse og fuldbyrdelse af disse ændrede afgørelser, hvis det er nødvendigt.[142]

735. I medfør af artikel 10 kan der indgives en anmodning om ***ændring*** af en eksisterende afgørelse, hvis en af parterne, enten en bidragsberettiget eller en bidragspligtig, anmoder om en ændring af afgørelsen. En bidragsberettiget kan anmode om en forhøjelse af underholdsbidraget, ophør af underholdsbidraget for et eller flere børn eller en ændring af vilkår såsom betalingshyppigheden. En bidragspligtig kan ligeledes anmode om en ændring – ofte

*Ved **ændring** forstås proceduren for ændring af en afgørelse om underholdsbidrag, efter at den er truffet. I nogle stater kaldes dette en ændringsanmodning eller en anmodning om at få ændret en afgørelse. Ændringen kan vedrøre underholdsbeløbet, hyppigheden eller en anden betingelse i afgørelsen om underholdsbidrag.*

142 Se forklarende rapport, punkt 258.

med henblik på en nedsættelse af underholdsbidraget, ophør af underholdsbidraget for et eller flere børn eller en ændring af betalingsvilkårene. Afgørelsen kan også ændres alene med henblik på at sikre, at underholdsbidraget afspejler den bidragspligtiges nuværende indkomst. Centralmyndigheden i en anmodende stat, hvor den, der indgiver anmodningen, har bopæl, er involveret i fremsendelsen af anmodningen om ændring til den anden kontraherende stat.

736. Alle kontraherende stater har fastlagte procedurer for behandling af anmodninger om ændring af underholdspligten omfattet af konventionen, og de kan enten ændre den eksisterende afgørelse eller træffe en ny afgørelse om underholdsbidrag.[143] Det er imidlertid vigtigt at huske, at berettigelsen af anmodningen om ændring i de fleste tilfælde vurderes på grundlag af lovgivningen i den anmodede stat.[144] De kontraherende stater kan have meget forskellige bestemmelser om de krav, der skal opfyldes, før en afgørelse kan ændres.[145] I landeprofilen for den anmodede stat angives de krav, der skal opfyldes i henhold til lovgivningen i den anmodede stat, før anmodningen kan imødekommes.

737. Det er vigtigt at bemærke, at anmodninger om ændring vedrørende reduktion eller annullering af restancer behandles meget forskelligt i de kontraherende stater. I nogle stater er det ikke muligt at ændre restancer, og selv om der er truffet en afgørelse om ændring af restancer, vil denne ændring ikke nødvendigvis blive anerkendt i en anden stat. Hvis den, der indgiver anmodningen, anmoder om en ændring af underholdsbidragsrestancer, bør landeprofilerne for begge stater altid konsulteres for at undersøge, om det er muligt at foretage denne ændring, og om annulleringen af restancerne vil blive anerkendt, hvis afgørelsen ændres.

738. Ydelsen af retshjælp i forbindelse med anmodninger om ændring er ligeledes et vigtigt aspekt i forbindelse med anmodninger om ændring, der indgives af en bidragspligtig. Som anført nedenfor i kapitel 12 har en bidragspligtig, der indgiver en anmodning om ændring, ikke automatisk ret til gratis retshjælp (artikel 17). Hvis anmodningen om ændring derimod indgives af en bidragsberettiget og vedrører børnebidrag omfattet af konventionens anvendelsesområde, har den bidragsberettigede ret til gratis retshjælp.

739. Det er ligeledes vigtigt at bemærke, at konventionen udelukkende indeholder grundlæggende retningslinjer for de kategorier af anmodninger om ændring, der kan indgives via centralmyndighederne, og meget begrænsede bestemmelser om, hvorledes de kontraherende stater skal forholde sig til afgørelser om ændring, der er blevet truffet i andre stater.

740. Der vil derfor opstå situationer under behandlingen af internationale sager, som ikke er specifikt omhandlet i konventionen. I disse sager skal de enkelte stater løse eventuelle problemer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning og de generelle principper i konventionen om, at staterne skal samarbejde om at fremme effektive, omkostningseffektive og rimelige løsninger og løsninger, der støtter formålet om inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag.

---

143 Selv om der i dette kapitel redegøres for et scenarie, hvor en stat anmodes om at ændre en tidligere afgørelse, finder det ligeledes anvendelse på scenarier, hvor det i henhold til national lovgivning ikke er muligt at ændre en afgørelse, men kun at træffe en ny afgørelse. Se forklarende rapport, punkt 264.

144 I nogle stater finder udenlandsk ret og ikke national ret anvendelse på disse anmodninger. Hvis en stat er part i Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, finder denne lov anvendelse på ændring af afgørelser.

145 I nogle stater vil ændringen af en afgørelse truffet af en anden stat ikke blive anerkendt, hvis barnet eller en af parterne fortsat har bopæl i afgørelsesstaten. Det kan have betydning for, om det er effektivt at anmode om en ændring i andre stater end afgørelsesstaten.

B. Hvor kan en direkte anmodning eller en anmodning om ændring indgives, og er det muligt at indgive en anmodning i henhold til konventionen?

741. Konventionen indeholder ikke "direkte kompetenceregler" om, hvornår en kontraherende stat kan ændre en afgørelse om underholdsbidrag truffet i en anden kontraherende stat. Dette henhører næsten altid under den nationale lovgivning. Muligheden for at ændre en afgørelse omhandles kun specifikt i konventionen i forbindelse med den bidragspligtiges anlæggelse af en sag med henblik på en ændret afgørelse i en anden stat end ***afgørelsesstaten***, så længe den bidragsberettigede har bopæl i afgørelsesstaten (artikel 18).[146]

Afgørelsesstaten *er den stat, hvor afgørelsen om underholdsbidrag er truffet.*

742. Ved at gøre det muligt at indgive ***anmodninger*** om ændring i henhold til konventionen og indføre bestemmelser om, hvornår afgørelser (herunder ændrede afgørelser) kan anerkendes og fuldbyrdes, sikrer konventionen parterne en nødvendig ramme, hvis den oprindelige afgørelse skal ændres. Konventionen gør det muligt at anvende en omkostningseffektiv, forenklet procedure for den bidragsberettigedes og bidragspligtiges indgivelse af anmodninger om ændring, hvis den anden part har bopæl i en anden kontraherende stat, således at den part, der anmoder om en ændring, i de fleste tilfælde ikke skal rejse til den anden stat for at indgive anmodningen.[147]

Tip: *I denne håndbog skelnes mellem* ***direkte anmodninger*** *og* ***anmodninger****. En* ***anmodning*** *er en foranstaltning omfattet af konventionen, som indgives via en centralmyndighed, f.eks. en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse. En* ***direkte anmodning*** *er en foranstaltning, der indgives direkte til en kompetent myndighed, såsom en anmodning om at få truffet en afgørelse, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag, hvis ingen af de kontraherende stater har udvidet konventionens anvendelsesområde til disse anmodninger. Der redegøres for direkte anmodninger i kapitel 16.*

743. I de fleste tilfælde har den, der indgiver anmodningen, enten den bidragsberettigede eller den bidragspligtige, en række forskellige muligheder med hensyn til, hvor sagen med henblik på en ændret afgørelse kan anlægges, og hvorvidt der skal indgives en anmodning i henhold til konventionen. Den, der indgiver anmodningen, kan beslutte at:

- indgive en anmodning i medfør af artikel 10 i konventionen med henblik på fremsendelse af anmodningen og anlæggelse af sagen i den stat, hvor den anden part har bopæl, eller
- rejse til den stat, hvor afgørelsen er truffet, eller hvor den anden part har bopæl, og indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i den pågældende stat
- indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i sin egen stat, navnlig hvis den pågældende stadig har bopæl i den stat, hvor afgørelsen er truffet.

---

146 Se forklarende rapport, punkt 415. Se artikel 18 om anmodninger om ændring indgivet af den bidragspligtige

147 Bemærk, at det i nogle tilfælde fortsat kan være nødvendigt at rejse, hvis sagen ikke kan anlægges via centralmyndigheden.

744. Hvilke af disse muligheder, den, der indgiver anmodningen, skal anvende, afhænger af:

- hvor den, der indgiver anmodningen, har bopæl, og om det er afgørelsesstaten (den stat, hvor afgørelsen er truffet)
- hvor den bidragspligtige har bopæl
- om den stat, hvor anmodningen i henhold til konventionen eller den direkte anmodning indgives, giver mulighed for den type ændring, der anmodes om (se bemærkningerne ovenfor vedrørende ændring af restancer)
- om det vil være vanskeligt at få den ændrede afgørelse anerkendt i den stat, hvor den skal fuldbyrdes
- sagsbehandlingstiden for anmodningen. Det kan navnlig være vigtigt, hvis en bidragsberettiget anmoder om en forhøjelse af underholdsbidraget til dækning af de øgede udgifter til barnets underhold
- om den ene stat har indført en hasteprocedure for ændringer – f.eks. revurderingsproceduren i Australien – der giver mulighed for at foretage hyppige ændringer, når parterne anmoder herom.

745. Det skal erindres, at den bidragspligtiges muligheder for at få ændret en afgørelse vil være mere begrænsede end den bidragsberettigedes, jf. artikel 18 i konventionen.

746. Det er vanskeligt at afgøre, om der skal indgives en anmodning om ændring i henhold til konventionen eller en direkte anmodning, og den, der indgiver anmodningen, bør tilrådes at søge juridisk rådgivning, hvis den pågældende har spørgsmål eller er i tvivl.

747. Endelig skal det bemærkes, at da konventionen kun finder anvendelse under begrænsede omstændigheder, er der en risiko for, at de ændrede eller nye afgørelser der træffes, resulterer i flere forskellige afgørelser vedrørende den samme familie eller anmodende part og sagsøgte. Der bør i muligt omfang ikke anvendes en tilgang, som resulterer i flere forskellige afgørelser. Det skaber usikkerhed, og de ressourcer, der skal anvendes til at løse problemerne, vil være til hinder for en effektiv fuldbyrdelse af disse afgørelser.

II. Eksempler

748. I dette afsnit angives de mulige ændringsscenarier og de situationer, hvor der kan indgives anmodninger om ændring i henhold til procedurerne i konventionen. Anmodninger om ændring er opdelt i fire mulige scenarier:

1. Den bidragsberettigede har bopæl i den stat, der har truffet den oprindelige afgørelse (afgørelsesstaten), men ikke den bidragspligtige.
2. Den bidragspligtige har bopæl i afgørelsesstaten, men ikke den bidragsberettigede.
3. Hverken den bidragspligtige eller den bidragsberettigede har bopæl i afgørelsesstaten og har bopæl i andre stater.
4. Hverken den bidragspligtige eller den bidragsberettigede har bopæl i afgørelsesstaten, og begge har nu bopæl i den samme stat.

749. I de enkelte eksempler er de kritiske overvejelser:

- Hvor er afgørelsen truffet?
- Hvor har den bidragsberettigede bopæl nu?
- Hvor har den bidragspligtige bopæl?
- Hvor skal den ændrede afgørelse anerkendes og fuldbyrdes?

750. I de enkelte eksempler redegøres for mulighederne.

A. Eksempel 1: Den bidragspligtige er flyttet fra afgørelsesstaten, den bidragsberettigede er ikke

Konkret situation:

751. Dette er et af de mest almindelige scenarier. Afgørelsen om underholdsbidrag blev truffet i land A. Den bidragspligtige har nu bopæl i land B. Den bidragsberettigede har stadig bopæl i land A. Afgørelsen er blevet fremsendt til land B med henblik på anerkendelse og fuldbyrdes i land B. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

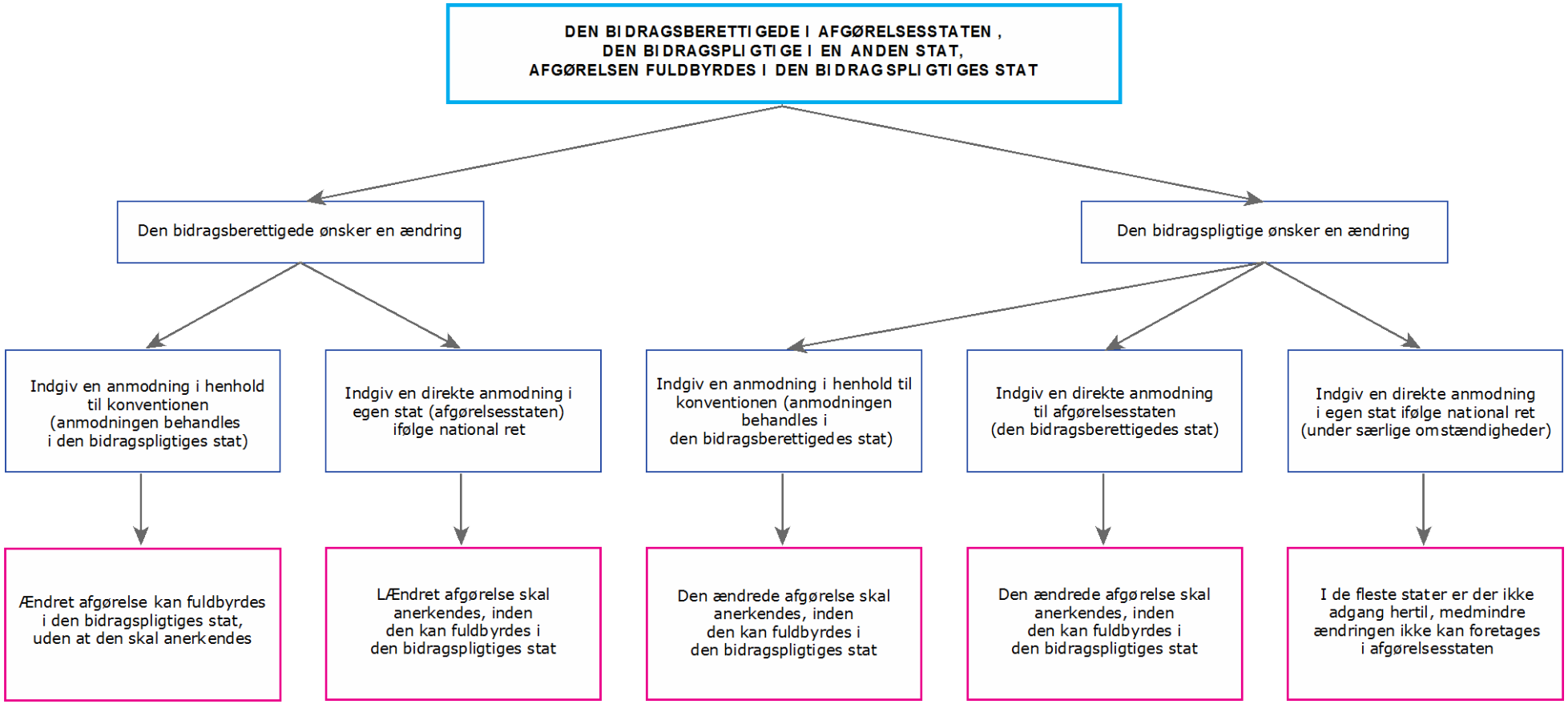

Figur 28: Anmodninger om ændring, hvor den bidragsberettigede har bopæl i afgørelsesstaten

1. Hvis den *bidragsberettigede* ønsker en ændring

752. Den bidragsberettigede ønsker ofte at få afgørelsen ændret for at få dækket de øgede udgifter til børnenes underhold. I denne situation har den bidragsberettigede en række muligheder.

a) Mulighed 1 – indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra f)*, i konventionen

753. I denne situation kan den bidragsberettigede indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra f)*, om at få afgørelsen ændret i land B, hvor den bidragspligtige har sit ***sædvanlige opholdssted*** i dag. Hvis den bidragsberettigede vælger denne mulighed, fremsender centralmyndigheden i land A anmodningen til centralmyndigheden i land B. Centralmyndigheden i land B videresender anmodningen til den kompetente myndighed i land B, sagen anlægges i land B i overensstemmelse med lovgivningen i land B (herunder kompetencereglerne) og afgørelsen kan ændres.

*Begrebet **"sædvanligt opholdssted"** er ikke defineret i konventionen. Begrebet anvendes i en række artikler i konventionen i forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt en afgørelse kan anerkendes eller fuldbyrdes. Sagens faktiske omstændigheder vil afgøre, om en person har sit sædvanlige opholdssted i en stat. Det sædvanlige opholdssted kan bl.a. fastlægges som det sted, hvor den pågældende har bopæl, hvor den pågældende har sin primære bopæl (eller hovedbopæl), eller hvor den pågældende arbejder eller går i skole. Det sædvanlige opholdssted kan ikke fastlægges alene på grundlag af simpel tilstedeværelse.*

754. Den ændrede afgørelse behøver ikke at blive anerkendt, inden den kan fuldbyrdes i land B, da den blev truffet af en kompetent myndighed i land B. Det fremgår af anmodningsformularen (anmodning om ændring), om den, der indgiver anmodningen, anmoder om at få den ændrede afgørelse fuldbyrdet. Hvis dette er tilfældet, behøver den bidragsberettigede (den, der indgiver anmodningen) ikke foretage sig yderligere, hvis afgørelsen fortsat skal fuldbyrdes i land B. Hvis den bidragspligtige flytter, eller hvis der er aktiver eller indkomst uden for land B, skal den ændrede afgørelse naturligvis anerkendes i disse andre stater. Det er ikke nødvendigt at få den ændrede afgørelse anerkendt i land A (hvor den, der indgiver anmodningen, har bopæl), medmindre det foreskrives i lovgivningen i land A eller den bidragspligtige har aktiver og indkomst i land A og afgørelsen skal fuldbyrdes der.

755. Ved brug af denne mulighed anmoder den bidragsberettigede således om en ændring af afgørelsen i henhold til konventionen, og de procedurer, der redegøres for i dette kapitel og i kapitel 12, finder anvendelse på denne anmodning.

b) Mulighed 2 – indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land A

756. Konventionen finder ikke anvendelse på en ændring foretaget ved brug af denne mulighed.

757. Da den oprindelige afgørelse blev truffet i land A, kan den bidragsberettigede blot rette henvendelse til den judicielle eller administrative myndighed, som har truffet afgørelsen, og anmode om at få den ændret. Den ændrede afgørelse vil som enhver anden ændret afgørelse blive truffet i henhold til den nationale lovgivning (lovgivningen i land A). Underretning eller forkyndelse af anmodningen over for den bidragspligtige i land B sker som foreskrevet i lovgivningen i land A.

758. Da den bidragspligtige har bopæl i land B og denne stat er ansvarlig for fuldbyrdelsen, hvis den bidragsberettigede vælger at indgive en direkte anmodning om ændring i land A, skal den ændrede afgørelse fremsendes til land B med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse, når den er blevet truffet. Det kan ske ved anvendelse af de procedurer, der redegøres for i kapitel 4.

759. Den ændrede afgørelse anerkendes og fuldbyrdes i land B, medmindre den bidragspligtige som anført i kapitel 5 kan dokumentere, at ingen af de grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen, der er nævnt i artikel 20, finder anvendelse, eller at en af de grunde, der er nævnt i artikel 22, er til hinder for anerkendelsen og fuldbyrdelsen af afgørelsen. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis den bidragspligtige kan dokumentere, at han ikke er blevet underrettet om den direkte anmodning om ændring som foreskrevet i lovgivningen i land A.

760. I de fleste sager kan den ændrede afgørelse imidlertid anerkendes uden indsigelse i land B, og den ændrede afgørelse vil herefter være eksigibel i land B.

761. Ved brug af denne mulighed anmoder den bidragsberettigede således om en ændring af afgørelsen i henhold til den nationale lovgivning, men den efterfølgende anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af den ændrede afgørelse indgives i medfør af artikel 10 i konventionen. Procedurerne i kapitel 4 og 5 finder anvendelse på anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse.

2. Hvis den *bidragspligtige* ønsker en ændring

762. Hvis den bidragspligtige ønsker at få ændret afgørelsen i dette særlige scenarie, har den pågældende en række muligheder med hensyn til, hvor anmodningen kan indgives. Som anført nedenfor kan den bidragspligtige indgive en anmodning i henhold til konventionen om at få ændret afgørelsen i land A, den bidragspligtige kan indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land A, og under meget begrænsede omstændigheder kan den bidragspligtige indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land B i henhold til lovgivningen i land B.

763. I denne særlige situation (hvor den bidragspligtige er flyttet fra afgørelsesstaten, men ikke den bidragsberettigede) er der en række overvejelser af betydning for den bidragspligtige. Det er vigtigt, at den bidragspligtige foretager disse overvejelser for at afgøre, hvor anmodningen skal indgives.

Bemærk: *I medfør af artikel 18 er det vigtigt at afgøre, hvor sagen omfattet af konventionen er "anlagt", for at vurdere, om den pågældende artikel er til hinder for fuldbyrdelse af afgørelsen. Bemærk, at udtrykket "sag" er anvendt i denne artikel – ikke anmodning. "Sagen" er anlagt det sted, hvor den kompetente myndighed (retten eller den administrative myndighed) afholder retsmødet eller gennemgår sagen og afgør, om afgørelsen om underholdsbidrag skal ændres. Det vil være den* ***anmodede stat****.*

764. Selv om konventionen ikke indeholder direkte regler om, hvornår en stat kan ændre en afgørelse truffet i en anden stat, begrænser konventionen den bidragspligtiges mulighed for at få afgørelsen ændret i en anden stat, så længe den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i den stat, som har truffet den oprindelige afgørelse (afgørelsesstaten).[148]

[148] Se forklarende rapport, punkt 421 og 422.

765. Denne regel er både omhandlet i artikel 18 og 22. I henhold til artikel 18 kan en bidragspligtig ikke anlægge sag med henblik på en ændret afgørelse i en anden kontraherende stat end afgørelsesstaten, så længe den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, medmindre en af de fire undtagelser finder anvendelse. I henhold til artikel 22 kan sagsøgte i forbindelse med en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse gøre indsigelse med den begrundelse, at afgørelsen er truffet i modstrid med artikel 18.

766. Dette betyder i praksis, at sagen bør anlægges i afgørelsesstaten, hvis den bidragspligtige er flyttet fra afgørelsesstaten og ønsker at få afgørelsen ændret og den bidragsberettigede har bopæl i afgørelsesstaten. I henhold til konventionen kan den bidragspligtige anlægge sagen uden at rejse til afgørelsesstaten, da den pågældende kan indgive en anmodning i sin egen stat med henblik på fremsendelse af anmodningen i henhold til konventionen og anlæggelse af sagen i afgørelsesstaten.[149]

767. Hvis dette ikke sker og sagen anlægges uden for afgørelsesstaten, skal den bidragspligtige sikre, at artikel 18 og 22 ikke vil være til hinder for anerkendelsen af den ændrede afgørelse, hvis den ændrede afgørelse skal anerkendes.

768. I det følgende afsnit redegøres nærmere for disse muligheder.

a) Mulighed 1 – indgive en anmodning om ændring i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra b)*, i konventionen

769. I medfør af artikel 10, stk. 2, *litra b)*, kan den bidragspligtige, der ellers ville være nødsaget til at vende tilbage til land A for at indgive en direkte anmodning om ændring i land A, anvende et effektivt alternativt, hvor omkostningerne ofte vil være lavere. I denne konkrete situation kan den bidragspligtige indgive en anmodning om ændring i henhold til konventionen, og centralmyndigheden i land B fremsender den pågældende anmodning til land A. Centralmyndigheden i land A videresender anmodningen til en kompetent myndighed i land A med henblik på behandling, og anmodningen afgøres i overensstemmelse med lovgivningen i land A.

770. Hvis der træffes en ændret afgørelse, fremsender centralmyndigheden i land A en kopi af den ændrede afgørelse til land B. Afhængigt af lovgivningen i land B skal den ændrede afgørelse muligvis omfattes af anerkendelsesproceduren i land B, inden den tidligere anerkendte afgørelse rent faktisk kan ændres. Det er ikke altid nødvendigt, da den ændrede afgørelse i nogle stater blot betragtes som en forlængelse af den oprindelige afgørelse. I mange stater bistår centralmyndigheden i overensstemmelse med god praksis og i henhold til artikel 10, stk. 2, *litra a)*, under anerkendelsesproceduren i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl. Hvis dette ikke er tilfældet, skal den bidragspligtige anvende de nationale procedurer i sin stat for at få afgørelsen anerkendt.

771. De procedurer, der redegøres for senere i dette kapitel, finder kun anvendelse på anmodninger om ændring.

b) Mulighed 2 – indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land A

772. Den bidragspligtige kan altid vende tilbage til land A og indgive en anmodning om ændring direkte til den kompetente myndighed i land A i henhold til lovgivningen i land A.

---

149 Bemærk, at den bidragspligtige i henhold til artikel 17 ikke har ret til gratis retshjælp i forbindelse med anmodningen.

773. I de fleste tilfælde skal den bidragspligtige herefter have den ændrede afgørelse anerkendt i land B, hvor afgørelses fuldbyrdes, for at begrænse eller ændre fuldbyrdelsen af den oprindelige afgørelse. Anmodningen om anerkendelse kan enten indgives i henhold til national lovgivning (hvis land B tillader det), eller alternativt kan den bidragspligtige indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 2, litra a), om at få den ændrede afgørelse anerkendt i land B for at begrænse fuldbyrdelsen af den tidligere anerkendte afgørelse. I mange stater bistår centralmyndigheden i overensstemmelse med god praksis og i henhold til artikel 10, stk. 2, *litra a)*, under anerkendelsesproceduren i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl. Hvis dette ikke er tilfældet, skal den bidragspligtige anvende de nationale procedurer i sin stat for at få afgørelsen anerkendt. Der redegøres for procedurerne for anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse i kapitel 4 og 5.

c) Mulighed 3 – indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land B

774. I lyset af bestemmelserne i artikel 18 vil dette kun være muligt i meget få stater, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Denne mulighed er ikke tilgængelig, hvis anmodningen vedrører børnebidrag.

775. Der kan f.eks. indgives en direkte anmodning om ændring i land B, hvis de to parter aftaler, at det vil være hurtigere at anlægge sagen i land B, da den pågældende stat har bedre forudsætninger for at vurdere den bidragspligtiges indkomst og evne til at betale ægtefællebidrag. I denne situation har parterne aftalt, at sagen anlægges i land B. Den bidragspligtiges direkte anmodning henhører udelukkende under lovgivningen i land B (hvis tilladt), og den bidragsberettigede underrettes som foreskrevet i lovgivningen i den pågældende stat.

776. Der tages højde for disse situationer i konventionen i undtagelserne i artikel 18, der gør det muligt at få ændret en afgørelse i en anden stat end afgørelsesstaten under følgende begrænsede omstændigheder:

- hvis der foreligger en skriftlig aftale om, hvilken stat der har kompetencen (ikke i sager om børnebidrag)
- hvis den bidragsberettigede anerkender myndighedens kompetence i den anden stat
- hvis den kompetente myndighed i afgørelsesstaten ikke kan eller nægter at ændre afgørelsen
- hvis den oprindelige afgørelse, der er truffet i afgørelsesstaten, ikke kan anerkendes eller erklæres for eksigibel af den pågældende stat.

B. Eksempel 2: Den bidragsberettigede er flyttet fra afgørelsesstaten, den bidragspligtige er ikke

Konkret situation:

777. Afgørelsen om underholdsbidrag blev truffet i land A. Den bidragsberettigede er flyttet til land B. Den bidragspligtige har stadig bopæl i land A. Afgørelsen fuldbyrdes i land A. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

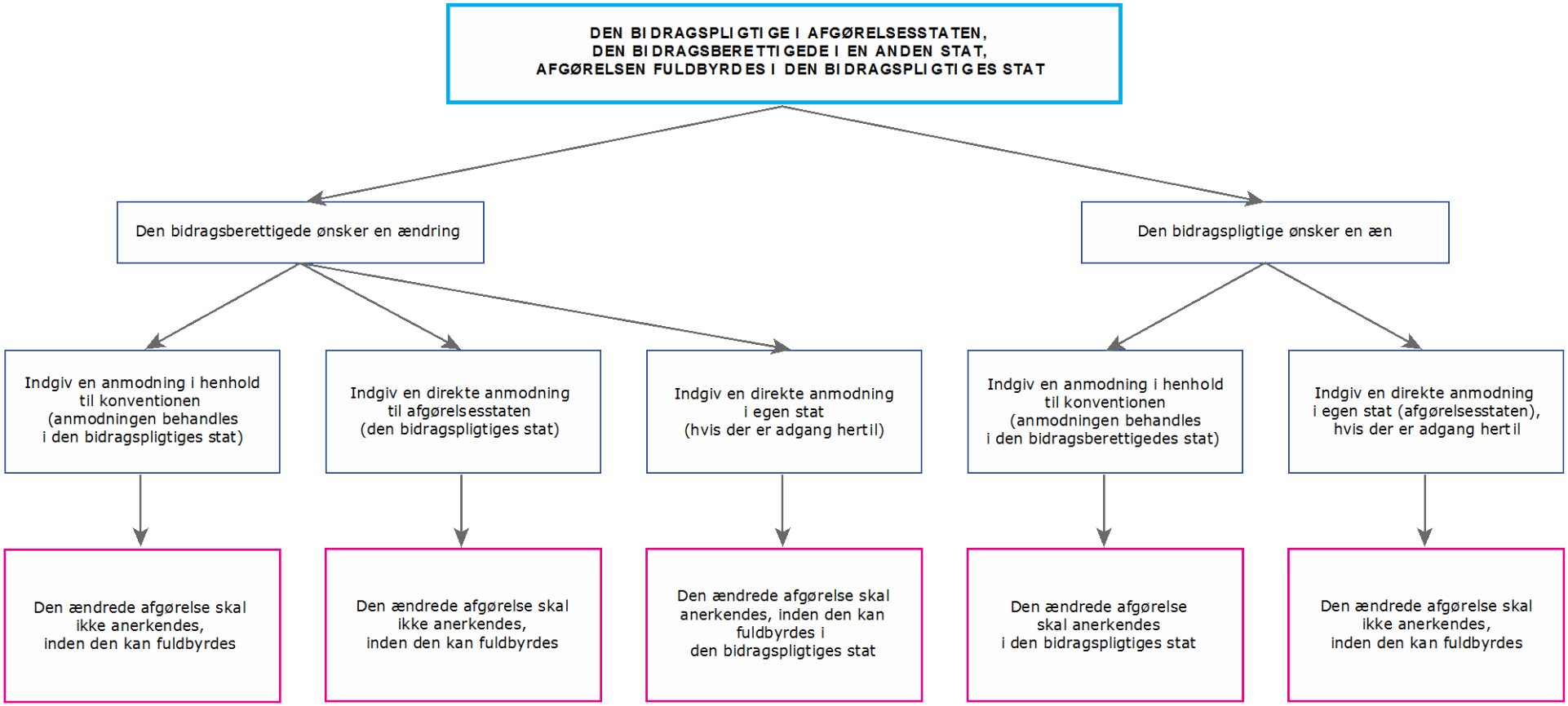

Figur 29: Anmodninger om ændring, hvor den bidragspligtige har bopæl i afgørelsesstaten

1. Hvis den *bidragsberettigede* ønsker en ændring

a) Mulighed 1 – indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra e)*, i konventionen

778. Hvis den bidragsberettigede ikke ønsker at vende tilbage til land A for at indgive anmodningen direkte, kan den pågældende indgive en anmodning om ændring i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra e)*, i konventionen. Centralmyndigheden i land B fremsender anmodningen til centralmyndigheden i land A. Centralmyndigheden videresender anmodningen til den kompetente myndighed med henblik på behandling. Anmodningen afgøres i overensstemmelse med lovgivningen i land A, og den ændrede afgørelse kan fuldbyrdes i land A.

779. I de fleste tilfælde er det ikke nødvendigt at få den ændrede afgørelse anerkendt i land B (hvor den bidragsberettigede har bopæl) eller i en anden stat, medmindre den bidragspligtige har aktiver eller indkomst i land B eller i den anden stat. Hvis afgørelsen skal anerkendes et andet sted, kan den bidragsberettigede imidlertid anvende procedurerne i kapitel 4 og 5.

780. De procedurer, der redegøres for senere i dette kapitel, finder anvendelse på anmodningen om ændring indgivet af den bidragsberettigede i denne situation.

b) Mulighed 2 – indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land A

781. Den bidragsberettigede kan altid vende tilbage til land A og indgive en direkte anmodning om ændring i den stat, hvor den oprindelige afgørelse blev truffet. Den trufne ændrede afgørelse skal ikke anerkendes, inden den kan fuldbyrdes i land A, idet den blot kan fremsendes til den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed og fuldbyrdes på samme måde som den oprindelige afgørelse. Ændringsproceduren henhører udelukkende under lovgivningen i land A.

782. Hvis den ændrede afgørelse af en eller anden årsag skal fuldbyrdes i land B eller en anden stat, da den bidragspligtige har aktiver eller indkomst i land B eller en anden kontraherende stat, skal den bidragsberettigede på dette tidspunkt indgive den relevante anmodning i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra a)*, for at få den ændrede afgørelse anerkendt i den pågældende stat, medmindre afgørelsen i henhold til lovgivningen i den pågældende stat kan betragtes som en forlængelse af den oprindelige afgørelse og således ikke skal anerkendes.

c) Mulighed 3 – indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land B

783. Hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen i land B, kan den bidragsberettigede indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land B (hvor den pågældende har bopæl) om at få ændret afgørelsen. Underretning af og forkyndelse for den bidragspligtige sker som foreskrevet i lovgivningen i land B.[150]

784. Inden den bidragsberettigede vælger denne mulighed, bør den pågældende imidlertid være opmærksom på, at det kan være vanskeligt at få den ændrede afgørelse anerkendt, hvis den skal anerkendes, inden den kan fuldbyrdes i en stat, der har taget et forbehold i henhold til konventionen, der udelukker den bidragsberettigedes opholdssted som grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse (se kapitel 5).[151]

---

150 Se kapitel 3.

151 Hvis en stat har taget dette forbehold, skal der således findes et andet grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen. I artikel 20 anføres de alternative grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse.

785. Derfor ønsker den bidragsberettigede måske at vurdere, om det er sandsynligt, at afgørelsen vil blive anerkendt i land A, hvor den bidragspligtige har bopæl, da den ændrede afgørelse i de fleste tilfælde skal anerkendes, inden den kan fuldbyrdes i land A. Hvis dette er tilfældet, kan den bidragsberettigede med fordel indgive anmodningen om ændring i medfør af konventionens artikel 10 som anført ovenfor.

786. Hvis den ændring, som den bidragsberettigede anmoder om i dette tilfælde, omfatter en ændring af eventuelle udestående underholdsbidragsrestancer, bør den bidragsberettigede endelig være opmærksom på, at en afgørelse truffet i land B ikke nødvendigvis anerkendes af den kompetente myndighed i land A. Landeprofilerne for begge stater bør konsulteres i dette tilfælde for at undersøge, om den ændrede afgørelse vil blive anerkendt.

2. Hvis den *bidragspligtige* ønsker en ændring

a) Mulighed 1 – indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra c)*, i konventionen

787. Den bidragspligtige kan indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra c)*, i konventionen om at få afgørelsen ændret i land B, hvor den bidragsberettigede har bopæl.[152] Den bidragspligtige kan indgive en anmodning i land A, og centralmyndigheden i land A videresender den pågældende anmodning til den kompetente myndighed i land B. Sagen med henblik på en ændret afgørelse anlægges således i land B og anmodningen om ændring afgøres i overensstemmelse med lovgivningen i land B.

788. Hvis afgørelsen ændres i land B og den oprindelige afgørelse fuldbyrdes i land A, skal den ændrede afgørelse i de fleste stater anerkendes i land A, inden den kan fuldbyrdes (og få forrang for den tidligere afgørelse). Både den bidragspligtige og den bidragsberettigede kan anmode om anerkendelse, hvis det er nødvendigt. Hvis den bidragsberettigede indgiver en anmodning, omfatter procedurerne i kapitel 4 og 5 om anerkendelse og fuldbyrdelse anmodningen om anerkendelse af den ændrede afgørelse. Hvis den bidragspligtige indgiver en anmodning, bistår centralmyndigheden i mange stater i overensstemmelse med god praksis og i henhold til artikel 10, stk. 2, *litra a)*, under denne procedure, da det er det sidste skridt i anmodningen om ændring.[153]

b) Mulighed 2 – indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land A

789. Hvis den bidragspligtige ønsker at få afgørelsen ændret, kan den pågældende muligvis indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land A, hvor den pågældende har bopæl. Land A er afgørelsesstaten og kan i nogle tilfælde ændre sin egen afgørelse. Hvis det er muligt at indgive denne anmodning[154], er sagen underlagt lovgivningen i land A, og underretning af eller forkyndelse for den bidragsberettigede sker som foreskrevet i lovgivningen i land A[155]. Den ændrede afgørelse kan fuldbyrdes i land A uden krav om anerkendelse eller yderligere skridt. Centralmyndigheden i land A bør imidlertid underrette centralmyndigheden i land B, hvor den bidragsberettigede har bopæl, således at myndigheden kan ajourføre sine registreringer, hvis afgørelsen ændres.

---

152 Med forbehold af de gældende kompetenceregler i land B.

153 Konventionens anvendelsesområde omfatter strengt taget ikke en anmodende parts anmodning om tjenester fra den pågældendes egen centralmyndighed i forbindelse med en anmodning i den pågældende stat.

154 I henhold til lovgivningen i nogle stater skal sagen anlægges i den stat, hvor den bidragsberettigede har bopæl. I andre stater er der ingen kompetence (eller myndighed) til at træffe en afgørelse, der er bindende for en part med bopæl i en anden stat.

155 Se kapitel 3.

790. Det er usandsynligt, at den ændrede afgørelse truffet i land A skal anerkendes eller fuldbyrdes i land B, hvor den bidragsberettigede har bopæl, medmindre den bidragspligtige ligeledes har aktiver og indkomst i den pågældende stat. Hvis den bidragsberettigede ønsker at få den ændrede afgørelse anerkendt og fuldbyrdet i land B, bør det ikke være så vanskeligt, da den ændrede afgørelse blev truffet af den samme myndighed som har truffet den oprindelige afgørelse, og i de fleste stater betragtes den ændrede afgørelse som en forlængelse af den oprindelige afgørelse, og den kan således anerkendes på dette grundlag.

791. I lyset af eventuelle restriktioner i den nationale lovgivning i forbindelse med indgivelse af en direkte anmodning om ændring i land A, kan det imidlertid i mange tilfælde være til større fordel for den bidragspligtige at indgive en anmodning om at få afgørelsen ændret i land B i henhold til procedurerne i konventionen.

C. Eksempel 3: Både den bidragsberettigede og den bidragspligtige er flyttet fra afgørelsesstaten og har bopæl i forskellige stater

792. Afgørelsen om underholdsbidrag blev truffet i land A. Den bidragsberettigede er flyttet til land B. Den bidragspligtige bor i dag i land C. Afgørelsen er blevet anerkendt i land C og fuldbyrdes i land C. Alle tre stater er kontraherende stater i konventionen.

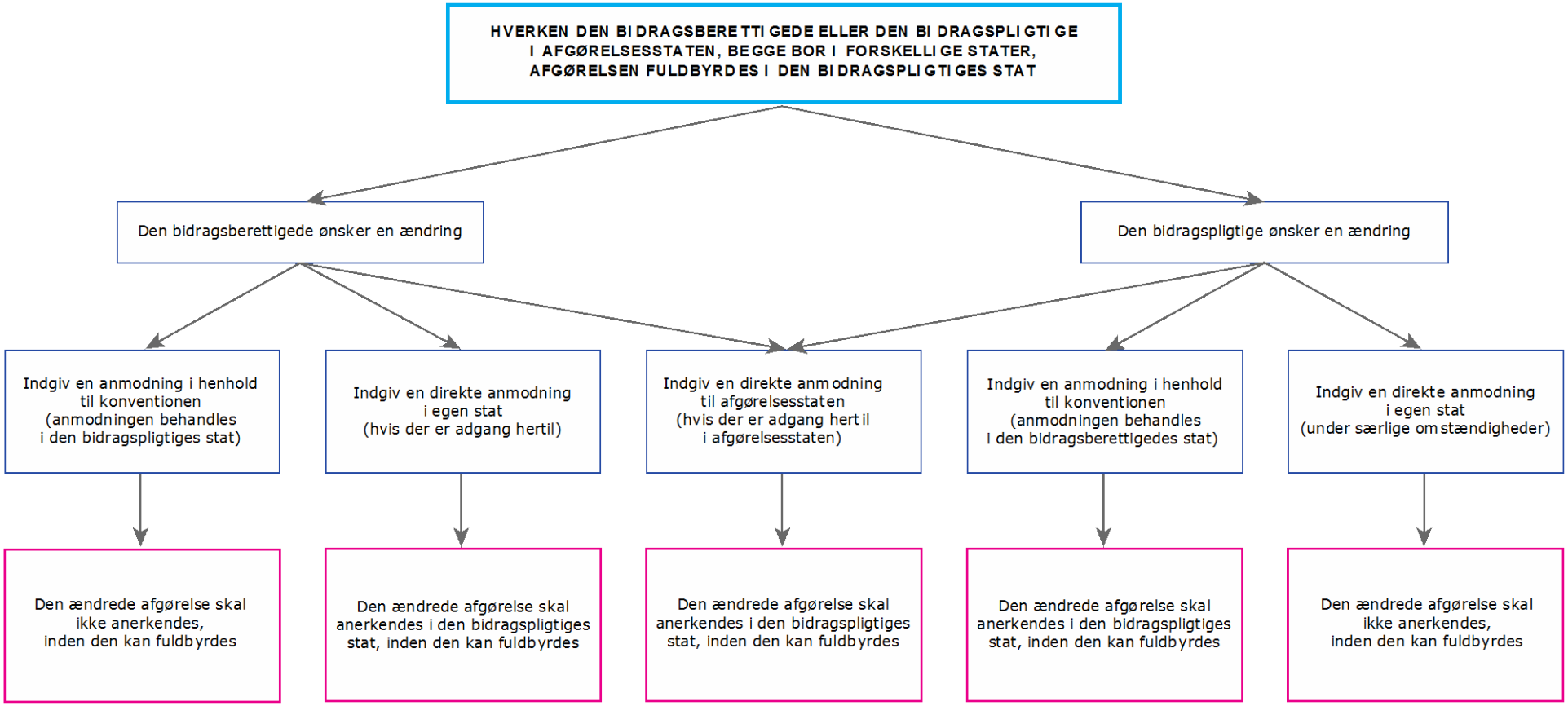

Figur 30: Anmodninger om ændring, hvor begge parter er flyttet fra afgørelsesstaten og har bopæl i forskellige stater

1. Hvis den *bidragsberettigede* ønsker en ændring

a) Mulighed 1 – indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra f)*, i konventionen

793. Den bidragsberettigede kan indgive en anmodning om ændring i land B (hvor den pågældende har bopæl) i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra f)*, i konventionen.[156] Centralmyndigheden i land B fremsender den pågældende anmodning til centralmyndigheden i land C, hvor den bidragspligtige har bopæl. Centralmyndigheden videresender anmodningen til en kompetent myndighed i land C og afgørelsen ændres således i land C.

794. Bemærk, at afgørelsen truffet i land A i henhold til konventionen ikke skal anerkendes i land B, inden der kan indgives en anmodning om ændring i land B eller inden sagen kan anlægges i land C. Det er heller ikke et krav i konventionen, at den afgørelse, der skal ændres, er truffet i en kontraherende stat.[157] Afgørelsen skal imidlertid være omfattet af konventionens anvendelsesområde (se kapitel 3). Spørgsmålet om, hvorvidt afgørelsen rent faktisk vil blive ændret, afhænger imidlertid af lovgivningen i land C og om, hvorvidt den pågældende type afgørelse kan ændres i henhold til denne lovgivning.

795. Hvis der træffes en ændret afgørelse i henhold til denne procedure, bliver land C nu den "nye" afgørelsesstat. Den ændrede afgørelse truffet i land C skal ikke anerkendes i land C, da afgørelsen skal fuldbyrdes i den stat, hvor den blev truffet.

796. Medmindre den bidragspligtige har aktiver eller indkomst i land B (hvor den bidragsberettigede har bopæl) eller i en anden stat, et det ikke nødvendigt at foretage sig yderligere, selv om det er god praksis at meddele den anden stat, at afgørelsen er blevet ændret.

b) Mulighed 2 – indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land B

797. Hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen i land B, kan den bidragsberettigede indgive en anmodning direkte til en kompetent myndighed i land B, hvor den pågældende har bopæl, om at få ændret den oprindelige afgørelse truffet i land A. Underretning af eller forkyndelse for den bidragspligtige/sagsøgte i land C sker som foreskrevet i lovgivningen i land B.[158]

798. Bemærkningerne vedrørende det tidligere eksempel vedrørende anmodninger indgivet af bidragsberettigede direkte i bopælsstaten kan imidlertid ligeledes være relevante her. Hvis den bidragsberettigede vælger denne mulighed, skal den ændrede afgørelse truffet i land B anerkendes i land C, hvor den bidragspligtige har bopæl, inden den kan fuldbyrdes i land C. Den bidragsberettigede skal indgive en anmodning i henhold til konventionen om anerkendelse og fuldbyrdelse i henhold til procedurerne i kapitel 4 eller indgive en anmodning om anerkendelse direkte til den kompetente myndighed i land C. Hvis land C har taget et forbehold, der udelukker den bidragsberettigedes opholdssted som grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse, kan den bidragspligtige/sagsøgte gøre indsigelse mod anerkendelsen, og der skal findes et andet grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse.

---

156 Med forbehold af de gældende kompetenceregler i land B.
157 Se forklarende rapport, punkt 262.
158 Se kapitel 3.

2. Hvis den *bidragspligtige* ønsker en ændring

a) Mulighed 1 – indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra c)*, i konventionen

799. Den bidragspligtige kan indgive en anmodning om ændring i henhold til procedurerne i konventionen (artikel 10, stk. 2, *litra c)*) via centralmyndigheden i land C. Den pågældende anmodning fremsendes til centralmyndigheden i land B. Centralmyndigheden i land B videresender anmodningen til den kompetente myndighed i land B, hvor sagen anlægges i overensstemmelse med lovgivningen i land B.

800. Hvis afgørelsen ændres, bliver land B den "nye" afgørelsesstat. Den ændrede afgørelse skal anerkendes i land C, inden den kan fuldbyrdes. Den bidragspligtige skal i denne forbindelse indgive en anmodning i medfør af artikel 10, stk. 2, *litra a)*. Anerkendelsesproceduren bør være rimelig enkel, da anmodningen, som resulterede i afgørelsen, blev indgivet af den bidragspligtige. I nogle stater skal den ændrede afgørelse ikke anerkendes, da den ændrede afgørelse i henhold til den nationale lovgivning betragtes som en forlængelse af den oprindelige allerede anerkendte afgørelse. Procedurerne i kapitel 4 og 5 finder anvendelse på anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse.

801. Hvis den bidragspligtige skal indgive en anmodning om anerkendelse, kan centralmyndigheden i den pågældendes egen stat i overensstemmelse med god praksis og i henhold til artikel 10, stk. 2, *litra a)*, bistå under denne procedure, da det er det sidste skridt i anmodningen om ændring. I nogle stater skal den bidragspligtige anvende andre nationale procedurer for at få afgørelsen anerkendt med henblik på at begrænse eller udsætte fuldbyrdelsen af den oprindelige afgørelse. Endelig anvender den bidragspligtige slet ikke anerkendelsesproceduren i en række stater, idet den ændrede afgørelse påberåbes som forsvar eller til at gøre indsigelse mod fuldbyrdelsen af den tidligere afgørelse.

b) Mulighed 2 – indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land C

802. I nogle få stater kan den bidragspligtige muligvis indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i land C, den stat, hvor den pågældende har bopæl. I de fleste stater vil dette ikke være muligt, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, som anført nedenfor. Underretning af eller forkyndelse for den bidragsberettigede sker som foreskrevet i lovgivningen i land C.[159]

803. Ændringen af afgørelsen skal ikke anerkendes i land C, da den ændrede afgørelse er en national afgørelse. Hvis den bidragspligtige har aktiver eller indkomst i en anden stat, skal afgørelsen imidlertid anerkendes i denne anden stat, inden den kan fuldbyrdes.

804. Den mest sandsynlige årsag til indgivelse af en anmodning i land C i dette scenarie er en situation, hvor den eksisterende afgørelse ikke kan ændres i land B, hvor den bidragsberettigede har bopæl, eller i afgørelsesstaten. I denne situation kan land C sandsynligvis ændre afgørelsen eller træffe en ny afgørelse om underholdspligt.

805. Medmindre disse omstændigheder foreligger, bør den bidragsberettigede indgive en anmodning om ændring i medfør af konventionens artikel 10 med henblik på fremsendelse af anmodningen og anlæggelse af sagen i land B, hvor den bidragsberettigede har bopæl.

---

159 Se kapitel 3.

3. Indgivelse af anmodning om ændring i afgørelsesstaten

806. I den om end sjældne situation, hvor hverken den bidragsberettigede eller den bidragspligtige har bopæl i afgørelsesstaten, kan en anmodning om at få truffet en ændret afgørelse i afgørelsesstaten indgives af begge parter, enten i medfør af konventionens artikel 10 eller ved indgivelse af en anmodning direkte til afgørelsesstaten.

807. Det henhører udelukkende under afgørelsesstatens lovgivning, om dette er muligt i en given situation. I mange jurisdiktioner er dette ikke muligt, da den administrative eller judicielle myndighed sandsynligvis ikke vil behandle en anmodning, hvis hverken den bidragsberettigede eller den bidragspligtige har nogen tilknytning til den pågældende stat.

808. Hvis anmodningen rent faktisk behandles, er bemærkningerne vedrørende de tidligere scenarier imidlertid ligeledes relevante for en eventuel ændret afgørelse truffet på baggrund af en sådan anmodning. Hvis afgørelsen skal fuldbyrdes i en anden stat, skal den anerkendes, inden den kan fuldbyrdes.

809. Medmindre der er en tvingende grund til at vende tilbage til afgørelsesstaten, vil det altid være mere praktisk, at anmodningen om ændring behandles i en stat, hvor en af parterne har bopæl. Det er bl.a. nemmere at fastsætte indkomsten og således underholdsbeløbet og vurdere den bidragspligtiges evne til at betale, når en af parterne kan fremlægge disse oplysninger direkte.

D. Eksempel 4: Begge parter er flyttet fra afgørelsesstaten og bor i den samme stat i dag

810. I det sidste scenarie er begge parter flyttet fra afgørelsesstaten (land A), men bor i den samme stat (land B) i dag.

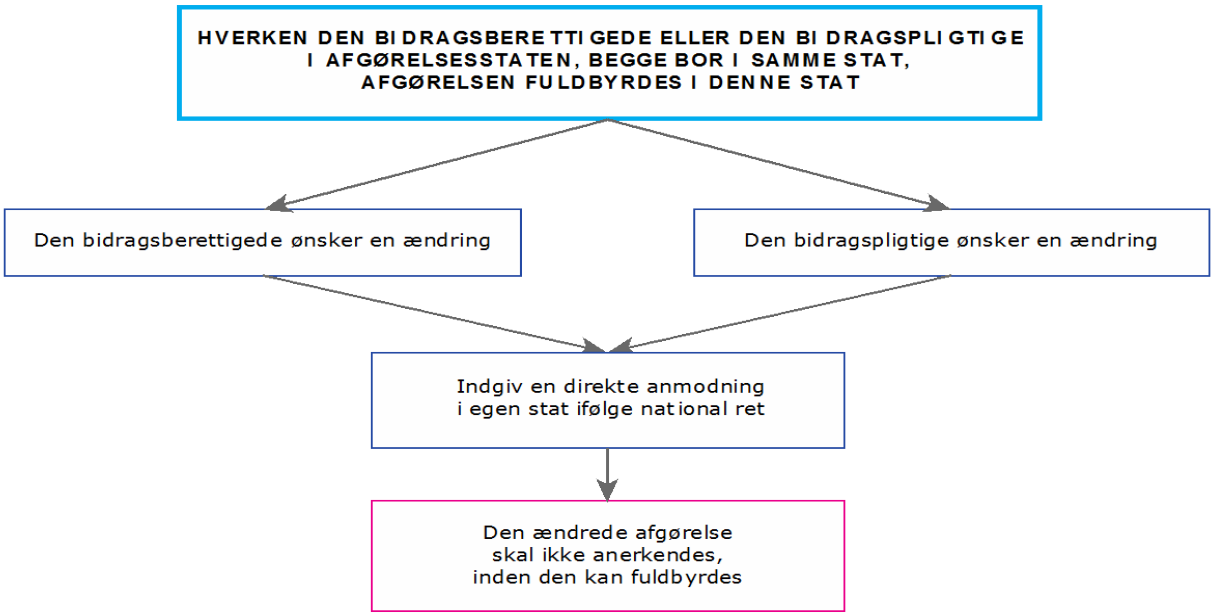

Figur 31: Anmodning om ændring, hvor begge parter er flyttet fra afgørelsesstaten og har bopæl i den samme stat

811. Parterne har to muligheder: En anmodning om ændring af afgørelsen kan indgives af den bidragsberettigede eller den bidragspligtige direkte til den kompetente myndighed i den stat, hvor den pågældende bor i dag. Sagen anlægges udelukkende under lovgivningen i land B. Konventionen finder ikke anvendelse på denne anmodning om ændring.

812. Alternativt kan den bidragsberettigede eller den bidragspligtige vende tilbage til afgørelsesstaten og indgive en anmodning om ændring direkte til den kompetente myndighed, som har truffet den oprindelige afgørelse. Hvis denne mulighed vælges, skal den bidragsberettigede eller den bidragspligtige være opmærksom på, at sagen henhører udelukkende under afgørelsesstatens lovgivning. Det er ikke sikkert, at der i henhold til denne lovgivning kan anlægges en sag med henblik på en ændret afgørelse, hvis ingen af parterne har bopæl i eller nogen tilknytning til den pågældende stat. Bemærkningerne i de tidligere afsnit om, at den ændrede afgørelse fra afgørelsesstaten skal anerkendes, inden den kan fuldbyrdes i den stat, hvor den bidragsberettigede og den bidragspligtige bor i dag, er ligeledes relevante.

E. God praksis i forbindelse med anmodninger om ændring

813. Som det fremgår af ovennævnte eksempler, kan en bidragsberettiget eller en bidragspligtig i de fleste tilfælde indgive en anmodning om ændring af en eksisterende afgørelse i henhold til konventionen. Hvis anmodningen indgives i henhold til konventionen, vil både den bidragsberettigede og den bidragspligtige få bistand fra centralmyndigheden i forbindelse med anmodningen, det sikres, at sagen indbringes korrekt for den kompetente myndighed i den anmodede stat, og det vil i mange tilfælde være langt billigere end at rejse til den anden stat for at indgive en anmodning om ændring direkte i den stat, hvor den anden part har bopæl.

814. Hvis en bidragsberettiget eller en bidragspligtig ønsker at indgive en anmodning om ændring direkte til den kompetente myndighed i den pågældendes egen stat, bør den bidragsberettigede eller bidragspligtige i overensstemmelse med god praksis først vurdere, om den ændrede afgørelse overhovedet kan fuldbyrdes, hvis den eksisterende afgørelse er truffet i en anden stat. Den bidragsberettigede eller bidragspligtige, der anmoder om ændringen, bør ligeledes overveje, hvilke skridt der skal tages, når afgørelsen er blevet ændret, for at sikre, at afgørelsen kan anerkendes, hvis det er nødvendigt for at fremme eller begrænse fuldbyrdelsen.

815. Det er vigtigt at huske på, at procedurerne i konventionen, der forpligter en centralmyndighed eller en kompetent myndighed til at yde bistand til den bidragspligtige i forbindelse med anmodninger om ændring, er en betydelig ændring af eksisterende praksis i nogle stater. Disse stater har ofte langt større erfaring med at yde bistand til bidragsberettigede i forbindelse med anmodninger.

816. I disse situationer er det vigtigt, at sagsbehandlerne holder sig for øje, at sagsbehandleren ved en centralmyndighed eller en kompetent myndighed har til opgave at bistå den, der indgiver anmodningen, uanset om den, der indgiver anmodningen, er en bidragsberettiget eller en bidragspligtig. Sagsbehandlerne udfører centralmyndighedens eller den kompetente myndigheds opgaver i henhold til konventionen.

817. Ydelse af bistand til bidragspligtige i forbindelse med anmodninger om ændring er i sidste ende til gavn for familien og børnene, da denne bistand sikrer, at afgørelser om underholdsbidrag afspejler den bidragspligtiges evne til at støtte den bidragsberettigede og børnene, og at børn og familier modtager det underholdsbidrag, som de er berettiget til.

818. Endelig bør sagsbehandlerne holde sig for øje, at de ved at bistå den, der indgiver en anmodning i henhold til konventionen, stiller tjenester til rådighed som krævet i konventionen, og de repræsenterer ikke vedkommende og taler ikke på vedkommendes vegne.[160]

III. Yderligere materiale

A. Relevante artikler i konventionen

Artikel 10, stk. 1, *litra e)* og *f)*, og artikel 10, stk. 2, *litra b)* og *c)*
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 18
Artikel 22

B. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 2 – Ordforklaring
Se kapitel 5 – Behandling af indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 12 – Ændringsprocedurer – udgående og indgående anmodninger

[160] Dette er imidlertid ikke til hinder for, at centralmyndigheden i den anmodede stat kan kræve fuldmagt fra den, der indgiver anmodningen, hvis den handler på vedkommendes vegne i retssager eller i sager indbragt for andre myndigheder eller med henblik på at udpege en repræsentant i den henseende (artikel 42).

Kapitel 12
Ændringsprocedurer – udgående og indgående anmodninger

819. Dette kapitel omhandler procedurerne for behandling af udgående og indgående anmodninger om ændring af afgørelser om underholdsbidrag. Der redegøres nærmere for den generelle baggrund for anmodninger om ændring og for mulighederne for ændring i den enkelte situation i kapitel 11. Hvis der er behov for nærmere oplysninger om anmodninger om ændring, kan kapitel 11 læses først.

820. Del I i dette kapitel omhandler procedurerne for udgående anmodninger om ændring. Del II omhandler procedurerne for indgående anmodninger om ændring. I slutningen af hvert kapitel er der yderligere materiale, herunder en liste over tilknyttede formularer og en række ofte stillede spørgsmål (FAQ) vedrørende anmodninger om ændring.

Del I
Procedurer for udgående anmodninger om ændring

I. Oversigt

A. Centralmyndighedens rolle

821. Eksemplerne i kapitel 11 illustrerer de mange overvejelser, der har betydning for, om en anmodning om ændring kan eller skal indgives i henhold til konventionen. Da procedurerne for internationale sager om underholdsbidrag kan være meget forvirrende for den, der indgiver anmodningen, anbefales det i denne håndbog, at centralmyndigheden i den anmodende stat, hvor anmodningen indgives, i overensstemmelse med god praksis foretager en foreløbig vurdering af, om det er sandsynligt, at den trufne ændrede afgørelse kan blive anerkendt eller fuldbyrdet. Denne vurdering vil gøre det nemmere for den, der indgiver anmodningen, og den anmodede stat at sikre, at der ikke bruges tid og ressourcer på anmodninger, der resulterer i afgørelser, som ikke kan anerkendes og fuldbyrdes.

822. Hvis centralmyndigheden i den anmodende stat overvejer, hvad der vil ske, når der er blevet truffet en ændret afgørelse, kan den desuden sikre, at den, der indgiver anmodningen, er parat til at tage yderligere skridt såsom indgivelse af en anmodning om anerkendelse, hvis det er nødvendigt.

823. Bemærk, at medmindre både de anmodende og anmodede stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til ægtefællebidrag (se kapitel 3), kan den, der indgiver anmodningen, ikke indgive en anmodning ændring af en afgørelse via centralmyndigheden, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag. Den, der indgiver anmodningen, skal indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i den anmodede stat om ændring af afgørelsen.

B. Procedure – rutediagram

824. Centralmyndigheden i den anmodende stat har ansvaret for at indsamle dokumenterne og oplysningerne, herunder anmodningsformularen, og for at fremsende pakken til den anmodede stat. Indholdet af pakken og de dokumenter, der skal vedlægges, er anført i artikel 11 og afhænger desuden af den anmodede stats krav som angivet i landeprofilen og af, hvilken dokumentation der skal vedlægges til støtte for ændringen.

825. I rutediagrammet på næste side illustreres de enkelte skridt i udfyldningen af en udgående anmodning om ændring.

*Søges en sammenfatning af de påkrævede procedurer for udgående eller indgående anmodninger? Der er en **tjekliste** i slutningen af del I for udgående anmodninger og i slutningen af del II for indgående anmodninger.*

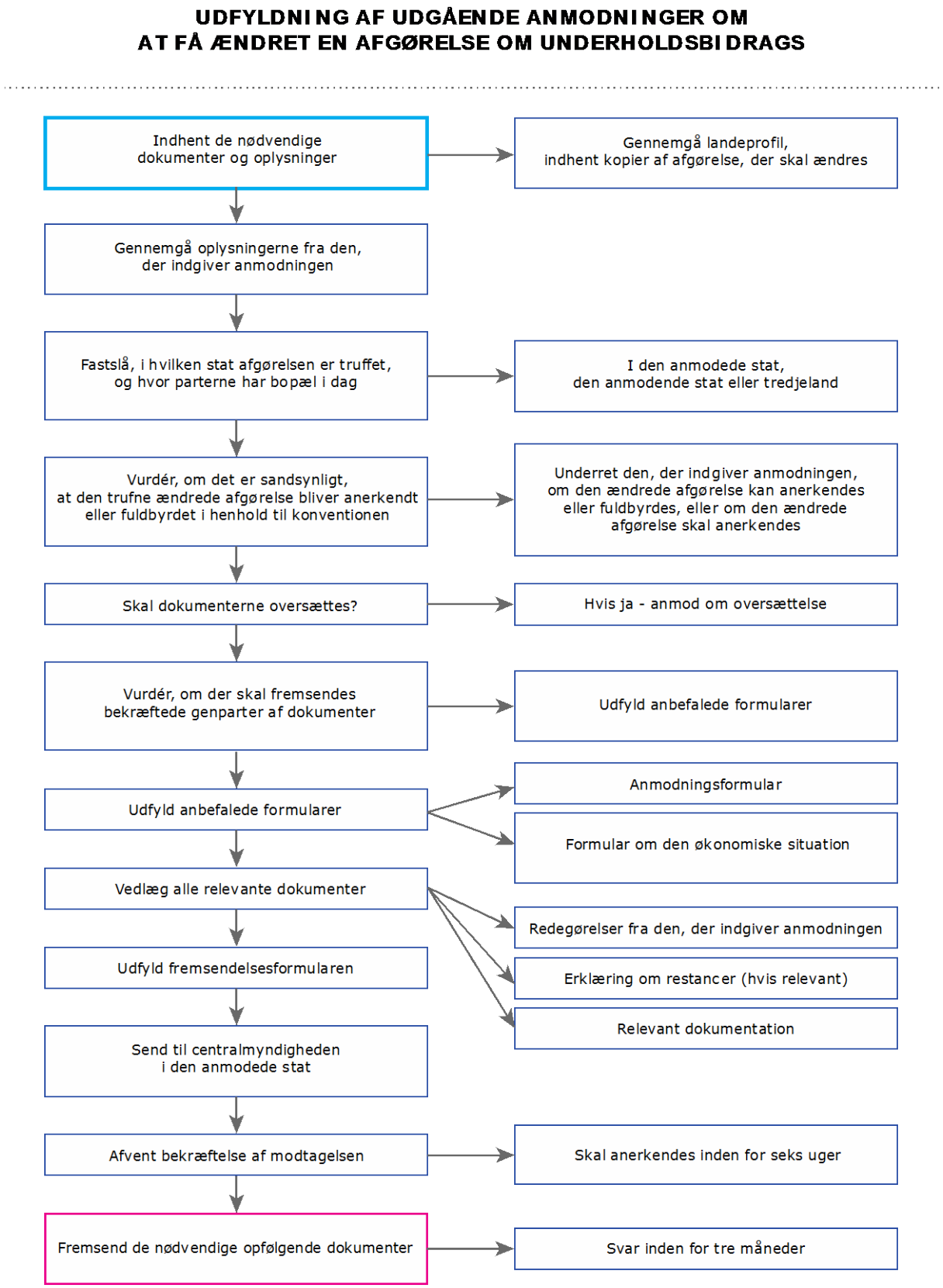

Figur 32: Procedurer for udfyldning og fremsendelse af anmodningen om ændring

C. Procedurerne – skridt for skridt

I afsnittene nedenfor redegøres for de enkelte skridt i figur 32.

1. Indhent nødvendige dokumenter

826. Du har brug for en kopi af landeprofilen for den stat, som dokumenterne skal fremsendes til, en kopi af afgørelsen om underholdsbidrag, der skal ændres, og anmodningsformularen udfyldt af den, der indgiver anmodningen.

2. Gennemgå oplysningerne fra den, der indgiver anmodningen

827. Afhængigt af den pågældende stat kan den, der indgiver anmodningen, udfylde anmodningsformularen eller en anden formular, der indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at centralmyndigheden kan udfylde anmodningsformularen. Det kan være vigtigt for den, der indgiver anmodningen, at den pågældende kan kontaktes under behandlingen af anmodningen i den anmodede stat, og formularen skal derfor indeholde tilstrækkelige kontaktoplysninger med henblik herpå.

828. Bemærk, at der er visse begrænsninger i konventionen med hensyn til offentliggørelse og bekræftelse af oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af konventionen under visse omstændigheder. Offentliggørelse eller bekræftelse af oplysninger er ikke tilladt, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed (artikel 40, stk. 1). Den pågældende kan være et barn, den, der indgiver anmodningen, sagsøgte eller enhver anden person. Der er ingen begrænsninger i konventionen på dette område. En anbefalet praksis i disse tilfælde er at anvende centralmyndighedens eller den kompetente myndigheds adresse i den anmodende stat som c/o-adresse for den bidragsberettigedes adresse (se kapitel 3).

3. Fastslå, hvor afgørelsen er truffet, og hvor parterne har bopæl

829. I forbindelse med en anmodning indgivet af den bidragspligtige kan det sted, hvor afgørelsen er truffet (afgørelsesstaten), og spørgsmålet om, hvorvidt den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted i denne stat, være afgørende for, om den ændrede afgørelse truffet på grundlag af den pågældende anmodning kan anerkendes eller fuldbyrdes.

4. Vurdér, om den ændrede afgørelse skal anerkendes eller fuldbyrdes

830. Hvis den ændrede afgørelse skal anerkendes eller fuldbyrdes, når den er blevet truffet, eller hvis den, der indgiver anmodningen, ønsker at få den ændrede afgørelse fuldbyrdet af den anmodede stat, skal den, der indgiver anmodningen, gøres opmærksom på, at dette skridt skal tages, og at de dokumenter, der fremsendes til den anmodede stat, også skal afspejle denne anmodning.

831. Hvis den ændrede afgørelse truffet i den anmodede stat f.eks. skal anerkendes i den anmodende stat (din stat), når den er truffet, og der i denne forbindelse skal bruges en bekræftet genpart af afgørelsen, er det god praksis at bede den anmodede centralmyndighed om at fremsende en bekræftet genpart af afgørelsen sammen med statusrapporten, når anmodningen om ændring er blevet færdigbehandlet.

832. Det kan desuden være en god idé at oplyse den, der indgiver anmodningen, om andre muligheder, herunder muligheden for at rette henvendelse til en kompetent myndighed i en af de involverede kontraherende stater, hvis dette kan fremme en eventuel anerkendelse af afgørelsen. Der redegøres nærmere for de tilgængelige muligheder i kapitel 11. Hvis den, der indgiver anmodningen, er en bidragspligtig, kan det endelig være en god idé at sikre, at den pågældende er klar over, at den pågældende ikke har ret til gratis retshjælp i forbindelse med anmodningen. Der redegøres nærmere herfor i dette kapitel.

5. Skal dokumenterne oversættes?

833. Se i landeprofilen. Det kan være nødvendigt at oversætte den oprindelige afgørelse til det officielle sprog i den anmodede stat[161], til et andet sprog eller til engelsk eller fransk. Hvis afgørelsen skal oversættes, undersøg, om der kan fremlægges en sammenfatning eller et uddrag af afgørelsen (se redegørelsen i kapitel 3, del 2 – Forhold, der gør sig gældende for alle anmodninger). Det kan reducere omkostningerne ved oversættelse og kompleksiteten.

6. Vurdér, om der skal fremsendes bekræftede genparter af dokumenter

834. Se i landeprofilen, hvor det er anført, om den anmodede stat kræver fremsendelse af bekræftede genparter af bestemte dokumenter. Hvis ja, anmod den kompetente myndighed i din stat herom eller bed den, der indgiver anmodningen, om at indhente de påkrævede genparter.

7. Udfyld anmodning om ændring

835. Se næste afsnit, hvor der redegøres nærmere for udfyldningen af den anbefalede formular.

8. Vedlæg alle relevante dokumenter

836. I næste afsnit i dette kapitel redegøres nærmere for de øvrige dokumenter, der skal indsendes, og for udfærdigelsen heraf.

9. Udfyld fremsendelsesformular

837. Det er den eneste obligatoriske formular i forbindelse med en anmodning om ændring. Navnet på den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant skal anføres i formularen, der skal sendes sammen med dokumenterne. Den underskrives ikke.

838. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

10. Fremsend til centralmyndigheden i den anmodede stat

839. I de fleste tilfælde fremsendes dokumenterne med almindelig post til centralmyndigheden i den anmodede stat. Brug den adresse, der er anført i landeprofilen. Nogle lande tillader elektronisk fremsendelse af dokumenterne. Se i landeprofilen for den anmodede stat, om det er muligt.

---

161 Eller underenhed i den pågældende stat såsom en provins eller et territorium (artikel 44).

11. Afvent anerkendelse af modtagelse

840. Centralmyndigheden i den anmodede stat skal anerkende modtagelse inden for seks uger ved brug af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelsen. På dette tidspunkt vil den anmodede centralmyndighed ligeledes meddele, hvortil forespørgsler om forløbet af behandlingen skal rettes – og kontaktoplysninger på den person eller enhed i den anmodede stat, der er ansvarlig for at besvare disse forespørgsler.

12. Fremsend påkrævede opfølgende dokumenter

841. I formularen til anerkendelse af modtagelse kan der blive anmodet om supplerende dokumenter og oplysninger. Fremsend disse oplysninger hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for tre måneder. Hvis det forventes, at det vil tage længere end tre måneder, er det vigtigt, at den anden centralmyndighed underrettes, da den muligvis vil lukke sagen efter tre måneder, hvis den ikke har modtaget et svar.

> ***God praksis:*** *Underret den anden centralmyndighed, hvis der er problemer med at fremskaffe de udbedte oplysninger og dokumenter. I modsat fald vil den anmodede stat muligvis lukke sagen, hvis den ikke har modtaget et svar efter tre måneder.*

II. Udfærdigelse af de påkrævede dokumenter

A. Generelt

842. Kravene til indholdet af anmodninger om ændring er fastlagt i konventionen (se artikel 11 og 12).

843. I dette afsnit af håndbogen redegøres for pakkens indhold og for indsamlingen og udfærdigelsen af de dokumenter, der skal ledsage anmodningen om ændring af en afgørelse. I nedenstående tabel anføres de almindelige dokumenter. Bemærk, at kun anmodningsformularen og fremsendelsesformularen er obligatoriske. De andre formularer vedlægges ligeledes normalt, da den, der indgiver anmodningen, skal begrunde anmodningen om ændring. Det er desuden en god idé at vedlægge en kopi af den afgørelse, der ønskes ændret, navnlig hvis afgørelsen ikke er truffet i den anmodede stat og ikke er blevet anerkendt i den pågældende stat.

√	Anmodningsformular
√	Fremsendelsesformular
√	Formular om den økonomiske situation (hvis den ændrede afgørelse skal fuldbyrdes)
Hvis relevant	Afgørelsens fulde tekst eller sammenfatning
Hvis relevant	Dokumentation for ændrede omstændigheder
Hvis relevant	Skriftlige redegørelser til støtte for anmodningen
Hvis relevant	Oversætter og/eller bekræftede genparter af dokumenter

Figur 33: Dokumenter, der skal ledsage anmodninger om ændring

844. Hvis sagen anlægges af en bidragspligtig og den bidragsberettigede fortsat har sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, skal den bidragspligtige om fornødent ligeledes vedlægge:

- en eventuel skriftlig aftale mellem parterne om ændring af underholdsbidrag (bortset fra børnebidrag), hvoraf det fremgår, at anmodningen kan indgives i den anmodede stat
- dokumentation for, at sagen kan anlægges i den anmodede stat, da afgørelsesstaten ikke kan eller nægter at erklære sig kompetent til at ændre afgørelsen.

845. Disse dokumenter kan være nødvendige for at fastslå, at ændringen er tilladt i henhold til undtagelserne i artikel 18.

B. Udfyldning af anmodningsformularen (anmodning om ændring af en afgørelse)

846. Den anbefalede anmodningsformular (anmodning om ændring af en afgørelse) bør anvendes. Dette sikrer, at anmodningen omfatter de påkrævede oplysninger. Da begrundelsen for anmodningen om ændring kan variere fra sag til sag, kan det imidlertid være relevant at vedlægge andre dokumenter såsom indkomstopgørelser eller dokumentation for barnets indskrivning ved en skole i den enkelte sag.

847. Den bidragsberettigede og den bidragspligtige anvender den samme formular (anmodning om ændring af en afgørelse).

848. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af den anbefalede anmodningsformular.

C. Udfærdigelse af supplerende dokumenter

1. Formular om den økonomiske situation

849. I mange stater fastsættes det underholdsbeløb, som den bidragspligtige skal betale, på grundlag af forældrenes økonomiske situation. Disse oplysninger kan forelægges for den kompetente myndighed i formularen om den økonomiske situation, således at afgørelsen kan ændres på dette grundlag.

850. Dette dokument indeholder ligeledes supplerende oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte med henblik på underretning om anmodningen, og det anvendes i forbindelse med fuldbyrdelsen af den ændrede afgørelse, hvis det er nødvendigt.

851. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

2. Afgørelsens fulde tekst

852. Med forbehold af nedenstående bør en fuldstændig kopi af afgørelsen indgå i pakken.

853. Selv om bestemmelserne i konventionen om anmodninger om bekræftede genparter af afgørelser (artikel 25, stk. 3) kun finder anvendelse på anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse, bør den samme tilgang anvendes i forbindelse med anmodninger om ændring i overensstemmelse med god praksis. I nogle tilfælde har den anmodede stat muligvis ikke en kopi af den afgørelse, der skal ændres, og det kan være påkrævet i forbindelse med ændringsproceduren. I de fleste tilfælde bør en almindelig kopi af afgørelsen fra det judicielle eller administrative organ, som har truffet den oprindelige afgørelse, være tilstrækkelig.

a) Medmindre den pågældende stat har erklæret at ville acceptere en sammenfatning eller et uddrag

854. En stat kan erklære, at den vil acceptere en sammenfatning eller et uddrag i stedet for den fulde tekst. I nogle tilfælde er bestemmelserne om underholdsbidrag i en afgørelse kun en lille del af den fulde afgørelse, og den pågældende stat ønsker måske ikke at afholde udgifterne ved oversættelse af hele teksten, når der kun er brug for bestemmelserne om underholdsbidrag. Det angives i landeprofilen for den stat, der modtager sagen, om en sammenfatning eller et uddrag accepteres.

855. Hvis en sammenfatning accepteres – anvend den anbefalede formular (sammenfatning af afgørelsen).

b) Er der blevet anmodet om en bekræftet genpart af afgørelsen?

856. Landeprofilen bør altid konsulteres for at se, om der altid skal vedlægges bekræftede genparter af afgørelsen i forbindelse med alle anmodninger. Hvis der ikke rutinemæssigt anmodes om en bekræftet genpart, er en almindelig kopi tilstrækkelig, men den anmodede stat kan senere hen anmode om en kopi af afgørelsen bekræftet af den kompetente myndighed i den konkrete sag.

3. Retshjælp

857. Hvis anmodningen om ændring indgives af den bidragsberettigede, har den pågældende ret til gratis retshjælp i den anmodede stat (forudsat at den er nødvendig, da der ikke er adgang til forenklede procedurer), så længe anmodningen vedrører børnebidrag og anmodningen ikke er åbenlyst ubegrundet.[162]

858. Hvis den bidragsberettigedes anmodning ikke vedrører børnebidrag, yder den anmodede stat ikke automatisk gratis retshjælp i forbindelse med anmodningen om ændring. Den bidragsberettigedes ret til gratis retshjælp kan underkastes en ***vurdering af sagens realitet***, inden retshjælpen ydes. Hvis der foretages en ***vurdering af de økonomiske midler***, vil oplysningerne i formularen om den økonomiske situation være nyttige, da de kan påvise, om den, der indgiver anmodningen, har ret til retshjælp i den anmodende stat eller afgørelsesstaten.

*Ved en **vurdering af de økonomiske midler** foretages en overordnet vurdering af den, der indgiver anmodningen, for så vidt angår dennes indkomst, aktiver eller andre formueforhold, som vil indvirke på dennes evne til at betale for retshjælp.*

*Ved en **vurdering af sagens realitet** foretages en overordnet vurdering af sagens realiteter og sandsynligheden for, at anmodningen imødekommes, herunder af retsgrundlaget for anmodningen og sandsynligheden for, at sagens realiteter vil føre til et vellykket resultat.*

859. Hvis er ikke er adgang til forenklede procedurer og en bidragspligtig har brug for retshjælp, har den pågældende ikke automatisk ret til gratis retshjælp, selv om anmodningen vedrører børnebidrag.[163] I nogle stater ydes der kun gratis retshjælp, hvis den bidragspligtige både opfylder kriterierne for vurdering af de økonomiske midler og for vurdering af sagens realitet. Det angives i landeprofilen for den anmodede stat, i hvilket omfang der ydes retshjælp til bidragspligtige i den anmodede stat og på hvilke betingelser. Oplysningerne i formularen om den økonomiske situation anvendes af den anmodede stat ved vurderingen af, om den

---

162 Eller hvis den pågældende stat foretager behovsvurdering på grundlag af barnets midler. Se redegørelsen vedrørende retshjælp i kapitel 3.

163 Se forklarende rapport, punkt 266.

bidragspligtige har ret til bistand.

860. Da der i mange stater kun sjældent ydes gratis retshjælp til bidragspligtige i forbindelse med anmodninger om ændring, hvis den, der indgiver anmodningen, er en bidragspligtig, se i landeprofilen og meddel den bidragspligtige, om der er brug for retshjælp, og om det er sandsynligt, at den pågældende har ret til denne retshjælp i den anmodede stat.

4. Andre dokumenter

861. Andre oplysninger, der kan ledsage anmodningen, er dokumentation for ændrede omstændigheder og skriftlige redegørelser til støtte for anmodningen om ændring. Der er ingen anbefalede formularer til disse oplysninger, og hvad der er nødvendige og nyttige oplysninger afhænger af sagens omstændigheder og begrundelsen for anmodningen om ændring. Nogle af disse oplysninger kan imidlertid være angivet i formularen om den økonomiske situation.

862. Hvis det ved den indledende gennemgang konstateres, at den ændrede afgørelse truffet af den anmodede stat skal anerkendes i din stat. når den er truffet, skal der desuden anmodes om en bekræftet genpart af afgørelsen (hvis din stat kræver det) samt en udfyldt erklæring om eksigibilitet og erklæring om behørig underretning, hvis de kræves. Der henvises til kapitel 4 og 5 i denne håndbog, hvis du er usikker på, hvad der skal vedlægges.

5. Udfyld fremsendelsesformular

863. Fremsendelsesformularen er et redskab til fremsendelse af anmodninger mellem kontraherende stater på en ensartet måde. Det bekræftes i formularen, at de påkrævede dokumenter og oplysninger er indeholdt i pakken, og den anmodede centralmyndighed oplyses om anmodningens art.

864. Fremsendelsesformularen er en obligatorisk formular. Alle anmodninger indgivet i medfør af konventionen skal ledsages af denne formular.

865. Se kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularen.

III. Tjekliste – udgående anmodninger om ændring

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Gennemgå dokumenter fra den, der indgiver anmodningen	I.C.2.
2.	Vurdér, om den ændrede afgørelse skal anerkendes	I.C.4.
3.	Vurdér, hvilke dokumenter der er nødvendige	I.C.5. og 6.
4.	Udfærdig dokumenter	II.C. og kapitel 15
5.	Fremsend til centralmyndigheden i den anmodede stat	I.C.10.

Del II
Procedurer for indgående anmodninger om ændring

I. Oversigt

866. Denne del omhandler de procedurer, der skal anvendes af den anmodede stat, når en anmodning om ændring modtages.

867. Sagsbehandlere, der ikke har kendskab til anmodninger om ændring generelt, kan med fordel læse kapitel 11 for at få en bedre forståelse af baggrunden for anmodninger om ændring.

II. Procedurer

868. Proceduren for behandling af indgående anmodninger om ændring af en afgørelse er rimelig enkel. De enkelte skridt er angivet i følgende diagram.

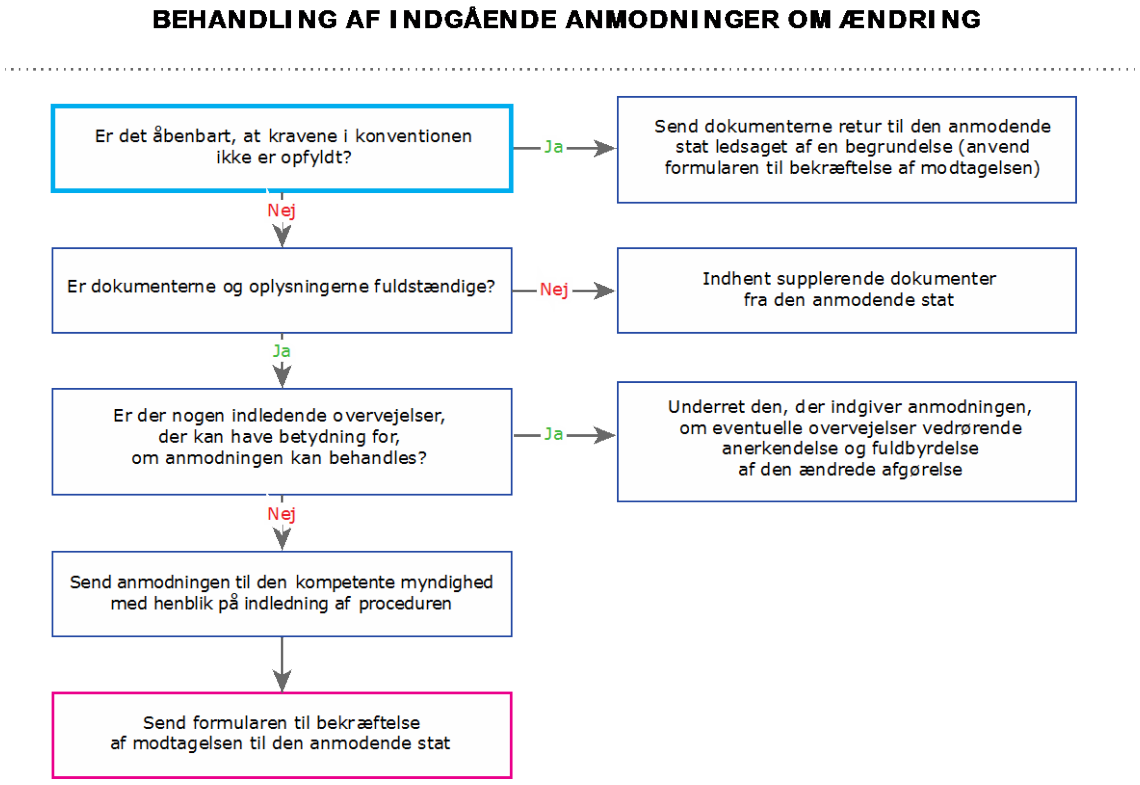

Figur 34: Oversigt over de enkelte skridt i forbindelse med indgående anmodninger om ændring

1. Er det "åbenbart", at kravene i konventionen ikke er opfyldt?

869. I medfør af konventionen kan en centralmyndighed kun afslå at behandle en anmodning, hvis det er "åbenbart", at kravene i konventionen ikke er opfyldt (artikel 12, stk. 8). Denne undtagelse er meget begrænset og kan f.eks. finde anvendelse, hvis anmodningen ikke vedrører underholdsbidrag.[164]

870. Hvis en anmodning afvises på dette grundlag, skal den anmodende stat straks underrettes om grundene til afslaget.

2. Er dokumenterne og oplysningerne fuldstændige?

871. I henhold til konventionen er fremsendelsesformularen og selve anmodningen (den anbefalede formular til indgivelse af en anmodning om ændring af en afgørelse kan anvendes) de eneste obligatoriske dokumenter, men i de fleste tilfælde skal der imidlertid vedlægges andre dokumenter for at fastslå grundlaget for ændringen. I de fleste tilfælde indeholder dokumentpakken følgende dokumenter:

- anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om ændring af en afgørelse
- kopi af afgørelse om underholdsbidrag – kun bekræftet genpart, hvis krævet af den anmodede stat (se i landeprofil)
- formular om den bidragspligtiges økonomiske situation
- nødvendige oplysninger til at lokalisere sagsøgte i den anmodede stat
- formular om den bidragsberettigedes økonomiske situation
- nødvendig supplerende dokumentation til støtte for anmodningen om ændring
- supplerende dokumentation krævet af den anmodede stat (se i landeprofil)

872. Hvis nogle af ovennævnte dokumenter skal vedlægges, men ikke er indeholdt i den pakke, der er fremsendt af den anmodende stat, skal anmodningen ikke afvises. Den anden stat skal i stedet anmodes om at fremsende de nødvendige dokumenter. Formularen til anerkendelse af modtagelse kan anvendes til dette formål.

3. Er der nogen indledende overvejelser?

873. Centralmyndigheden skal gennemgå dokumenterne og vurdere, om der kan være hindringer for anlæggelse af sagen i den anmodede stat og for anerkendelsen eller fuldbyrdelsen af den ændrede afgørelse. Det er navnlig vigtigt i forbindelse anmodninger indgivet af den bidragspligtige. Som anført i kapitel 11 er den bidragspligtiges mulighed for at anlægge sag med henblik på en ændret afgørelse i henhold til konventionen i en anden stat i nogle tilfælde begrænset.

874. Centralmyndigheden i den anmodede stat bør imidlertid holde sig for øje, at den anmodende stat kan have foretaget en lignende vurdering inden fremsendelsen af dokumenterne. Centralmyndigheden i den anmodende stat kan have overvejet, om den ændrede afgørelse som følge af anmodningen kan anerkendes i den anmodende stat.

875. Det skal endelig bemærkes, at børnebidragsrestancer ikke kan reduceres eller annulleres i henhold til den nationale lovgivning i nogle stater. Hvis anmodningen udelukkende vedrører annullering af børnebidragsrestancer og restancerne ikke kan annulleres i henhold til din nationale lovgivning[165], skal centralmyndigheden i den anmodende stat underrettes herom.

---

164 Se forklarende rapport, punkt 344.

165 I nogle stater omfatter den Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt.

4. Behandling af anmodningen om ændring

876. Når det er blevet vurderet, at anmodningen kan indgives i henhold til konventionen, kan dokumenterne fremsendes til den kompetente myndighed med henblik på anlæggelse af sagen. I nogle stater er centralmyndigheden den dertil kompetente myndighed.

5. Anerkendelse af modtagelse

877. Den anmodede centralmyndighed skal anerkende modtagelsen af alle indgående anmodninger inden for seks uger efter modtagelsen og oplyse om status for behandlingen af anmodningen senest tre måneder efter anerkendelsen af modtagelsen. Den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse skal bruges ved den indledende anerkendelse af modtagelsen. Herefter kan den anbefalede formular til statusrapport anvendes til dette formål.

6. Når afgørelse er blevet truffet

878. Hvis afgørelsen ændres, fremsender centralmyndigheden i den anmodede stat en kopi af den ændrede afgørelse til den anmodende centralmyndighed.

879. I nogle tilfælde skal den ændrede afgørelse anerkendes i den anmodende stat, inden den kan fuldbyrdes i den pågældende stat. I disse tilfælde kan det være nødvendigt, at den anmodede stat som afgørelsesstaten for den ændrede afgørelse hjælper med at indhente de nødvendige dokumenter (erklæring om eksigibilitet, erklæring om behørig underretning og bekræftede genparter af afgørelsen) for at støtte anerkendelsesproceduren. Det vil fremgå af den dokumentation, der ledsager anmodningen om ændring af en afgørelse, eller af opfølgende kommunikation fra den anmodende stat, om der er særlige krav på dette område. Alternativt kan den, der indgiver anmodningen, muligvis indgive en anmodning om anerkendelse direkte til den kompetente myndighed.

III. Tjekliste – indgående anmodninger om ændring

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Er det "åbenbart", at kravene i konventionen ikke er opfyldt?	Del 2, II.1.
2.	Er dokumenterne fuldstændige?	Del 2, II.2.
3.	Vurdér, om der er hindringer for anmodningen om ændring i den nationale lovgivning i de to stater	Del 2, II.3.
4.	Behandl anmodning	Del 2, II.4.
5.	Underret den anmodende stat om resultatet	Del 2, II.6.

Del III
Forhold, der gør sig gældende for både indgående og udgående anmodninger om ændring

I. Yderligere materiale

A. Praktiske råd vedrørende alle anmodninger om ændring

- Fremsendelsesformularen skal udfyldes af den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant. Den, der indgiver anmodningen, eller den for centralmyndigheden bemyndigede repræsentant kan udfylde den anbefalede anmodningsformular.
- Staterne opfordres til at anvende de anbefalede formularer. De sikrer, at alle de nødvendige oplysninger angives. Kun fremsendelsesformularen er obligatorisk og skal anvendes.
- Der stilles ikke krav om fremsendelse af originale dokumenter.
- Da nogle anmodninger om ændring indgives direkte til en kompetent myndighed, er det vigtigt at sikre, at centralmyndigheder med åbne sager underrettes om ændringen. således at begge kontraherende staters sagsakter holdes ajour.
- Der er en række vigtige begrænsninger med hensyn til annullering af restancer i den nationale lovgivning[166] i nogle stater. Der redegøres herfor i dette kapitel. Hvis anmodningen vedrører annullering af restancer, henvises til dette kapitel og til landeprofilerne for begge involverede stater.
- Det er vanskeligt at afgøre, om der skal indgives en anmodning om ændring eller indgives en anmodning direkte til en kompetent myndighed i en af de involverede stater. Den, der indgiver anmodningen, bør tilrådes at søge juridisk rådgivning.
- Det er ikke altid nødvendigt at få afgørelsen ændret, hvis fuldbyrdelsen af afgørelsen om underholdsbidrag er undervejs, eller hvis parternes situation har ændret sig. Den nationale ret kan omfatte andre foranstaltninger såsom midlertidig udsættelse af fuldbyrdelse eller alternativer til ændring af afgørelsen, herunder administrativ genberegning eller fornyet vurdering af afgørelsen.

B. Tilknyttede formularer

Fremsendelsesformular
Anmodning om ændring af en afgørelse
Formular til fortrolige oplysninger
Formular om den økonomiske situation
Sammenfatning af afgørelsen
Formular til anerkendelse af modtagelse

166 I nogle stater omfatter den Haagerprotokollen om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt.

C. Relevante artikler i konventionen

Artikel 10, stk. 1, *litra e)* og *f)*, og artikel 10, stk. 2, *litra a)*, *b)* og *c)*
Artikel 11
Artikel 12
Artikel 15
Artikel 17
Artikel 18
Artikel 20
Artikel 22

D. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 1, afsnit I, A.4 – Anmodning om ændring af en eksisterende afgørelse
Se kapitel 3, del 2, afsnit III – Faktisk adgang til procedurer og retshjælp
Se kapitel 4 og 5 – Udgående og indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

II. Ofte stillede spørgsmål

Den bidragspligtige skal betale underholdsbidrag i medfør af en afgørelse truffet af en anden stat. Et af børnene bor nu hos den bidragspligtige. Kan den bidragspligtige få afgørelsen ændret?

880. I de fleste tilfælde – ja. Den bidragspligtige skal udfylde en anmodning i henhold til artikel 10, stk. 2, *litra b)* eller *c)*, og indgive den til centralmyndigheden. Centralmyndigheden i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl, fremsender anmodningen til den stat, hvor afgørelsen er truffet, hvis den bidragsberettigede fortsat har sit sædvanlige opholdssted i den pågældende stat, eller til den stat, hvor den bidragsberettigede bor i dag. Under visse omstændigheder kan den bidragspligtige indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed i den stat, hvor den pågældende har bopæl. Det afhænger af lovgivningen i den anmodede stat, om afgørelsen kan ændres.

Hvilke skridt skal en bidragsberettiget eller en bidragspligtig tage, når afgørelsen om underholdsbidrag er blevet ændret, for at få den ændrede afgørelse fuldbyrdet?

881. De næste skridt afhænger af national lovgivning, parternes bopæl og af, hvorvidt den ændrede afgørelse er truffet i den kontraherende stat, hvor den skal fuldbyrdes. Hvis dette er tilfældet, skal der ikke gøres yderligere, da den pågældende stat fuldbyrder sine egne afgørelser.

882. Hvis den ændrede afgørelse er truffet i en anden kontraherende stat end den stat, hvor den skal fuldbyrdes, skal den muligvis anerkendes, inden den kan fuldbyrdes. Den skal muligvis anerkendes i den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl, eller i den stat, hvor den pågældende har aktiver.

883. I nogle stater skal den ændrede afgørelse ikke anerkendes, da den betragtes som en forlængelse af den oprindelige afgørelse, forudsat at den oprindelige afgørelse er blevet anerkendt i den pågældende stat. I andre kontraherende stater skal der indgives en anmodning om anerkendelse af den ændrede afgørelse i henhold til konventionens bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse. Der kan muligvis ligeledes indgives en anmodning om anerkendelse direkte til en kompetent myndighed.

884. Dette spørgsmål er ikke specifikt omhandlet i konventionen.

Hvornår kan en afgørelse om underholdsbidrag ændres? Hvad skal den, der indgiver anmodningen, dokumentere?

885. Det afhænger af lovgivningen i den stat, hvor sagen er anlagt (den anmodede stat), om afgørelsen kan ændres. I de fleste kontraherende stater skal den, der indgiver anmodningen, dokumentere, at den bidragsberettigedes, bidragspligtiges eller børnenes situation har ændret sig, siden afgørelsen blev truffet.

Kan der indgives en anmodning i henhold til konventionen om reduktion eller annullering af udestående underholdsbidragsrestancer?

886. Dette henhører udelukkende under national lovgivning og er ikke reguleret af konventionen. Se i landeprofilen for den anmodede stat, om den pågældende stat tillader annullering eller reduktion af restancer. Imødekommelsen af anmodningen afhænger af, om restancerne kan annulleres eller reduceres i henhold til lovgivningen i den anmodede stat. I nogle stater kan børnebidragsrestancer ikke annulleres.

Hvad sker der, hvis der træffes en ændret afgørelse, som ikke kan anerkendes i henhold til konventionen?

887. Formålet med anerkendelsesproceduren er at sikre, at afgørelserne kan fuldbyrdes på samme grundlag som en afgørelse truffet i henhold til lovgivningen i den pågældende stat. En afgørelse, der ikke kan anerkendes i en stat, kan således ikke fuldbyrdes i den pågældende stat i henhold til konventionen. I de fleste tilfælde bør den, der indgiver anmodningen, i denne situation imidlertid gennemgå grundene til nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse og enten anlægge sagen med henblik på en ændret afgørelse i en anden stat (afgørelsesstaten) eller indgive en anmodning om at få truffet en ny afgørelse, der kan anerkendes og fuldbyrdes i henhold til konventionen.

Det fastsatte underholdsbeløb i den bidragsberettigedes afgørelse om underholdsbidrag opfylder ikke længere børnenes behov. Den bidragspligtige bor i et andet land i dag. Hvorledes kan den bidragsberettigede få underholdsbidraget forhøjet?

888. Hvis afgørelsen er truffet i den stat, hvor den bidragsberettigede stadig har bopæl, kan den bidragsberettigede muligvis blot anmode den kompetente myndighed, som har truffet den oprindelige afgørelse, om at ændre afgørelsen og øge underholdsbidraget. Hvis den pågældende myndighed af en eller anden grund ikke kan ændre afgørelsen, skal den bidragsberettigede indgive en anmodning om ændring i henhold til konventionen, der skal fremsendes til den stat, hvor den bidragspligtige bor i dag. Dette kan ske på en række forskellige måder som beskrevet i kapitel 11.

889. Hvis den bidragsberettigede ikke har bopæl i den stat, hvor afgørelsen er truffet, kan den judicielle eller administrative myndighed i den pågældende stat ikke ændre afgørelsen. I så fald skal den bidragsberettigede indgive en anmodning om ændring i henhold til konventionen, der skal fremsendes til den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl.

Hvad er proceduren, hvis hverken den bidragsberettigede eller den bidragspligtige har bopæl i den stat, hvor afgørelsen er truffet? Hvor skal sagen med henblik på at få truffet en ændret afgørelse anlægges?

890. Se kapitel 11. I de fleste tilfælde anlægges sagen i den stat, hvor sagsøgte bor i dag. Det kan enten være den stat, hvor den bidragsberettigede har bopæl, eller den stat, hvor den bidragspligtige har bopæl, afhængigt af hvem der indgiver anmodningen. Det afhænger imidlertid af lovgivningen i den anmodede stat, om den pågældende stat kan ændre afgørelsen.

Hvad er begrundelsen for ændring af afgørelsen? Kan underholdsbidraget ændres eller underholdsbidragsrestancerne annulleres uden den bidragsberettigedes samtykke?

891. Det afhænger af lovgivningen i den stat, hvor sagen er anlagt, om afgørelsen kan ændres. I de fleste kontraherende stater kan en afgørelse om børnebidrag ikke ændres, medmindre den bidragspligtiges, den bidragsberettigedes eller børnenes situation har ændret sig. Det er ikke sikkert, at børnebidragsrestancer kan annulleres i henhold til lovgivningen i den anmodede stat. I mange stater kan børnebidragsrestancer kun annulleres under særlige omstændigheder, og de anerkender eller fuldbyrder ikke altid en afgørelse om ændring af restancer.

Kan der stilles krav til den, der indgiver anmodningen, om at møde personligt op i den anmodede stat i forbindelse med anmodningen om ændring?

892. Den angives ikke i artikel 29, om fysisk tilstedeværelse for den, der indgiver anmodningen, er påkrævet i forbindelse med en anmodning om ændring. Centralmyndighederne i de anmodede og anmodende stater skal samarbejde og sikre, at dokumentationen fra den, der indgiver anmodningen, er vedlagt anmodningen, og bistå den, der indgiver anmodningen, med at gøre indsigelser eller fremlægge dokumentation ved brug af alternative midler såsom telefon- eller videokonferencer, hvis sådanne faciliteter er tilgængelige.[167]

[167] Hvis begge stater er parter i konventionen om bevisoptagelse fra 1970, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

Kapitel 13
Behandling af udgående anmodninger om særlige foranstaltninger

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører anmodninger om særlige foranstaltninger.

I afsnit I gives et overblik over disse anmodninger – hvornår anmodningen fremsættes og af hvem, og der redegøres for de foranstaltninger, der kan anmodes om.

I afsnit II redegøres for proceduren og de enkelte skridt i udfyldningen og behandlingen af en anmodning og for fremsendelsen til den anden stat.

I afsnit III redegøres for andre spørgsmål, der kan opstå, herunder vedrørende omkostninger og hensynet til beskyttelse af oplysninger.

Afsnit IV indeholder yderligere materiale og henvisninger til andre tilknyttede dele i håndbogen.

Hvis der blot er behov for et enkelt overblik over de pågældende procedurer, henvises til tjeklisten i afsnit V.

I afsnit VI besvares en række ofte stillede spørgsmål vedrørende fuldbyrdelse af anmodninger.

I. Oversigt – anmodninger om særlige foranstaltninger

A. Anvendelse af denne anmodning

893. Der fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger, når der er brug for bistand fra en anden kontraherende stat i en sag om underholdsbidrag, men denne bistand er meget begrænset.

894. Anmodningen kan fremsættes med henblik på at:

1 I medfør af artikel 7, stk. 1:

- bistå en potentiel anmodende part med at indgive en anmodning i henhold til konventionen om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring af en afgørelse om ***underholdsbidrag***, eller
- bistå en potentiel anmodende part med at afgøre, om en sådan anmodning skal indgives.

Underholdsbidrag *omfatter bidrag til børn, en ægtefælle eller en partner og udgifter relateret til underhold af børn, en ægtefælle eller en partner. I henhold til konventionen kan en stat ligeledes udvide underholdsbidraget til at omfatte underholdspligt, der udspringer af andre former for familieforhold.*

2 I medfør af artikel 7, stk. 2:

- fremskynde sagen i forbindelse med en verserende sag om underholdsbidrag i den kontraherende stat, når sagen har et internationalt element såsom aktiver i en anden stat.

895. I modsætning til hvad der gør sig gældende for anmodninger om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring, er ydelsen af tjenester på baggrund af anmodningen i vidt omfang skønsmæssig. Hvis anmodningen fremsættes i medfør af artikel 7, stk. 1, og er relateret til en potentiel anmodning i medfør af artikel 10 i konventionen, vil den anmodede centralmyndighed først afgøre, om tjenesterne er nødvendige. Hvis den vurderer, at tjenesterne er nødvendige, skal den iværksætte passende foranstaltninger afhængigt af de ressourcer, som centralmyndigheden har til rådighed, og lovgivningen i den pågældende stat.[168] Anmodningen i medfør af artikel 7, stk. 1, skal vedrøre en af de foranstaltninger, der er anført i den pågældende artikel.

896. Hvis anmodningen derimod fremsættes i medfør af artikel 7, stk. 2, og er relateret til en verserende sag om underholdsbidrag i den anmodende stat, er anmodningen ikke begrænset til de anførte foranstaltninger, og den anmodede stats tilgang er i dette tilfælde helt skønsmæssig.

B. Sagseksempel

897. X har bopæl i land A og har en afgørelse om underholdsbidrag, der indebærer, at Y skal betale børnebidrag. X mener, at Y muligvis modtager pensionsydelser fra en arbejdsgiver i land B. Hvis det er korrekt, ønsker X at fremsende afgørelsen om underholdsbidrag til land B med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

898. I medfør af konventionen kan X anmode centralmyndigheden i land A om at fremsende en ***anmodning om særlige foranstaltninger*** til land B med henblik på at få fastslået, om Y modtager ydelser i den pågældende stat. Hvis centralmyndigheden i land B vurderer, at foranstaltningerne er nødvendige, iværksætter den passende foranstaltninger til at undersøge dette og underretter centralmyndigheden i land A om, hvorvidt der er en pensionsindkomst.[169] X kan herefter indgive en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om underholdsbidrag til fremsendelse til land B.

C. Hvem kan fremsætte en anmodning?

899. Anmodningen om særlige foranstaltninger kan fremsættes af en bidragsberettiget (herunder et offentligt organ, der handler på vegne af en bidragsberettiget eller har udbetalt ydelser til den bidragsberettigede) eller en bidragspligtig.

900. Anmodningen skal være omfattet af konventionens centrale anvendelsesområde (se kapitel 3), medmindre både de anmodede og anmodende stater har afgivet en erklæring om at udvide konventionens anvendelsesområde til andre former for underholdspligt.

---

168 Se forklarende rapport, punkt 203.

169 I nogle stater er det ikke muligt at videregive de specifikke personoplysninger i henhold til den nationale lovgivning om beskyttelse af personoplysninger, men land B kan muligvis oplyse, om den bidragspligtige har indkomst i land B.

901. Anmodninger om særlige foranstaltninger skal fremsættes via centralmyndigheden i den enkelte stat. Der kan ikke fremsættes en anmodning direkte til en kompetent myndighed.[170]

D. Rutediagram

902. I følgende rutediagram illustreres de vigtigste procedurer for fremsættelse af en anmodning om særlige foranstaltninger

[170] Se forklarende rapport, punkt 194.

BEHANDLING AF UDGÅENDE ANMODNINGER OM SÆRLIGE FORANSTALTNINGER

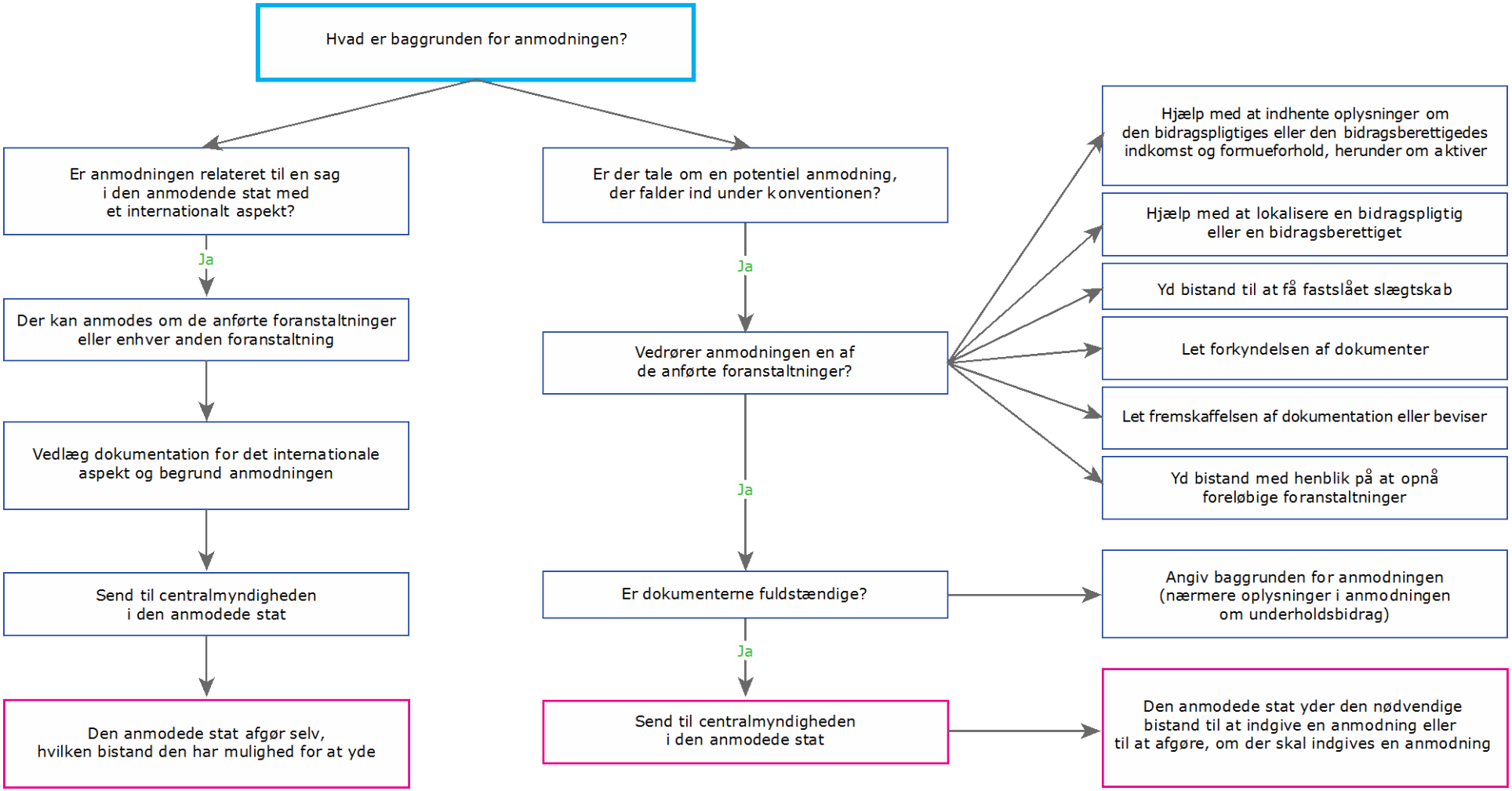

Figur 35: Rutediagram – behandling af udgående anmodninger om særlige foranstaltninger

II. Procedurer

A. Vurdér baggrunden for anmodningen

903. I medfør af artikel 7 skal den bistand, der anmodes om, være nødvendig i forbindelse en sag om underholdsbidrag. Den kan enten være relateret til en potentiel anmodning i henhold til konventionen eller en sag om underholdsbidrag i den anmodende stat, når sagen har et internationalt element.[171] Det første scenarie er omhandlet i artikel 7, stk. 1, og det andet scenarie er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

*Den **anmodende stat** er den kontraherende stat, som fremsætter en anmodning eller fremsætter anmodningen på vegne af en person, der har bopæl i den pågældende stat. Den **anmodede stat** er den kontraherende stat, der anmodes om at behandle anmodningen.*

904. Hvis anmodningen ikke henhører under en af disse kategorier, kan centralmyndigheden afvise den.

B. Hvis anmodningen fremsættes i forbindelse med en potentiel anmodning i henhold til konventionen (artikel 7, stk. 1)

Vedrører anmodningen en af de anførte foranstaltninger?

905. I konventionen anføres seks foranstaltninger, der kan anmodes herom i forbindelse med en anmodning om særlige foranstaltninger. Disse er anført i artikel 7, stk. 1, og er en underkategori af centralmyndighedens generelle opgaver i de enkelte kontraherende stater. Der kan fremsættes en anmodning til centralmyndigheden i en anden stat om at yde bistand med henblik på:

a) at hjælpe med at lokalisere den bidragspligtige eller den bidragsberettigede

906. Der kan fremsættes en anmodning til en kontraherende stat om at søge i offentlige databanker og andre tilgængelige informationskilder med henblik på at lokalisere en bidragsberettiget eller en bidragspligtig. Denne anmodning kan fremsættes, når en bidragsberettiget i en kontraherende stat ikke ønsker at afholde omkostningerne ved oversættelsen af en afgørelse til en anden kontraherende stats sprog, medmindre den bidragspligtige har bopæl i den pågældende stat. På samme måde kan en bidragspligtig have brug for at vide, om en bidragsberettiget har bopæl i den anmodede stat, for at afgøre, hvor sagen med henblik på en ændret afgørelse skal anlægges.

b) at hjælpe med at indhente oplysninger om indkomst, aktiver og formueforhold

907. Der kan fremsættes en anmodning om at hjælpe med at indhente oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes indkomst, aktiver eller andre formueforhold. Det kan være nødvendigt som i ovennævnte eksempel, hvor en bidragsberettiget påtænker at anmode om fuldbyrdelse af en afgørelse i en bestemt stat, hvis det konstateres, at den bidragspligtige har indkomst eller aktiver i den anmodede stat.

---

171 For en definition af begrebet "internationalt element", se forklarende rapport, punkt 206.

c) at lette fremskaffelsen af dokumentation

908. I nogle tilfælde kan det være nødvendigt at få bistand fra en anden kontraherende stat for at fremskaffe dokumentation til brug i en sag om underholdsbidrag. Adkomstdokumenter til aktiver eller kopier af skatteoplysninger kan være nyttige ved vurderingen af den bidragspligtiges evne til at betale eller ved vurderingen af, om der er aktiver, som kan gøres til genstand for fuldbyrdelse. Statens behandling af denne anmodning afhænger af lovgivningen i den anmodede stat, formålet med anmodningen og af, om de pågældende stater er parter i internationale traktater (artikel 50).[172]

d) at yde bistand til at få fastslået slægtskab

909. Selv om slægtskab i henhold til konventionen kan fastslås i forbindelse med en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag, kan der være situationer, hvor en bidragsberettiget kun anmoder om at få fastslået slægtskab. Hvis parterne f.eks. er blevet enige om, at afgørelsen om underholdsbidrag skal træffes i den bidragsberettigedes stat, men slægtskab skal fastslås, inden der kan træffes en afgørelse om underholdspligt over for barnet.[173]

e) at anlægge eller lette anlæggelsen af sager med henblik på foreløbige foranstaltninger

910. En bidragsberettiget kan anmode en kontraherende stat om at anlægge eller lette anlæggelsen af sager med henblik på foreløbige foranstaltninger for at sikre et vellykket resultatet af en verserende anmodning om underholdsbidrag. Formålet med denne anmodning kan være at forhindre salg af aktiver eller udsættelse af fuldbyrdelsen af en anden afgørelse, indtil resultatet af anmodningen om underholdsbidrag foreligger. Det kan understøtte en kommende sag om underholdsbidrag i henhold til konventionen.

f) at lette forkyndelse af dokumenter

911. Det kan være vigtigt at yde bistand i forbindelse med forkyndelse af dokumenter i en verserende sag om underholdsbidrag i en stat, når den ene part skal forkynde dokumenter for en part i udlandet. Statens behandling af denne anmodning afhænger af, om de pågældende stater er parter i internationale traktater, og af lovgivningen i den anmodede stat (artikel 50).[174]

C. Hvis anmodningen fremsættes i forbindelse med en sag med et internationalt element (artikel 7, stk. 2)

912. Hvis anmodningen om særlige foranstaltninger fremsættes i forbindelse med en sag med et internationalt element, er anmodningen ikke begrænset til ovennævnte seks særlige kategorier af anmodninger. En person, der anmoder om særlige foranstaltninger, kan fremsætte en anmodning om enhver form for bistand, der kan være relevant for sagen om underholdsbidrag.[175]

---

172 Se også forklarende rapport, punkt 648-651.

173 Hvis der kræves dokumentation for slægtskab i en retssag i den anmodende stat og begge stater er parter i konventionen om bevisoptagelse fra 1970, henvises til kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner.

174 Se også forklarende rapport, punkt 648-651.

175 For yderligere eksempler, se forklarende rapport, punkt 193.

D. Er dokumenterne fuldstændige?

913. Der er endnu ikke blevet udarbejdet en formular til anmodninger om særlige foranstaltninger i medfør af artikel 7, stk. 1 og 2, men Det Permanente Bureau påtænker at udarbejde en formular på et senere tidspunkt. Indholdet af anmodningspakken afhænger af anmodningens art. Den enkelte stat kan anvende sine egne formularer til anmodningen, indtil der er blevet udarbejdet en anbefalede formular. Følgende dokumenterede oplysninger fremsendes til den anmodede stat afhængigt af anmodningens art og baggrund:

- den særlige foranstaltning, der anmodes om
- om det påtænkes at indgive en anmodning om underholdsbidrag i henhold til konventionen, eller om en sag om underholdsbidrag i den anmodende stat har et internationalt element
- den påtænkte kategori af anmodninger om underholdsbidrag (anerkendelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring)
- oplysninger om, hvorfor den særlige foranstaltning er nødvendig
- kontaktoplysninger for den, der indgiver anmodningen, og sagsøgte.

914. Ved udfærdigelsen af dokumentpakken og anmodningen om særlige foranstaltninger skal følgende tages i betragtning:

a) Beskyttelse af privatlivets fred

915. I henhold til konventionen må oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af konventionen, ikke offentliggøres eller bekræftes, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.

916. Hvis det kan være tilfældet, anfør dette i anmodningsformularen og angiv personoplysningerne i en særskilt formular i stedet for i selve anmodningen.

b) Oplysninger om centralmyndighed

917. Anfør oplysninger om den anmodende centralmyndighed og den person, der skal kontaktes, såfremt den anmodede stat har brug for opfølgning. Centralmyndighederne skal kommunikere på sproget i den anmodede stat, på et andet sprog eller på engelsk eller fransk. Det sprog, der skal anvendes, er angivet i landeprofilen.

918. Anfør kontaktoplysninger for den anmodende centralmyndighed. Disse oplysninger er angivet i landeprofilen.

c) Oplysninger om den, der indgiver anmodningen

919. Den, der indgiver anmodningen, er den person, der fremsætter anmodningen om særlige foranstaltninger. En bidragspligtig kan ligeledes fremsætte en anmodning om særlige foranstaltninger.

d) Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om underholdsbidrag

920. Det er vigtigt at sikre, at underholdspligten er omfattet af konventionens anvendelsesområde (se kapitel 3). Hvis den, der indgiver anmodningen, anmoder om underholdsbidrag til sig selv, angives dette. For andre familiemedlemmer eller personer, over for hvem der består forsørgerpligt, angives oplysninger om familieforholdene og hvert barns fødselsdato for at påvise, at børnene er under 21 år og således omfattet af konventionen. Angiv navne, som de fremgår af fødselsattest eller andre officielle registreringer.

e) Oplysninger om den bidragspligtige

921. Det afhænger af anmodningens art, hvilke oplysninger der skal angives om den bidragspligtige. Der skal angives oplysninger om den bidragspligtige, hvis der anmodes om at få fastslået slægtskab eller om at få lokaliseret den bidragspligtige eller den pågældendes aktiver eller indkomst.

f) Liste over vedlagte dokumenter

922. Oplys, om anmodningen ledsages af dokumenter, og anfør disse dokumenter.

E. Fremsend til den anmodede stat

923. Når dokumentationen er blevet indsamlet, kan den fremsendes til centralmyndigheden i den anmodede stat. Tidsfristerne for den anmodede stats anerkendelse af modtagelsen i artikel 12 gælder ikke for anmodninger om særlige foranstaltninger. Den generelle forpligtelse til at samarbejde effektivt med andre kontraherende stater betyder imidlertid, at den anmodede stat skal anerkende modtagelsen af anmodningen inden for en rimelig tidsfrist. Det er god praksis som minimum at overholde tidsfristerne i artikel 12.

III. Andre forhold

A. Omkostninger

924. Det er vigtigt at bemærke, at de generelle principper om gratis retshjælp (artikel 14 og 15) ikke finder anvendelse på anmodninger om særlige foranstaltninger, selv om anmodningen er relateret til en potentiel anmodning om børnebidrag.

925. En anmodet centralmyndighed kan pålægge en afgift for tjenester ydet på baggrund af en anmodning om særlige foranstaltninger. I henhold til artikel 8 kan den imidlertid kun pålægge den, der indgiver anmodningen, "ekstraordinære" omkostninger. Omkostningerne kan desuden kun pålægges den, der indgiver anmodningen, hvis den pågældende har givet forudgående samtykke til ydelsen af disse tjenester til den pågældende pris. "Ekstraordinære" omkostninger defineres ikke i konventionen, og vurderingen af, hvilke omkostninger der vil blive betragtet som ekstraordinære, henhører under de nationale love og procedurer.[176]

Et eksempel

926. Z har bopæl i land A. D er far til hendes barn. Z mener, at D har aktiver, der muligvis kan sælges i land B, inden der kan træffes en afgørelse om underholdsbidrag i land B. Z har to muligheder. Hun kan fremsætte en anmodning om særlige foranstaltninger via centralmyndigheden i land A, hvor land B anmodes om at iværksætte foreløbige foranstaltninger for at sikre aktiverne, indtil der er blevet truffet en afgørelse om underholdsbidrag. Hvis hun gør dette og der er omkostninger som følge af denne anmodning (f.eks. gebyr til administrator udpeget af retten), kan disse omkostninger muligvis blive betragtet som "ekstraordinære" og således pålægges Z, hvis hun har givet forudgående samtykke. Z kan alternativt indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag i land B og i denne forbindelse anmode om at få aktiverne sikret. Hvis Z vælger denne mulighed, skal hun ikke afholde omkostningerne ved de foreløbige foranstaltninger.[177]

---

176 Se forklarende rapport, punkt 223.

177 Medmindre den anmodede stat har afgivet en erklæring om, at den vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler eller en vurdering af sagens realitet, inden den yder gratis retshjælp. (se kapitel 3).

927. I ovenstående eksempel vil Z muligvis undlade at fremsætte en anmodning om særlige foranstaltninger, hvis omkostningerne er en vigtig faktor. Det skal imidlertid bemærkes, at omkostningerne afholdt af den anmodede stat eller af Z i dette eksempel kan opkræves hos den bidragspligtige, hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen i den anmodede stat.

B. Beskyttelse af personoplysninger

928. Der er visse begrænsninger i konventionen med hensyn til offentliggørelse og bekræftelse af oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af konventionen under visse omstændigheder. Offentliggørelse eller bekræftelse af oplysninger er ikke tilladt, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed (artikel 40, stk. 1). Den pågældende kan være et barn, den, der indgiver anmodningen, sagsøgte eller enhver anden person. Der er ingen begrænsninger i konventionen på dette område.

929. Hvis centralmyndigheden vurderer, at offentliggørelsen eller bekræftelsen af oplysningerne indebærer en sådan risiko, vil den informere den anden berørte centralmyndighed herom, og den pågældende centralmyndighed skal tage hensyn til denne vurdering ved behandlingen af en anmodning i henhold til konventionen. Den anmodede centralmyndighed er ikke bundet af den anmodende centralmyndigheds risikovurdering, men den skal vurdere, om offentliggørelsen kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed. Centralmyndighedens tilgang vil altid afhænge af, hvad der er nødvendigt for at behandle anmodningen og for, at centralmyndigheden kan opfylde sine forpligtelser ifølge konventionen (artikel 40, stk. 1 og 3).

930. I nogle tilfælde kan den nationale lovgivning ligeledes være til hinder for offentliggørelsen af specifikke personoplysninger til den, der indgiver anmodningen, eller til centralmyndigheden i den anmodende stat, men der vil normalt blive fremsendt generelle oplysninger (f.eks. bekræftelse af, at en bidragspligtig har bopæl i den pågældende stat).

> ***God praksis:*** *Hvis anmodningen om oplysninger indebærer offentliggørelse af specifikke personoplysninger, bør der rettes henvendelse til den anmodede centralmyndighed på forhånd for at få oplyst, om disse oplysninger kan videregives til den anmodende centralmyndighed eller til den, der indgiver anmodningen. Hvis dette ikke er tilfældet, kan den, der indgiver anmodningen, være nødt til at indgive en anmodning i medfør af artikel 10 (om anerkendelse og fuldbyrdelse, om tilvejebringelse af en afgørelse, om ændring osv.) uden at modtage oplysningerne på forhånd.*

IV. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- Bemærk, at selv om en anmodning om særlige foranstaltninger ikke er en anmodning i medfør af artikel 10, skal den stadig fremsættes via centralmyndighederne i de enkelte stater. Der kan ikke fremsættes en anmodning om en særlig foranstaltning direkte til en kompetent myndighed.

- De foranstaltninger, der træffes af centralmyndigheden eller den kompetente myndighed på baggrund af anmodningen om særlige foranstaltninger, er helt skønsmæssige. Ved vurderingen af, om der skal fremsættes en anmodning om en særlig foranstaltning (f.eks. om fastlæggelse af slægtskab) inden indgivelsen af en anmodning i medfør af artikel 10, bør den, der indgiver anmodningen, derfor overveje, om anmodningen om særlige foranstaltninger vil forsinke sagen unødigt.

B. Tilknyttede formularer

Fremsendelsesformular

C. Relevante artikler i konventionen

Artikel 2
Artikel 3
Artikel 7
Artikel 8
Artikel 15
Artikel 38
Artikel 40
Artikel 50
Artikel 51

D. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 4 og 5 – Udgående og indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 8 og 9 – Udgående og indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag
Se kapitel 10 – Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag
Se kapitel 11 og 12 – Ændring af afgørelser

V. Tjekliste – udgående anmodninger om særlige foranstaltninger

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Vurdér baggrunden for anmodningen	II.A.
2.	Hvis anmodningen er relateret til en anmodning i henhold til konventionen:	
2.a	Bekræft, at anmodningen vedrører en af de anførte foranstaltninger	II.B.
3.	Hvis anmodningen er relateret til en national sag om underholdsbidrag:	II.C.
3.a.	Anmodningen kan vedrøre enhver nødvendig bistand	II.C.
4.	Udfærdig dokumentpakke	II.D.
5.	Fremsend til den anmodede stat	II.E.

VI. Ofte stillede spørgsmål

Skal der indgives en anmodning i henhold til konventionen for at fremsætte en anmodning om særlige foranstaltninger?

931. Nej. Den, der indgiver anmodningen, kan vælge at anmode en centralmyndighed om at fremsætte en anmodning om særlige foranstaltninger for at afgøre, om der overhovedet skal indgives en anmodning. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis oplysningerne om den bidragspligtiges indkomst eller aktiver anvendes til at afgøre, om der skal indgives en anmodning om fuldbyrdelse.

Skal centralmyndigheden yde de tjenester, der anmodes om i en anmodning om særlige foranstaltninger?

932. Ikke i alle tilfælde. En centralmyndighed skal kun træffe passende foranstaltninger på baggrund af en anmodning om særlige foranstaltninger, hvis den vurderer, at det er nødvendigt for at bistå en potentiel anmodende part med at indgive en anmodning om opnåelse, anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse eller ændring af en afgørelse om underholdsbidrag i medfør af artikel 10 eller med at afgøre, om en sådan anmodning skal indgives (artikel 7, stk. 1). Bemærk den forskellige ordlyd i artikel 7, stk. 1, hvor det anføres, at den anmodede centralmyndighed **iværksætter** passende foranstaltninger (i forbindelse med en potentiel sag omfattet af konventionen), og artikel 7, stk. 2, hvor det anføres, at centralmyndigheden **kan iværksætte** særlige foranstaltninger (i forbindelse med en sag med et internationalt element)

Kapitel 14
Behandling af indgående anmodninger om særlige foranstaltninger

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører indgående anmodninger om særlige foranstaltninger.

I afsnit I gives et overblik over disse anmodninger – hvem der kan fremsætte en anmodning og hvornår.

I afsnit II redegøres for proceduren og de enkelte skridt i gennemgangen af indgående dokumenter og behandlingen af anmodningen.

I afsnit III redegøres for omkostningerne.

Afsnit IV indeholder henvisninger og yderligere materiale til brug for anmodningen.

Afsnit V indeholder en tjekliste, der giver et enkelt overblik over proceduren.

I afsnit VI besvares en række ofte stillede spørgsmål vedrørende denne anmodning.

I. Oversigt – anmodninger om særlige foranstaltninger

A. Anvendelse af denne anmodning

933. Denne anmodning fremsættes i to forskellige situationer, hvor en potentiel anmodende part har behov for begrænset bistand fra en anden kontraherende stat.

934. Der kan fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger i medfør af artikel 7, stk. 1, med henblik på at:

- bistå en potentiel anmodende part med at indgive en anmodning i henhold til konventionen om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring af en afgørelse om underholdsbidrag, eller
- bistå en potentiel anmodende part med at afgøre, om en sådan anmodning skal indgives.

935. I medfør af artikel 7, stk. 2, kan der desuden fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger i forbindelse med en verserende sag om underholdsbidrag i den kontraherende stat, når sagen har et internationalt element, med henblik på at fremskynde sagen.

936. Der kan anmodes om seks foranstaltninger i medfør af artikel 7, stk. 1. Centralmyndigheden har en skønsmæssig tilgang til anmodninger om særlige foranstaltninger, og der kan være meget stor forskel på omfanget af den bistand, der ydes af de forskellige stater. Hvis anmodningen er relateret til en potentiel anmodning i medfør af artikel 10 i konventionen, vurderer den anmodede centralmyndighed først, om tjenesterne er nødvendige, og iværksætter herefter passende foranstaltninger afhængigt af de ressourcer, som centralmyndigheden har til rådighed, og lovgivningen i den pågældende stat.[178]

937. Hvis anmodningen fremsættes i medfør af artikel 7, stk. 2, i forbindelse med en verserende sag om underholdsbidrag i den anmodende stat, er anmodningen ikke begrænset til de seks foranstaltninger, der er anført i artikel 7, stk. 1. Der kan anmodes om enhver anden foranstaltning, men det er helt op til den anmodede stat at vurdere, om den vil bistå eller iværksætte de ønskede foranstaltninger.

B. Sagseksempel

938. Den bidragsberettigede har en afgørelse om **underholdsbidrag** fra land A. Den bidragsberettigede mener, at den bidragspligtige muligvis har bopæl i land B. Den bidragsberettigede ønsker at få disse oplysninger bekræftet, inden der bruges ressourcer på en oversættelse af anmodningen og afgørelsen, således at afgørelsen kan fremsendes med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse i land B. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

__Underholdsbidrag__ omfatter bidrag til børn, en ægtefælle eller en partner og udgifter relateret til underhold af børn, en ægtefælle eller en partner. I henhold til konventionen kan en stat ligeledes udvide underholdsbidraget til at omfatte underholdspligt, der udspringer af andre former for familieforhold.

939. I henhold til konventionen kan den bidragsberettigede fremsætte en ***anmodning om særlige foranstaltninger***. Centralmyndigheden i land A fremsender anmodningen til land B med anmodning om, at der foretages en søgning for at fastslå, om den bidragspligtige har bopæl i land B. De trufne foranstaltninger henhører under de nationale love og procedurer i land B. Land B bekræfter, om den bidragspligtige har bopæl i land B. Den bidragspligtiges adresse oplyses kun, hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen i land B. Den bidragsberettigede kan herefter indgive en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse i henhold til konventionens artikel 10.

C. Hvem kan fremsætte en anmodning?

940. Anmodninger om særlige foranstaltninger skal fremsættes via centralmyndigheden i den enkelte stat. Der kan ikke fremsættes en anmodning direkte til en kompetent myndighed.[179]

941. Anmodningen til centralmyndigheden kan kun fremsættes af en **bidragsberettiget**, herunder et offentligt organ, der handler på vegne af en bidragsberettiget eller har udbetalt ydelser til den bidragsberettigede, eller en bidragspligtig. Selv om den

Den __bidragsberettigede__ er enhver person, der er eller påstås at være berettiget til underholdsbidrag. Den bidragsberettigede kan være en forælder eller en ægtefælle, et barn, plejeforældre, slægtninge eller andre, der passer barnet. I nogle stater kaldes denne person bidragsmodtager, fordringshaver, forældremyndighedsindehaver eller omsorgsperson.

178 Se forklarende rapport, punkt 204.
179 Se forklarende rapport, punkt 193.

anmodning om underholdsbidrag eller sag, som foranstaltningerne vedrører, er helt national og anmodningen fremsættes i medfør af artikel 7, stk. 2, skal anmodningen om underholdsbidrag eller den sag, som foranstaltningerne vedrører, være omfattet af konventionens anvendelsesområde som anført i kapitel 3 i denne håndbog.

D. Rutediagram

942. I rutediagrammet på næste side illustreres procedurerne for behandling af en indgående anmodning om særlige foranstaltninger.

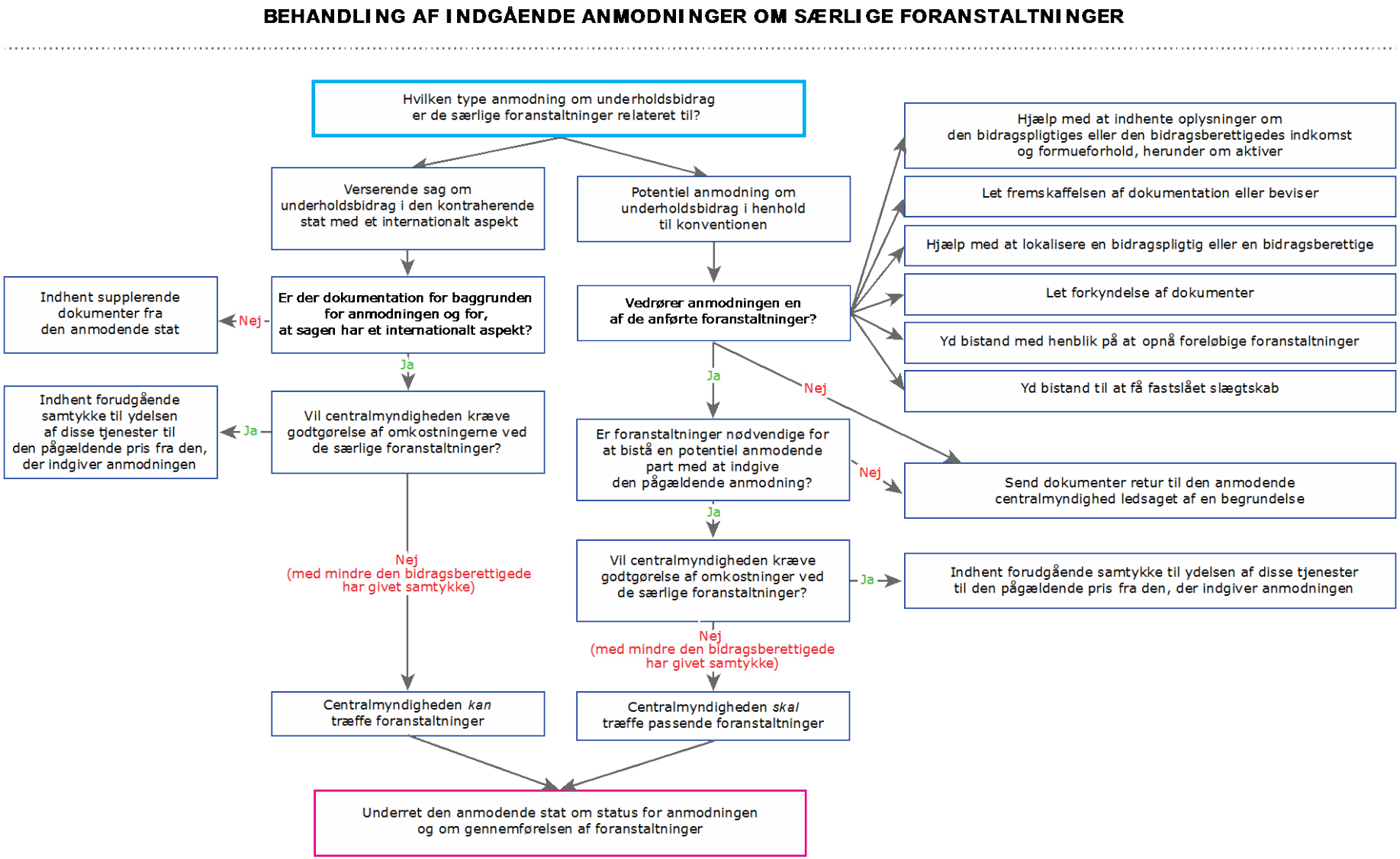

Figur 36: Rutediagram – behandling af anmodninger om særlige foranstaltninger

II. Procedurer

A. Anerkend modtagelse af anmodning

943. Den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse skal ikke anvendes i forbindelse med en anmodning om særlige foranstaltninger. Centralmyndigheden skal imidlertid stadig opfylde de generelle krav i konventionen og sikre, at den anmodende stat underrettes om modtagelsen af anmodningen.

B. Er der tale om en potentiel anmodning i henhold til konventionen?

944. Som anført ovenfor behandler den anmodede centralmyndighed anmodninger om særlige foranstaltninger forskelligt afhængigt af, om anmodningen er relateret til en potentiel anmodning i henhold til konventionen (artikel 7, stk. 1) eller en verserende sag om underholdsbidrag i den anmodende stat (artikel 7, stk. 2).

945. Hvis der anmodes om en særlig foranstaltning med henblik på at bistå en potentiel anmodende part med at indgive en anmodning i henhold til konventionen eller med at afgøre, om en sådan anmodning skal indgives, skal den anmodede centralmyndighed først vurdere, om det er nødvendigt at iværksætte foranstaltningerne for at bistå ved indgivelsen af den pågældende anmodning. Hvis anmodningen opfylder kravene, iværksætter centralmyndigheden sådanne passende foranstaltninger.

946. Tilgangen i artikel 7, stk. 2, er lidt forskellig, hvis anmodningen fremsættes i forbindelse med en sag om underholdsbidrag i den anmodende stat, når sagen har et internationalt element. I disse situationer er tilgangen mere skønsmæssig, da den anmodede centralmyndighed kan iværksætte foranstaltninger, men ikke er forpligtet hertil.

947. I begge tilfælde er det op til den anmodede stat at afgøre, hvilke passende foranstaltninger der skal iværksættes for at yde den bistand, der anmodes om.

C. Hvis anmodningen om særlige foranstaltninger er relateret til en potentiel anmodning i henhold til konventionen (artikel 7, stk. 1)

1. Vedrører anmodningen en af de anførte foranstaltninger?

948. Der kan kun anmodes om visse former for foranstaltninger. Hvis der modtages en anmodning om en foranstaltning, der ikke er omfattet af artikel 7, kan anmodningen ikke behandles, og den anmodende stat skal underrettes herom. Der kan anmodes om foranstaltninger med henblik på:

a) at lokalisere den bidragspligtige eller den bidragsberettigede

949. Den, der indgiver anmodningen, kan anmode centralmyndigheden i den anmodede stat om at hjælpe med at lokalisere den bidragsberettigede eller den bidragspligtige. Formålet vil som oftest være at vurdere, om anmodningen skal fremsendes til den pågældende stat med henblik på behandling. En bidragsberettiget kan ønske at vide, om den bidragspligtige har bopæl i en stat, inden fremsendelsen af en anmodning til den pågældende stat, eller en bidragspligtig kan ønske at vide, om en bidragsberettiget har bopæl i den anmodede stat, hvis afgørelsen er truffet i denne stat, for at afgøre, hvor anmodningen om ændring skal indgives.

b) at indhente oplysninger om indkomst, aktiver og formueforhold

950. En centralmyndighed kan blive anmodet om at hjælpe med at indhente oplysninger om den bidragspligtiges eller den bidragsberettigedes formueforhold, herunder om indkomst og aktiver. Der kan anmodes om disse oplysninger, f.eks. for at finde ud af, om en bidragspligtig har aktiver eller indkomst i den anmodede stat, med henblik på fuldbyrdelse af en afgørelse. I hvilket omfang specifikke personoplysninger kan videregives til den anmodende centralmyndighed eller sagsøgte afhænger af lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger i den anmodede stat.

c) at fremskaffe beviser

951. En centralmyndighed kan blive anmodet om at hjælpe med at fremskaffe dokumentation eller andre beviser til brug i en sag. Statens behandling af denne anmodning afhænger af, om de pågældende stater er parter i internationale traktater, og af lovgivningen i den anmodede stat (artikel 50).[180]

952. Hvis barnet f.eks. er født i land A, men den bidragsberettigede ikke længere har bopæl der, kan den bidragsberettigede have brug for en kopi af fødselsattesten i forbindelse med indgivelsen af en anmodning om underholdsbidrag. Der kan således fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger til land A med henblik på at fremskaffe fødselsattesten.

d) at yde bistand til at få fastslået slægtskab

953. Centralmyndigheden kan blive anmodet om at hjælpe, hvis det er nødvendigt at fastslå slægtskab, inden der træffes en afgørelse om underholdsbidrag. Selv om slægtskabet kan fastslås i forbindelse med en anmodning om at få truffet en afgørelse, kan der være situationer, hvor en bidragsberettiget anmoder om bistand til at få fastslået slægtskab inden indgivelse af anmodningen. Statens behandling af denne anmodning afhænger af lovgivningen i pågældende stat, om der anmodes om beviser i en retssag og om begge stater er parter i andre internationale traktater (artikel 50). Se kapitel 3, del 2, afsnit V – Andre Haagerkonventioner – hvor der redegøres herfor.

*Den **bidragspligtige** er enhver person, der er eller påstås at være pligtig til at betale underholdsbidrag. Den bidragspligtige kan være en forælder eller ægtefælle eller enhver person, der er pligtig til at betale underholdsbidrag i henhold til lovgivningen det sted, hvor afgørelsen er truffet. I nogle stater kaldes denne person bidragsbetaler, skyldner, forælder, som ikke har forældremyndigheden, eller forælder, som ikke bor sammen med barnet.*

e) at anlægge sager med henblik på foreløbige foranstaltninger

954. Der kan fremsættes en anmodning om foreløbige foranstaltninger, som er nødvendige i forbindelse med indgivelsen af en anmodning om underholdsbidrag eller for at sikre resultatet af en verserende anmodning om underholdsbidrag. Disse foranstaltninger vil normalt være begrænset til den anmodede stats område. Den bidragsberettigede kan f.eks. kræve pant i ejendom for at forhindre et salg, således at aktivet er til rådighed i forbindende med en efterfølgende anmodning om fuldbyrdelse af afgørelsen om underholdsbidrag.

---

180 Se også forklarende rapport, punkt 648-651.

f) at lette forkyndelse af dokumenter

955. Den anmodede stat kan blive anmodet om at bistå ved forkyndelsen af dokumenter i en potentiel sag om underholdsbidrag. Statens behandling af denne anmodning afhænger af, om de pågældende stater er parter i internationale traktater, og af lovgivningen i den anmodede stat (artikel 50).[181]

2. Er de foranstaltninger, der anmodes om, nødvendige?

956. Hvis anmodningen fremsættes i forbindelse med en potentiel anmodning i henhold til konventionen, skal dokumenterne fra den anmodende stat indeholde[182] tilstrækkelige oplysninger til, at den anmodede centralmyndighed kan vurdere, om foranstaltningerne er nødvendige.

3. Iværksæt passende foranstaltninger

957. Efter gennemfangen af anmodningen er det op til den anmodede stat at afgøre, hvilke passende foranstaltninger der skal iværksættes for at yde den bistand, der anmodes om. Centralmyndigheden kan selv iværksætte disse foranstaltninger eller videresende anmodningen til en kompetent myndighed.

D. Hvis anmodningen er relateret til en sag i den anmodende stat med et internationalt element (artikel 7, stk. 2)

958. Hvis anmodningen ikke er relateret til en potentiel anmodning i henhold til konventionen, kan anmodningen vedrøre enhver form for bistand, herunder de former for bistand, der er anført i artikel 7, stk. 1. Den anmodede stats tilgang er imidlertid helt skønsmæssig.

959. Den anmodede stats behandling af denne anmodning afhænger af de nationale love og procedurer i den pågældende stat. I overensstemmelse med god praksis kan en centralmyndighed imidlertid vælge at yde bistand, hvis det vil reducere eller fjerne behovet for at henvise sagen til den anmodende stat og fremskynde opnåelsen af børnebidrag eller underholdsbidrag til familiemedlemmer. Ydelse af bistand med henblik på at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag i den anmodende stat kan f.eks. betyde, at det ikke længere er nødvendigt at indgive en direkte anmodning eller en anmodning i henhold til konventionen om at få truffet en afgørelse i den anmodede stat.

E. Underretning af den anmodende stat om status for anmodningen

960. Formularen til statusrapport for anmodninger i henhold til konventionen skal ikke anvendes i forbindelse med en anmodning om særlige foranstaltninger, og svarfristerne i artikel 12 gælder heller ikke for anmodninger om særlige foranstaltninger. Centralmyndigheden skal imidlertid stadig opfylde de generelle krav i konventionen og sikre, at den anmodende stat underrettes om de trufne foranstaltninger inden for en rimelig frist. Det er under alle omstændigheder god praksis at overholde tidsfristerne i artikel 12.

---

181 *Ibid*.

182 Når der er blevet udarbejdet en anbefalet formular til anmodninger om særlige foranstaltninger, vil alle disse oplysninger være angivet i denne formular.

III. Andre forhold

A. Omkostninger

961. Anmodninger om særlige foranstaltninger er en undtagelse fra den generelle bestemmelse i konventionen om, at hver centralmyndighed skal afholde sine egne omkostninger. En centralmyndighed kan pålægge den, der indgiver anmodningen, omkostningerne som følge af en anmodning om særlige foranstaltninger, hvis der er tale om ekstraordinære omkostninger (jf. artikel 8). Det skal imidlertid bemærkes, at omkostningerne kan opkræves hos en anden end den, der indgiver anmodningen (f.eks. en bidragspligtig eller sagsøgte), hvis det er tilladt i henhold til lovgivningen i den anmodede stat.[183]

962. Ekstraordinære omkostninger defineres ikke specifikt i konventionen.[184] Der er imidlertid tale om omkostninger, der er ualmindelige, ud over det sædvanlige eller en undtagelse fra den generelle regel. Generalomkostningerne forbundet med behandling af en anmodning vil normalt ikke blive betragtet som ekstraordinære. De sædvanlige omkostninger ved gentestning eller sagsomkostningerne ved anlæggelse af en sag med henblik på at opnå foreløbige foranstaltninger henhører således ikke under denne kategori.

963. Hvis en centralmyndighed agter at opkræve omkostningerne ved foranstaltningerne hos den, der indgiver anmodningen, skal den, der indgiver anmodningen, give forudgående samtykke til ydelsen af disse tjenester til den pågældende pris, inden disse tjenester ydes. Det vil give den, der indgiver anmodningen, mulighed for at vurdere, om der skal træffes andre foranstaltninger.

Et eksempel

964. En bidragsberettiget har bopæl i land A. Hun anmoder om underholdsbidrag til sit barn. Den bidragspligtige har bopæl i land B. Slægtskabet skal fastslås, inden afgørelsen kan træffes.

965. Den bidragsberettigede har to valg. Der kan fremsættes en anmodning om særlige foranstaltninger, hvor land B anmodes om at yde bistand til at få fastslået slægtskab eller om at lette fastlæggelsen af slægtskab i land A. Land B skal meddele, om omkostningerne ved proceduren vil blive pålagt den bidragsberettigede. Hvis dette er tilfældet, ønsker den bidragsberettigede måske derfor blot at indgive en anmodning om at få truffet en afgørelse i land B i medfør af artikel 10 i konventionen og anmode om at få fastslået slægtskab i forbindelse med sagen. Hvis den bidragsberettigede indgiver en anmodning om at få truffet en afgørelse i medfør af artikel 10 i konventionen, vil omkostningerne ved slægtskabstestning næsten altid være omfattet af de gratis tjenester, der skal stilles til rådighed for den, der indgiver anmodningen[185] (se kapitel 3).

---

183 Se forklarende rapport, punkt 215.
184 Se forklarende rapport, punkt 223.
185 Medmindre den pågældende stat har afgivet en erklæring om, at den vil foretage en behovsvurdering på grundlag af barnets midler.

IV. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

- Hvis din stat agter at opkræve omkostninger ved iværksættelsen af de særlige foranstaltninger, bør centralmyndigheden i den anmodende stat underrettes hurtigst muligt. I nogle tilfælde vil opkrævningen af omkostninger indgå som en faktor i de overvejelser, som den, der indgiver anmodningen, gør sig om, hvorvidt der blot skal indgives en anmodning i henhold til konventionen i stedet for at fremsætte en anmodning om særlige foranstaltninger.
- Den, der indgiver anmodningen, skal under alle omstændigheder underrettes om de omkostninger, der vil blive opkrævet, og den pågældendes forudgående samtykke skal indhentes inden iværksættelsen af foranstaltningerne.
- Når anmodningen er modtaget, er det god praksis, at sagsbehandleren i den anmodede stat meddeler centralmyndigheden i den anmodende stat sagsbehandlingstiden.
- Anmodninger om særlige foranstaltninger er en undtagelse fra den generelle bestemmelse om, at anmodninger i henhold til konventionen fremsættes over for de kompetente myndigheder og indgives via centralmyndighederne. Det er kun centralmyndigheden, der kan fremsætte eller modtage en anmodning om særlige foranstaltninger.

B. Tilknyttede formularer

Formular til anerkendelse af modtagelse
Der er endnu ikke blevet udarbejdet en formular til anmodninger om særlige foranstaltninger.

C. Relevante artikler i konventionen

Artikel 6
Artikel 7
Artikel 8
Artikel 15
Artikel 43
Artikel 50
Artikel 51
Artikel 52

D. Tilknyttede afsnit i håndbogen

Se kapitel 4 og 5 – Udgående og indgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
Se kapitel 8 og 9 – Udgående og indgående anmodninger om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag
Se kapitel 10 – Fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag

V. Tjekliste – indgående anmodninger om særlige foranstaltninger

	Procedure	Henvisning til håndbog
1.	Anerkend modtagelse af anmodning	II.A.
2.	Vurdér, om anmodningen er relateret til en anmodning i henhold til konventionen	II.B.
3.a.	Hvis anmodningen er relateret til en anmodning i henhold til konventionen – vurdér, om anmodningen vedrører en af de anførte foranstaltninger	II.C.1.
3.b.	Hvis anmodningen er relateret til en anmodning i henhold til konventionen – er foranstaltningerne nødvendige?	II.C.2.
3.c.	Hvis anmodningen er relateret til en anmodning i henhold til konventionen – iværksæt passende foranstaltninger	II.C.3.
4.	Hvis anmodningen ikke er relateret til en anmodning i henhold til konventionen – iværksæt foranstaltninger i henhold til nationale love og procedurer	II.D.
5.	Fremsend statusrapport	II.E.

VI. Ofte stillede spørgsmål

Skal den anmodede centralmyndighed iværksætte de særlige foranstaltninger, der anmodes om?

966. Ikke i alle tilfælde. Hvis den vurderer, at det ikke er nødvendigt for at bistå med at indgive en anmodning i henhold til konventionen (eller med at afgøre, om anmodningen skal indgives), kan den afvise anmodningen. Hvis anmodningen om bistand vedrører en verserende sag om underholdsbidrag i den anmodende stat, ydes bistand på grundlag af et skøn.

Kan den anmodede centralmyndighed opkræve en afgift for sine tjenester?

967. Ja – under begrænsede omstændigheder. Omkostningerne skal være ekstraordinære, og den, der indgiver anmodningen, skal have givet samtykke til ydelsen af disse tjenester på det pågældende grundlag.

Kapitel 15
Udfyldning af formularerne

Kapitlets opbygning:

I dette kapitel redegøres for udfyldningen af de formularer, der kan anvendes i anliggender, der er omfattet af konventionen.

I afsnit I redegøres for udfyldningen af de to obligatoriske formularer, der skal anvendes i forbindelse med enhver anmodning omfattet af konventionen.

I afsnit II redegøres for udfyldningen af de anbefalede formularer til brug for indgivelse af de fire hovedkategorier af anmodninger i henhold til konventionen.

I afsnit III redegøres for udfyldningen af supplerende formularer, herunder formularen om den økonomiske situation, erklæringen om eksigibilitet og erklæringen om behørig underretning.

Afsnit IV indeholder tjeklister over de dokumenter, der skal ledsage udgående anmodninger i henhold til konventionen.

Afsnit V indeholder oplysninger om udfyldning af de formularer, der skal anvendes ved indgivelse af en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse direkte til en kompetent myndighed.

I tillægget til dette kapitel redegøres for grundlaget for anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse for at bistå sagsbehandlerne med udfyldelsen af den anbefalede formular til indgivelse af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse.

I. Udfyldning af de formularer, der skal ledsage alle anmodninger

968. I dette afsnit redegøres for udfyldningen af de to obligatoriske formularer, der skal anvendes i forbindelse med enhver anmodning omfattet af konventionen. De er vedføjet som bilag til konventionen. Det er ikke nødvendigt at anvende disse formularer i forbindelse med anmodninger om særlige foranstaltninger og direkte anmodninger til kompetente myndigheder i den anmodede stat.

A. Fremsendelsesformular

969. Den obligatoriske fremsendelsesformular er et redskab til fremsendelse af anmodninger mellem stater på en ensartet måde. I formularen anføres de påkrævede dokumenter og oplysninger, der er indeholdt i pakken, og den anmodede centralmyndighed oplyses om anmodningens art.

970. Fremsendelsesformularen er en obligatorisk formular. Alle anmodninger indgivet i medfør af konventionen skal ledsages af denne formular. Nedenfor redegøres for udfyldningen. Dette afsnit gælder for alle anmodninger indgivet i medfør af konventionen.

a) Indledning

971. Alle oplysninger i ethvert dokument fremsendt til en anden centralmyndighed skal holdes fortrolige som foreskrevet i lovgivningen i den stat, der behandler anmodningen, og de må udelukkende anvendes med henblik på anmodninger om underholdsbidrag indgivet i medfør af konventionen. Det anføres imidlertid ligeledes indledningsvis i formularen, at en offentliggørelse eller bekræftelse af personoplysninger i visse tilfælde kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.

En beslutning om ikke-offentliggørelse er blevet truffet af en centralmyndighed i overensstemmelse med artikel 40.

972. Hvis den, der indgiver anmodningen, har anført, at det kan være tilfældet, afkrydses ovennævnte felt om beslutning om ikke-offentliggørelse øverst på første side i formularen.

973. Se afsnit II i dette kapitel vedrørende beskyttelse af personoplysninger.

b) Anmodende centralmyndighed

Henvisning: punkt 1 og 2

974. I felterne under meddelelse af personoplysninger angives oplysninger om den ***anmodende centralmyndighed*** og den person, der skal kontaktes, hvis den anmodede stat kræver opfølgning. Centralmyndighederne skal kommunikere indbyrdes på den anmodede stats sprog[186], et andet aftalt sprog eller engelsk eller fransk, medmindre den anmodede stat har taget forbehold, hvad angår brug af engelsk eller fransk. Det sprog, der skal anvendes, er angivet i landeprofilen. Hvis sprog er et vigtigt aspekt i behandlingen af sagen i dit land, angives sprogpræferencen her.

*Den **anmodende centralmyndighed** er centralmyndigheden i den stat, hvor anmodningen indgives. Den pågældende centralmyndighed fremsender anmodningen til den **anmodede centralmyndighed**, der behandler anmodningen og videresender den til en kompetent myndighed, der afslutter behandlingen.*

c) Anmodet centralmyndighed

Henvisning: punkt 3

975. De næste linjer om angivelse af den anmodede centralmyndigheds kontaktoplysninger behøver ingen nærmere forklaring. Disse oplysninger er angivet i landeprofilen.

d) Oplysninger om den, der indgiver anmodningen

Henvisning: punkt 4

976. Den person, der indgiver anmodningen, er den, der anmoder om underholdsbidrag. Den, der indgiver anmodningen, kan være en bidragsberettiget, herunder et offentligt organ, eller en bidragspligtig afhængigt af den pågældende kategori af anmodninger. Den, der indgiver anmodningen, kan ligeledes være barnets retlige repræsentant.

---

186 Det kan være det officielle sprog for en underenhed i den anmodede stat såsom en provins eller et territorium, hvis der er afgivet en erklæring (artikel 44).

e) Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om underholdsbidrag

Henvisning: punkt 5

977. Hvis den, der indgiver anmodningen, anmoder om underholdsbidrag til sig selv, angives dette i punkt a. For andre familiemedlemmer eller personer, over for hvem der består forsørgerpligt, angives de påkrævede oplysninger, herunder hvert barns fødselsdato. Det er nødvendigt for at påvise, at børnene er under 21 år og således omfattet af konventionen. Angiv navne, som de fremgår af fødselsattest eller andre officielle registreringer.

f) Oplysninger om den bidragspligtige

Henvisning: punkt 6

a. *Samme person som den, der indgiver anmodningen, jf. punkt 4.*

978. Afkryds dette felt, hvis den, der indgiver anmodningen, er en bidragspligtig. Husk, at en bidragspligtig ikke kan anmode om at få truffet en afgørelse.

979. Anfør altid de grundlæggende oplysninger om den bidragspligtige under dette punkt. Der er anført supplerende oplysninger om den bidragspligtige i anmodningsformularen og i formularen om den økonomiske situation, hvis disse anvendes i forbindelse med den pågældende anmodning.

g) Identifikation af anmodning

Henvisning: punkt 7

980. I nedenstående tabel krydshenvises til anmodningerne i de forskellige underafsnit i artikel 10. Afkryds feltet for den kategori af anmodninger, der indgives.

Artikelnummer	Forklaring
Artikel 10, stk. 1, *litra a)*	Anmodning indgivet af en bidragsberettiget om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse, der ikke er truffet i den anmodede stat
Artikel 10, stk. 1, *litra b)*	Anmodning indgivet af en bidragsberettiget om fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
Artikel 10, stk. 1, *litra c)*	Anmodning indgivet af en bidragsberettiget om at få truffet en ny afgørelse i den anmodede stat, hvis der ikke er truffet en afgørelse
Artikel 10, stk. 1, *litra d)*	Anmodning indgivet af en bidragsberettiget om at få truffet en afgørelse i den anmodede stat, hvis anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse ikke er mulig
Artikel 10, stk. 1, *litra e)*	Anmodning indgivet af en bidragsberettiget om at få ændret en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat
Artikel 10, stk. 1, *litra f)*	Anmodning indgivet af en bidragsberettiget om at få ændret en afgørelse, der ikke er truffet i den anmodede stat

Artikel 10, stk. 2, *litra a)*	Anmodning indgivet af en bidragspligtig om anerkendelse af en eksisterende afgørelse eller begrænsning af fuldbyrdelsen af en eksisterende afgørelse, der er truffet i den anmodede stat
Artikel 10, stk. 2, *litra b)*	Anmodning indgivet af en bidragspligtig om at få ændret en afgørelse, der er truffet i den anmodede stat
Artikel 10, stk. 2, *litra c)*	Anmodning indgivet af en bidragspligtig om at få ændret en afgørelse, der ikke er truffet i den anmodede stat

Figur 37: Oversigt over anmodninger i medfør af artikel 10

Henvisning: punkt 8

981. I punkt 8 i fremsendelsesformularen anføres de dokumenter, der skal ledsage anmodningen.

982. Punkt 8.a er relevant i forbindelse med en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra a)*. Afkryds de felter, der er relevante for anmodningen. De sidste felter, hvor der henvises til artikel 30, er relevante, hvis der indgives en anmodning om anerkendelse af en aftale om underholdsbidrag.

983. Hvis anmodningen ikke indgives i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra a)*, anvendes dokumentlisten i punkt 8.b i fremsendelsesformularen.

h) Udfyldning af formularen

Henvisning: sidste punkt

984. Fremsendelsesformularen underskrives ikke af den myndighedsperson, der udfylder den. Den pågældende skal imidlertid anføre sit navn og dato for anmodningen (kontaktoplysninger er allerede anført på første side).

B. Formular til anerkendelse af modtagelse

985. I dette afsnit redegøres for udfyldningen af den obligatoriske formular til anerkendelse af modtagelse. Den skal ledsage enhver anmodning i medfør af konventionen. I medfør af artikel 12, stk. 3, skal modtagelsen bekræftes senest seks uger efter datoen for modtagelsen af anmodningen under anvendelse af denne formular.

a) Indledning

986. Som et første skridt vurderes det, om oplysningerne i formularen kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed. Hvis det er tilfældet, afkrydses feltet øverst på formularen.

b) Kontaktoplysninger

Henvisning: punkt 1 og 2

987. Det skal sikres, at de anførte kontaktoplysninger vedrører den person eller enhed, der vil være ansvarlig for den videre opfølgning.

c) Anmodende centralmyndighed

Henvisning: punkt 3

988. Udfyld dette punkt på grundlag af oplysningerne i den indgående anmodning.

d) Nærmere oplysninger om anmodningen

Henvisning: punkt 4

989. Anfør, hvilke anmodninger der er modtaget med henvisning til artikel i konventionen. Se figur 37 ovenfor om udfyldning af fremsendelsesformularen, hvor der krydshenvises til de enkelte kategorier af anmodninger.

990. I dette punkt skal der ligeledes anføres nærmere oplysninger om den, der indgiver anmodningen, og de personer, for hvem der skal betales underholdsbidrag. Disse oplysninger er anført i den fremsendelsesformular, der ledsager den indgående anmodning.

e) Indledende skridt

Henvisning: punkt 5

991. Anfør, hvilke indledende skridt der er taget i forbindelse med anmodningen. Hvis anmodningen ikke kan behandles, fordi der er behov for supplerende dokumenter, anføres de dokumenter eller den type af oplysninger, der skal fremsendes.

992. Hvis centralmyndigheden har besluttet, at den ikke vil behandle anmodningen, fordi det er åbenbart, at anmodningen ikke opfylder kravene, angives, om grundene anføres i anerkendelsen af modtagelsen eller om de meddeles på et senere tidspunkt. I de detaljerede kapitler om behandling af indgående anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse og opnåelse redegøres for, hvornår det kan være hensigtsmæssigt at træffe denne beslutning.

f) Udfyldning af formularen

Henvisning: sidste punkt

993. Formularen underskrives ikke, men navnet på den person i centralmyndigheden, der er ansvarlig for udfyldningen af formularen, anføres i formularen.

II. Instrukser for udfyldning af de anbefalede anmodningsformularer

994. Denne del af kapitlet indeholder instrukser for udfyldning af de anbefalede formularer til fremsendelse af følgende anmodninger mellem centralmyndighederne:

- anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse
- anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat
- anmodning om at få truffet en afgørelse
- anmodning om ændring af en afgørelse

995. Dette afsnit er opdelt i tre dele.

996. Den første del indeholder instrukser for udfyldning af de anbefalede formularer til indgivelse af anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse og ændring.

997. Den anden del indeholder instrukser for udfyldning af de supplerende formularer.

998. Den tredje del indeholder tjeklister over de dokumenter, der skal ledsage de enkelte kategorier af anmodninger.

A. Anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

999. Dette afsnit indeholder instrukser for udfyldning af de anbefalede formularer til indgivelse af anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag eller aftaler om underholdsbidrag. Der redegøres nærmere for anmodningsprocedurerne i kapitel 4.

1. Udfyldning af formularen

a) Formular, der skal anvendes

1000. Hvis den, der indgiver anmodningen, er en bidragsberettiget, herunder et offentligt organ, der handler på vegne af en bidragsberettiget eller har udbetalt ydelser til den bidragsberettigede, eller en bidragspligtig, anvendes formularen til indgivelse af anmodninger i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra a)*, og artikel 10, stk. 2, *litra a)*. Undersøg, hvilke artikler i konventionen der finder anvendelse.

b) Beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger

Henvisning: indledende afsnit

1001. I henhold til konventionen må oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af konventionen, ikke offentliggøres eller bekræftes, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.

1002. Hvis det kan være tilfældet, afkryds det relevante felt i anmodningsformularen og angiv personoplysningerne i en særskilt formular (formular til fortrolige oplysninger) i stedet for i punkt 2.

1003. Der redegøres udtømmende for kravet om beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger i kapitel 3.

c) Navn og kontaktoplysninger for den, der indgiver anmodningen

Henvisning: punkt 2

1004. Anfør, om den, der indgiver anmodningen, er en bidragsberettiget (den person, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag), en bidragspligtig eller en repræsentant for den bidragsberettigede eller bidragspligtige.

1005. Kontaktoplysningerne har to formål. For det første identificeres de parter, der er involveret i anmodningen, således at centralmyndigheden eller den kompetente myndighed i den enkelte stat kan oprette sagen eller sagsakterne korrekt. For det andet skal kontaktoplysningerne være tilstrækkelige, således at den, der indgiver anmodningen, kan underrettes, hvis afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om underholdsbidrag appelleres.

God praksis: *Den anmodende centralmyndighed bør sikre, at den altid har en gyldig adresse eller ved andre midler kan kontakte den, der indgiver anmodningen. Der kan opstå problemer i forbindelse med behandlingen af anmodningen, der gør det nødvendigt at fremsende supplerende oplysninger og dokumenter, og centralmyndigheden i den anmodende stat (den fremsendende stat) skal således have mulighed for at kontakte den, der indgiver anmodningen, for at få de pågældende oplysninger eller dokumenter.*

1006. De enkelte stater kan anføre centralmyndighedens eller en anden kompetent myndigheds adresse som adressen for den, der indgiver anmodningen, hvis det ikke er tilladt at anføre den personlige adresse i henhold til lovgivningen i den anmodende stat.[187]

1007. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ, medtages disse oplysninger.

d) Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag

Henvisning: punkt 3

1008. Oplysningerne i anmodningen skal være tilstrækkelige til at identificere alle de personer, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag i henhold til afgørelsen, dvs. både den, der indgiver anmodningen (normalt forælderen, selv om et barn også kan indgive en anmodning) og børn, som er omfattet af konventionen. Fødselsdatoen skal altid anføres med henblik på at bekræfte identiteten af de personer, der er berettiget til underholdsbidrag, og fastslå deres alder, således at det sikres, at afgørelsen er omfattet af konventionens anvendelsesområde.

1009. Grundlaget for anmodningen om eller betaling af underholdsbidrag til den, der indgiver anmodningen, og børnene skal ligeledes anføres. Den anmodede stat kan på grundlag af disse oplysninger afgøre, om anmodningen falder under konventionens anvendelsesområde. Dette vedrører forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, eller den person, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag, og den bidragspligtige.

Ordforklaring

1010. Følgende begreber anvendes i dette punkt i formularen:

Henvisning: punkt 3.1 og 3.2

- Slægtskab
  Afkryds dette felt, hvis underholdspligten følger af et forælder-barn-forhold. Dette vil både dække situationer, hvor børnene blev født i ægteskabet og der følgelig rent juridisk er en formodning om slægtskab, samt situationer, hvor forholdet mellem forælderen og barnet er blevet fastslået eller bekræftet gennem slægtskabstestning.

- Ægteskab
  Hvis parterne var gift – afkryds dette felt.

- Svogerskab
  Afkryds dette felt, hvis forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige var baseret på familiebånd – hvis den bidragspligtige f.eks. er en onkel eller en anden slægtning. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold (se kapitel 3).

- Bedsteforælder/søskende/barnebarn
  Afkryds dette felt, hvis forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige henhørte under en af de anførte former. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.

---

187 Se forklarende rapport, punkt 612.

- *In loco parentis* eller lignende forhold
  In loco parentis er et forhold, hvor en voksen træder i stedet for en forælder i forhold til et barn. Det kan være tilfældet, hvis en voksen har boet sammen med barnet og ageret som forælder i forhold til barnet. I nogle stater omfatter dette et stedforælderforhold.

- Ægteskabslignende forhold
  Afkryds dette felt, hvis parterne ikke var gift, men levede i et ægteskabslignende forhold. I nogle stater kaldes dette et common law-forhold. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for forhold (se kapitel 3).

1011. Udfyld punkt 3.1 med oplysningerne om den, der indgiver anmodningen. Fødselsdatoen for den, der indgiver anmodningen, er allerede anført i punkt 2. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, udfyldes dette punkt.

1012. Udfyld punkt 3.2 med oplysninger om børn, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, er det kun nødvendigt at udfylde punkt 3.2. Hvis der er mere end tre børn, afkrydses feltet i punkt 3.4, og de supplerende oplysninger anføres på en særskilt side.

1013. Udfyld punkt 3.3, hvis der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag for en anden end den, der indgiver anmodningen, eller et barn.

e) Navn og kontaktoplysninger for den bidragspligtige

Henvisning: punkt 4.1

1014. Anfør, om den bidragspligtige er den, der indgiver anmodningen.

1015. Oplysningerne om den bidragspligtige i punkt 4.1 skal anføres for at behandle anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse og underrette den bidragspligtige som foreskrevet i lovgivningen i den anmodede stat. Den, der indgiver anmodningen, skal udfylde dette punkt, i det omfang den pågældende har kendskab hertil. Den anmodede stat skal om nødvendigt iværksætte en lokalisering eller søgning for at lokalisere den bidragspligtige, hvis det ikke vides præcist, hvor den pågældende opholder sig.

> ***God praksis:*** *Hvis den, der indgiver anmodningen, ikke ved, hvor den bidragspligtige bor, er det vigtigt at anføre så mange andre oplysninger som muligt om den bidragspligtiges sidst kendte opholdssted – f.eks. arbejdsplads eller bolig. Der kan ligeledes angives oplysninger om anden tilknytning til staten – f.eks. om slægtninge, som den bidragspligtige eventuelt bor hos.*

f) Navn og kontaktoplysninger for den bidragsberettigedes repræsentant

Henvisning: punkt 4.2

1016. I dette punkt anføres nærmere oplysninger om den bidragsberettigedes opholdssted eller oplysninger om den bidragsberettigedes repræsentant. Denne repræsentant kan i mange tilfælde være den bidragsberettigedes advokat.

1017. Der skal anføres et personligt identifikationsnummer i punkt 4.3, hvis det kendes. Det kan være et socialsikringsnummer (Social Security Number – USA), socialforsikringsnummer (Social Insurance Number – Canada), skattejournalnummer (Tax File Number – Australien) eller et andet nummer udstedt af det offentlige, som kan gøre det nemmere for centralmyndigheden i den anmodede stat at lokalisere den bidragspligtige eller at bekræfte den pågældendes identitet i offentlige eller andre databanker.

g) Betalingssted

Henvisning: punkt 5

1018. Hvis afgørelsen skal fuldbyrdes, er den anmodede stat nødt til at vide, hvortil betalingerne skal overføres. Hvis betalingerne skal overføres til en kompetent myndighed i den anmodende stat til formidling, anføres nærmere oplysninger om betalingsformidlingsenheden samt sags- og kontonummer, således at betalingerne kan identificeres korrekt.

Dette punkt i formularen udfyldes ikke, hvis det vurderes at være forbundet med en risiko for den, der indgiver anmodningen. Anvend formularen til fortrolige oplysninger.

h) Anmodning om anerkendelse

Henvisning: punkt 6

1019. Hvis der udelukkende indgives en anmodning om anerkendelse af en afgørelse om underholdsbidrag og den, der indgiver anmodningen, ikke ønsker afgørelsen fuldbyrdet efter anerkendelsen, afkrydses feltet i punkt 6. Bemærk, at der ikke skal afgives en erklæring om eksigibilitet, hvis der udelukkende indgives en anmodning om anerkendelse. Det skal blot anføres, at afgørelsen har retskraft i afgørelsesstaten. Der redegøres nærmere for anmodninger, der udelukkende vedrører anerkendelse, i kapitel 4.

i) Grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen

Henvisning: punkt 7

1020. Dette punkt skal ikke udfyldes, hvis der indgives en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag.

1021. I forbindelse med en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag er den anmodede stat nødt til at vide, på hvilket retsgrundlag afgørelsen kan anerkendes og fuldbyrdes.

1022. Kompetencegrundlaget er anført i den anbefalede formular og er baseret på artikel 20. Der henvises til selve afgørelsen, til oplysningerne fra den, der indgiver anmodningen, eller til den kompetente myndigheds sagsakter, når dette er nødvendigt. Det er vigtigt at afkrydse alle de felter i formularen, der finder anvendelse. Hvis sagsøgte gør indsigelse mod anerkendelsen eller anerkendelsen og fuldbyrdelsen, skal den pågældende selv påvise, at ingen af de anførte grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse finder anvendelse.

1023. Der henvises til tillægget til dette kapitel, hvor der redegøres nærmere for de situationer, der kan danne grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse.

j) Sagsøgtes fremmøde

Henvisning: punkt 8

1024. Som anført i kapitel 4 skal den anmodede stat inden anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen forvisse sig om, at sagsøgte er blevet underrettet om anmodningen eller sagen om underholdsbidrag som foreskrevet i lovgivningen i den stat, hvor afgørelsen er truffet, og at sagsøgte har haft mulighed for at udtale sig eller været repræsenteret under sagen. I tilfælde af en administrativ procedure, hvor afgørelsen blev truffet uden retsmøde, er det et krav, at sagsøgte er blevet underrettet om den trufne afgørelse og har haft behørig mulighed for at gøre indsigelse mod myndighedens afgørelse som foreskrevet i lovgivningen i den stat, der har truffet afgørelsen.

1025. Der redegøres for dette krav i punkt 8 i formularen. Oplys, om sagsøgte har givet møde i afgørelsesstaten, og om den pågældende har været repræsenteret.

1026. Sagsøgtes fremmøde kan fremgå klart af afgørelsen, hvis det anføres, at den pågældende har givet møde under sagen om underholdsbidrag, været repræsenteret eller gjort indsigelse mod afgørelsen.

1027. Hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret, skal den kompetente myndighed bekræfte, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet alt efter omstændighederne som foreskrevet i lovgivningen i den stat, hvor afgørelsen er truffet. Der er ligeledes blevet udarbejdet en anbefalet formular til opfyldelse af dette krav (erklæring om behørig underretning). Der redegøres for udfyldningen af denne formular nedenfor.

1028. Hvis afgørelsen er truffet i et system uden krav om retsmøde, skal det angives, at den bidragspligtige/sagsøgte ikke har givet møde, og der skal altid vedlægges en erklæring om behørig underretning.

1029. Hvis der træffes en afgørelse, uden at sagsøgte er blevet behørigt underrettet, kan afgørelsen muligvis ikke anerkendes eller fuldbyrdes i henhold til konventionen.

k) Formular om den økonomiske situation

Henvisning: punkt 9

1030. Der skal vedlægges en formular om den økonomiske situation, hvis afgørelsen skal fuldbyrdes efter anerkendelsen. Se afsnit IV i dette kapitel for instrukser for udfyldning af formularen.

l) Retshjælp

Henvisning: punkt 10

1031. I de fleste tilfælde, hvor anmodningen om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse indgives af en bidragsberettiget, skal den anmodede stat yde gratis retshjælp (se kapitel 3), og den, der indgiver anmodningen, skal ikke forelægge supplerende oplysninger om sagen.

1032. Punkt 10 skal imidlertid udfyldes:

- hvis den bidragsberettigede indgiver en anmodning, der ikke vedrører en forælders underholdspligt over for et barn under 21 år
- hvis anmodningen indgives af en bidragspligtig.

1033. Hvis en af disse situationer gør sig gældende, kan den anmodede stat foretage en vurdering af de økonomiske midler eller af sagens realitet for at afgøre, om der skal ydes retshjælp. Formularen om den økonomiske situation udfyldes med henblik på behovsvurdering på grundlag af midler, og den, der indgiver anmodningen, skal ligeledes forelægge dokumentation, hvis den pågældende fik retshjælp i afgørelsesstaten. Et brev fra den myndighed, som ydede bistand, bør være tilstrækkeligt.

m) Navn på den kontaktperson i centralmyndigheden, der er ansvarlig for behandlingen af anmodningen

Henvisning: punkt 12

1034. Her identificeres den person i centralmyndigheden, der enten har ansvaret for at udfylde anmodningen eller gennemgå anmodningen, hvis den, der indgiver anmodningen, selv har udfyldt den. I overensstemmelse med en "medieneutral" tilgang, der gør det muligt at fremsende dokumenter i elektronisk form, er det ikke nødvendigt at underskrive formularen.

B. Anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat

1035. Dette afsnit indeholder instrukser for udfyldning af den anbefalede formular til indgivelse af anmodninger om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat. Der redegøres for denne anmodning i kapitel 6.

1. Udfyldning af formularen

a) Formular, der skal anvendes

1036. Anvend den anbefalede formular i forbindelse med anmodninger i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra b)*, da den anmodede stat anmodes om at fuldbyrde sin egen afgørelse eller en afgørelse, der allerede er anerkendt i den anmodede stat.

b) Beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger

Henvisning: indledende afsnit og punkt 2.d, e, f og g

1037. I henhold til konventionen må oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af konventionen, ikke offentliggøres eller bekræftes, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.

1038. Hvis det kan være tilfældet, afkryds det relevante felt i anmodningsformularen og angiv personoplysningerne i en særskilt formular (formular til fortrolige oplysninger) i stedet for i punkt 2.

1039. Der redegøres udtømmende for kravet om beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger i kapitel 3.

c) Navn og kontaktoplysninger for den, der indgiver anmodningen

Henvisning: punkt 2

1040. Kontaktoplysningerne har to formål. For det første identificeres de parter, der er involveret i anmodningen, således at den enkelte centralmyndighed eller kompetente myndighed kan oprette sagen eller sagsakterne korrekt. For det andet skal kontaktoplysningerne være tilstrækkelige, således at den anmodende stat kan kontakte den, der indgiver anmodningen, hvis den kompetente myndighed i den anmodede stat har brug for supplerende oplysninger for at iværksætte fuldbyrdelsen (f.eks. bekræftelse af underholdsbidragsrestancer).

1041. De enkelte stater kan anføre centralmyndighedens eller en anden kompetent myndigheds adresse som adressen for den, der indgiver anmodningen, hvis det ikke er tilladt at anføre den personlige adresse i henhold til lovgivningen i den anmodende stat.[188] Det kan ligeledes være god praksis, når et program for inddrivelse af børnebidrag er involveret i den anmodende stat og dette program har supplerende oplysninger om den bidragspligtige og dennes aktiver og indkomst eller om opgørelsen af restancerne, som den kompetente myndighed i den anmodede stat kan bruge i forbindelse med fuldbyrdelsen af afgørelsen. I dette tilfælde vil det gå hurtigere, hvis anmodninger om supplerende oplysninger eller bistand rettes direkte til det program eller den kompetente myndighed, der ligger inde med oplysningerne (f.eks. organet med ansvar for sager om børnebidrag), i stedet for til den, der indgiver anmodningen.

1042. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ, medtages disse oplysninger.

> ***God praksis:*** *Den anmodende centralmyndighed bør sikre, at den altid har en gyldig adresse eller ved andre midler kan kontakte den, der indgiver anmodningen. Der kan opstå problemer i forbindelse med gennemførelsen, der gør det nødvendigt at indhente supplerende oplysninger og dokumenter, og centralmyndigheden i den anmodende stat skal således have mulighed for at kontakte den, der indgiver anmodningen, for at få de pågældende oplysninger eller dokumenter.*

d) Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag

Henvisning: punkt 3

1043. Oplysningerne i anmodningen skal være tilstrækkelige til at identificere alle de personer, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag i henhold til afgørelsen, dvs. både den, der indgiver anmodningen (normalt børnenes forælder), og børn, som er omfattet af konventionen. Fødselsdatoen skal altid anføres, da det er vigtigt at sikre, at afgørelsen er omfattet af konventionens anvendelsesområde (se kapitel 3).

1044. Grundlaget for anmodningen om eller betaling af underholdsbidrag til den, der indgiver anmodningen, og børnene skal ligeledes anføres. Den anmodede stat kan på grundlag af disse oplysninger afgøre, om anmodningen falder under konventionens anvendelsesområde.

---

188 Se forklarende rapport, punkt 612.

Ordforklaring

1045. Følgende begreber anvendes i dette punkt:

Henvisning: punkt 3.1 og 3.2

- Slægtskab
  Afkryds dette felt, hvis underholdspligten følger af et forælder-barn-forhold. Dette vil både dække situationer, hvor børnene blev født i ægteskabet og der følgelig rent juridisk er en formodning om slægtskab, samt situationer, hvor forholdet mellem forælderen og barnet er blevet fastslået eller bekræftet gennem slægtskabstestning.
- Ægteskab
  Afkryds dette felt, hvis den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige har været gift.
- Svogerskab
  Afkryds dette felt, hvis forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige var baseret på familiebånd – hvis sagsøgte f.eks. er en onkel eller en anden slægtning. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.
- Bedsteforælder/søskende/barnebarn
  Afkryds dette felt, hvis forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige henhørte under en af de anførte former. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.
- *In loco parentis* eller lignende forhold
  In loco parentis er et forhold, hvor en voksen træder i stedet for en forælder i forhold til et barn. Det kan være tilfældet, hvis en voksen har boet sammen med barnet og ageret som forælder i forhold til barnet. I nogle stater omfatter dette et stedforælderforhold.
- Ægteskabslignende forhold
  Afkryds dette felt, hvis parterne ikke var gift, men levede i et ægteskabslignende forhold. I nogle stater kaldes dette et common law-forhold. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.

1046. Udfyld punkt 3.1 med oplysningerne om den, der indgiver anmodningen. Fødselsdatoen for den, der indgiver anmodningen, er allerede anført i punkt 2. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, udfyldes dette punkt.

1047. Udfyld punkt 3.2 med oplysninger om børn, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, er det kun nødvendigt at udfylde punkt 3.2. Hvis der er mere end tre børn, afkrydses feltet i punkt 3.4, og de supplerende oplysninger anføres på en særskilt side.

1048. Udfyld punkt 3.3, hvis der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag for en anden end den, der indgiver anmodningen, eller et barn.

e) Navn og kontaktoplysninger for den bidragspligtige (sagsøgte)

Henvisning: punkt 4

1049. Kontaktoplysningerne for den bidragspligtige skal bruges ved fuldbyrdelsesmyndighedens behandling af anmodningen om fuldbyrdelse. Den, der indgiver anmodningen, skal udfylde dette punkt, i det omfang den pågældende har kendskab hertil. Den anmodede stat skal om nødvendigt iværksætte en lokalisering eller søgning for at lokalisere den bidragspligtige, hvis det ikke vides præcist, hvor den pågældende opholder sig.

> ***God praksis:*** *Hvis den, der indgiver anmodningen, ikke ved, hvor den bidragspligtige bor, er det vigtigt at anføre så mange andre oplysninger som muligt om den bidragspligtiges sidst kendte opholdssted (f.eks. arbejdsplads eller bolig). Der kan ligeledes angives oplysninger om anden tilknytning til staten – f.eks. om slægtninge, som den bidragspligtige eventuelt bor hos.*

1050. Der skal anføres et personligt identifikationsnummer, hvis det kendes. Det kan være et socialsikringsnummer (Social Security Number – USA), socialforsikringsnummer (Social Insurance Number – Canada), skattejournalnummer (Tax File Number – Australien) eller et andet nummer udstedt af det offentlige, som kan gøre det nemmere for centralmyndigheden i den anmodede stat at lokalisere den bidragspligtige eller at bekræfte den pågældendes identitet i offentlige eller andre databanker.

f) Betalingssted

Henvisning: punkt 5

1051. Den anmodede stat er nødt til at vide, hvortil betalingerne skal overføres. Hvis betalingerne skal overføres til en kompetent myndighed i den anmodende stat til formidling, anføres nærmere oplysninger om betalingsformidlingsenheden samt sags- og kontonummer, således at betalingerne kan identificeres korrekt.

> **Dette punkt i formularen udfyldes ikke, hvis det vurderes at være forbundet med en risiko for den, der indgiver anmodningen. Anvend formularen til fortrolige oplysninger.**

g) Oplysninger om den afgørelse, der er truffet i den anmodede stat

Henvisning: punkt 6

1052. I forbindelse med en anmodning til en stat om at fuldbyrde statens egen afgørelse skal der anføres grundlæggende oplysninger om afgørelsen, således at den anmodede stat kan lokalisere den kompetente ret eller de relevante administrative sagsakter og indhente kopier af afgørelsen. De oplysninger, der er nødvendige for at udfylde dette punkt, vil normalt være indeholdt i selve afgørelsen.

h) Dokumenter, der ledsager anmodningen

Henvisning: punkt 7

1053. Angiv, hvilke af de anførte dokumenter der vedlægges. Der skal altid vedlægges en afgørelse henhørende under en af de anførte kategorier, en erklæring om restancer (hvis der er restancer i medfør af afgørelsen) og en formular om den økonomiske situation.

1054. Afkryds "Afgørelse (eller registrering) truffet eller foretaget i den anmodede stat om anerkendelse af en afgørelse i en anden stat", hvis den afgørelse, der anmodes om at få fuldbyrdet, ikke er truffet i den anmodede stat, men allerede er blevet anerkendt i den anmodede stat. Foreliggende nærmere oplysninger om denne anerkendelse eller om afgørelsen om anerkendelse kan vedlægges anmodningen.

i) Retshjælp

Henvisning: punkt 8

1055. Punkt 8 skal udfyldes, hvis den bidragsberettigede indgiver en anmodning, der ikke vedrører en forælders underholdspligt over for et barn under 21 år. I dette tilfælde skal den anmodede stat have oplyst, om den, der indgiver anmodningen (den bidragsberettigede), er indrømmet retshjælp i afgørelsesstaten.

1056. Hvis dette gør sig gældende, kan den anmodede stat foretage en vurdering af de økonomiske midler eller af sagens realitet for at afgøre, om der skal ydes retshjælp. Formularen om den økonomiske situation udfyldes med henblik på behovsvurdering på grundlag af midler, og den, der indgiver anmodningen, skal ligeledes forelægge dokumentation, hvis den pågældende fik retshjælp i afgørelsesstaten. Et brev fra den myndighed, som ydede bistand, bør være tilstrækkeligt.

j) Attester

Henvisning: punkt 10

1057. Her identificeres den person i centralmyndigheden, der enten har ansvaret for at udfylde anmodningen eller gennemgå anmodningen, hvis den, der indgiver anmodningen, selv har udfyldt den. I overensstemmelse med en "medieneutral" tilgang, der gør det muligt at fremsende dokumenter i elektronisk form, er det ikke nødvendigt at underskrive formularen.

C. Anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om at få truffet en afgørelse

1058. I dette punkt redegøres for udfyldningen af den anbefalede formular til indgivelse af en anmodning om at få truffet en afgørelse. Der redegøres nærmere for denne anmodning i kapitel 8.

1. Udfyldning af formularen

a) Formular, der skal anvendes

1059. Anvend den anbefalede formular i forbindelse med anmodninger i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra c)* og *d)*, da der anmodes om at få truffet en afgørelse. Afkryds feltet for den relevante anmodning.

b) Beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger

Henvisning: indledende afsnit og punkt 2.d, e, f og g

1060. I henhold til konventionen må oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af konventionen, ikke offentliggøres eller bekræftes, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.

1061. Hvis det kan være tilfældet, afkryds det relevante felt i anmodningsformularen og angiv personoplysningerne i en særskilt formular (formular til fortrolige oplysninger) i stedet for i punkt 2.

1062. Der redegøres udtømmende for kravet om beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger i kapitel 3.

c) Navn og kontaktoplysninger for den, der indgiver anmodningen

Henvisning: punkt 2

1063. Kontaktoplysningerne har to formål. For det første identificeres de parter, der er involveret i anmodningen, således at den enkelte centralmyndighed eller kompetente myndighed kan oprette sagen eller sagsakterne korrekt. For det andet skal kontaktoplysningerne være tilstrækkelige, således at den anmodende stat kan kontakte den, der indgiver anmodningen, hvis der er brug for yderligere oplysninger for at træffe afgørelsen.

1064. Angiv de påkrævede oplysninger om den, der indgiver anmodningen, enten i punkt 2 eller i formularen til fortrolige oplysninger. Nogle stater vælger at anføre centralmyndighedens adresse og kontaktoplysninger for den, der indgiver anmodningen, hvis det ikke er tilladt at anføre den personlige adresse i henhold til lovgivningen i den anmodende stat.[189] I så fald skal den anmodende centralmyndighed imidlertid have mulighed for at kontakte den, der indgiver anmodningen, hvis den anmodede centralmyndighed eller kompetente myndighed har brug for supplerende oplysninger, eller hvis den anmodede stat skal følge op på sagen. Det er navnlig vigtigt, hvis den, der indgiver anmodningen, skal kontaktes med henblik på deltagelse i slægtskabstestning.

> ***God praksis:*** *Den anmodende centralmyndighed bør sikre, at den altid har en gyldig adresse eller ved andre midler kan kontakte den, der indgiver anmodningen. Der kan opstå problemer i forbindelse med behandlingen af anmodningen, der gør det nødvendigt at indhente supplerende oplysninger og dokumenter, og centralmyndigheden i den anmodende stat (den fremsendende stat) skal således have mulighed for at kontakte den, der indgiver anmodningen, for at få de pågældende oplysninger eller dokumenter.*

---

189 Se forklarende rapport, punkt 612.

d) Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag

Henvisning: punkt 3

1065. Oplysningerne i anmodningen skal være tilstrækkelige til at identificere alle de personer, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag, dvs. både den, der indgiver anmodningen (normalt børnenes forælder), og børn, som er omfattet af konventionen. Fødselsdatoen skal altid anføres, da det er vigtigt at sikre, at afgørelsen er omfattet af konventionens anvendelsesområde (se kapitel 3).

1066. Grundlaget for anmodningen om eller betaling af underholdsbidrag til den, der indgiver anmodningen, og børnene skal ligeledes anføres. Den anmodede stat kan på grundlag af disse oplysninger afgøre, om anmodningen falder under konventionens anvendelsesområde. Dette vedrører forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, eller anden person, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag, og sagsøgte/den bidragspligtige.

Ordforklaring

1067. Følgende begreber anvendes i dette punkt:

Henvisning: punkt 3.1 og 3.2

- Slægtskab
  Afkryds dette felt, hvis underholdspligten følger af et forælder-barn-forhold. Dette vil både dække situationer, hvor børnene blev født i ægteskabet og der følgelig rent juridisk er en formodning om slægtskab, samt situationer, hvor forholdet mellem forælderen og barnet skal fastslås eller bekræftes gennem slægtskabstestning.
- Ægteskab
  Afkryds dette felt, hvis den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige har været gift.
- Svogerskab
  Afkryds dette felt, hvis forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige var baseret på familiebånd – hvis sagsøgte f.eks. er en onkel eller en anden slægtning. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.
- Bedsteforælder/søskende/barnebarn
  Afkryds dette felt, hvis forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige henhørte under en af de anførte former. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.
- *In loco parentis* eller lignende forhold
  In loco parentis er et forhold, hvor en voksen træder i stedet for en forælder i forhold til et barn. Det kan være tilfældet, hvis en voksen har boet sammen med barnet og ageret som forælder i forhold til barnet. I nogle stater omfatter dette et stedforælderforhold.
- Ægteskabslignende forhold
  Afkryds dette felt, hvis parterne ikke var gift, men levede i et ægteskabslignende forhold. I nogle stater kaldes dette et common law-forhold. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.

1068. Udfyld punkt 3.1 med oplysningerne om den, der indgiver anmodningen. Fødselsdatoen for den, der indgiver anmodningen, er allerede anført i punkt 2. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, udfyldes dette punkt.

1069. Udfyld punkt 3.2 med oplysninger om børn, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, er det kun nødvendigt at udfylde punkt 3.2. Hvis der er mere end tre børn, afkrydses feltet i punkt 3.4, og de supplerende oplysninger anføres på en særskilt side.

1070. Udfyld punkt 3.3, hvis der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag for en anden end den, der indgiver anmodningen, eller et barn.

e) Navn og kontaktoplysninger for sagsøgte/den bidragspligtige

Henvisning: punkt 4

1071. I dette punkt skal den, der indgiver anmodningen, angive tilstrækkelige oplysninger til at identificere og lokalisere den bidragspligtige med henblik på underretning om anmodningen. Hvis den nuværende bopælsadresse ikke kendes, kan der angives andre oplysninger, herunder tidligere bopælsadresser eller kontaktoplysninger for andre personer, der muligvis kan hjælpe med at lokalisere den bidragspligtige. Bemærk, at der ligeledes skal angives supplerende oplysninger om den bidragspligtige i formularen om den økonomiske situation, jf. nedenfor.

1072. Der skal anføres et personligt identifikationsnummer, hvis det kendes. Det kan være et socialsikringsnummer (Social Security Number – USA), socialforsikringsnummer (Social Insurance Number – Canada), skattejournalnummer (Tax File Number – Australien) eller et andet nummer udstedt af det offentlige, som kan gøre det nemmere for centralmyndigheden i den anmodede stat at lokalisere den bidragspligtige eller at bekræfte den pågældendes identitet i offentlige eller andre databanker.

f) Betalingssted

Henvisning: punkt 5

1073. Hvis den, der indgiver anmodningen, anmoder om at få afgørelsen overvåget og fuldbyrdet, når den er blevet truffet, er den anmodede stat nødt til at vide, hvortil betalingerne skal overføres. Hvis betalingerne skal overføres til en kompetent myndighed i den anmodende stat til formidling, anføres nærmere oplysninger om betalingsformidlingsenheden samt sags- og kontonummer, således at betalingerne kan identificeres korrekt.

g) Formålet med anmodningen

Henvisning: punkt 6

1074. Angiv, om anmodningen indgives med henblik på at få truffet en afgørelse, fordi der ikke foreligger en afgørelse, eller om anmodningen indgives, fordi anerkendelse og fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse ikke var mulig eller blev nægtet.

h) Den bidragsberettigede anmodning om bidrag/underholdsbidrag

Henvisning: punkt 7

1075. I nogle stater skal den, der indgiver anmodningen, anføre det underholdsbeløb, som den pågældende anmoder om, samt hyppigheden heraf. Det angives i landeprofilen for den anmodede stat, om disse oplysninger skal anføres. Hvis dette er tilfældet, udfyldes punkt 7. Husk i denne forbindelse at angive valutaen for det pågældende beløb. Valutaen kan være enten den anmodede eller anmodende stats valuta.

i) Dokumenter til støtte for anmodningen

Henvisning: punkt 8

1076. Dette punkt indeholder en liste over de dokumenter, der ledsager anmodningen. Kravene til dokumentation afhænger af sagens omstændigheder, hvorvidt slægtskabet skal fastslås, børnenes alder, og om hvorvidt der er indgået aftaler om underholdsbidrag. Følgende tabel kan være til hjælp ved indsamlingen af den relevante dokumentation, men de enkelte sager er forskellige, og der er derfor kun tale om generelle retningslinjer.

Fødselsattest eller tilsvarende attest	Vedlæg en fødselsattest for hvert barn, for hvem der anmodes om underholdsbidrag. Andre tilsvarende dokumenter omfatter dåbsattester eller dokumenter vedrørende statsborgerskab – hvis der ikke foreligger en fødselsattest. Det er vigtigt, at dokumentet bekræfter barnets fødselsdato og navn.
Den bidragspligtiges anerkendelse af slægtskab	Det kan ske i form af en erklæring afgivet på tidspunktet for barnets fødsel (hospitalsformular) eller på et senere tidspunkt. Hvis barnet blev født under forældrenes ægteskab, kræves dette ikke normalt.
Formel erklæring, der beviser slægtskab	Hvis der ikke er nogen dokumenteret anerkendelse af faderskab, skal den, der indgiver anmodningen, fremlægge en formel erklæring om omstændighederne omkring barnets slægtskab og den bidragspligtiges forhold til barnet på tidspunktet for fødslen og herefter.
Afgørelse truffet af en kompetent myndighed vedrørende slægtskab	I nogle tilfælde kan en kompetent myndighed allerede have fastslået slægtskabet, selv om der ikke er blevet truffet en afgørelse om underholdsbidrag.
Genetiske testresultater	Hvis der er foretaget gentestning, som bekræfter barnets slægtskab, vedlægges resultaterne.
Adoptionsattest	Hvis barnet, for hvem der anmodes om underholdsbidrag, er blevet adopteret af den bidragspligtige, vedlægges adoptionsattesten.
Vielsesattest eller attest for ægteskabslignende forhold og attest med angivelse af dato for skilsmisse eller separation	Vedlægges, hvis parterne var gift. Attesten anvendes ligeledes til at fastslå, om barnet blev født i ægteskabet mellem den bidragsberettigede og bidragspligtige.
Formel erklæring, der beviser, at parterne har haft fælles bopæl	Den er ikke relevant i de fleste tilfælde, men kan f.eks. være relevant, hvis parterne har haft en midlertidig bopæl et andet sted på grund af arbejde, men altid har haft en fælles bopæl i en bestemt stat.
Aftale om underholdsbidrag	Hvis parterne tidligere har indgået en aftale om underholdsbidrag, f.eks. i forbindelse med mægling i en sag om forældremyndighed, vedlægges denne aftale.

Dokumentation for indskrivning ved en uddannelsesinstitution på sekundærniveau eller et højere niveau	Det er nødvendigt, når der anmodes om underholdsbidrag til et ældre barn, navnlig når barnet har nået myndighedsalderen, da indskrivning ved en skole kan berettige underholdsbidrag.
Dokumentation for invaliditet	Hvis der anmodes om underholdsbidrag til et ældre barn eller et barn, der har nået myndighedsalderen, og retten til underholdsbidrag er baseret på barnets invaliditet, skal disse oplysninger vedlægges.
Formular om den økonomiske situation	Denne formular skal udfyldes så komplet som muligt. Den indeholder specifikke oplysninger til brug for opnåelsen og fuldbyrdelsen af afgørelsen. Den vedrører både den bidragsberettigedes og den bidragspligtiges økonomiske situation.
Erklæring om restancer eller betalingshistorik	Det er usandsynligt, at denne formular kræves, medmindre anmodningen indgives i medfør af artikel 10, stk. 1, *litra d)*, og der er udestående restancer i medfør af den tidligere afgørelse.
Gældende lovgivning	Hvis den gældende lovgivning ikke er "lex fori" (lovgivningen i den stat, hvor anmodningen behandles), skal der muligvis vedlægges dokumentation for den lovgivning, der skal anvendes i forbindelse med anmodningen.
Anden dokumentation krævet af den anmodede stat	Se i landeprofilen for den anmodede stat, om der skal vedlægges supplerende dokumenter.
Afgørelse fra den anmodede stat om nægtelse af anerkendelse og fuldbyrdelse	Hvis anerkendelsen af en eksisterende afgørelse er blevet nægtet, vedlægges en kopi af denne nægtelse.

Figur 38: Oversigt over dokumenter, der skal ledsage anmodninger om at få truffet en afgørelse

j) Fuldbyrdelse, når afgørelsen er blevet truffet

Henvisning: punkt 9

1077. Hvis den, der indgiver anmodningen, ønsker at få afgørelsen om underholdsbidrag fuldbyrdet i den anmodede stat, når den er blevet truffet, angives dette i dette punkt.

k) Navn på den kontaktperson i centralmyndigheden, der er ansvarlig for behandlingen af anmodningen

Henvisning: punkt 11

1078. Her identificeres den person i centralmyndigheden, der enten har ansvaret for at udfylde anmodningen eller gennemgå anmodningen, hvis den, der indgiver anmodningen, selv har udfyldt den. I overensstemmelse med en "medieneutral" tilgang, der gør det muligt at fremsende dokumenter i elektronisk form, er det ikke nødvendigt at underskrive formularen.

D. Anbefalet formular til indgivelse af en anmodning om ændring af en afgørelse

1079. I dette afsnit redegøres for udfyldningen af den anbefalede formular til indgivelse af en anmodning om ændring af en afgørelse. Den samme formular anvendes af bidragsberettigede og bidragspligtige. Afkryds feltet for den relevante anmodning. Der redegøres nærmere for denne anmodning i kapitel 12.

1. Udfyldning af formularen

a) Beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger

Henvisning: indledende afsnit og punkt 2.d, e, f, g og punkt 5

1080. I henhold til konventionen må oplysninger, der er indsamlet eller videregivet i medfør af konventionen, ikke offentliggøres eller bekræftes, hvis det kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed.

1081. Hvis det kan være tilfældet, afkryds det relevante felt i anmodningsformularen og angiv personoplysningerne i en særskilt formular (formular til fortrolige oplysninger) i stedet for i punkt 2.

1082. Der redegøres udtømmende for kravet om beskyttelse af personoplysninger og fortrolige oplysninger i kapitel 3.

b) Navn og kontaktoplysninger for den, der indgiver anmodningen

Henvisning: punkt 2

1083. Kontaktoplysningerne har to formål. For det første identificeres de parter, der er involveret i anmodningen, således at den enkelte centralmyndighed eller kompetente myndighed kan oprette sagen eller sagsakterne korrekt. For det andet skal kontaktoplysningerne være tilstrækkelige, således at den anmodede stat kan kontakte den, der indgiver anmodningen, hvis afgørelsen om ændring appelleres og den pågældende skal underrettes om appellen.

1084. De enkelte stater kan anføre centralmyndighedens eller en anden kompetent myndigheds adresse som adressen for den, der indgiver anmodningen, hvis det ikke er tilladt at anføre den personlige adresse på den, der indgiver anmodningen, i henhold til lovgivningen i den anmodende stat.[190]

> ***God praksis:*** *Den anmodende centralmyndighed bør sikre, at den altid har en gyldig adresse eller ved andre midler kan kontakte den, der indgiver anmodningen. Der kan opstå problemer i forbindelse med behandlingen af anmodningen om ændring, der gør det nødvendigt at indhente supplerende oplysninger og dokumenter, og centralmyndigheden i den anmodende stat skal således have mulighed for at kontakte den, der indgiver anmodningen, for at få de pågældende oplysninger eller dokumenter.*

1085. Hvis den, der indgiver anmodningen, er den bidragsberettigedes eller bidragspligtiges repræsentant, angives dette i formularen.

---

190 Se forklarende rapport, punkt 612.

c) Oplysninger om den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag

Henvisning: punkt 3

1086. Oplysningerne i anmodningen skal være tilstrækkelige til at identificere alle de personer, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag i henhold til afgørelsen, dvs. både den, der indgiver anmodningen (normalt børnenes forælder, men til tider barnet), og børn, som er omfattet af konventionen. Fødselsdatoen skal altid anføres, da det er vigtigt at sikre, at afgørelsen er omfattet af konventionens anvendelsesområde (se kapitel 3).

1087. Grundlaget for anmodningen om eller betaling af underholdsbidrag til den, der indgiver anmodningen, og børnene skal ligeledes anføres. Den anmodede stat kan på grundlag af disse oplysninger afgøre, om anmodningen falder under konventionens anvendelsesområde.

Ordforklaring

1088. Følgende begreber anvendes i dette punkt:

Henvisning: punkt 3.1 og 3.2

- Slægtskab
  Afkryds dette felt, hvis underholdspligten følger af et forælder-barn-forhold. Dette vil både dække situationer, hvor børnene blev født i ægteskabet og der følgelig rent juridisk er en formodning om slægtskab, samt situationer, hvor forholdet mellem forælderen og barnet er blevet fastslået eller bekræftet gennem slægtskabstestning.
- Ægteskab
  Afkryds dette felt, hvis den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige har været gift.
- Svogerskab
  Afkryds dette felt, hvis forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige var baseret på familiebånd – hvis sagsøgte f.eks. er en onkel eller en anden slægtning. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.
- Bedsteforælder/søskende/barnebarn
  Afkryds dette felt, hvis forholdet mellem den, der indgiver anmodningen, og den bidragspligtige henhørte under en af de anførte former. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.
- *In loco parentis* eller lignende forhold
  In loco parentis er et forhold, hvor en voksen træder i stedet for en forælder i forhold til et barn. Det kan være tilfældet, hvis en voksen har boet sammen med barnet og ageret som forælder i forhold til barnet. I nogle stater omfatter dette et stedforælderforhold.
- Ægteskabslignende forhold
  Afkryds dette felt, hvis parterne ikke var gift, men levede i et ægteskabslignende forhold. I nogle stater kaldes dette et common law-forhold. Dette gælder kun, når både de anmodede og anmodende stater har udvidet anvendelsesområdet for konventionen til disse former for familieforhold.

1089. Udfyld punkt 3.1 med oplysningerne om den, der indgiver anmodningen. Fødselsdatoen for den, der indgiver anmodningen, er allerede anført i punkt 2. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, udfyldes dette punkt.

1090. Udfyld punkt 3.2 med oplysninger om børn, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag. Hvis den, der indgiver anmodningen, er et barn, er det kun nødvendigt at udfylde punkt 3.2. Hvis der er mere end tre børn, afkrydses feltet i punkt 3.4, og de supplerende oplysninger anføres på en særskilt side.

1091. Udfyld punkt 3.3, hvis der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag for en anden end den, der indgiver anmodningen, eller et barn.

d) Navn og kontaktoplysninger for den bidragspligtige

Henvisning: punkt 4.1

1092. Anfør, om den bidragspligtige er den, der indgiver anmodningen.

1093. Der skal angives nærmere oplysninger om den bidragspligtige for at behandle anmodningen og underrette den bidragspligtige om den bidragsberettigedes anmodning om ændring. Den, der indgiver anmodningen, skal udfylde dette punkt, i det omfang den pågældende har kendskab hertil. Den anmodede stat skal om nødvendigt iværksætte en lokalisering eller søgning for at lokalisere den bidragspligtige, hvis det ikke vides præcist, hvor den pågældende opholder sig.

1094. Der skal anføres et personligt identifikationsnummer i punkt 4.3, hvis det kendes. Det kan være et socialsikringsnummer (Social Security Number – USA), socialforsikringsnummer (Social Insurance Number – Canada), skattejournalnummer (Tax File Number – Australien) eller et andet nummer udstedt af det offentlige, som kan gøre det nemmere for centralmyndigheden i den anmodede stat at lokalisere sagsøgte eller at bekræfte den pågældendes identitet i offentlige eller andre databanker.

God praksis: *Hvis den, der indgiver anmodningen, ikke ved, hvor den bidragspligtige bor, er det vigtigt at anføre så mange andre oplysninger som muligt om den bidragspligtiges sidst kendte opholdssted (f.eks. arbejdsplads eller bolig). Der kan ligeledes angives oplysninger om anden tilknytning til staten – f.eks. om slægtninge, som den bidragspligtige eventuelt bor hos.*

e) Navn og kontaktoplysninger for den bidragsberettigedes repræsentant

Henvisning: punkt 4.2

1095. Hvis den bidragsberettigede er en repræsentant, angives de nødvendige oplysninger i dette punkt. Denne repræsentant kan i mange tilfælde være den bidragsberettigedes advokat.

f) Oplysninger, der kan bidrage til at lokalisere sagsøgte

Henvisning: punkt 4,3

1096. Hvis anmodningen om ændring indgives af den bidragspligtige, er den bidragsberettigede den sagsøgte i anmodningen. I dette tilfælde anføres tilstrækkelige oplysninger i dette punkt til, at den anmodede stat kan lokalisere den bidragsberettigede. Hvis den, der indgiver anmodningen, er den bidragsberettigede, den bidragsberettigedes repræsentant eller barnets repræsentant, er den bidragspligtige den sagsøgte. I dette tilfælde anføres de relevante oplysninger om den bidragspligtige.

g) Betalingssted

Henvisning: punkt 5

1097. Hvis den ændrede afgørelse skal fuldbyrdes, når den er blevet truffet, er den anmodede stat nødt til at vide, hvortil betalingerne skal overføres. Hvis betalingerne skal overføres til en kompetent myndighed i den anmodende stat til formidling, anføres nærmere oplysninger om betalingsformidlingsenheden samt sags- og kontonummer, således at betalingerne kan identificeres korrekt.

Dette punkt i formularen udfyldes ikke, hvis det vurderes at være forbundet med en risiko for den, der indgiver anmodningen. Anvend formularen til fortrolige oplysninger.

h) Nærmere oplysninger om afgørelse

Henvisning: punkt 6

1098. Anmodningen skal indeholde nærmere oplysninger om den afgørelse, der ønskes ændret. Alle de oplysninger, der er nødvendige for at udfylde dette punkt, vil være indeholdt i selve afgørelsen.

i) Ændringer i situationen

Henvisning: punkt 7

1099. Det mest almindelige grundlag for indgivelse af en anmodning om ændring er, at den bidragsberettigedes, bidragspligtiges eller børnenes situation har ændret sig, siden afgørelsen blev truffet. I anmodningen anføres de mest almindelige ændringer i situationen. De kræver for det meste ingen nærmere forklaring. Ændringer i situationen for den person, for hvem der anmodes om underholdsbidrag, kan være en ændring af barnets opholdssted eller en situation, hvor barnet ikke længere forsørges af den bidragsberettigede. Hvis den bidragsberettigede gifter sig på ny eller får en ny partner, henhører dette forhold ligeledes under denne kategori.

j) Ændring, der anmodes om

Henvisning: punkt 8

1100. Anfør i dette punkt, hvilken ændring der anmodes om. Anfør nærmere oplysninger om den ønskede ændring og eventuelt valutaen.

k) Dokumenter i pakken

Henvisning: punkt 9

1101. Dette punkt indeholder en liste over de dokumenter, der skal indgå i pakken. I nogle tilfælde skal der vedlægges supplerende dokumentation afhængigt af baggrunden for anmodningen om ændring. Det skal sikres, at ændringen begrundes og underbygges af relevant dokumentation.

l) Fuldbyrdelse efter ændring

Henvisning: punkt 10

1102. I nogle situationer, f.eks. hvis den bidragsberettigede indgiver en anmodning om forhøjelse af underholdsbidraget, ønsker den, der indgiver anmodningen, at få den ændrede afgørelse fuldbyrdet i den anmodede stat. Dette angives i punkt 10.

m) Oplysninger om den bidragsberettigede

Henvisning: punkt 12

1103. Hvis sagen med henblik på en ændret afgørelse indbringes af den bidragspligtige, er den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted af stor betydning for vurderingen af, om der er restriktioner for indbringelse af sagen med henblik på en ændret afgørelse. Dette punkt indeholder de nødvendige oplysninger om anvendelsen af artikel 18. Dette drøftes nærmere i kapitel 11.

n) Navn på den kontaktperson i centralmyndigheden, der er ansvarlig for behandlingen af anmodningen

Henvisning: punkt 13

1104. Her identificeres den person i centralmyndigheden, der enten har ansvaret for at udfylde anmodningen eller gennemgå anmodningen, hvis den, der indgiver anmodningen, selv har udfyldt den. I overensstemmelse med en "medieneutral" tilgang, der gør det muligt at fremsende dokumenter i elektronisk form, er det ikke nødvendigt at underskrive formularen.

III. Instrukser for udfyldning af supplerende formularer

A. Formular om den økonomiske situation

1105. Denne formular skal ledsage alle anmodninger indgivet i medfør af konventionen. Den indeholder nærmere oplysninger, der om nødvendigt vil blive brugt af den anmodede stat:

- til at lokalisere sagsøgte med henblik på underretning om anmodningen
- til at hjælpe den kompetente myndighed i forbindelse med fuldbyrdelsen af afgørelsen
- til at fastsætte det korrekte underholdsbeløb i forbindelse med anmodninger om at få truffet eller ændret en afgørelse, eller
- til at understøtte en anmodning om retshjælp i den anmodede stat.

Tip: *Det er god praksis at gennemgå landeprofilen for den stat, som formularen fremsendes til. Det angives i landeprofilen, om nogle af oplysningerne i formularen om den økonomiske situation kan udelades.*

1. Udfyldning af formularen

a) Indledning

1106. Som i andre dokumenter til støtte for anmodningen er der et felt i formularen, hvor det kan angives, om det vurderes, at offentliggørelsen eller bekræftelsen af oplysningerne kan skade en persons helbred, sikkerhed eller frihed. I dette tilfælde angives personoplysningerne kun i formularen til fortrolige oplysninger.

b) Oplysninger i anmodningen

Henvisning: del I

1107. Udfyld dette punkt for alle anmodninger på grundlag af oplysningerne i anmodningsformularen. De nærmere oplysninger er kontaktoplysningerne for centralmyndigheden og ikke for den, der indgiver anmodningen.

1108. I punkt 3 angives, om den, der indgiver anmodningen, er en bidragsberettiget, en bidragspligtig eller en repræsentant for den person, for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag.

1109. I punkt 4 redegøres for den pågældende anmodning. Bemærk, at hvis der fremsættes en anmodning om retshjælp i medfør af artikel 17, afkrydses en af de to sidste felter ud over feltet for den specifikke anmodning.

1110. I punkt 5 angives den valuta, der anvendes i hele formularen om den økonomiske situation. Hvis alle beløb er blevet omregnet til den anmodede stats valuta, angives den anvendte vekselkurs og omregningsdatoen.

c) Generelle oplysninger om den bidragsberettigede eller den person (de personer), for hvem der anmodes om eller skal betales underholdsbidrag

Henvisning: del II

1111. Denne del udfyldes kun i forbindelse med anmodninger om at få truffet eller ændret en afgørelse. Den skal ikke udfyldes i forbindelse med anmodninger om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag.

d) Generelle oplysninger om den bidragspligtige

Henvisning: del III

1112. Denne del skal udfyldes for alle anmodninger. Den vedrører visse grundlæggende oplysninger om den bidragspligtige, dennes indkomst og de personer, denne har forsørgerpligt over for. Den, der indgiver anmodningen, skal udfylde denne del, i det omfang den pågældende har kendskab hertil.

e) Den bidragspligtiges aktiver og gæld

Henvisning: del IV

1113. Denne del skal udfyldes for alle anmodninger. Oplysningerne anføres i det omfang der er kendskab hertil.

f) Erklæring fra den, der indgiver anmodningen, om dennes økonomiske situation

Henvisning: del V

1114. Denne del skal kun udfyldes, hvis der indgives en anmodning om at få truffet eller ændret en afgørelse, eller hvis der anmodes om retshjælp under de begrænsede omstændigheder anført i artikel 17. Den skal ikke udfyldes i forbindelse med anmodninger om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag.

g) Sygeforsikring

Henvisning: del VI

1115. Denne del skal kun udfyldes, hvis der indgives en anmodning om at få truffet eller ændret en afgørelse. Den skal ikke udfyldes i forbindelse med anmodninger om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag.

h) Sidste afsnit

Henvisning: sidste afsnit

1116. Anfør i formularen, om der er blevet udfyldt af den, der indgiver anmodningen. Hvis dette er tilfældet, skal centralmyndighedens repræsentant gennemgå dokumentet. Centralmyndighedens repræsentant skal identificeres og erklæringen skal udfyldes. Det er ikke nødvendigt at underskrive formularen.

B. Erklæring om behørig underretning

1117. Formularen anvendes kun i forbindelse med anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Den skal vedlægges, hvis sagsøgte (normalt den bidragspligtige) hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen henblik på at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag. I disse tilfælde skal det dokumenteres, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet om anmodningen om at få truffet en afgørelse eller om den trufne afgørelse. I nogle administrative systemer har sagsøgte ikke mulighed for at give møde, inden der træffes en afgørelse om underholdsbidrag, og i disse tilfælde skal denne formular derfor altid vedlægges. Hvis du er usikker på, om denne formular skal vedlægges, henvises til kapitel 4.

1118. Den anbefalede formular udfyldes af en myndighedsperson, der kan bekræfte, at sagsøgte er blevet behørigt underrettet som foreskrevet i lovgivningen i den stat, der har truffet afgørelsen (afgørelsesstaten).

1119. I de fleste tilfælde, hvor den påkrævede underretning af sagsøgte er sket i afgørelsesstaten, foreligger der dokumentation såsom en tro og love-erklæring om forkyndelse eller underretning eller en bekræftelse af forkyndelse, der dokumenterer, at sagsøgte er blevet underrettet om retssagen eller om den trufne afgørelse. I andre tilfælde kan det fremgå af afgørelsen, at sagsøgte har givet møde, er blevet underrettet om retssagen eller afgørelsen og har haft mulighed for at udtale sig eller at gøre indsigelse mod afgørelsen. Den kompetente myndighed kan anvende denne dokumentation som grundlag for udfærdigelsen af erklæringen om behørig underretning.

1120. Hvis den påkrævede underretning skal foretages uden for staten og både afgørelsesstaten og den anden stat er parter i et andet internationalt instrument til regulering af underretning, kan den kompetente myndighed i afgørelsesstaten bruge dokumentationen fra denne procedure i forbindelse med udfærdigelsen af erklæringen om behørig underretning.

C. Erklæring om afgørelsens eksigibilitet

1121. Dette dokument er nødvendigt i forbindelse med en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse Det er ikke nødvendigt, hvis der udelukkende indgives en anmodning om anerkendelse. Her anføres de oplysninger, der kræves i medfør af artikel 25, stk. 1, *litra b).* Det fastslås i dokumentet, at den afgørelse, der skal anerkendes og fuldbyrdes, er eksigibel i afgørelsesstaten.[191] Hvis afgørelsen er truffet af en administrativ myndighed, fastslås det ligeledes, at afgørelsen opfylder kravene i artikel 19, stk. 3, medmindre afgørelsesstaten i medfør af artikel 57 har præciseret, at statens administrative afgørelser altid opfylder artikel 19, stk. 3.

---

191 I nogle stater anvendes en *"attestation de la force de chose jugée"*, dvs. en erklæring om, at afgørelsen har retskraft i den pågældende stat.

1122. Hvis der indgives en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en aftale om underholdsbidrag (ikke en afgørelse om underholdsbidrag), skal dokumentet ændres lidt, således at det fastslås, at den specifikke aftale om underholdsbidrag er eksigibel som en afgørelse om underholdsbidrag i afgørelsesstaten (artikel 30, stk. 3, *litra b)*).

D. Sammenfatning af afgørelsen

1123. Denne anbefalede formular udfyldes af en person fra den kompetente myndighed i afgørelsesstaten og anvendes, hvis den anmodede stat i medfør af artikel 57 har præciseret, at den vil acceptere en sammenfatning af afgørelsen om underholdsbidrag i forbindelse med en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Den anvendes mest, hvis afgørelsen om underholdsbidrag er lang og kun en del af afgørelsen er relateret til underholdsbidrag. Hvis en sammenfatning accepteres, er det ikke nødvendigt at oversætte hele afgørelsen, men blot sammenfatningen eller uddragene.

E. Opgørelse af restancer

1124. I tilfælde af udestående underholdsbidragsrestancer i medfør af en afgørelse, der skal anerkendes og fuldbyrdes eller fuldbyrdes, skal den anmodede stat have forelagt en opgørelse af disse restancer. Der er for indeværende ingen anbefalet formular til dette formål. Opgørelsen skal vise de udestående restancer og datoen for opgørelsen heraf.

1125. En deltaljeret opgørelse vil være til hjælp for den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed i den anmodede stat, hvis den bidragspligtige gør indsigelse mod opgørelsen af restancer. Hvis et program eller organ til fremme af fuldbyrdelsen af afgørelser om børnebidrag handler på vegne af den bidragsberettigede i den anmodende stat, er det god praksis at anvende den erklæring om eller opgørelse af restancer, der er udarbejdet af myndigheden eller organet, da deres registreringer vil være omfattende.

F. Dokument med angivelse af tilpasningsmetoden

1126. Hvis den afgørelse, der skal anerkendes eller anerkendes og fuldbyrdes, foreskriver automatisk tilpasning eller indeksering, skal anmodningspakken omfatte en erklæring eller et dokument med angivelse af tilpasnings- eller indekseringsmetoden. Det bør fremgå af dokumentet, om beregningen foretages af den anmodende stat (som det f.eks. er tilfældet med den revurdering, der foretages af Child Support Agency i Australien). Hvis dette ikke er tilfældet, anføres de oplysninger, som den kompetente myndighed i den anmodede stat skal bruge til at tilpasse eller indeksere afgørelsen i nødvendigt omfang.

1127. Der er for indeværende ingen anbefalet formular til dette formål.

G. Dokumentation for ydelser eller ret til at handle (offentligt organ)

1128. Et offentligt organ har ret til at handle som en bidragsberettiget med henblik på en anmodning om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse og opnåelse af en afgørelse, hvis den eksisterende afgørelse ikke kan anerkendes på grund af et forbehold ifølge artikel 20.

1129. Selv om det offentlige organ ikke skal fastslå sin ret til at handle som en bidragsberettiget i forbindelse med hver anmodning, er det god praksis altid at vedlægge denne dokumentation, når det offentlige organ er den, der indgiver anmodningen, eller har et selvstændigt krav på restancerne. Det vil forhindre forsinkelser på et senere tidspunkt, hvis der anmodes om dokumentation i medfør af artikel 36, stk. 4.

1130. Der er for indeværende ingen anbefalet formular til dette formål.

H. Statusrapport for anmodningen

1131. Der er blevet udarbejdet fire anbefalede formularer. De kan anvendes af den anmodede stat til at underrette centralmyndigheden i den anmodende stat om status for anmodninger om anerkendelse, anerkendelse og fuldbyrdelse, fuldbyrdelse, opnåelse eller ændring. Den anmodede centralmyndighed bør anvende formularen for den specifikke anmodning, den har modtaget. Disse formularer anvendes ud over formularen til anerkendelse af modtagelse, der er den obligatoriske formular, som den anmodede stat anvender til at anerkende modtagelsen af en anmodning.

1132. Formularen til statusrapport for anmodninger kan både anvendes til at oplyse om sagens forløb i den indledende fase og til regelmæssig underretning under hele forløbet af sagen omfattet af konventionen.

1133. Anfør i feltet på den første side, om det er den første statusrapport for anmodningen.

1134. I efterfølgende statusrapporter anføres datoen for den seneste statusrapport, og der oplyses kun om sagens videre forløb siden fremsendelsen af den seneste rapport. Det gør det nemmere for den kompetente myndighed i den anmodende stat at ajourføre sine registre, og overlapning af oplysninger undgås.

IV. Tjeklister – dokumenter, der skal ledsage udgående anmodninger i henhold til konventionen

1135. I følgende tabeller gives en oversigt over de formularer i konventionen, der skal vedlægges en udgående anmodning i henhold til konventionen.

1136. Bemærk, at tabellen kun vedrører anmodninger i henhold til konventionen. Ved indgivelse af en anmodning direkte til en kompetent myndighed skal de formularer, der er foreskrevet af den kompetente myndighed, anvendes.

Tip: *Se altid i landeprofilen for den anmodede stat inden udfærdigelse af anmodningspakken i forbindelse med indgivelse af anmodninger, bortset fra anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse. Hvis den anmodede stat kræver andre dokumenter, angives disse i landeprofilen.*

A. Anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

Formular eller dokument i konventionen	Hvornår skal formular eller dokument vedlægges?	Formular i konventionen, der skal anvendes*
Fremsendelsesformular	Vedlægges altid	Anvend obligatorisk formular
Anmodningsformular	Vedlægges altid	Anvend anbefalet formular
Formular om den økonomiske situation	Vedlægges altid – det er imidlertid ikke nødvendigt at udfylde hele formularen, idet det afhænger af, om den, der indgiver anmodningen, er en bidragspligtig eller bidragsberettiget, og af den pågældende kategori af anmodninger.	Anvend anbefalet formular
Erklæring om behørig underretning	Vedlægges kun, hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret i afgørelsesstaten.	Anvend anbefalet formular
Erklæring om eksigibilitet	Vedlægges altid	Anvend anbefalet formular[192]
Afgørelsens fulde tekst	Vedlægges altid, medmindre en sammenfatning accepteres (se nedenfor)	Se kapitel 3 for oplysninger vedrørende krav om bekræftelse af afgørelser
Sammenfatning af afgørelsen	Vedlægges kun, hvis den anmodede stat har erklæret, at den vil acceptere en sammenfatning i henhold til artikel 57	Anvend anbefalet formular
Opgørelse af restancer	Vedlægges altid, hvis der er restancer i medfør af afgørelsen, der skal anerkendes eller anerkendes og fuldbyrdes.	Anvend den formular, der foreskrives i lovgivningen i den anmodende stat. Hvis afgørelsen allerede er blevet fuldbyrdet i den anmodende stat, bør dokumentationen fra den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed i den anmodende stat anvendes.

192 I nogle stater anvendes en *"attestation de la force de chose jugée"*, dvs. en erklæring om, at afgørelsen har retskraft i den pågældende stat.

Dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen	Vedlægges altid, hvis afgørelsen foreskriver automatisk tilpasning ved indeksering	Anvend den formular, der foreskrives i lovgivningen i den anmodende stat
Dokumentation for ydelser eller ret til at handle (offentligt organ)	Vedlægges, hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ	Anvend den formular, der foreskrives i lovgivningen i den anmodende stat

Figur 39: Dokumenter, der skal ledsage udgående anmodninger om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse

*Hvis din stat ikke anvender de anbefalede formularer, anvendes den formular, der foreskrives i din stats love og procedurer for anmodninger i henhold til konventionen.

B. Anmodning om fuldbyrdelse af en afgørelse, der er truffet eller anerkendt i den anmodede stat

Formular eller dokument i konventionen	*Hvornår skal formular eller dokument vedlægges?*	*Formular i konventionen, der skal anvendes**
Fremsendelsesformular	Vedlægges altid	Anvend obligatorisk formular
Anmodningsformular	Vedlægges altid	Anvend anbefalet formular
Formular om den økonomiske situation	Vedlægges altid, men bemærk, at det ikke er nødvendigt at udfylde hele formularen.	Anvend anbefalet formular
Afgørelsens fulde tekst	Vedlægges altid	Se kapitel 3 for oplysninger vedrørende krav om bekræftelse
Sammenfatning af afgørelsen	Ikke relevant. Afgørelse fra den anmodede stat	
Opgørelse af restancer	Vedlægges altid, hvis der er restanser i medfør af afgørelsen, der skal fuldbyrdes	Anvend erklæring fra kompetent fuldbyrdelsesmyndighed i den anmodende stat, hvis muligt
Erklæring om behørig underretning	Ikke relevant	
Erklæring om eksigibilitet	Ikke relevant	
Dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen	Vedlægges altid, hvis afgørelsen foreskriver automatisk tilpasning ved indeksering	Anvend det dokument, der foreskrives i den anmodende stats love og procedurer
Dokumentation for ydelser eller ret til at handle (offentligt organ)	Vedlægges, hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ	Anvend den formular, der foreskrives i lovgivningen eller procedurerne i den anmodende stat

Figur 40: Dokumenter, der skal ledsage anmodninger om fuldbyrdelse

*Hvis din stat ikke anvender de anbefalede formularer, anvendes den formular, der foreskrives i din stats love og procedurer for anmodninger i henhold til konventionen.

C. Anmodning om at få truffet en afgørelse

Formular eller dokument i konventionen	Hvornår skal formular eller dokument vedlægges?	Formular i konventionen, der skal anvendes*
Fremsendelsesformular	Vedlægges altid	Anvend obligatorisk formular
Anmodningsformular	Vedlægges altid	Anvend anbefalet formular
Formular om den økonomiske situation	Vedlægges altid, men bemærk, at det ikke er nødvendigt at udfylde hele formularen.	Anvend anbefalet formular
Erklæring om behørig underretning	Ikke relevant	
Erklæring om eksigibilitet	Ikke relevant	
Afgørelsens fulde tekst	Ikke relevant	
Sammenfatning af afgørelsen	Ikke relevant	
Opgørelse af restancer	Ikke relevant	
Dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen	Ikke relevant	
Dokumentation for ydelser eller ret til at handle (offentligt organ)	Vedlægges, hvis den, der indgiver anmodningen, er et offentligt organ	Anvend den formular, der foreskrives i lovgivningen i den anmodende stat

Figur 41: Dokumenter, der skal ledsage anmodninger om at få truffet en afgørelse

*Hvis din stat ikke anvender de anbefalede formularer, anvendes den formular, der foreskrives i din stats love og procedurer for anmodninger i henhold til konventionen.

D. Anmodning om ændring af en afgørelse

Formular eller dokument i konventionen	Hvornår skal formular eller dokument vedlægges?	Formular i konventionen, der skal anvendes*
Fremsendelsesformular	Vedlægges altid	Anvend obligatorisk formular
Anmodningsformular	Vedlægges altid	Anvend anbefalet formular
Formular om den økonomiske situation	Vedlægges altid, men bemærk, at det ikke er nødvendigt at udfylde hele formularen, idet det afhænger af, om den, der indgiver anmodningen, er en bidragspligtig eller bidragsberettiget, og af den pågældende kategori af anmodninger.	Anvend anbefalet formular
Erklæring om behørig underretning	Ikke relevant	
Erklæring om eksigibilitet	Ikke relevant	
Afgørelsens fulde tekst	Vedlægges altid, medmindre en sammenfatning accepteres (se nedenfor)	Se kapitel 3 for oplysninger vedrørende krav om bekræftede genparter
Sammenfatning af afgørelsen	Vedlægges, hvis den anmodede stat har erklæret at ville acceptere en sammenfatning (Bemærk, at der i artikel 57 kun henvises til sammenfatninger i forbindelse med anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse)	Anvend anbefalet formular
Opgørelse af restancer	Vedlægges altid, hvis der er restanser i medfør af afgørelsen, der skal ændres	Anvend erklæring fra kompetent fuldbyrdelsesmyndighed i den anmodende stat, hvis muligt

Dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen	Vedlægges, hvis den afgørelse, der skal ændres, foreskriver tilpasning eller indeksering	Anvend det dokument, der foreskrives i den anmodende stats love og procedurer
Dokumentation for ydelser eller ret til at handle (offentligt organ)	Ikke relevant (et offentligt organ kan ikke indgive en anmodning om ændring)	

Figur 42: Dokumenter, der skal ledsage anmodninger om ændring

*Hvis din stat ikke anvender de anbefalede formularer, anvendes den formular, der foreskrives i din stats love og procedurer for anmodninger i henhold til konventionen.

V. Udfyldning af formularerne vedrørende en direkte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse

1137. Bemærk, at hvis den direkte anmodning vedrører anerkendelse og fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse og afgørelsen er omfattet af konventionens anvendelsesområde, finder visse bestemmelser i konventionen anvendelse på en direkte anmodning til en kompetent myndighed (artikel 37, stk. 2).

1138. Alle bestemmelserne i kapitel V i konventionen (anerkendelse og fuldbyrdelse) finder anvendelse, og anmodningen skal derfor ledsages af de dokumenter, der er anført i artikel 25. De omfatter:

- afgørelsens fulde tekst
- en erklæring om eksigibilitet
- en erklæring om behørig underretning, hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen i afgørelsesstaten eller ikke har gjort indsigelse mod afgørelsen om underholdsbidrag
- formular om den økonomiske situation
- hvor nødvendigt – en opgørelse af restancer
- hvor nødvendigt – et dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen.

Tillæg
Grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse

1139. I den anbefalede formular til indgivelse af en anmodning om anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse skal den, der indgiver anmodningen, eller den anmodende centralmyndighed anføre "grundlaget for anerkendelse og fuldbyrdelse" i punkt 6. Dette punkt indeholder en række erklæringer, som den, der indgiver anmodningen, eller centralmyndighedens repræsentant skal gennemgå. Vurdér, hvilke erklæringer der kan være relevante.

Bemærk: *Hvis du ikke er sikker på, hvilke grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse der skal anvendes i den anmodede stat – afkryds feltet ved* ***alle*** *de grundlag, der kan være relevante. Undlad ikke at afkrydse felter eller erklæringer, medmindre du er sikker på, at de ikke er relevante. Det er op til sagsøgte at gøre indsigelse mod registreringen af afgørelsen eller erklæringen af eksigibilitet, hvis den pågældende mener, at der ikke er noget grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse. Se kapitel 5.*

Udfyldning af formularen

1140. I dette afsnit redegøres for de omstændigheder, der skal tages i betragtning, når det vurderes, hvilke erklæringer der skal afkrydses. Nogle af begreberne såsom "sædvanligt opholdssted" kan have en bestemt retlig betydning i en stat, og i nogle tilfælde kan det derfor være nødvendigt at indhente en juridisk udtalelse, hvis der er usikkerhed.

A) Sagsøgtes sædvanlige opholdssted

1141. Begrebet "sædvanligt opholdssted" er ikke defineret i konventionen. Det kan antages, at sagsøgte har sit sædvanlige opholdssted i den stat, hvor afgørelsen er truffet (afgørelsesstaten), hvis vedkommende har haft bopæl i denne stat i en årrække. Sagsøgte kan have sit sædvanlige opholdssted i en stat, selv om vedkommende har et andet hjem i en anden stat eller har bopæl i en anden stat på grund af arbejde. Afkryds dette felt, hvis det fremgår, at disse betingelser var opfyldt, da afgørelsen blev truffet. For at få medhold i en indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse skal sagsøgte kunne dokumentere, at vedkommende ikke havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da afgørelsen blev truffet.

B) Sagsøgte har anerkendt kompetencen

1142. Hvis sagsøgte ikke havde bopæl i afgørelsesstaten, da afgørelsen blev truffet, men enten har givet møde eller været repræsenteret og taget stilling til sagens realitet, kan det antages, at sagsøgte har anerkendt kompetencen. Sagsøgte kan ligeledes have anerkendt kompetencen ved at indgive et indlæg i sagen. Anerkendelse af en bestemt (judiciel eller administrativ) myndigheds kompetence er et retligt begreb, og det kan være nyttigt at søge juridisk rådgivning for at afgøre, om kompetencen er blevet anderkendt.

1143. Se efter oplysninger i afgørelsen eller tilknyttede dokumenter, der angiver, at sagsøgte har givet møde og deltaget i sagen, har været juridisk repræsenteret eller har accepteret, at sagen kunne anlægges i den pågældende stat. For at få medhold i en indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen skal sagsøgte kunne dokumentere, at vedkommende ikke har anerkendt kompetencen.

C) Den bidragsberettigedes sædvanlige opholdssted

1144. Se ovenstående bemærkninger vedrørende begrebet "sædvanligt opholdssted". Hvis det fremgår, at den bidragsberettigede havde bopæl i afgørelsesstaten, da afgørelsen blev truffet, og havde boet der et stykke tid, afkrydses dette felt. For at få medhold i en indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen skal sagsøgte kunne dokumentere, at vedkommende ikke havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da afgørelsen blev truffet, medmindre den anmodede stat har taget et forbehold.

D) Sædvanligt opholdssted for barnet og sagsøgte, som har boet sammen med eller sørget for barnets underhold

1145. Se ovenstående bemærkninger vedrørende begrebet "sædvanligt opholdssted".

1146. Afkryds dette felt, f.eks. hvis afgørelsen blev truffet i land A, barnet havde bopæl i land A, da afgørelsen blev truffet, og sagsøgte også har boet sammen med barnet i en periode i land A. Hvis sagsøgte aldrig har boet sammen med barnet, men har haft bopæl i land A i en periode og sørget for barnets underhold, mens vedkommende havde bopæl der, er dette ligeledes omfattet af denne erklæring.

1147. Hvis det fremgår, at barnet havde sit sædvanlige opholdssted i den pågældende stat, da afgørelsen blev truffet, og sagsøgte havde bopæl der og sørget for barnets underhold, afkrydses dette felt. For at få medhold i en indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen skal sagsøgte kunne dokumentere, at barnet ikke havde sit sædvanlige opholdssted i afgørelsesstaten, da afgørelsen blev truffet, eller at sagsøgte aldrig har boet der sammen med barnet eller sørget for barnets underhold i den pågældende stat.

E) Skriftlig aftale

1148. Afkryds dette felt, hvis det fremgår, at sagsøgte og den bidragsberettigede har indgået en skriftlig aftale om, at den stat, der har truffet afgørelsen, var berettiget hertil. Det skal imidlertid bemærkes, at dette IKKE gælder for børnebidrag, men således kun for ægtefællebidrag eller andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer (hvis både de anmodende og anmodende stater har udvidet konventionens anvendelsesområde til andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer).

1149. For at få medhold i en indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen skal sagsøgte kunne dokumentere, at aftalen ikke bør anvendes som grundlag for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen i den anmodede stat, medmindre den anmodede stat har taget et forbehold, hvad angår dette grundlag.

F) Kompetence i en sag om retlig status eller forældreansvar

1150. I nogle stater følger den kompetente myndigheds kompetence til at træffe en afgørelse om underholdsbidrag af den pågældende myndigheds kompetence til at træffe en relateret afgørelse i en sag om retlig status eller forældreansvar. Det kan f.eks. være tilfældet i forbindelse med en afgørelse i en skilsmissesag, hvor retten tager stilling til den pågældendes "status" som gift eller fraskilt. I dette tilfælde har myndigheden ligeledes kompetence til at træffe en afgørelse om underholdsbidrag.

1151. Hvis det fremgår, at afgørelsen om underholdsbidrag er truffet på dette grundlag, afkryds dette felt. Det kan være nyttigt at søge juridisk rådgivning for at afgøre, på hvilket grundlag afgørelsen sandsynligvis er truffet.

1152. For at få medhold i en indsigelse mod anerkendelse eller anerkendelse og fuldbyrdelse skal sagsøgte kunne dokumentere, at afgørelsen ikke bør anerkendes på dette grundlag, medmindre den anmodede stat har taget et forbehold, hvad angår dette grundlag.

Kapitel 16
Anmodninger fremsat direkte til de kompetente myndigheder

Kapitlets opbygning:

Dette kapitel vedrører både udgående og indgående direkte anmodninger til de kompetente myndigheder.

I afsnit I gives et overblik over direkte anmodninger i medfør af konventionen og over, hvornår de kan indgives.

I afsnit II redegøres for proceduren og de enkelte skridt i forbindelse med både udgående og indgående direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser.

I afsnit III redegøres for direkte anmodninger om at få truffet eller ændret en afgørelse.

Afsnit IV indeholder henvisninger og yderligere materiale til brug for anmodningen.

I afsnit V besvares en række ofte stillede spørgsmål vedrørende disse anmodninger.

I. Indledning

1153. Denne håndbog vedrører primært anmodninger indgivet via centralmyndighederne. Som anført i andre kapitler skal den, der indgiver anmodningen, imidlertid i nogle tilfælde indgive en anmodning direkte til en kompetent myndighed om anvendelse af lovgivningen i en kontraherende stat i et anliggende, der er reguleret af konventionen eller falder under konventionens anvendelsesområde. f.eks. anmodninger om at få truffet eller ændret en afgørelse. Der indgives en direkte anmodning, hvis den, der indgiver anmodningen, ikke kan indgive denne via centralmyndigheden i en eller begge involverede stater, da bestemmelserne i kapitel II og III ikke er blevet udvidet i den pågældende stat til den type anliggender, som den, der indgiver anmodningen, forfølger. Der kan ligeledes indgives en direkte anmodning, hvis den, der indgiver anmodningen, vælger at omgå centralmyndigheden med eller uden bistand fra en advokat, men den pågældende stadig ønsker at drage fordel af de bestemmelser i konventionen, som finder anvendelse.

1154. Det fastsættes udtrykkeligt i konventionens artikel 37, at den bidragspligtige har mulighed for at indgive en anmodning direkte til en kompetent myndighed i en anden jurisdiktion. Der er følgende vigtige elementer i denne artikel:

- anvendelsen af national lovgivning på alle direkte anmodninger
- bestemmelsen om, at der er mulighed for at indgive en direkte anmodning om at få truffet eller ændret en afgørelse om underholdsbidrag i et anliggende, der er omfattet af konventionen, jf. dog artikel 18
- anvendelsen af specifikke bestemmelser på direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse.

1155. Selv om en direkte anmodning ikke indgives via en centralmyndighed, skal det pågældende anliggende stadig være omfattet af konventionens anvendelsesområde (se kapitel 3) i både den anmodede og anmodende stat, hvis artikel 37 skal finde anvendelse.

1156. Det mest almindelige scenarie for indgivelse af en anmodning direkte til en kompetent myndighed i en anden kontraherende stat er det, hvor den, der indgiver anmodningen, udelukkende anmoder om at få anerkendt, anerkendt og fuldbyrdet, truffet eller ændret en afgørelse om ægtefællebidrag.

A. Sagseksempel

1157. F er bidragsberettiget og har bopæl i land A. Hun ønsker at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag, der indebærer, at G skal betale ægtefællebidrag til hende. G har bopæl i land B. Hverken land A eller land B har udvidet anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til ægtefællebidrag. Både land A og land B er kontraherende stater i konventionen.

B. Proceduren i henhold til konventionen

1158. Centralmyndigheden i land A kan ikke bistå F med denne anmodning. F kan imidlertid indgive en anmodning direkte til en kompetent myndighed i land B om at få truffet en afgørelse om underholdsbidrag, hvis lovgivningen i land B giver mulighed for at indgive en sådan anmodning. F skal anvende de formularer og dokumenter, der foreskrives i lovgivningen i land B i forbindelse med proceduren for opnåelse af en afgørelse, og anmodningen henhører under de nationale love og procedurer i land B. Når afgørelsen er blevet truffet, kan F indgive en anmodning om, at afgørelsen fuldbyrdes af en kompetent myndighed i land B, hvis lovgivningen i land B giver mulighed for fuldbyrdelse af afgørelser, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag.

1159. Resten af dette kapitel vedrører direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse og direkte anmodninger om at få truffet eller ændret en afgørelse.

II. Direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse

1160. Procedurerne for alle direkte anmodninger henhører generelt under lovgivningen i den anmodede stat. Denne ret afgør, om anmodningen overhovedet kan indgives, og hvilke formularer eller procedurer der skal anvendes. Hvis den direkte anmodning vedrører anerkendelse og fuldbyrdelse af en eksisterende afgørelse og afgørelsen er omfattet af konventionens anvendelsesområde, finder visse bestemmelser i konventionen imidlertid anvendelse på den pågældende direkte anmodning. Dette afsnit vedrører procedurerne for direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser

A. Udgående direkte anmodninger (anerkendelse og fuldbyrdelse)

1161. I henhold til konventionen finder en række af bestemmelserne vedrørende anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse direkte anvendelse på direkte anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse indgivet til kompetente myndigheder (artikel 37, stk. 2).

Dokumenter, der skal vedlægges

1162. Alle bestemmelserne i kapitel V i konventionen (anerkendelse og fuldbyrdelse) finder anvendelse på direkte anmodninger, og anmodningen skal derfor ledsages af de dokumenter, der er anført i artikel 25. De omfatter:

- afgørelsens fulde tekst
- en erklæring om eksigibilitet
- en erklæring om behørig underretning, hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret under retssagen i afgørelsesstaten eller ikke har gjort indsigelse mod afgørelsen om underholdsbidrag
- formular om den økonomiske situation
- hvor nødvendigt – en opgørelse af restancer
- hvor nødvendigt – et dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen.

1163. Se kapitel 4 for oplysninger om disse formularer og kapitel 15 for instrukser for udfyldning af formularerne.

1164. Den anbefalede anmodningsformular kan ikke anvendes i forbindelse med en direkte anmodning. I nogle tilfælde har den anmodede kompetente myndighed sine egne formularer. Se i landeprofilen eller ret direkte henvendelse til den anmodede kompetente myndighed på den adresse, der er angivet i landeprofilen, for at få en kopi af formularen.

1165. I forbindelse med de fleste direkte anmodninger er det ligeledes nødvendigt at vedlægge dokumentation for, i hvilket omfang den, der indgiver anmodningen, har fået gratis retshjælp i afgørelsesstaten. Det skyldes, at det ikke er alle bestemmelserne om faktisk adgang til procedurer og gratis retshjælp, der finder anvendelse på direkte anmodninger. I forbindelse med en eventuel anerkendelses- eller fuldbyrdelsesprocedure, skal den, der indgiver anmodningen, imidlertid mindst have ret til gratis retshjælp i samme omfang som i afgørelsesstaten, hvis den anmodede stat yder retshjælp i samme omfang under de samme omstændigheder (artikel 17, *litra b)*).

1166. I nedenstående diagram illustreres kravet om at yde gratis retshjælp i forbindelse med anmodninger fremsat direkte til en kompetent myndighed.

RETSHJÆLP
DIREKTE ANMODNINGER TIL DEN KOMPETENTE MYNDIGHED INDGIVET AF DEN BIDRAGSBERETTIGEDE ELLER DEN BIDRAGSPLIGTIGE
(artikel 17, *litra b)*, og artikel 37)

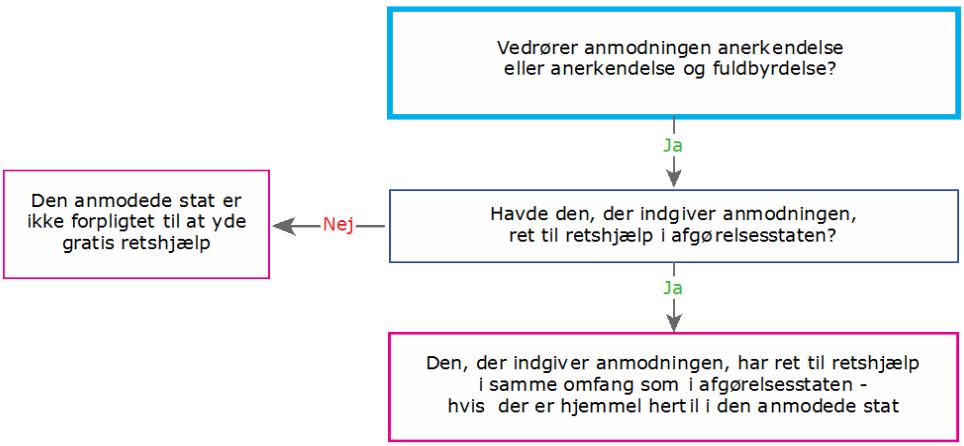

Figur 43: Retshjælp – anmodninger fremsat direkte til en kompetent myndighed

1167. Bemærk, at selv om der ikke ydes gratis retshjælp, kan den anmodede stat ikke kræve sikkerhedsstillelse eller depositum af nogen art for betaling af sagsomkostninger i procedurer, der skal afholdes af den, der indgiver anmodningen (artikel 37, stk. 2, og artikel 14, stk. 5).

1168. Endelig er den anmodede stat under alle omstændigheder ikke forpligtet til at yde nogen form for retshjælp til den, der indgiver anmodningen, hvis den pågældende vælger at indgive en anmodning direkte til en kompetent myndighed og anmodningen kunne have været indgivet via centralmyndigheden.[193]

B. Indgående direkte anmodninger (anerkendelse og fuldbyrdelse)

a) Ægtefællebidrag

1169. Medmindre både de anmodende og anmodede kontraherende stater har afgivet erklæringer om, at de vil udvide anvendelsesområdet for konventionens kapitel II og III til ægtefællebidrag, kan der ikke indgives en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse, der udelukkende vedrører ægtefællebidrag, via centralmyndighederne. Den bidragsberettigede skal i stedet indgive en anmodning direkte til den kompetente myndighed, der kan være en judiciel eller administrativ myndighed. Dokumentationskravene i artikel 25 er imidlertid de samme.

1170. Anmodningen (den anbefalede anmodningsformular bruges ikke til direkte anmodninger) skal altid ledsages af følgende dokumenter:

- afgørelsens tekst
- erklæring om eksigibilitet

[193] Se forklarende rapport, punkt 602.

- erklæring om behørig underretning, hvis sagsøgte hverken har givet møde eller været repræsenteret i afgørelsesstaten eller ikke har gjort indsigelse mod afgørelsen
- formular om den økonomiske situation eller andet dokument vedrørende parternes økonomiske situation
- dokument med opgørelse af restancer
- dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen
- erklæring eller oplysninger om ydelse af retshjælp til den, der indgiver anmodningen, i den anmodende stat.

1171. Det kan være relevant at vedlægge supplerende dokumenter afhængigt af procedurerne i den anmodede stat.

1172. Når en kompetent myndighed har modtaget den direkte anmodning, omfattes anmodningen af den anerkendelsesprocedure, der redegøres for i kapitel 5 (enten den almindelige procedure eller den alternative procedure). Afgørelsen vil enten blive erklæret eksigibel eller registreret, og sagsøgte og den, der indgiver anmodningen, underrettes (artikel 23, stk. 5), eller også underrettes den, der indgiver anmodningen, og begge parter vil få mulighed for at udtale sig, inden den kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt den vil anerkende afgørelsen efter denne underretning (artikel 24, stk. 3).

1173. Grundene for appel eller indsigelse mod erklæringen af eksigibilitet eller registreringen af afgørelsen er de samme for anmodninger indgivet via en kompetent myndighed. Hvis den, der indgiver anmodningen, har brug for retshjælp til at imødegå sagsøgtes indsigelse eller appel, yder centralmyndigheden imidlertid ikke gratis retshjælp, og den, der indgiver anmodningen, skal selv træffe foranstaltninger. Den kompetente myndighed kan muligvis bistå den, der indgiver anmodningen, med at få adgang til anden bistand, herunder eventuel retshjælp. Den, der indgiver anmodningen, skal under alle omstændigheder mindst have ret til gratis retshjælp i samme omfang som i den anmodende stat, hvis den anmodede stat yder retshjælp i samme omfang (artikel 17, *litra b)*).

1174. Endelig skal det bemærkes, at med hensyn til fuldbyrdelsen af afgørelsen efter anerkendelsen følger anmodningen om fuldbyrdelse ikke automatisk af den direkte anmodning om anerkendelse, da centralmyndigheden ikke var direkte involveret i anerkendelsesproceduren, medmindre andet foreskrives i lovgivningen. Hvis dette ikke er tilfældet, skal den, der indgiver anmodningen, indgive en særskilt anmodning om fuldbyrdelse i henhold til de nationale procedurer i den anmodede stat.

b) Børn på 21 år eller derover

1175. Da børn på 21 år eller derover ikke er omfattet af konventionens anvendelsesområde, behøver en kompetent myndighed i en stat ikke behandle en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag til disse børn, medmindre begge parter (anmodende og anmodede stat) har afgivet en udtrykkelig erklæring i medfør af konventionens artikel 2, stk. 3, om at udvide konventionens anvendelsesområde til disse børn. Hvis der ikke er afgivet en sådan erklæring, stilles der ikke krav om anerkendelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse om underholdsbidrag til et barn på 21 år eller derover.

1176. Bemærk, at dette også gør sig gældende, selv om der i henhold til lovgivningen i afgørelsesstaten kan betales underholdsbidrag til børn på 21 år eller derover, da artikel 32, stk. 4, (anvendelse af de regler, der gælder i afgørelsesstaten, ved bestemmelse af varigheden af underholdspligten) skal læses i sammenhæng med anvendelsesområdet for artikel 2.

1177. Se kapitel 3, hvor der redegøres udtømmende for konventionens anvendelsesområde.

c) Andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer

1178. Selv om staterne i henhold til konventionen kan udvide konventionens anvendelsesområde til andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer, herunder sårbare personer, stilles der – medmindre både de anmodende og anmodede kontraherende stater har udvidet anvendelsesområdet – ikke krav om, at en kompetent myndighed i en stat skal behandle en direkte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer.

III. Direkte anmodninger om at få truffet eller ændret en afgørelse

1179. Anmodninger fremsat direkte til en kompetent myndighed om at få truffet eller ændret en afgørelse, der er omfattet af konventionens anvendelsesområde, reguleres udelukkende af national ret, jf. dog artikel 18. Ovennævnte bestemmelser i konventionen om anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse finder ikke anvendelse på anmodninger om at få truffet eller ændret en afgørelse. Det betyder i praksis, at de anvendte procedurer og formularer og den bistand, der ydes til bidragsberettigede og bidragspligtige, der indgiver disse anmodninger, reguleres af den anmodede stat.

1180. Det er vigtigt at bemærke, at selv om afgørelsen om underholdsbidrag kan henhøre under konventionens anvendelsesområde (f.eks. hvis der er tale om en anmodning om at få truffet en afgørelse om ægtefællebidrag), finder bestemmelserne om faktisk adgang til procedurer og retshjælp ikke anvendelse på disse anmodninger. I nogle tilfælde kan en bidragsberettiget eller bidragspligtig blive anmodet om at antage en advokat på egen regning i den anmodede stat i forbindelse med indgivelsen af den direkte anmodning.

1181. Det angives i landeprofilen for den anmodede stat, hvilke procedurer der finder anvendelse på direkte anmodninger i den pågældende stat, eller hvordan der kan rettes henvendelse til en kompetent myndighed for at få disse oplysninger.

IV. Yderligere materiale

A. Praktiske råd

1182. Se i landeprofilen for den anmodede stat, hvilke krav der stilles i forbindelse med direkte anmodninger. Anmodningen indgives ved brug af anmodningsformularen eller et andet anmodningsdokument foreskrevet af den anmodede stat. Selv om den dokumentation, der ledsager anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse, kan være den samme som den, der ledsager anmodninger via centralmyndigheder, kan dokumentationen i forbindelse med andre kategorier af anmodninger være meget forskellig fra den dokumentation, der bruges i forbindelse med anmodninger i henhold til konventionen.

1183. Hvis anmodningen kan indgives via en centralmyndighed, bør anmodningen kun indgives direkte i sjældne tilfælde. Ved at gøre brug af centralmyndighedens tjenester kan sagsbehandlerne i begge stater bistå de bidragsberettigede og bidragspligtige mere effektivt og behandle sagerne hurtigere end via en kompetent myndighed. Det mindsker ligeledes sandsynligheden for overlappende anmodninger og afgørelser. Nogle kompetente myndigheder har ikke ressourcer eller viden til at sikre en effektiv behandling af sager, som kan indgives via en centralmyndighed.

B. Tilknyttede formularer

1184. Kun i forbindelse med anerkendelse og fuldbyrdelse:

erklæring om eksigibilitet
erklæring om behørig underretning
erklæring om restancer (hvis relevant)
erklæring om retshjælp (hvis nødvendigt)
dokument med angivelse af metoden for tilpasning eller indeksering af afgørelsen (hvis relevant).

C. Relevante artikler

Artikel 2, stk. 3
Artikel 10
Artikel 17, *litra b)*
Artikel 25
Artikel 37

V. Ofte stillede spørgsmål

Hvad er forskellen mellem en anmodning via en centralmyndighed og en direkte anmodning til en kompetent myndighed?

1185. Anmodninger via centralmyndigheder omfatter kun de anmodninger, der indgives i medfør af artikel 10. Anmodningen kan kun indgives via en centralmyndighed, hvis anliggendet falder under konventionens anvendelsesområde og er omfattet af artikel 10.

1186. Der indgives en anmodning direkte til en kompetent myndighed i forbindelse med et anliggende, der er omfattet af konventionen. Et eksempel på en direkte anmodning er en anmodning om at få truffet en afgørelse om ægtefællebidrag.

Kan den, der indgiver anmodningen, vælge at indgive en anmodning direkte til en kompetent myndighed i stedet for via centralmyndighederne?

1187. Ja – hvis det er muligt i henhold til den anmodede kompetente myndigheds interne procedurer (nogle kompetente myndigheder henviser blot sagen til centralmyndigheden). Hvis den, der indgiver anmodningen, vælger denne tilgang, skal den pågældende imidlertid være opmærksom på, at der i nogle stater muligvis ikke ydes retshjælp i forbindelse med direkte anmodninger, hvis det havde været muligt at indgive en anmodning via centralmyndigheden. Det vil ofte være tilfældet, hvis den anmodede stat har indført effektive procedurer, der gør det muligt at føre sagen uden retshjælp, hvis anmodningen indgives via centralmyndigheden.

Kan en centralmyndighed fremsende en anmodning direkte til en kompetent myndighed, hvis den anmodede stat f.eks. ikke har udvidet anvendelsesområdet for kapitel II og III til den pågældende form for underholdspligt?

1188. Ja – der stilles ikke krav i konventionen om, at den bidragsberettigede og bidragspligtige selv skal indgive en direkte anmodning. Det vil ofte være tilfældet, hvis den anmodende stat har udvidet anvendelsesområdet for kapitel II og III til ægtefællebidrag, men den anmodede stat ikke har gjort dette. I så fald kan den anmodende centralmyndighed hjælpe den bidragsberettigede med at udarbejde dokumentationen og fremsende denne til en kompetent myndighed i den anmodede stat.

Hvilke formularer eller dokumenter anvendes i forbindelse med en direkte anmodning?

1189. Hvis der indgives en direkte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse, vedlægges de dokumenter, der er anført i artikel 25, da denne artikel finder anvendelse på anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse. Den anbefalede anmodningsformular anvendes kun af centralmyndighederne, og anvend derfor enten den formular, der er foreskrevet af den anmodede kompetente myndighed, eller den formular, der anvendes af din egen stat, hvis den anmodede kompetente myndighed ikke har foreskrevet en formular.

1190. I forbindelse med alle andre direkte anmodninger tages kontakt til den kompetente myndighed for at få oplyst, hvilke formularer og dokumenter der skal anvendes i forbindelse med den direkte anmodning.

Har den bidragsberettigede eller bidragspligtige brug for en advokat i forbindelse med indgivelsen af den anmodning direkte til den kompetente myndighed?

1191. Det afhænger helt af den kompetente myndigheds procedurer. I forbindelse med indgivelsen af en direkte anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse skal den anmodede stat sikre, at den, der indgiver anmodningen, mindst har ret til retshjælp i samme omfang som i den anmodende stat, hvis den anmodede stat yder retshjælp i samme omfang (artikel 17, *litra b)*).

1192. I forbindelse med alle andre direkte anmodninger skal den, der indgiver den direkte anmodning, hvis der er behov for retshjælp, selv afholde omkostningerne, medmindre andet er fastsat i lovgivningen i den anmodede stat.

DS-01-16-221-DA-N

Haagerkonferencen om International Privatret
Det Permanente Bureau
Churchillplein 6b
2517 JW The Hague
Nederlandene

+ 31 70 363 3303
+31 70 360 4867
secretariat@hcch.net
www.hcch.net

HCCH
HAGUE CONFERENCE ON
PRIVATE INTERNATIONAL LAW
CONFÉRENCE DE LA HAYE
DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Europa-
Kommissionen

ISBN 978-92-79-56687-5
9 789279 566875
doi: 10.2838/551800